

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - SECȚIA A II-A PENALĂ

Dosar nr. 33627/3/2018 (974/2023)

DECIZIA PENALĂ NR. 1308/A

Ședința publică din data de 26.07.2023

Curtea constituită din:

Președinte: Alina Petronela Moșneagu

Judecător: Bogdan Florin Voinescu

Judecător: Toma Cătălin Răileanu

Grefier: Maria Baci

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție este reprezentat de **procuror Dogaru Elena**.

Pe rol se află pronunțarea asupra apelurilor declarate de către **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție**, de către **inculpații Mazilu Petre și S.C. General MPM Impex S.R.L.**, și de către **părțile civile Gigină Cornel Relucă, Sima (fostă Gigină) Carmen, Ciuciu (fostă Gigină) Ioana Raluca și Direcția Generală de Poliție a Municipiului București** împotriva sentinței penale nr. 241/F/06.03.2023, pronunțate de Tribunalul București - Secția I Penală în dosarul nr. 33627/3/2018.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 31.05.2023, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când, având nevoie de timp pentru a delibera și a redacta hotărârea, Curtea, în temeiul art. 391 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, a stabilit pronunțarea la data de 30.06.2023, după care, având nevoie în continuare de timp pentru a delibera și a redacta hotărârea, în temeiul art. 391 alin. (3) Cod de procedură penală a amânat pronunțarea la data de 26.07.2023, iar astăzi:

CURTEA,

Deliberând asupra apelurilor penale de față, constată că:

Prin sentința penală nr. 241 din 6.03.2023 pronunțată de Tribunalul București – Secția I penală s-au hotărât următoarele:

I. În baza art. 396 alin. (5) din Codul de procedură penală rap. la art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală a fost achitat inculpatul **Oprea Gabriel** pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă, faptă prev. și ped. de art. 192 alin. (1) și (2) din Codul penal.

II. În baza art. 396 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură penală a fost condamnat inculpatul **Mazilu Petre** la pedeapsa de 2 (doi) ani și 8 (opt) luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă, faptă prev. și ped. de art. 192 alin. (1) și (2) din Codul penal.

În baza art. 67 alin. (1) din Codul penal rap. la art. 66 alin. (1) lit. a) și b) din Codul penal s-a interzis inculpatului ca pedeapsă complementară exercitarea drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o perioadă de 3 (doi) ani, *pedeapsa complementară urmând a se executa conform art. 68 alin. (1) lit. b) din Codul penal.*

În baza art. 65 alin. (1) rap. la art. 66 alin. (1) lit. a) și b) din Codul penal s-a interzis inculpatului ca pedeapsă accesorie exercitarea drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, *care se va executa în cazul în care pedeapsa principală a închisorii va deveni executabilă.*

În baza art. 91 din Codul penal s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere pe durata unui termen de supraveghere de 3 (trei) ani, termen stabilit în condițiile art. 92 alin. (1) din Codul penal și care curge de la data rămânerii definitive a prezentei sentințe.

În baza art. 93 alin. (1) din Codul penal a fost obligat inculpatul ca pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri de supraveghere: a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune București, la datele fixate de acesta; b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa; c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile; d) să comunice schimbarea locului de muncă; e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 94 alin. (1) din Codul penal pe durata termenului de supraveghere, datele prevăzute în art. 93 alin. 1 lit. c)-e) din Codul penal se comunică de către inculpat Serviciului de Probațiune București.

În baza art. 93 alin. (2) lit. b) din Codul penal, pe durata termenului de supraveghere, s-a impus inculpatului să frecventeze un program de reintegrare socială derulat de serviciul de probațiune sau organizat în colaborare cu instituții din comunitate.

În baza art. 93 alin. (3) din Codul penal, pe parcursul termenului de supraveghere, s-a dispus ca inculpatul să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității în cadrul în cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Sector 5 sau în cadrul Administrației Lacuri, Parcuri și Agreement București, pe o perioadă de 100 de zile lucrătoare.

În baza art. 91 alin. (4) din Codul penal s-a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 din Codul penal, a căror nerespectare are drept urmare revocarea beneficiului suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

III. În baza art. 396 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură penală rap. la art. 136 alin. (2) și art. 137 alin. (2) și (4) lit. c) din Codul penal a fost condamnată inculpata **General MPM Impex S.R.L.** la pedeapsa amenzii penale constând în 220 de zile-amendă, suma corespunzătoare unei zile-amendă fiind de 1.500 lei, inculpata urmând a plăti statului o amendă penală în cuantum de 330.000 lei, pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă, faptă prev. și ped. de art. 192 alin. (1) și (2) din Codul penal.

În baza art. 138 alin. (1) rap. la art. 136 alin. (3) lit. f) și art. 145 din Codul penal s-a aplicat inculpatei pedeapsa complementară constând în publicarea hotărârii de condamnare, prin intermediul unui post național de televiziune, în număr de 5 apariții, cel mult una pe săptămână, apariții constând în citirea și afișarea simultan, pe o durată de minim 1 minut, a extrasului din hotărârea de condamnare privitor la inculpată, conținând descrierea faptei pentru care s-a dispus condamnarea, astfel cum a fost reținută în considerentele hotărârii de condamnare, încadrarea juridică și pedeapsa aplicată pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă în formă agravată.

În baza art. 397 alin. (1) rap. la art. 25 alin. (1) din Codul de procedură penală au fost respinse, ca neîntemeiate, acțiunile civile exercitate de părțile civile Gigină Cornel-Relucă, Gigină Carmen și Ciuciu (fostă Gigină) Ioana-Raluca împotriva inculpatului Oprea Gabriel și părților responsabile civilmente Guvernul României, Ministerul Afacerilor Interne și Ministerul Finanțelor Publice.

În baza art. 397 alin. (1) rap. la art. 25 alin. (1) din Codul de procedură penală a fost respinsă, ca neîntemeiată, acțiunea civilă exercitată de partea civilă Direcția Generală de Poliție a Municipiului București împotriva inculpatului Oprea Gabriel.

În baza art. 397 alin. (1) rap. la art. 25 alin. (1) din Codul de procedură penală cu referire la art. 1357 și art. 1382 din Codul civil a fost admisă în parte acțiunile civile exercitate de părțile civile Gigină Cornel-Relucă, Gigină Carmen și Ciuciu (fostă Gigină) Ioana-Raluca împotriva inculpaților Mazilu Petre și General MPM Impex S.R.L. și, pe cale de consecință, dispune obligarea acestora la plata în solidar a următoarelor despăgubiri:

- suma de 37.478,71 lei reprezentând daune materiale către părțile civile Gigină Cornel-Relucă și Gigină Carmen;

- suma de 100.000 euro, în echivalent în lei la cursul B.N.R. din ziua plății efective, reprezentând daune morale către fiecare dintre părțile civile Gigină Cornel-Relucă și Gigină Carmen;

- suma de 4.700 lei reprezentând daune materiale către partea civilă Ciuciu (fostă Gigină) Ioana-Raluca;

- suma de 250.000 euro, în echivalent în lei la cursul B.N.R. din ziua plății efective, reprezentând daune morale către partea civilă Ciuciu (fostă Gigină) Ioana-Raluca.

Au fost respinse în rest, ca neîntemeiate, acțiunile civile exercitate de părțile civile Gigină Cornel-Relucă, Gigină Carmen și Ciuciu (fostă Gigină) Ioana-Raluca.

În baza art. 404 alin. (4) lit. c) din Codul de procedură penală a fost ridicată măsura asigurătorie a sechestrului asigurător instituită prin ordonanța nr. 905/P/2015 din data de 06.12.2016 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția Națională Anticorupție-Secția de Combatere a Corupției și aplicată prin procesul verbal din data de 7 decembrie 2016 cu privire la următoarele bunuri imobile aparținând inculpatului Oprea Gabriel:

- 1) ½ din imobilul situat în loc. Venus, jud. Constanța Lot 4- Zona Restaurant Espanada;
- 2) ½ din imobilul situat în loc. Venus, jud. Constanța Lot 5- Zona Restaurant Espanada;
- 3) ½ din imobilul situat în loc. Venus, str. Nicolae Iorga, nr. 42, ap. 3, jud. Constanța, înscris în cartea funciară nr. 108008,;
- 4) ½ din imobilul situat în loc. Venus, str. Nicolae Iorga, nr. 42, ap. 3, jud. Constanța, înscris în cartea funciară nr. 108008-C1-U1.

În baza art. 404 alin. (4) lit. c) din Codul de procedură penală a fost restrânsă măsura asigurătorie a sechestrului asigurător instituită prin ordonanța nr. 905/P/2015 din data de 6 decembrie 2016 și ordonanța nr. 905/P/2015 din data de 3 aprilie 2017 ale Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția Națională Anticorupție-Secția de combatere a corupției cu privire la bunurile imobile și cele mobile aparținând inculpatei General MPM Impex S.R.L., urmând ca măsura asigurătorie să fie menținută până la concurența sumelor la plata cărora inculpata a fost obligată cu titlu de daune materiale și morale.

În baza art. 404 alin. (4) lit. c) din Codul de procedură penală a fost menținută în integralitate sechestrul asigurător aplicat cu privire la bunurile mobile aparținând inculpatei General M.P.M. Impex S.R.L., astfel cum acestea au fost individualizate în procesul verbal de aplicare a sechestrului din data de 4 decembrie 2017.

În baza art. 404 alin. (4) lit. c) din Codul de procedură penală a fost restrânsă măsura asigurătorie a sechestrului asigurător instituită prin ordonanța nr. 905/P/2015 din data de 6 decembrie 2016 și ordonanța nr. 905/P/2015 din data de 13 noiembrie 2017 ale Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția Națională Anticorupție-Secția de combatere a corupției cu privire la bunurile imobile aparținând inculpatului Mazilu Petre, urmând ca măsura asigurătorie să fie menținută până la concurența sumelor la plata cărora inculpatul a fost obligat cu titlu de daune materiale și morale.

În baza art. 404 alin. (4) lit. c) din Codul de procedură penală a fost menținut sechestrul asigurător aplicat cu privire la 1/2 din imobilul situat în București, str. Humulești, nr. 311-313, sector 5, compus din teren în suprafață de 13.600 m.p., imobil înscris în cartea funciară nr. 212564 (număr de carte funciară vechi 47588) a localității București, sector 5, având numărul cadastral 212564.

În baza art. 404 alin. (4) lit. c) din Codul de procedură penală a fost ridicat sechestrul asigurător aplicat cu privire la următoarele bunuri imobile aparținând inculpatului Mazilu Petre:

- 1) 1/2 din imobilul situat în București, str. Humulești, nr. 307-309, sector 5, compus din teren în suprafață de 10.500 m.p., imobil înscris în cartea funciară nr. 212586 (număr de carte funciară vechi 47319) a localității București, sector 5, având numărul cadastral 212586;
- 2) 1/2 din imobilul situat în București, str. Humulești, nr. 286, sector 5, compus din teren în suprafață de 3.000 m.p, imobil înscris în cartea funciară nr. 218491 (număr de carte funciară vechi 61730) a localității București, sector 5, având numărul cadastral 218491;
- 3) 1/2 din imobilul situat în București, str. Humulești, nr. 284, sector 5, compus din teren în

suprafață de 3.400 m.p., imobil înscris în cartea funciară nr. 227923 a localității București, sector 5, având numărul cadastral 227923;

4) 1/2 din imobilul situat în București, str. Humulești, nr. 282, sector 5, compus din teren în suprafață de 3.300 m.p., imobil înscris în cartea funciară nr. 227941 a localității București, sector 5, având numărul cadastral 227941;

5) 1/2 din imobilul situat în București, str. Sălaj, nr. 544-550, sector 5, compus din teren în suprafață de 9.501 m.p., imobil înscris în cartea funciară nr. 231516 a localității București, sector 5, având numărul cadastral 231516;

6) 1/2 din imobilul situat în comuna Popești-Leordeni, județul Ilfov, compus din teren în suprafață de 54.800 m.p., imobil înscris în cartea funciară nr. 105801 a Biroului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Buftea (număr de carte funciară vechi 4275), având numărul cadastral CAD 3846;

7) 1/2 din imobilul situat în comuna Măgurele, județul Ilfov, compus din teren în suprafață de 8.106 m.p., imobil înscris în cartea funciară nr. 54820 a Biroului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Buftea, având numărul cadastral CAD 1786;

8) 1/2 din imobilul situat în comuna Glina, județul Ilfov, compus din teren în suprafață de 6.008 m.p., imobil înscris în cartea funciară nr. 51970 a Biroului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Buftea, având numărul cadastral CAD 1425/3;

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut că:

Prin rechizitoriul nr.905/P/2015 din 27.04.2018 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția Națională Anticorupție-Secria de Combatere a Corupției s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților Oprea Gabriel, Mazilu Petre și General MPM Impex S.R.L. pentru săvârșirea infracțiunii de *ucidere din culpă în formă agravată*, faptă prevăzută și pedepsită de art. 192 alin. (1) și (2) din Codul penal.

Potrivit actului de sesizare a instanței, inculpatul Oprea Gabriel, începând cu preluarea, la data de 23 ianuarie 2014, a funcției de ministru al afacerilor interne, a dispus - cu încălcarea dispozițiilor legale privind însoțirea demnitarilor de către poliția rutieră - însoțirea sa permanentă de către un dispozitiv de poliție rutieră, iar din luna iunie 2015 a dispus ca din acest dispozitiv să facă parte și un polițist rutier motociclist, și a impus ca deplasarea acestui dispozitiv de însoțire să se facă cu viteze foarte mari, punând astfel polițiștii rutieri care executau aceste misiuni de însoțire într-o situație permanentă de risc de accident de circulație, faptă care a avut ca urmare producerea la data de 20 octombrie 2015 a unui accident de circulație în urma căruia victima Gigină Bogdan-Cosmin a decedat.

În sarcina inculpaților Mazilu Petre și General MPM Impex S.R.L. s-a reținut că, prin încălcarea dispozițiilor legale privind executarea semnalizării rutiere, nu au luat măsuri pentru instruirea angajaților cu privire la modalitatea corectă de realizare a semnalizării rutiere aferente lucrărilor executate partea carosabilă și au pus la dispoziția angajaților semne rutiere realizate artizanal, neconforme standardelor de siguranță, faptă care a avut ca urmare realizarea total necorespunzătoare a semnalizării rutiere aferente unei lucrări executate pe strada Știrbei Vodă, punând astfel participanții la trafic care circulau pe această arteră de circulație într-o situație de risc de accident de circulație, faptă care a avut ca urmare producerea la data de 20 octombrie 2015 a unui accident de circulație în urma căruia victima Gigină Bogdan-Cosmin a decedat.

Conform actului de sesizare, faptele descrise mai sus întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de *ucidere din culpă în formă agravată*, faptă prevăzută și pedepsită de art. 192 alin. (1) și (2) din Codul penal.

Situația de fapt reținută în rechizitoriu este fundamentată în mod determinant prin raportare la următoarele mijloace de probă administrate în cursul urmăririi penale: raportul de expertiză criminalistică nr. 419 din data de 16 decembrie 2015 emis de I.N.E.C.-Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice București; raportul de expertiză criminalistică nr. 4 din data de 11 ianuarie 2016 emis de I.N.E.C.-Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice București; raportul de expertiză tehnică judiciară din data de 15 aprilie 2016; raportul de expertiză medico-legală necropsică; procesul verbal de cercetare la fața locului întocmit de organul de urmărire penală din

cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul București și planșa foto aferentă; declarațiile martorilor Finichiu Cristian, Finichiu Roxana-Elena, Popescu Liviu-Ionuț, Crăciunică Ionuț-Cristian, Tache Daniel-Eduard, Brașovianu Ștefan-Florin; Gâtan Radu; Rusu Andrei-Ionuț; Băleanu Ioan-Răzvan-Liviu; Cionca Marius-Pavel; Mușat Alexandra-Daniela; Bică Silviu; Ferfelea Valentin; Moraru Dorel-Ionel; Ivanciof Nicușor; Diniță Daniel-Ionuț; Apachiței Laurențiu; Gheorghe Marin; Anghel George-Alexandru; Stanciu Adrian; Iorga Silviu-Cristian; Coman Andrei; Predună Dragoș-Ionuț; Ivănescu Marius-Gill; Dobroiu Dumitru; Vasile Bogdan-Cristian; Clapan Marius-Cosmin; Armașu Stelian; Pâslaru Adrian; Țăpoi Florin; Gherghina Silviu-Marian; Cornea Cosmin-Petre; Trifescu Gheorghe-Dănuț; Matei Sorin; Vlăsceanu Ionuț-Dănuț; Voicu Mihai-Marius; Ababei Roberto-Ștefan; Tufan Marian; Diniță Lucian; Stan Ionuț; Petrovai Ștefan; Stan Ștefănel; Corcodel Adrian; Alexii Emil; Poporogu Gabriel; Vlad Ionel; Lixandru Ion; Moldoveanu Costin; Tulhină Ilie; Stan Aurel-Marius; Badea Cristian-Petre; Antoniu Maria; Iana Valentin; Ifrim Adrian; Mocanu Florentin; Andrei Daniela; Uciu Nicolae; declarațiile inculpatului Mazilu Petre; comunicările radio efectuate de către lucrătorii de poliție care asigurau însoțirea inculpatului Oprea Gabriel; înscrisuri (Registrul evidență delegații, documente contabile aparținând inculpatei General MPM Impex S.R.L. etc.).

Subsecvent emiterii rechizitoriului, dosarul a fost înaintat în baza dispozițiilor art. 40 alin. (1) și cele ale art. 48 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală Înaltei Curți de Casație și Justiție spre competență soluționare.

În cursul desfășurării procedurii de cameră preliminară, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție a invocat din oficiu excepția referitoare la competența Înaltei Curți de Casație și Justiție în caz de schimbare a calității inculpatului, iar prin încheierea nr. 348 din data de 8 iunie 2018 cauza a fost trimisă spre competență soluționare Judecătoriei Sectorului 1 București.

Examinând competența Înaltei Curți de Casație și Justiție prin raportare la cerința prevăzută de art. 48 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, în considerentele încheierii pronunțate judecătorul de cameră preliminară a reținut în esență că în reglementările atribuțiilor de serviciu, ce decurg din funcția de ministru al afacerilor interne și calitatea de senator deținute de inculpatul Oprea Gabriel, nu există situații prevăzute ca în exercitarea lor să poată cauza moartea persoanelor, așa încât nu există nicio legătură, respectiv un raport direct între exercitarea lor, cu fapta de a ucide, având ca rezultat, producerea suprimării vieții, din culpă a victimei Gigină Bogdan Cosmin.

După înregistrarea cauzei pe rolul Judecătoriei Sectorului 1 București, judecătorul de cameră preliminară din cadrul aceste instanțe a invocat din oficiu excepția necompetenței materiale a Judecătoriei Sectorului 1 București, iar prin încheierea penală din data de 25 septembrie 2018 a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului București.

Pentru a pronunța o atare soluție, judecătorul de cameră preliminară a reținut că infracțiunile cu privire la care urmărirea penală a fost efectuată de către Direcția Națională Anticorupție, dacă nu sunt date prin lege în competența altor instanțe ierarhic superioare, sunt de competența materială în primă instanță a tribunalului, astfel cum prevăd în mod imperativ dispozițiile art. 36 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală.

Prin încheierea de cameră preliminară din data de 29 noiembrie 2019, rămasă definitivă prin respingerea contestațiilor formulate de inculpați și părțile responsabile civilmente Guvernul României și Ministerul Afacerilor Interne, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului București a constatat competența materială și teritorială a Tribunalului București, legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală, dispunând începerea judecății.

În cursul judecății, inculpatul Oprea Gabriel a formulat o cerere de schimbare a încadrării juridice dată faptei pentru care s-a dispus trimiterea sa în judecată, din infracțiunea de ucidere din culpă, prev. de art. 192 alin. (1) și (2) din Codul penal, în infracțiunea de ucidere din culpă, prev. de art. 192 alin. (1) din Codul penal, cerere respinsă prin încheierea de ședință din data de 15 decembrie 2022.

Examinând probatoriul administrat atât în faza de urmărire penală, cât și în cursul cercetării judecătorești, **Tribunalul a reținut ca fiind dovedită următoarea situație de fapt:**

În perioada 23 ianuarie 2014 – 9 noiembrie 2015 inculpatul Oprea Gabriel a deținut funcția de ministru al afacerilor interne și pe cea de viceprim-ministru pentru securitate națională. La preluarea mandatului de ministru al afacerilor interne de către inculpatul Oprea Gabriel, însoțirea demnitarului se realiza de către un echipaj de poliție rutieră format dintr-un singur agent de poliție (șoferul autospecialei), situație existentă și în cazul anteriorilor miniștri ai afacerilor interne. Tribunalul consideră relevant a menționa că însoțirea cu titlu permanent a miniștrilor afacerilor interne de către echipaje ale poliției rutiere a debutat anterior anului 2011, fără a se putea stabili data exactă (*declarațiile martorilor audiați sunt contradictorii sub acest aspect*), rolul acestora fiind acela de a asigura fluidizarea deplasării demnitarului.

Însoțirea permanentă a miniștrilor afacerilor interne de către echipaje de poliție rutieră este confirmată de martorii audiați, respectiv Tobă Petre, inspector general al Inspectoratului General al Poliției Române la data preluării funcției de ministru de către inculpatul Oprea Gabriel, Voicu Mihai-Marius, director general al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București la data preluării funcției de ministru de către inculpat, Ababei Roberto-Ștefan, director general adjunct al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București la data preluării funcției de ministru de către inculpat, Crai Cristian, șeful Brigăzii Rutiere la data preluării funcției de ministru de către inculpat, Vlăsceanu Ionuț-Dănuț, șeful Serviciului Operativ Special din cadrul Brigăzii Rutiere la data preluării funcției de ministru de către inculpat, Diniță Lucian, director al Direcției Rutiere din cadrul Inspectoratului General al Poliției la data preluării funcției de ministru de către inculpat, Ferfelea Valentin și Bică Silviu, lucrători de poliție desemnați să asigure însoțirea miniștrilor afacerilor interne încă de la permanentizarea acestei activități.

Deși Parchetul a susținut că anterior numirii inculpatului Oprea Gabriel în funcția de ministru al afacerilor interne însoțirea miniștrilor se realiza, cu titlu excepțional, în acord cu dispozițiile art. 223 alin. (3) din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, această constatare este apreciată de Tribunal ca inexactă, fiind infirmată de depozițiile martorilor la care s-a făcut referire mai sus.

Relevanță deosebită sub acest aspect prezintă atât declarația martorului Vlăsceanu Ionuț-Dănuț, șeful Serviciului Operativ Special din cadrul Brigăzii Rutiere (serviciu în cadrul căruia funcționa Biroul pentru însoțiri și misiuni speciale), cât și declarațiile celor doi lucrători de poliție desemnați inițial să asigure însoțirea miniștrilor afacerilor interne, astfel:

„Pentru ministrul de interne, aproximativ din 2005-2006, există un echipaj de poliție rutieră din cadrul Serviciului Operativ Special-care la acea vreme se numea Serviciul 1-care îl însoțește permanent. Nu știu cu exactitate, dar cred că a existat o solicitare a ministrului de la acea vreme în baza căreia s-a permanentizat însoțirea. Toți miniștrii de interne de atunci încolo, fără excepție, au beneficiat de asemenea însoțire, serviciul fiind executat de aceiași oameni ca titulari, respectiv ASP Bică Silviu și ASP Ferfelea Valentin”- declarație martor Vlăsceanu Ionuț-Dănuț din data de 12.11.2015;

„Cred că din anul 2008 sau 2009 am fost desemnat să particip la activitatea de însoțire a ministrului de interne. Cred că atunci când a debutat această activitate, ministru era domnul David. Această activitate se desfășura cu o mașină de poliție inscripționată condusă de un agent de poliție. Eu lucram alternativ, o zi de serviciu și una liberă, cu colegul meu Valentin Ferfelea”- declarație martor Bică Silviu din data de 18 ianuarie 2017;

„Din anul 2007 Brigada de Poliție Rutieră a început să asigure o activitate de însoțire a ministrului de interne în București. Pentru efectuarea acestei activități, am fost desemnați eu și colegul meu Bică Silviu...Eu și colegul meu Bică Silviu foloseam aceeași mașină, noi lucrând alternativ, fiind o zi de serviciu și o zi liberi. Inițial, mașina o țineam parcată la sediul Brigăzii de Poliție Rutieră, iar la un moment dat, la solicitarea mea și a colegului meu Bică Silviu, mașina a început să fie ținută la sediul M.A.I. pentru a putea fi folosită mai ușor”- declarație martor Ferfelea Valentin din data de 17 ianuarie 2017).

În sensul celor reținute este și depoziția martorului Diniță Lucian, director al Direcției Rutiere din cadrul Inspectoratului General al Poliției la data preluării funcției de ministru de către inculpatul Oprea Gabriel, care a confirmat că miniștrii afacerilor de interne au beneficiat de însoțirea unui echipaj al poliției rutiere în mod constant, astfel:

„Cunosc faptul că începând cu anul 2011, ministrul de interne a beneficiat de însoțirea unui echipaj al Poliției Rutiere, cu caracter de constanță, în sensul că s-a hotărât că un echipaj de poliție rutieră al Brigăzii de Poliție Rutieră să staționeze într-un post fix, în apropierea sediului Ministerului de Interne, și acest echipaj să însoțească mașina ministrului de interne la solicitarea acestuia, în deplasările efectuate în București, către Guvern, Parlament, Palatul Prezidențial sau alte instituții”- declarație din data de 24.10.2017.

Tribunalul a admis că depozițiile unora dintre martorii menționați reliefează că, anterior preluării portofoliului de către inculpatul Oprea Gabriel, echipajul de poliție rutieră nu însoțea demnitarii la toate deplasările efectuate, însă această împrejurare nu constituie un criteriu relevant pentru a conchide că activitatea de însoțire a foștilor miniștrii de interne s-a realizat cu caracter excepțional, așa cum s-a reținut în rechizitoriu, de vreme ce Brigada Rutieră a desemnat cu titlu permanent un echipaj de poliție rutieră exclusiv pentru această activitate. Ceea ce însă se poate reține este că însoțirea miniștrilor afacerilor interne în deplasările efectuate s-a realizat cu echipaje ale poliției rutiere, aflate la dispoziția discreționară a acestora, atât înainte, cât și după investirea în funcție a inculpatului Oprea Gabriel.

Potrivit depozițiilor agenților de poliție rutieră desemnați să asigure însoțirea ministrului afacerilor interne, comunicarea pe parcursul deplasărilor dintre aceștia și ofițerul de protecție al ministrului (“*aghiotant*”) s-a realizat inițial prin intermediul telefonului mobil, iar apoi prin stație, pe canalul POL-RUT B1. Întrucât legătura telefonică între ofițerul de protecție al ministrului și conducătorul autospecială de poliție se realiza cu dificultate, acesta din urmă fiind preocupat să conducă autospeciala în condiții de siguranță, dar și să folosească stația pentru a comunica cu colegii săi aflați în teren, la scurt timp după preluarea portofoliului de ministru al afacerilor interne de către inculpatul Oprea Gabriel, echipajul de poliție rutieră ce asigura însoțirea ministrului a fost format și dintr-un ofițer din cadrul Brigăzii Rutiere. Măsura a fost dispusă de conducerea Brigăzii Rutiere la solicitarea expresă a ofițerului de protecție a ministrului afacerilor interne.

Începând cu data de 29 iunie 2015, dată la care inculpatul Oprea Gabriel îndeplinea temporar și atribuțiile de prim-ministru, dispozitivul de însoțire a fost compus și dintr-o motocicletă a poliției rutiere, condusă de un agent de poliție rutieră, fiind relevant de menționat că și anterior acestei date, atunci când era necesar, ofițerul din echipajul de poliție solicita sprijinul unor motocicliști rutieri. Ulterior acestei date, până la producerea accidentului rutier, motociclistul rutier a rămas permanent în compunerea dispozitivului de însoțire a ministrului afacerilor interne.

La momentul preluării funcției până în luna iulie 2015 protecția ministrului afacerilor de interne era asigurată de ofițeri din cadrul Serviciului de Protecție și Pază, conform Legii nr. 191/1998 privind organizarea și funcționarea Serviciului de Protecție și Pază. Ulterior acestui moment, activitatea de protecție a inculpatului Oprea Gabriel nu s-a mai realizat de către ofițerii Serviciului de Protecție și Pază, ci de către o subunitate a Direcției de Informații și Protecție Internă din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, anume Diviziunea Protecție Personal, context în care deplasarea a început să se facă cu un autoturism marca Audi cu numărul de înmatriculare B 101 DPP.

Așadar, începând cu această perioadă (inclusiv la data de 20 octombrie 2015), deplasările inculpatului Oprea Gabriel pe raza municipiului București și a județului Ilfov s-au realizat în cadrul unui dispozitiv constituit din autoturismul marca Audi, cu numărul de înmatriculare B 101 DPP, cu care se deplasa demnitarul, o autospecială aparținând Brigăzii Rutiere în care se afla un echipaj format dintr-un agent de poliție (șofer) și un ofițer, precum și un motociclist rutier ca antemergător.

La data de 20 octombrie 2015, data producerii accidentului rutier, victima Gigină Bogdan-Cosmin se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu, executând misiunea de însoțire a inculpatului Oprea Gabriel, în calitate de motociclist rutier.

În jurul orei 18:15, după terminarea programului de lucru, inculpatul Oprea Gabriel, însoțit de dispozitivul din care făcea parte și victima Gigină Bogdan-Cosmin, s-a deplasat de la locuința sa, situată pe strada Dr. Robert Koch, în cartierul Cotroceni, la U.M. 0461 a Serviciului Român de Informații, iar de aici din nou către locuința sa. Potrivit imaginilor video surprinse de camerele de supraveghere instalate în incinta U.M. 0461 a Serviciului Român de Informații, autoturismul inculpatului Oprea a pătruns în interior la ora 18:28:50 și a părăsit această locație la ora 18:51:49.

În continuare, așa cum a rezultat din imaginile video surprinse de camerele de supraveghere exterioare ale Poliției Locale Sector 1, coloana oficială a inculpatului Oprea Gabriel a intrat pe DN1, venind din strada Jandarmeriei, iar de aici, traseul urmat de coloana inculpatului Oprea Gabriel a fost următorul: intersecția dintre strada Jandarmeriei și șoseaua București-Ploiești, apoi șoseaua București-Ploiești (până la Piața Pieței Libere), șoseaua Pavel Dimitrievici Kiseleff (până la Piața Arcul de Triumf), b-dul Mareșal C-tin Prezan (până la Piața Charles de Gaulle), b-dul Aviatorilor (până la Piața Victoriei), strada Buzești (până la intersecția cu Știrbei Vodă), apoi Știrbei Vodă (către intersecția cu Splaiul Independenței până la locul accidentului). În ultima intersecție dintre strada Știrbei Vodă și Calea Plevnei, cea imediat anterioară locului accidentului, coloana oficială a inculpatului a ajuns la ora 19:01:37.

Coloana oficială a inculpatului Oprea Gabriel a parcurs această distanță, de aproximativ 10 km, într-un interval de 10 minute și 7 secunde, viteza medie de deplasare fiind de 59.41 de km/oră. Pe parcursul acestei deplasări, aproape toate intersecțiile de pe traseu, începând cu cea de la Piața Presei Libere, au fost asigurate cu agenți de poliție (au fost asigurate 19 intersecții, folosindu-se în acest scop un număr de 27 de polițiști rutieri).

Pe timpul deplasării a început să se întunece și să plouă ușor, carosabilul fiind ud. La ora 19:01:37 coloana inculpatului Oprea Gabriel a traversat intersecția dintre strada Știrbei Vodă și Calea Plevnei, iar în momentul imediat următor s-a produs impactul motocicletei cu amenajările rutiere temporare aferente unei lucrări de intervenție efectuate în carosabil, în urma căruia victima Gigină Bogdan-Cosmin a decedat.

A mai reținut instanța de fond că, ulterior parcurgerii de către motocicletă a interiorului intersecției, imaginea acesteia a fost obturată de un autobuz care se deplasa în aceeași direcție, dar pe sensul opus, astfel încât impactul nu a fost surprins de camera de supraveghere video amplasată în intersecție.

În zona producerii accidentului, circulația se desfășoară pe două sensuri de deplasare, fiecare având câte trei benzi de circulație. La momentul producerii accidentului de circulație victima Gigină Bogdan-Cosmin circula pe banda a treia a sensului său de mers, martorii audiați confirmând că aceasta era modalitatea uzuală de deplasare a motocicletiștilor din compunerea coloanelor oficiale.

În ceea ce privește obstacolele de pe carosabil cu care a intrat în coliziune motocicleta condusă de victima Gigină Bogdan-Cosmin, Tribunalul a reținut că acestea erau reprezentate de un ansamblu de mijloace de semnalizare temporară și garduri de protecție aferente unei lucrări efectuate pe partea carosabilă de către societatea comercială General MPM Impex S..R.L. în beneficiul Distrigaz Sud Rețele S.R.L. Lucrarea executată a constat în săparea a trei gropi în suprafața carosabilă, pe sensul de mers către Splaiul Independenței, pe banda a treia de circulație. Această lucrare a fost efectuată în baza unui aviz de intervenții în domeniul public eliberat de către Direcția Utilități Publice din cadrul Primăriei Municipiului București, în urma comunicării de către societatea Distrigaz Sud Rețele S.R.L. către această direcție a unui anunț de intervenție.

Tribunalul a constatat că locul producerii accidentului a făcut obiectul a două activități de cercetare la fața locului, prima efectuată de către lucrători din cadrul Brigăzii Rutiere-Serviciul Accidente Rutiere, în intervalul orar 19:20-22:30, iar cea de-a doua de către o echipă operativă formată dintr-un procuror criminalist din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul București, lucrători de poliție din cadrul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București-Serviciului Omoruri și criminaliști din cadrul Brigăzii Rutiere, în intervalul orar 20:15-23:50. Constatările rezultate în urma ambelor procedee probatorii sunt concordante sub toate aspectele și complementare, cu excepția lungimii segmentului de drum în care au fost desfășurate indicatoarele rutiere temporare de semnalizare a lucrării de intervenție efectuate.

A mai reținut instanța de fond că prima groapă, cu dimensiunile de 1,50 m/1,50 m și o adâncime de 1,85 m a fost săpată la o distanță de aproximativ 67 metri de intersecția dintre strada Știrbei Vodă și Calea Plevnei, având ca reper bordura Căii Plevnei, iar lungimea de desfășurare a întregii lucrări (cele trei gropi) a fost de aproximativ 12,4 metri. Lucrarea a fost împrejmuită cu garduri metalice ce aveau aplicate în zona mediană o bandă de culoare galbenă, din folie, inscripționată „*Distrigaz Sud-Pericol de explozie-Lucrăm pentru siguranța dumneavoastră*”, iar la capătul acesteia (pe ultimul gard metalic poziționat longitudinal lângă axul drumului, pe partea stângă a lucrării) a fost atașată o lampă de semnalizare cu lumină intermitentă de culoare galbenă, care funcționa normal la momentul cercetării la fața locului. De asemenea, lângă gardurile laterale, pe banda a doua de circulație, lângă marcajul longitudinal simplu discontinuu dintre benzile doi și trei, au fost amplasate două indicatoare mobile cu semnificația „*Ocolire*”.

Pe partea carosabilă, de la prima groapă înapoi (direcția Calea Plevnei) au fost dispuse patru indicatoare rutiere temporare de semnalizare a lucrării de intervenție, după cum urmează: unul cu semnificația „*Ocolire*”, unul cu semnificația „*Drum în lucru*”, unul cu semnificația „*Limitare de viteză 30 km/h*” și ultimul (primul din direcția de deplasare a victimei) cu semnificația „*Drum în lucru*”. Indicatoarele rutiere au fost stabilizate cu saci umpluți cu mixtură asfaltică, fixați la baza suportului metalic.

Cele patru indicatoare rutiere temporare au fost amplasate pe o distanță de aproximativ 11,4 metri conform procesului-verbal de cercetare la fața locului întocmit de echipa coordonată de procurorul criminalist din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul București, respectiv aproximativ 18,3 metri conform procesului-verbal întocmit de echipa din cadrul Brigăzii Rutiere-Serviciul Accidente Rutiere, acest aspect reprezentând singura incongruență despre care s-a făcut referire mai sus (*chestiunea distanței pe care au fost amplasate indicatoarele rutiere nu prezintă însă o importanță covârșitoare în economia cauzei pentru argumentele care vor fi arătate cu ocazia analizei cauzalității reținute în actul de sesizare*).

Victima a parcurs intersecția dintre strada Știrbei Vodă și Calea Plevnei cu o viteză medie de 84 km/oră, iar la părăsirea intersecției a accelerat pentru a ajunge în următoarea intersecție (dintre strada Știrbei Vodă și Splaiul Independenței) cu suficient timp înainte de restul coloanei inculpatului Oprea Gabriel și a dirija, la nevoie, circulația rutieră.

Pentru stabilirea vitezei de deplasare a motocicletei, s-a dispus efectuarea unei expertize criminalistice pe baza imaginilor înregistrate de camerele publice de supraveghere administrate de Poliția Locală Sector 1, raportul de expertiză criminalistică nr. 419 din data de 16 decembrie 2015 emis de I.N.E.C.-Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice București concluzionând că, în momentul imediat anterior producerii accidentului, adică în momentul traversării intersecției străzii Știrbei Vodă cu Calea Plevnei, viteza medie a motocicletei conduse de victima Gigină Bogdan-Cosmin a fost de 23,5 m/s, echivalentul a 84 km/oră.

Viteza medie a motocicletei la traversarea intersecției dintre strada Știrbei Vodă și Calea Plevnei este confirmată și de expertiza criminalistică dispusă în cursul cercetării judecătorești. De altfel, chestiunea privind viteza motocicletei la traversarea intersecției nu a făcut obiectul vreunei controverse în cursul cercetării judecătorești.

Pe strada Știrbei Vodă, sensul de mers către Splaiul Independenței (*direcția de deplasare a coloanei oficiale*), după banda dedicată virajului la dreapta dinspre Calea Plevnei, pe trotuarul din partea dreaptă, la momentul producerii accidentului era amplasat indicatorul de limitare de viteză la 60 km/h.

Din cuprinsul raportului de expertiză întocmit de către Institutul Național de Expertize Criminalistice în cursul urmăririi penale a rezultat că, la trecerea prin intersecție, motocicleta a rulat pe o traiectorie rectilinie care, continuată dincolo de intersecție, către locul producerii accidentului, se încadrează pe banda trei de mers, în sensul de deplasare.

Potrivit declarației martorului Finichiu Cristian, care în momentul producerii accidentului rutier se deplasa pe trotuarul din zona Casei Radio, situată în proximitatea lucrărilor de intervenție, victima Gigină Bogdan-Cosmin a redus viteza până în intersecția cu Calea Plevnei, posibil pentru a se asigura, după care a accelerat către intersecția cu Splaiul Independenței, împrejurare în care a

acroșat indicatoarele și grilajul metalic care înconjură lucrările efectuate pe partea carosabilă. Depoziția aceluiași martor a evidențiat și faptul că acesta nu a observat ca motocicletă să frâneze sau să facă vreo manevră de evitare a obstacolelor de pe carosabil. În același sens, nici ceilalți martori aflați în apropiere la momentul accidentului nu au auzit zgomote specifice frânării, iar cu prilejul cercetării la fața locului nu au fost identificate urme de frânare.

Din raportul de expertiză criminalistică nr. 4 din data de 11 ianuarie 2016 emis de I.N.E.C.- Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice București întocmit ca urmare a dispunerii în cursul urmăririi penale a unei expertize criminalistice traseologice a rezultat că procesul de dezechilibrare a motocicletei a fost cauzat de intrarea acesteia în contact cu indicatoarele rutiere temporare și grilajele care asigurau lucrarea efectuată pe partea carosabilă.

Potrivit raportului de expertiză tehnică, întocmit în cursul urmăririi penale cu privire la motocicletă implicată în accidentul de circulație, la momentul producerii accidentului rutier autovehiculul se afla într-o stare tehnică corespunzătoare, concluzie care este concordantă cu cea rezultată în urma examinării tehnice a motocicletei de către reprezentanții Automobile Bavaria- Departamentul Moto.

Din raportul de expertiză medico-legală necropsică întocmit de Institutul Național de Medicină Legală a rezultat că moartea lui Gigină Bogdan-Cosmin a fost violentă și a fost cauzată de hemoragia meningo-cerebrală consecință a unui traumatism cranio-cerebral și facial cu fractură craniană, în cadrul unui politraumatism complex. S-a mai concluzionat că leziunile traumatice constatate la autopsie s-au putut produce prin lovire de corp dur, iar examenul toxicologic a relevat o alcoolemie de 0,00 g ‰.

Cercetarea locului în care s-a produs evenimentul rutier a mai pus în evidență următoarele elemente de fapt cu relevanță în stabilirea dinamicii producerii accidentului:

- motocicleta implicată în accident a fost localizată în cea de-a doua groapă, având în vedere direcția de mers spre Splaiul Independenței;
- trei saci din material plastic, din rafie, ruși, ce conțineau mixtură asfaltică, erau poziționați anterior primei gropi, având în vedere direcția de mers spre Splaiul Independenței, iar cel de-al patrulea sac, se afla între prima și cea de-a doua groapă;
- urmele de materie cu aspect de sol și mixtură asfaltică se aflau pe banda a doua și a treia a sensului de mers spre Splaiul Independenței;
- în perimetrul din interiorul zonei împrejmuite au fost identificate o găleată și mai multe unelte (trei lopeți, o cazma, un târnăcop și un pickamer);
- patru indicatoare rutiere, două cu semnificația „Drum în lucru”, unul cu semnificația „Ocolire” și unul cu semnificația „Limitare de viteză 30 km/h”, și un gard metalic, au fost găsite căzute pe carosabil; indicatoarele rutiere și gardul metalic se aflau culcate pe banda a doua, indicatoarele rutiere fiind în zona sacilor, iar gardul metalic, fiind în zona primei gropi;
- unul dintre indicatoare, cu semnificația „Drum în lucru”, prezenta urme de deformare, iar indicatorul cu semnificația „Limitare de viteză 30 km/h” era căzut la baza stâlpului său de susținere;
- două indicatoare rutiere cu semnificația „Ocolire”, au fost găsite culcate pe carosabil, unul dintre acestea prezentând urme de deformare.

Dinamica producerii accidentului rutier a rezultat din interpretarea coroborată a mijloacelor de probă administrate în cauză, respectiv procesele-verbale de cercetare la fața locului, declarațiile martorilor audiați în cauză și raportul de expertiză criminalistică nr. 4 din data de 11 ianuarie 2016 emis de I.N.E.C.- Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice București. Astfel, așa cum s-a reținut și în actul de sesizare a instanței, dinamica de proiectare a motocicletei și motociclistului implicați în accidentul rutier, s-a realizat în următoarele coordonate:

- în momentul primului impact motocicleta circula pe banda trei de mers; această constatare este convergentă cu aspectele care reies din expertiza realizată asupra imaginilor camerelor de supraveghere și cu constatările făcute cu prilejul cercetării la fața locului, constatări din care rezultă că impactul inițial a fost cu un sac de rafie aflat pe banda trei de mers; de asemenea, din declarațiile angajaților care au amplasat sacii de rafie, rezultă că aceștia se aflau pe banda trei;

- motocicleta a intrat inițial în contact cu un sac de rafie ce conținea mixtură asfaltică, sacul s-a rupt, iar mixtura asfaltică s-a împrăștiat pe carosabil; din declarațiile martorilor care au amplasat sacii cu mixtură asfaltică, declarații care sunt confirmate de cele constatate cu prilejul cercetării la fața locului, rezultă că acest sac susținea un indicator rutier temporar, având semnificația „*drum în lucru*”;

- în continuare, motocicleta a intrat, succesiv, în contact cu alte indicatoare rutiere și cu sacii de susținere ai acestora, umpluți cu pământ și/sau mixtură asfaltică și cu grilajul aflat înaintea primei gropi; așa cum rezultă din declarațiile de martor ale persoanelor care au amplasat aceste indicatoare rutiere și din constatările făcute cu prilejul cercetării la fața locului, aceste indicatoare se aflau de asemenea pe banda trei de circulație, dispuse oblic față de direcția de mers, din ce în ce mai aproape de banda doi;

- aceste obstacole au fost lovite, succesiv, cu partea lateral dreapta a motocicletei, împrejurare în care s-a desprins carcasa oglinzii retrovizoare dreapta;

- imediat anterior primului impact, motociclistul a încercat o manevră de ocolire spre dreapta; acest fapt rezultă atât din modul de dispersie pe carosabil a mixturii asfaltice din sacul cu care a avut loc cel dintâi impact (dinspre stânga către dreapta, respectiv dinspre banda a treia către banda a doua [și către înainte], mod de dispersie ce impune concluzia că sacul a fost lovit din partea stângă), cât și din locul unde a fost găsit acest sac (pe mijlocul benzii doi, către dreapta față de locul unde acesta s-a aflat inițial, fapt care – raportat la locul unde sacul s-a aflat inițial, pe banda trei - impune aceeași concluzie, a unei lovituri din partea stângă); această manevră de ocolire este atestată de celelalte constatări făcute cu prilejul cercetării la fața locului; astfel, toate cele patru indicatoare rutiere amplasate înainte de prima groapă (care, așa cum s-a reținut deja, se aflau pe banda trei, dispuse, gradual, dinspre mijlocul benzii către banda doi) au fost găsite pe banda doi (aproape de banda unu de circulație), ceea ce din nou impune concluzia că acestea au fost lovite dinspre stânga, în condițiile în care victima a virat către dreapta în încercarea de a evita obstacolele;

- procesul de dezechilibrare s-a datorat probabil contactului motocicletei cu indicatoarele rutiere și grilajele care asigurau lucrările efectuate pe partea carosabilă;

- după ce a lovit succesiv indicatoarele rutiere și grilajele de protecție, motocicleta a trecut pe deasupra primei gropi, aterizând între aceasta și groapa din mijloc, unde s-a răsturnat pe partea lateral dreapta; aici motocicleta a lovit din nou grilajele de protecție, precum și alte două indicatoare rutiere cu semnificația „*ocolire*”, împrejurare în care victima Gigină Bogdan-Cosmin s-a desprins de pe motocicletă, fiind proiectată pe carosabil, iar motocicleta și-a continuat alunecarea, cazând în cea de-a doua groapă, în poziția reținută cu ocazia cercetării locului faptei;

- imediat după acroșarea primelor obstacole (saci umpluți cu mixtură asfaltică, indicatoare etc.) a avut loc o diminuare a vitezei motocicletei și o altă decelerare a fost înregistrată ca urmare a trecerii motocicletei peste prima groapă, care a determinat o altă reducere a vitezei, independent de o frânare voluntară;

- viteza motocicletei imediat înaintea trecerii peste prima excavație din carosabil a fost de circa 68 km/h, iar prin trecerea peste acest obstacol și ulterior, prin acroșarea altor obiecte situate pe partea carosabilă între cele două excavații, viteza motocicletei a fost redusă, înregistrându-se o viteză la intrarea în impact cu cea de-a doua groapă de circa 62 km/h;

- anterior căderii în groapă, motocicleta sau diverse obiecte antrenate de aceasta în urma lovirii, au intrat în contact cu o lopată, în urma impactului, mânerul lopeții fiind rupt, iar un fragment din acesta a ajuns împreună cu motocicleta în groapă, precum și cu gardurile metalice de protecție, unul dintre gardurile metalice fiind proiectat în groapa în care a fost găsită motocicleta;

- avariile căștii de protecție, tip moto, și urmele de materie de culoare brun roșcată cu aspect de sânge evidențiate pe aceasta, indică faptul că motociclistul a intrat în contact cu carosabilul, cu partea lateral dreapta și cea dinspre față, a capului (bărbiei);

Tribunalul a mai subliniat că inculpații nu au formulat obiecții cu privire la dinamica producerii accidentului rutier în care a decedat victima Gigină Bogdan-Cosmin, aspectele contestate fiind în mod determinant legate de cauzele care au stat la baza acestuia.

Conform actului de sesizare a instanței, la baza producerii accidentului rutier soldat cu decesul victimei Gigină Bogdan-Cosmin au stat trei cauze (concurrente), imputabile inculpaților Oprea Gabriel, Mazilu Petre și General MPM Impex S.R.L., după cum urmează:

1) caracterul abuziv al însoțirii deplasărilor inculpatului Oprea Gabriel cu echipaje de poliție rutieră;

Relativ la această cauză, Parchetul a susținut că inculpatul Oprea Gabriel, în calitate sa de ministru al afacerilor interne și încălcând dispozițiile legale care reglementează însoțirea demnitarilor, a dispus însoțirea sa permanentă cu echipaje ale poliției rutiere, care au circulat în regim prioritar, cu încălcarea regimului legal de viteză și a altor reguli de circulație. Mai mult, s-a susținut că inculpatul a determinat nu numai însoțirea sa permanentă cu echipaje ale poliției rutiere, dar și modalitatea de formare a acestor echipaje, respectiv folosirea unei motociclete a poliției rutiere pentru a facilita deplasarea cu viteză a coloanei oficiale astfel formate.

Acționând în această manieră, Parchetul a reținut că inculpatul Oprea Gabriel a pus, fără vreo justificare legală, echipajele de poliție rutieră care i-au însoțit deplasările în situațiile de risc ridicat specifice circulației în regim prioritar.

Conform configurației acuzației, acțiunea inculpatului Oprea Gabriel de a dispune, în mod discreționar, cu nesocotirea cadrului legal, însoțirea sa permanentă de echipaje ale poliției rutiere, de la preluarea funcției de ministru al afacerilor interne și până la producerea accidentului de circulație care face obiectul cauzei, denotă atât o lipsă de înțelegere a limitelor atribuțiilor și prerogativelor sale de ministru, cât și o lipsă vădită de interes față de situația continuă de risc sporit la care au fost expuși polițiștii care au fost nevoiți să asigure această însoțire și să circule în mod continuu cu nerespectarea regulilor de circulație.

2) viteza de deplasare și neadaptarea acesteia la condițiile de trafic impuse de către inculpatul Oprea Gabriel;

Potrivit rechizitoriului, viteza de deplasare a coloanei oficiale care îl însoțea pe inculpatul Oprea Gabriel era una mult superioară atât vitezei maxime legale, cât și vitezei de deplasare a celorlalte coloane oficiale (președinte și prim-ministru), fiind stabilită în mod implicit de către inculpat prin comunicarea de către acesta a destinației și a momentului la care trebuia să ajungă.

A mai rezultat că, prin timpul scurt acordat pentru ajungerea la destinație și prin exprimarea în mod imperativ a dorinței de „punctualitate cazonă”, inculpatul Oprea Gabriel a determinat ca deplasările sale să se facă într-un regim de viteză mult superior vitezei legale și vitezei impuse de deplasarea în siguranță pe drumurile publice, fapt care a accentuat suplimentar caracterul riscant al activității de însoțire pe care echipajele de poliție rutieră au fost nevoite să o execute.

În opinia Parchetului, prin impunerea unor timpi de deplasare foarte scurți și prin insistența draconică pentru „punctualitate” inculpatul Oprea Gabriel a impus echipajelor de poliție rutieră un mod de lucru foarte periculos, determinând polițiștii rutieri să circule cu viteze mult dincolo de limita de siguranță.

3) modalitatea periculoasă de realizare de către angajații General MPM Impex S.R.L. a semnalizării rutiere pe suprafața carosabilă;

Conform rechizitoriului, modul de realizare a semnalizării rutiere temporare a fost unul complet deficitar și neconform normelor legale, astfel:

- indicatoarele rutiere nu au fost reflectorizante;
- indicatoarele rutiere, realizate artizanal în atelierul inculpatei General MPM Impex SRL, aveau un grad ridicat de uzură;
- indicatoarele rutiere au fost amplasate foarte aproape de lucrare;
- indicatoarele rutiere au fost amplasate foarte aproape de nivelul carosabilului.

Toate aceste neconformități au condus, potrivit actului de sesizare a instanței, la imposibilitatea ca victima Gigină Bogdan-Cosmin, în condițiile în care circula cu o viteză ridicată, să le poată observa în timp util.

Corelativ nexului causal reținut în acuzație, inculpatul Oprea Gabriel a susținut în apărare, pe tot parcursul procesului penal, că activitatea de însoțire cu echipaje de poliție rutieră s-a realizat în limite legale, cu respectarea cadrului normativ ce reglementează condițiile și modalitatea de însoțire a ministrului de interne.

Pe de altă parte, acesta a negat în mod constant că ar fi solicitat direct sau prin intermediul ofițerului de protecție ca în compunerea dispozitivului de însoțire să fie inclus și un motociclist rutier, susținând că nu intra în atribuțiile sale stabilirea componenței numerice și nominale a acestuia. În fine, inculpatul a negat că ar fi solicitat în vreo împrejurare mărirea vitezei de deplasare a autovehiculelor ce asigurau însoțirea sa în deplasările efectuate.

Inculpatul Oprea Gabriel a mai invocat în apărare și autoritatea de lucru judecat a încheierii nr. 348 din data de 8 iunie 2018 a judecătorului de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, în considerentele căreia s-a reținut că printre atribuțiile de serviciu ale inculpatului Oprea Gabriel, ce deținea funcția de ministru al afacerilor interne și calitatea de senator, nu se regăsesc și atribuțiile efective de conducere a autoturismului, precum și nici cele concrete, de însoțire a autoturismului în care se afla, de către un dispozitiv în coloană, neexistând așadar un raport direct între exercitarea atribuțiilor de serviciu și fapta pretinsă a fi comisă de către acesta, respectiv aceea de ucidere din culpă a polițistului rutier Gigină Bogdan Cosmin.

Inculpații Mazilu Petre și General MPM Impex S.R.L. au susținut în apărare că decesul victimei Gigină Bogdan-Cosmin a fost cauzat de modalitatea nelegală de constituire a dispozitivului de însoțire a inculpatului Oprea Gabriel, neadaptarea vitezei la condițiile de trafic și depășirea nejustificată a regimului legal de viteză, condițiile meteo nefavorabile, neatenția victimei în activitatea de conducere a motocicletei și riscurile specifice activității de conducere a motocicletei.

În legătură cu modalitatea de semnalizare a lucrării de intervenție realizate în carosabil, inculpații au susținut, sub un prim aspect, că indicatoarele rutiere temporare utilizate aveau aplicate folii reflectorizante omologate.

Sub un al doilea aspect, inculpații au susținut că amplasamentul lucrărilor și iluminatul public stradal conduc la concluzia certă că indicatoarele rutiere utilizate erau iluminate, fiind îndeplinite exigențele Regulamentului de aplicare a O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice potrivit căruia, pentru a fi vizibile și pe timp de noapte, indicatoarele rutiere trebuie să fie reflectorizante, luminoase ori iluminate.

Premergător efectuării analizei cauzalității reținute de procuror, Tribunalul a apreciat că se impun a fi făcute câteva considerații de ordin teoretic cu privire la infracțiunea de ucidere din culpă.

Uciderea din culpă este o formă a omorului, cu deosebirea că diferă poziția psihică a autorului faptei, în sensul că, în loc de intenție, fapta este comisă din culpă - fie culpă simplă, fie culpă cu prevedere. Incriminând uciderea din culpă, legiuitorul a urmărit crearea unei acțiuni inhibitorie pentru conștiința oamenilor, de natură să îi oblige la cântărire, la chibzuire atunci când efectuează acte ce ar putea provoca moartea unui om.

Prin incriminarea uciderii din culpă legiuitorul nu a dorit să sancționeze conduitele neglijente sau nesăbuite în general, ci doar acele comportamente care au produs un rezultat concret, și anume moartea unei persoane.

Prima variantă agravată a infracțiunii de ucidere din culpă, care se referă la uciderea din culpă ca urmare a nerespectării dispozițiilor legale ori a măsurilor de prevedere pentru exercițiul unei profesii sau meserii ori pentru efectuarea unei anume activități, mai este denumită și „uciderea din culpă profesională”. În acest caz, obiectul juridic are un caracter complex, deoarece, pe lângă relațiile privitoare la ocrotirea persoanei, cuprinde, ca obiect secundar, și relațiile privitoare la asigurarea securității anumitor activități profesionale și speciale care pot constitui surse de pericol deosebit, statornicite fie prin dispoziții legale, fie prin natura acestor profesii, meserii sau activități.

În modalitatea normativă agravată prevăzută de dispozițiile art. 192 alin. (2) teza întâi din Codul penal, uciderea din culpă este caracterizată prin cauza care a condus la atitudinea vinovată a autorului faptei, și anume nerespectarea dispozițiilor legale ori a măsurilor de prevedere pentru exercițiul unei profesii sau meserii ori pentru efectuarea unei anumite activități. Această formă agravată privește deci caracterul profesional al conduitei periculoase a făptuitorului.

Existența acestei forme agravate a infracțiunii de ucidere din culpă necesită îndeplinirea următoarelor cerințe cumulative: autorul faptei să fie un profesionist (inginer, medic, farmacist, chimist, arhitect etc.) sau un meseriaș (mecanic, instalator, zidar, tâmplar etc.) sau să efectueze o anumită activitate (conducător de vehicul, vânător etc.); pentru exercițiul respectivei profesii sau meserii ori pentru efectuarea respectivei activități să existe dispoziții legale sau măsuri de prevedere; fapta să fie urmarea nerespectării acelor dispoziții legale sau măsuri de prevedere.

Prin instituirea acestei forme agravate, legiuitorul a urmărit să determine la prudență pe cei care exercită profesii sau meserii ori desfășoară anumite activități pentru care există dispoziții legale sau măsuri de prevedere tocmai în considerarea faptului că orice neatenție în exercitarea, respectiv efectuarea acestora poate avea consecințe grave, constând chiar în pierderea vieții uneia sau a mai multor persoane.

În cazul variantei agravate a uciderii din culpă, conduita (*comisivă sau omisivă*) care constituie elementul material al acestei modalități normative este necesar să fie raportată la activitățile pe care le desfășoară practicantul profesiei, meseriei sau activității în exercițiul acestora, întrucât doar încălcarea unor dispoziții legale sau măsuri de prevedere concrete are drept consecință angajarea răspunderii penale. Altfel spus, nu orice încălcare a dispozițiilor legale se circumscrie ipotezei ilicite prevăzute de norma de incriminare și echivalează cu o culpă în producerea rezultatului, ci doar încălcarea dispozițiilor legale specifice exercițiului profesiei, meseriei sau activității desfășurate (*încălcarea unor obligații de prudență sau diligență specifice unor domenii de activitate determinate*).

Revenind la cauza de față, Tribunalul a constatat că una dintre conduitele ce i se reproșează inculpatului Oprea Gabriel se referă la caracterul abuziv al însoțirii deplasărilor cu echipaje de poliție rutieră, cu consecința punerii polițiștilor în situații de risc sporit. Această conduită se circumscrie în opinia Parchetului nerespectării dispozițiilor legale pentru desfășurarea unei activități, respectiv activitatea de însoțire a ministrului afacerilor interne.

În concret, Parchetul susține că dispozițiile legale încălcate sunt cele prevăzute de art. 223 alin. (3) din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația de drumurile publice, cu următorul conținut: „*în situații deosebite, care impun deplasarea în regim de urgență, pot beneficia de însoțirea cu echipaje ale poliției rutiere și miniștrii din Guvernul României*”.

Examinând conținutul acestei norme, Tribunalul a remarcat faptul că aceasta nu reglementează vreo obligație de prudență sau diligență specifică activității de conducere pe drumurile publice a unui vehicul (incluzând și activitatea de însoțire a unor demnitari) și nu stabilește reguli de conducere/circulație pe drumurile publice, ci reprezintă un cadru general de acordare a unor drepturi pentru anumiți demnitari ai statului român.

Tribunalul a reținut că pretinsa încălcare a prevederilor art. 223 alin. (3) din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 constând în atribuirea în mod nelegal a dispozitivului de însoțire nu are aptitudinea de a constitui o conduită tipică pentru varianta agravată a uciderii din culpă și nu se circumscrie ipotezei ilicite prevăzute de această normă de incriminare.

Reținând că acțiunea imputată inculpatului nu se integrează în conținutul normativ al formei agravate prevăzute de art. 192 alin. (2) din Codul penal, nefiind comisă în legătură cu activitatea propriu-zisă de însoțire a ministrului afacerilor interne (*conținutul acuzației nu îi reproșează inculpatului îndeplinirea în mod defectuos sau neîndeplinirea unui act necesar impus ca obligație legală sau de prudență pentru deplasarea pe drumurile publice a coloanei oficiale*), Tribunalul urmează a analiza în ce măsură un astfel de comportament ar putea atrage incidența formei de bază a uciderii din culpă.

A mai reținut instanța de fond că, pentru a reține săvârșirea unei fapte tipice de ucidere din culpă, nu este suficient să se constate existența unei conduite (*comisivă sau omisivă*) reproșabile și a rezultatului material prevăzut de norma de incriminare (*decesul unei persoane*), fiind necesar să se demonstreze și că respectivul rezultat este consecința acțiunii sau inacțiunii autorului; cu alte

cuvinte, este necesar să se constate existența unui raport de cauzalitate între comportamentul periculos și urmare.

Deși raportul de cauzalitate nu cunoaște în dreptul penal român o reglementare legală, acesta nefiind consacrat în mod explicit de legiuitor ca o condiție de existență a infracțiunii, indispensabilitatea lui rezultă din exigența ca acțiunea sau inacțiunea, pentru a fi penalmente relevantă, să aducă atingere valorilor sociale ocrotite de legea penală, ceea ce presupune constatarea faptului că vătămarea suferită de această valoare este consecința acțiunii/inacțiunii autorului.

Problema constatării raportului de cauzalitate a condus la formularea mai multor teorii privind cauzalitatea, cele mai relevante din perspectiva reflectării acestora în practica judiciară fiind considerate teoria echivalenței condițiilor sau teoria condiției sine qua non și „teoria” imputării obiective a rezultatului.

Potrivit teoriei echivalenței condițiilor, are valoare de cauză orice acțiune umană care, evaluată *ex post*, constituie una dintre condițiile indispensabile producerii rezultatului, cu alte cuvinte, orice acțiune față de care rezultatul nu s-ar fi produs. Dacă mai multe condiții sunt *sine quibus non*, nu interesează măsura și natura fiecărei condiții la producerea rezultatului, fiecare având valoare cauzală egală.

Procedeu la care se recurge pentru a determina care anume dintre condițiile rezultatului are valoare cauzală este cel al eliminării mintale, ipotetice, a fiecăreia dintre posibilele cauze, pentru a vedea dacă rezultatul dispăre în absența acțiunii. În cazul în care o condiție se dovedește indispensabilă (adică dacă, în lipsa ei, rezultatul nu s-ar fi produs), aceasta constituie o cauză a rezultatului.

Deși utilă pentru că face posibilă aplicarea legii penale tuturor celor care au contribuit la „crearea ilicitului penal”, împotriva acestei teorii au fost formulate numeroase obiecții în doctrină, apreciindu-se că aplicarea sa invariabilă poate conduce, printr-o regresivitate nelimitată, la concluzii absurde. Astfel, vânzătorul unui magazin de arme, muniții și accesorii ar putea fi considerat responsabil din punct de vedere penal pentru o eventuală infracțiune de omor săvârșită cu o armă achiziționată dintr-un astfel de magazin. Extinzând mai departe acest raționament, pentru o faptă comisă de un individ oarecare, ar putea fi trași la răspundere părinții săi, căci, în lipsa acestora, respectiva persoană nu ar fi existat și, evident, nu ar fi putut comite fapta.

O altă critică adusă acestei teorii este aceea că nu funcționează atunci când nu se cunoaște potențialul efect al unei cauze, dar și că poate duce la negarea existenței raportului de cauzalitate în cazuri în care el există indubitabil.

Potrivit teoriei imputării obiective a rezultatului, accentul nu trebuie pus pe necesitatea de a identifica existența unui raport cauzal efectiv între acțiune/inacțiune și rezultat, ci pe condițiile în care i s-ar putea imputa autorului faptei rezultatul ca reprezentând consecința acțiunii sale. În această analiză nu prezintă relevanță dacă prin acțiunea inculpatului a fost cauzat rezultatul, ci dacă urmarea imediată poate fi, în mod obiectiv, imputată acestuia drept consecință a acțiunii/inacțiunii sale. Așadar, stabilirea raportului cauzal, deși este necesară pentru ca fapta să-i fie imputată autorului, nu este suficientă, fiind necesar ca acțiunea să fi creat sau majorat riscul producerii rezultatului ilicit și, în plus, rezultatul să coincidă cu acela pe care norma legală urmărea să-l prevină prin incriminare.

În doctrina de specialitate s-a arătat că această teorie preia elemente de la teoria echivalenței condițiilor, de la teoria cauzei adecvate și de la teoria cauzei relevante și are în vedere că simpla verificare a cauzalității naturale nu este suficientă pentru imputarea rezultatului, fiind, în plus, necesar să se constate că acțiunea a creat un pericol pe care legea îl dezaprobă și că rezultatul produs este o materializare a pericolului creat de acțiune. Din acest motiv, teoria imputării obiective a rezultatului presupune un examen în două etape: într-o primă etapă se verifică dacă un anumit comportament a creat un pericol relevant din punct de vedere juridic pentru valoarea socială ocrotită (*crearea unui risc nepermis pentru valoarea social protejată*), iar într-o a doua etapă se analizează dacă rezultatul produs este o consecință a stării de pericol create prin acțiune/inacțiune (*concretizarea stării de pericol în rezultat*).

Pentru ca un rezultat să fie imputabil unei fapte, aceasta trebuie de plano, în abstract, să fie aptă de a produce acel rezultat, respectiv de a periclita valoarea ocrotită prin norma de incriminare. Așadar, o conduită se va aprecia ca fiind periculoasă atunci când este aptă de a produce sau a contribui la creșterea semnificativă a posibilității producerii unui rezultat anume.

Concretizarea stării de pericol în rezultat presupune ca rezultatul să fie, în concret, o consecință a acelei stări de pericol care a fost creată sau care a fost agravată prin comportamentul reproșat. În măsura în care rezultatul se produce independent de existența sau inexistența acelei stări de pericol, acesta nu mai poate fi imputat autorului conduitei analizate.

Astfel, imputarea rezultatului va fi exclusă în caz de: *risc deviat* (rezultatul nu se produce ca urmare a concretizării riscului creat pentru valoarea social protejată, ci are loc, *in concreto*, din alte cauze); *risc culpabil* (fapta autorului generează o stare de pericol pentru valoarea socială protejată, dar rezultatul se produce ca urmare a aportului decisiv al victimei); *risc egal* (riscul la care ar fi fost supusă victima ar fi fost același, chiar dacă autorul ar fi respectat cu strictețe normele de prudență în domeniu); *risc neprotejat* (rezultatul produs nu este cuprins în sfera de protecție a normei juridice încălcate).

Aplicând toate aceste considerații teoretice la conținutul acuzației formulate de Parchet, Tribunalul a considerat că nu există un raport causal între acțiunea pretins comisă de inculpatul Oprea Gabriel și decesul victimei Gigină Bogdan-Cosmin, indiferent dacă legătura de cauzalitate este evaluată din perspectiva teoriei echivalenței condițiilor ori a teoriei imputării obiective a rezultatului.

În opinia Tribunalului, prezența victimei în dispozitivul de însoțire a inculpatului, *independent de caracterul legal sau nelegal al măsurii dispuse*, nu constituie o condiție necesară și suficientă pentru producerea decesului victimei, acest efect fiind determinat în mod nemijlocit de modalitatea defectuoasă de semnalizare a lucrărilor de intervenție realizate în carosabil.

Deși Parchetul atribuie valențe cauzale prezenței victimei în dispozitivul de însoțire a inculpatului, Tribunalul a reținut că această împrejurare nu are, în realitate, o asemenea valoare, ci cel mult vorbim despre o condiție *sine qua non* a plasării victimei la locul producerii accidentului rutier în urma căruia aceasta a decedat.

O interpretare contrară nu numai că ar genera soluții guvernate de arbitrar, dar ar echivala deopotrivă, în eventualitatea în care inculpatului nu i-ar putea fi reproșat și un alt comportament periculos (*care să fi influențat producerea accidentului rutier*), cu o angajare a unei răspunderi penale obiective. Astfel, a considera că prezența victimei în dispozitivul de însoțire a inculpatului are valoare de cauză, ar însemna ca inculpatul să poată fi tras la răspundere penală chiar dacă decesul victimei ar fi survenit în orice alte condiții (ex. în urma unui accident rutier produs de un alt participant la trafic în timp ce victima se afla în staționare).

În raport cu această constatare, Tribunalul a concluzionat că nu prezența motociclistului rutier în dispozitivul de însoțire a inculpatului Oprea Gabriel a condus la producerea accidentului rutier, această împrejurare putând fi caracterizată ca o simplă condiție în lanțul causal, fără a avea însă semnificație penală.

Continuând demersul de stabilire a raportului de cauzalitate prin prisma teoriei imputării obiective a rezultatului, Tribunalul a constatat, într-o primă etapă, că acțiunea imputată inculpatului Oprea Gabriel, aceea de a determina, prin încălcarea dispozițiilor legale, prezența victimei Gigină Bogdan-Cosmin ca motociclist într-o coloană oficială, împrejurare în care acesta a decedat, este susceptibilă să creeze un pericol (*risc*) relevant din punct de vedere juridic pentru valoarea socială protejată (integritatea corporală și viața victimei), fiind adecvat în abstracto pentru producerea rezultatului tipic prin faptul că activitatea de conducere a unui autovehicul creează o stare de pericol intrinsecă, generată de riscul producerii accidentelor rutiere. Cu toate acestea, trecând la cea de-a doua etapă a analizei, Tribunalul constată că rezultatul produs *in concreto* (decesul victimei) nu este cuprins în sfera de protecție a normei juridice pretins încălcate, fiind incidentă ipoteza *riscului neprotejat*.

Rațiunea prevederilor pretins încălcate, ce stabilesc condițiile și categoria demnitărilor care pot fi însoțiți de echipaje de poliție rutieră pe parcursul deplasărilor, ține atât de nevoia de a

gestiona în mod eficient resursele limitate de care dispune Poliția Română, cât și de a garanta fluența circulației rutiere, astfel că decesul victimei în urma unui accident rutier nu coincide cu rezultatul pe care norma presupus încălcată își propune să îl prevină.

Lipsa legăturii de cauzalitate între comportamentul reproșat inculpatului Oprea Gabriel și urmarea produsă poate fi constatată și în ipoteza aplicării în cauză a criteriului *riscului egal*, întrucât decesul victimei Gigină Bogdan-Cosmin s-ar fi produs și în cazul în care activitatea de însoțire cu echipaje ale poliției rutiere s-ar fi realizat cu respectarea dispozițiilor legale, asumând ipotetic că aserțiunea Parchetului ar fi reală.

Așadar, reținând lipsa legăturii de cauzalitate între prezența victimei Gigină Bogdan-Cosmin în dispozitivul de însoțire și deces, orice altă analiză ce ar tinde la stabilirea caracterului legal sau nelegal al activității de însoțire a inculpatului Oprea Gabriel cu echipaje ale poliției rutiere și identificarea persoanelor responsabile este superfluă.

De altfel, în condițiile în care la finalizarea urmăririi penale s-a dispus clasarea sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu, al cărei element material a fost apreciat de către Parchet ca înscriindu-se în lanțul causal care a provocat decesul victimei, Tribunalul a reținut că nici nu este investit cu o atare stare de fapt.

Prin actul de sesizare a instanței, inculpatului Oprea Gabriel i s-a mai reproșat că a determinat, *în mod implicit*, viteza de deplasare a coloanei oficiale, prin comunicarea de către acesta a destinației și a momentului la care trebuia să ajungă.

Este relevant de menționat că art. 5 alin (1) din Procedura privind asigurarea deplasării pe drumurile publice a coloanelor oficiale prevede că *viteza de deplasare a coloanei se stabilește în limitele de siguranță, în funcție de condițiile meteo-rutiere*, iar alin. (3) că, *în cazuri excepționale, când demnitarul însoțit solicită sporirea semnificativă a vitezei de deplasare, conducătorul misiunii informează despre aceasta dispeceatul*.

În opinia Parchetului, prin timpul scurt acordat pentru ajungerea la destinație și prin exprimarea în mod imperativ a dorinței de „*punctualitate cazonă*”, inculpatul Oprea Gabriel a determinat ca deplasările sale să se facă într-un regim de viteză mult superior vitezei legale și vitezei impuse de deplasarea în siguranță pe drumurile publice, fapt care a accentuat suplimentar caracterul riscant al activității de însoțire pe care echipajele de poliție rutieră au fost nevoite să o execute.

Ca primă observație, Tribunalul a constatat că întreaga acuzație este formulată în termeni generici, fără ca acțiunile inculpatului să fie bine conturate și plasate spațio-temporal, aspect considerat esențial nu numai pentru stabilirea culpei în producerea accidentului rutier, dar și pentru stabilirea limitelor judecății.

Conținutul acuzației, fără ca în rechizitoriu să se indice în concret care sunt acțiunile săvârșite de inculpatul Oprea Gabriel în data de 20 octombrie 2015, ziua producerii accidentului rutier, dobândește în acest context mai degrabă valențe descriptive a profilului de personalitate a inculpatului, trădând deopotrivă și a anume preocupare pentru exhibarea „*exceselor de putere*” ale acestuia, ce reprezintă, în viziunea Parchetului, o constantă în activitatea desfășurată în timpul mandatului de ministru al afacerilor interne. Maniera generală și atipică de prezentare a acuzației nu numai ca a influențat modul de desfășurare a cercetării judecătorești, îngreunând-o, dar în egală măsură a creat dificultăți pentru inculpat în construirea unei strategii coerente de apărare.

O a doua observație care se impune a fi făcută este aceea că întreaga construcție juridică a Parchetului are la bază în mod determinant depozițiile unor martori ale căror relatări vizează însoțiri anterioare datei de 20 octombrie 2015, unele efectuate chiar cu luni în urmă, ignorându-se mijloace de probă decisive pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei (*depozițiile persoanelor ce au făcut parte din dispozitivul de însoțire a inculpatului în seara producerii accidentului, concluziile expertizei criminalistice având ca obiectiv analiza imaginilor video privind deplasarea coloanei oficiale și comunicările radio realizate prin intermediul stațiilor de emisie-recepție pe canalul POL-RUT B1*).

Tribunalul a reținut că acțiunile imputate inculpatului Oprea Gabriel (*solicitările repetate de sporire a vitezei de deplasare dincolo de marja de siguranță*), anterioare datei de 20 octombrie

2015, nu pot constitui element material al infracțiunii deucidere din culpă pentru care s-a dispus trimiterea în judecată, fiind vorba de comportamente care nu au produs un rezultat socialmente periculos. Altfel spus, chiar dacă astfel de acțiuni ar fi putut crea la un moment anterior un pericol relevant pentru valoarea socială ocrotită (viața și integritatea corporală a persoanelor din compunerea coloanei oficiale), acest pericol nu s-a concretizat prin producerea vreunui rezultat, fiind vorba de *un risc epuizat*.

În realitate, ceea ce este esențial de dovedit în cauză nu este presupusul comportament, reproșabil inculpatului Oprea Gabriel, din perioada anterioară zilei de 20 octombrie 2015 (data producerii accidentului rutier), ci comportamentul adoptat chiar în seara producerii accidentului, dat fiind că doar acest din urmă comportament avea aptitudinea *in concreto* de a conduce la producerea accidentului rutier și în final la decesul victimei Gigină Bogdan-Cosmin.

Tribunalul a admis că decesul victimei Gigină Bogdan-Cosmin, intervenit în data de 20 octombrie 2015, ar putea fi imputat cu titlu de culpă inculpatului Oprea Gabriel în considerarea unor acțiuni ilicite anterioare acestei date, însă aceasta doar în situația în care s-ar proba că modul de realizare a însoțirii ministrului afacerilor interne din ziua producerii accidentului rutier (*considerat periculos în accepțiunea Parchetului*) este o consecință directă a acelor acțiuni anterioare, ceea ce nu este cazul în speță.

Din acest motiv, Tribunalul a constatat că toate depozițiile martorilor redată *in extenso* în cuprinsul rechizitoriului și comunicările radio ce tind să confirme modul periculos de realizare a însoțirii (*comunicări realizate în perioada aprilie-mai 2015*) sunt lipsite de relevanță probatorie (*raportat la limitele acuzației de dovedit*), neputând, așadar, servi ca temei pentru angajarea răspunderii penale a inculpatului Oprea Gabriel.

Revenind la mijloacele de probă cu relevanță, Tribunalul a reținut următoarele:

Potrivit depoziției martorului Gătan Radu (*ofițer de poliție rutieră și membru al dispozitivului de însoțire în ziua de 20 octombrie 2015*), în momentul plecării de la unitatea S.R.I. către locuința ministrului afacerilor interne nu s-a fixat un reper temporal pentru ajungerea la destinație, însă Tribunalul a observat că martorul mai relatează și un alt aspect relevant, anume că nici anterior nu au existat astfel de situații și că circulația nu se realiza cu viteză sporită când deplasarea se făcea spre domiciliul ministrului:

“În momentul plecării de la S.R.I. către locuința domnului ministru nu am avut fixat un moment în care să ajungem. Niciodată când mergeam către locuința ministrului nu era stabilit un astfel de moment și nu ne grăbeam când mergeam spre casa domnului ministru. Nici în acea zi nu am circulat cu viteză mare la întoarcerea spre locuința ministrului”- (declarație din data de 16.01.2017, d.u.p., filele nr. 78-82).

În cursul cercetării judecătorești, fiind chestionat de către apărătorii inculpaților Mazilu Petre și General MPM Impex S.R.L. în legătură cu viteza de deplasare a coloanei oficiale pe traseul de întoarcere, martorul Gătan Radu a confirmat că inculpatul Oprea Gabriel nu i-a solicitat sporirea vitezei de deplasare:

„Deplasarea nu reprezenta un caz excepțional și nu s-a solicitat de către demnitar sporirea vitezei de deplasare”.

Din depoziția martorului Rusu Andrei-Ionuț (*agent de poliție rutieră și conducător auto al echipajului de poliție rutieră din compunerea dispozitivului de însoțire a inculpatului Oprea Gabriel*) a rezultat că deplasarea către domiciliul inculpatului s-a făcut cu o viteză normală, adaptată condițiilor meteo, fără vreo solicitare de mărire a vitezei de deplasare.

„Pe traseul de întoarcere s-a mers în mod normal, adaptat la condițiile meteo, fără ca ofițerul să ne grăbească în vreun mod”.

Aspectele esențiale din cuprinsul depoziției date în cursul urmăririi penale au fost reiterate în cursul cercetării judecătorești, martorul evidențiind ca aspect relevant și faptul că la finalul programului de lucru deplasarea se făcea cu viteze cuprinse în limite legale: *„La sfârșitul zilei de lucru, când demnitarul era condus la domiciliu, deplasarea se făcea lejer, nu se grăbea nimeni, rulând și cu 40 km/h, 50 km/h, în funcție de trafic. În aceste din urmă situații, aghiotantul ministrului nu ne comunica o oră la care trebuia să ajungem la domiciliul ministrului.*

Relevantă sub aspectul vitezei de deplasare a coloanei oficiale în seara producerii accidentului rutier este și depoziția martorului Ivănescu Marius-Gill (*ofițerul de protecție al ministrului afacerilor interne*), din conținutul căreia rezultă că nu a existat vreo solicitare cu privire la viteza de deplasare pe parcursul însoțirii:

„În seara accidentului în care a decedat Bogdan Gigină ne deplasam de la Băneasa spre reședința demnitarului. Am comunicat prin stație destinația ofițerului de poliție și nu am mai avut alte comunicări cu acesta pe parcursul deplasării. Nu a existat nicio solicitare cu privire la viteza de deplasare pe parcursul traseului. La momentul deplasării tot carosabilul era liber pe ambele sensuri de deplasare pentru că anterior trecuse pe același traseu coloana președintelui”.

Declarațiile martorilor menționați s-au coroborat și cu depoziția martorului Diniță Daniel-Ionuț (*motociclist rutier care a fost desemnat să asigure însoțirea inculpatului Oprea Gabriel - acesta lucra în ture cu victima Gigină Bogdan-Cosmin și folosea aceeași motocicletă*), în cuprinsul căreia martorul relatează atât modalitatea de realizare a deplasării la finalul programului de lucru, cât și faptul că nu era fixat un moment anume pentru ajungerea la domiciliul demnitarului:

„Arăt că seara, când mergeam către locuința ministrului de interne, la finalul programului, în condiții de trafic liber, pe Știrbei Vodă mergeam de obicei cu viteze de 50-60 km/oră. În momentul în care, la părăsirea unei intersecții, acceleram pentru a mă grăbi către viitoarea intersecție, atingeam viteze de 80-90 km/oră. Acest lucru se întâmpla în condițiile în care nu aveam fixată o oră fixă pentru a ajunge la destinație și nu ne grăbeam”.

Așa cum s-a reținut deja în partea expozitivă a prezentei hotărâri, în cursul urmăririi penale s-a dispus efectuarea unei expertize criminalistice având ca obiectiv analiza imaginilor video privind deplasarea coloanei oficiale, raportul de expertiză criminalistică nr. 419 din data de 16 decembrie 2015 emis de I.N.E.C.-Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice București concluzionând că viteza medie de deplasare a coloanei oficiale pe distanța parcursă până la momentul producerii accidentului rutier a fost de de 59,41 de km/oră.

Potrivit aceluiași raport de expertiză, vitezele medii de rulare ale coloanei (motocicleta, autoturismul marca VW Passat și autoturismul marca Audi) pentru fiecare intersecție surprinsă în imaginile puse la dispoziție, au fost de:

- motocicleta: <2 km/h; autoturismul marca VW Passat: 70 km/h; autoturismul marca Audi: 58,5 km/h, în intersecția Șoselei București-Ploiești cu strada Jandarmeriei; viteza motocicletei la ieșirea din intersecție a fost de circa 15 km/h;

- motocicleta: 73 km/h; autoturismul marca VW Passat: 70 km/h; autoturismul marca Audi: 72 km/h, în intersecția Șoselei București-Ploiești cu strada Elena Văcărescu;

- motocicleta: 52 km/h; autoturismul marca VW Passat: 56 km/h; autoturismul marca Audi: 50 km/h, în intersecția Șoselei București-Ploiești cu strada Tipografilor (Fântâna Miorița);

- motocicleta: 60 km/h; autoturismul marca VW Passat: 60 km/h; autoturismul marca Audi: 60 km/h, în Piața Presei Libere;

- motocicleta: 21 km/h; autoturismul marca VW Passat: < 25 km/h; autoturismul marca Audi: <25 km/h, în intersecția bulevardului Kiseleff cu Aleea Primo Nebiolo;

- motocicleta: 86 km/h; autoturismul marca VW Passat: 70 km/h; autoturismul marca Audi: 70 km/h, în Piața Charles de Gaulle;

- motocicleta: 35 km/h; autoturismul marca VW Passat: 32,5 km/h; autoturismul marca Audi: 32,5 km/h, la Statuia Aviatorilor;

- motocicleta: 45 km/h; autoturismul marca VW Passat: 40 km/h; autoturismul marca Audi: 41 km/h, în Piața Victoriei;

- motocicleta: 72 km/h; autoturismul marca VW Passat: 72 km/h; autoturismul marca Audi: 72 km/h, în intersecția străzii Buzești cu strada Gheorghe Polizu;

- motocicleta: 56 km/h; autoturismul marca VW Passat: 56 km/h; autoturismul marca Audi: 50 km/h, în intersecția străzii Buzești cu Calea Griviței;

- motocicleta: 41 km/h; autoturismul marca VW Passat: 50 km/h; autoturismul marca Audi: 46 km/h, în intersecția Străzii Berzei cu strada Știrbei Vodă;

În ceea ce privește viteza motocicletei în intersecția strada Știrbei Vodă cu Calea Plevnei, raportul a reținut că aceasta a fost de 23 m/s, echivalentul a 84 km/h, cu observația că eroarea generată de preluarea imaginilor pe timp de noapte și lumina variabilă a autovehiculelor este de plus/minus 10%.

Viteza medie de 84 km/h în momentele premergătoare producerii accidentului a fost confirmată și de expertiza criminalistică efectuată în cursul cercetării judecătorești, care a mai concluzionat că viteza medie a autoturismului VW Passat la traversarea intersecției a fost de circa 100 km/h, iar cea a autoturismului Audi de circa 110 km/h.

Procedând la evaluarea mijloacelor de probă examinate, concluzia care se degajă este una certă, aceea că nu se poate susține credibil că inculpatul Oprea Gabriel, prin impunerea unui timp foarte scurt pentru sosirea la domiciliu, ar fi determinat în seara zilei de 20 octombrie 2015 deplasarea coloanei oficiale cu o viteză peste limitele de siguranță. Deopotrivă, în condițiile în care coloana oficială avea regim de circulație prioritară, cu obligații specifice pentru ceilalți participanți la trafic, corelat cu asigurarea intersecțiilor de către agenți de poliție rutieră, nu se poate susține nici că deplasarea coloanei s-ar fi făcut cu o viteză care ar fi crescut riscul producerii decesului victimei Gigină Bogdan-Cosmin (*viteza de deplasare a rămas în sfera riscului permis atâta timp cât nu au fost depășite limitele de siguranță*).

A mai constatat instanța de fond că depozițiile martorilor ce au asigurat însoțirea inculpatului Oprea Gabriel în seara zilei de 20 octombrie 2015 sunt concordante în aspectele ce interesează cauza - *în seara producerii accidentului rutier nu s-a fixat un reper temporal pentru sosirea la domiciliul inculpatului, iar deplasările către domiciliul acestuia, la final de program, se realizau cu o viteză adaptată condițiilor de trafic - și se coroborează atât cu concluziile raportului de expertiză criminalistică nr. 419 din data de 16 decembrie 2015 emis de I.N.E.C.-Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice București, cât și cu procesul-verbal întocmit la data de 16.04.2018 de către lucrători de poliție judiciară din cadrul DNA-Serviciul Tehnic, de redare a comunicărilor purtate de către lucrătorii de poliție rutieră prin intermediul stației de emisie-recepție (sistemul TETRA), pe canalul POL-RUT B1 (comunicările efectuate în data de 20.10.2015, intervalul orar 18.50.42-19.02.19, nu relevă vreo solicitare de sporire a vitezei de deplasare a dispozitivului de însoțire)*.

Prin urmare, apărarea formulată de inculpatul Oprea Gabriel pe întreg parcursul procesului penal - *în sensul că nu a solicitat mărirea vitezei de deplasare a echipajelor de poliție ce asigurau însoțirea sa în deplasările efectuate - corespunde adevărului și, pe cale de consecință, acuzația Parchetului sub acest aspect este lipsită de temei factual.*

Pe de altă parte, Tribunalul a constatat că viteza de deplasare a motocicletei nu reprezintă una dintre cauzele care au condus la producerea accidentului rutier în urma căruia și-a pierdut viața victima Gigină Bogdan-Cosmin.

Astfel, la momentul producerii accidentului rutier, victima Gigină Bogdan-Cosmin se afla în compunerea coloanei oficiale a inculpatului Oprea Gabriel, deplasându-se cu regim de circulație prioritară.

Potrivit art. 61 alin. (2) din O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, *conducătorii autovehiculelor cu regim de circulație prioritară pot încălca regimul legal de viteză sau alte reguli de circulație, cu excepția celor care reglementează trecerea la nivel cu calea ferată, atunci când se deplasează în acțiuni de intervenție sau în misiuni care au caracter de urgență.*

Art. 5 alin. (1) din Procedura privind asigurarea deplasării pe drumurile publice a coloanelor oficiale prevede că *viteza de deplasare a coloanei se va stabili în limitele de siguranță, în funcție de condițiile meteo-rutiere, iar alin. (3) că, în cazuri excepționale, când demnitarul însoțit solicită sporirea semnificativă a vitezei de deplasare, conducătorul misiunii informează despre aceasta dispeceratul.*

O dispoziție similară se regăsește și în Planul-cadru de însoțire a coloanelor oficiale nr. 1240056/03.07.2015, aprobat de directorul general al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, care stabilește atribuțiile echipajului antemergător, în sensul că *activitatea de conducere*

a coloanei se face cu o viteză aleasă în raport de particularitățile drumului și condițiile atmosferice, fără a depăși limitele de siguranță.

Tribunalul a reamintit că cele două expertize criminalistice efectuate în cauză au stabilit că viteza medie de deplasare a coloanei oficiale pe distanța parcursă până la momentul producerii accidentului rutier a fost de 59.41 de km/oră, iar cea a motocicletei la parcurgerea intersecției străzii Știrbei Vodă cu Calea Plevnei a fost de 23 m/s, echivalentul a 84 km/h.

Este relevant de menționat că regimul legal de viteză pe strada Știrbei Vodă la momentul producerii accidentului era de 60 km/h, dar și că la momentul deplasării coloanei oficiale, atât înainte de intersecție, cât și după parcurgerea acesteia calea de rulare era complet liberă pe toate cele trei benzi de circulație pe sens. Că lucrurile stau așa a rezultat atât din imaginile video ale camerelor de supraveghere amplasate în intersecție, cât și din depozițiile martorilor oculari audiați în cauză.

S-a mai subliniat și rolul de a facilita trecerea coloanei prin oprirea celorlalte autovehicule ce se deplasau pe Calea Plevnei.

Potrivit declarației martorului Finichiu Cristian, care în momentul producerii accidentului rutier se deplasa pe trotuarul din zona Casei Radio, situată în proximitatea lucrărilor de intervenție, victima Gigină Bogdan-Cosmin a redus viteza până în intersecția cu Calea Plevnei, posibil pentru a se asigura, după care a accelerat către intersecția cu Splaiul Independenței, împrejurare în care a acroșat indicatoarele și grilajul metalic care înconjură lucrările efectuate pe partea carosabilă. Accelerarea motocicletei de către victimă înainte de momentul impactului este susținută și de un alt martor ocular, Finichiu Roxana-Elena, soția martorului Finichiu Cristian.

În contextul în care polițiștii rutieri audiați au confirmat că aceasta era o practică uzuală a motocicliștilor antemergător în apropierea unei intersecții (încetinirea motocicletei urmată de accelerare), aceste depoziții ale celor doi martori capătă consistență și în opinia Tribunalului sunt credibile, coroborându-se deopotrivă și cu o altă constatare a expertului criminalist, aceea că pe durata trecerii prin cadru (momentul parcurgerii intersecției) *nu se observă vreo modificare a luminozității lămpilor din spate a motocicletei.*

Așadar, pe baza acestor elemente de ordin probator, Tribunalul *extrage o primă concluzie*, aceea că, la ieșirea din intersecție, motocicleta se afla în regim de creștere a vitezei, fapt care conduce către *o a doua concluzie*, anume că, în momentul apariției stării de pericol concret, și implicit anterior inițierii oricărei eventuale manevre de frânare, viteza motocicletei era de peste 84 km/h, fără însă a se putea stabili viteza exactă.

Imposibilitatea determinării vitezei cu care rula motocicleta în momentul imediat anterior impactului cu primele obstacole este determinată atât de lipsa urmelor de frânare, cât și de faptul că, ulterior parcurgerii interiorului intersecției, imaginea acesteia a fost obturată de un autobuz care se deplasa în aceeași direcție, dar pe sensul opus, ceea ce a făcut ca impactul să nu fie surprins de camera de supraveghere video amplasată în intersecție.

Din cele două concluzii expuse, decurge însă și o a treia concluzie extrem de relevantă pentru soluționarea cauzei, anume că indicatoarele rutiere temporare și lucrarea de intervenție au devenit vizibile pentru victimă după intersecție, fără a se putea stabili cu certitudine când anume.

Numai în felul acesta devine explicabilă manevra victimei de a accelera la ieșirea din intersecție, în caz contrar manevra fiind una irațională, o veritabilă autopunere cu intenție în pericol, scenariu inacceptabil în cazul de față.

Această din urmă concluzie (*lipsa de vizibilitate a semnalizării rutiere temporare*) este susținută și de depoziția martorului Crăciunică Ionuț- Cristian (*polițist rutier care dirija traficul rutier în intersecția străzii Știrbei Vodă cu Calea Plevnei la momentul trecerii coloanei oficiale*), conform căreia lucrarea de intervenție era greu vizibilă pentru autovehiculele aflate în trafic în acele împrejurări spațio-temporale:

„Dirijând traficul în intersecție, am observat că această lucrare în carosabil era puțin vizibilă pentru autoturismele care se apropiau de ea, observând cum acestea, cele care circulau pe banda II și banda III, încetineau și virau dreapta pentru a ocoli lucrarea. Nu pot aprecia distanța de la care această lucrare era vizibilă pentru cei care se apropiau, unii virând dreapta mai

devreme, alții în schimb frânând chiar în fața gardului care mărginea lucrarea. Observând această problemă în partea carosabilă, colegul meu Tache a comunicat prin stație faptul că există o lucrare în partea carosabilă care este puțin vizibilă, ofițerul care însoțea coloana ministrului de Interne răspunzând că acest lucru este cunoscut întrucât a mai trecut prin zona respectivă de câteva ori”.

Cât privește concluzia raportului de expertiză criminalistică întocmit în cursul cercetării judecătorești, în sensul că din intersecție și până la prima coliziune, motocicletă a rulat decelerat, fără a se putea preciza dacă regimul decelerat a fost realizat prin frânare efectivă (acționarea sistemului de frânare) sau a fost determinat de absența accelerării, Tribunalul a constatat că este una eronată și nu o va valorifica probator.

Pentru a aprecia în acest sens, Tribunalul a avut în vedere că expertul criminalist și-a fundamentat concluzia exclusiv prin raportare la viteza avută de motocicletă în intersecție (84 km/h) și cea avută în momentul imediat înaintea trecerii peste prima excavație din carosabil (68 km/h), omițând însă să valorifice declarațiile martorilor oculari ce confirmă existența unei manevre de accelerare a motocicletei imediat după ieșirea din intersecție, dar mai ales împrejurarea că anterior trecerii peste prima excavație săpată pe partea carosabilă a avut loc și un alt impact, cel cu indicatoarele rutiere amplasate pe partea carosabilă (conform cercetării locului faptei amplasamentul indicatoarelor rutiere s-a desfășurat pe o distanță cuprinsă între aproximativ 11,4 m și aproximativ 18,3 m), ceea ce a condus în mod cert la o scădere a vitezei motocicletei.

De altfel, și expertul criminalist admite în cuprinsul raportului de expertiză că imediat după acroșarea primelor obstacole (saci umpluți cu mixtură asfaltică, indicatoare rutiere etc.) a avut loc o diminuare a vitezei motocicletei.

Potrivit raportului de expertiză întocmit în cursul cercetării judecătorești, starea de pericol iminent pentru victimă s-a declanșat din momentul în care obstacolele de pe partea carosabilă au devenit cert vizibile, cel puțin la lumina farurilor motocicletei, când distanța dintre motocicletă și primele obstacole întâlnite a fost de cel puțin 30 m (în condițiile de trafic date, raza optimă de vizibilitate a conului luminos al motocicletei este de 30 m).

Absența urmelor de frânare și împrejurarea că victima nu a inițiat nicio manevră de ocolire a obstacolelor la momentul apariției stării de pericol concret (*30 metri înainte de primul indicator rutier, când acesta a devenit cert vizibil*), conduce Tribunalul către concluzia că obstacolele de pe partea carosabilă nu au fost observate de victimă decât ulterior apariției stării de pericol concret, adică la o distanță mai mică de 30 m de primul obstacol, ceea ce a pus victima în imposibilitate să inițieze o manevră de frânare eficientă sau una de ocolire a acestora.

În opinia Tribunalului, dinamica producerii accidentului rutier - *lovirea, succesiv, cu partea laterală stânga a motocicletei a indicatoarelor rutiere amplasate pe partea carosabilă (primul indicator din direcția victimei era poziționat în zona mediană a benzii de circulație)* confirmă că victima nu a observat obstacolele decât în momentul imediat anterior primului impact, în caz contrar neexplicându-se lipsa unei manevre de ocolire a acestora prin partea dreaptă a obstacolelor (pe benzile I și II în mod cert nu circula niciun autovehicul) sau prin partea stângă (în stânga lucrărilor se afla un separator de sens ce permitea o manevră de ocolire a obstacolelor).

Tribunalul a identificat două posibile explicații pentru lipsa de reacție a victimei: fie i-a fost obturată vizibilitatea de farurile autovehiculelor aflate în staționare la semafor, pe sensul celălalt de mers (banda de lângă axul drumului), intervenind așa-zisul fenomen de orbire, fie victima a făcut o mișcare de întoarcere a capului înapoi sau a privit în oglinda retrovizoare a motocicletei pentru a verifica unde se poziționează în raport cu restul coloanei.

Pentru cele două explicații posibile, pledează mai multe elemente. În primul rând, în urma vizionării înregistrărilor video ale camerei de supraveghere din intersecția străzii Știrbei Vodă cu Calea Plevnei, Tribunalul a observat că, pe banda de virat la stânga de pe celălalt sens de mers, situată în proximitatea benzii de circulație pe care se deplasa victima Gigină Bogdan-Cosmin, se aflau staționate la semafor mai multe autovehicule, primul dintre acestea fiind un autobuz. În aceste condiții, în care traficul rutier se desfășura pe timp de noapte, în condiții de vizibilitate redusă, iar

carosabilul umed reprezenta un factor favorizant pentru refracția luminii, nu este exclus ca după parcurgerea intersecției vizibilitatea victimei să fi fost afectată de fenomenul de orbire.

O atare ipoteză este avansată și de martorul ocular Finichiu Cristian, care în cursul urmăririi penale a declarat următoarele: “(...) Menționez faptul că la momentul producerii accidentului, afară ploua mărunț, carosabilul fiind umed, iar vizibilitatea era destul de redusă. (...) Menționez faptul că la momentul în care motociclistul a intrat în intersecția Știrbei Vodă cu Calea Plevnei, pe sensul de mers opus dinspre Eroilor, mașinile erau oprite la semafor, lucru care apreciez că a influențat în mod negativ vizibilitatea pe sensul de mers al motociclistului, din cauza luminii farurilor acestora”.

În al doilea rând, Tribunalul a observat că mai multe depoziții ale unor motocicliști rutieri audiați în cauză confirmă că, în condiții de ploaie sau pe timp de noapte, se practică întoarcerea capului înapoi pentru o mai bună orientare și o mai bună apreciere a distanței față de restul autovehiculelor din coloană.

Pentru exemplificare, Tribunalul a redat un pasaj relevant din depoziția martorului Coman Andrei, depoziție dată în cursul urmăririi penale și menținută în cursul cercetării judecătorești:

„ (...) Arăt faptul că, circulând în condiții de ploaie și pe timp de noapte, deplasarea este mai dificilă, vizibilitatea în oglinzile retrovizoare este afectată, în sensul că văd luminile farurilor mașinilor din spatele meu, dar nu pot aprecia în mod corect distanța față de acestea, iar pentru o bună orientare întorceam capul. Menționez faptul că dacă nu aș întoarce capul, nu aș putea aprecia distanța” - (declarație din data de 27 ianuarie 2017).

În circumstanțele existenței unei astfel de practici printre polițiștii rutieri și ținând cont deopotrivă de distanța existentă între motocicletă condusă de victima Gigină Bogdan-Cosmin și autospeciala de poliție rutieră la momentul parcurgerii intersecției (*distanța a fost estimată de expert în intervalul 117,5 m – 154 m*), Tribunalul nu exclude ca, imediat după traversarea intersecției, victima să fi efectuat o mișcare de rotație a capului înapoi pentru a aprecia distanța la care se află de restul coloanei și pentru a se asigura că aceasta a parcurs deja intersecția.

Cele două explicații identificate de instanță se situează însă în domeniul posibilităților, iar posibilitatea nu echivalează cu probabilitatea și atât mai puțin cu certitudinea.

Prin urmare, în absența unor probe care să confirme dincolo de orice îndoială care este motivul lipsei de reacție a victimei, Tribunalul a considerat că a concluziona într-un sens sau altul nu ar fi decât o simplă speculație, inadmisibilă în sistemul de drept.

Cât privește posibilitatea evitării producerii accidentului rutier, raportul de expertiză efectuat în cursul cercetării judecătorești a stabilit că, pentru distanța minimă de vizibilitate de aproximativ 30 m, victima Gigină Bogdan Cosmin ar fi putut preveni producerea accidentului, prin frânare, dacă ar fi circulat cu viteza maximă de 55 km/h, adaptată condițiilor de vizibilitate cele mai defavorabile.

Această concluzie a expertului conduce Tribunalul către o concluzie juridică, anume că accidentul rutier nu putea fi evitat nici în situația în care victima ar fi circulat cu viteza maximă admisă pe acel sector de drum, respectiv 60 km/h. Altfel spus, chiar și în eventualitatea în care victima ar fi observat obstacolele de pe calea sa de rulare în momentul apariției stării de pericol concret, adică la o distanță de aproximativ 30 m de primul obstacol, timpul și spațiul avute de acesta la dispoziție de la momentul apariției stării de pericol nu i-ar fi permis evitarea accidentului prin frânare, astfel că acesta tot s-ar fi produs.

Prin urmare, Tribunalul a constatat că viteza de deplasare a motocicletei nu se înscrie în antecedenta causală a accidentului rutier (nu există legătură de cauzalitate între acțiunea victimei Gigină Bogdan-Cosmin – *conducerea cu o viteză sporită a motocicletei* - și urmarea imediată – *decesul*), întrucât accidentul rutier s-ar fi produs și în condițiile în care acesta nu s-ar fi deplasat cu o viteză specifică regimului de circulație prioritar, ci cu viteza legal admisă pe respectivul sector de drum.

Deși Parchetul a susținut că victima se deplasa la momentul producerii accidentului cu o viteză neadaptată condițiilor de trafic concrete, Tribunalul a constatat că în circumstanțele concrete ale speței (*deplasare în regim de circulație prioritar, cu obligații specifice pentru ceilalți participanți la trafic*- art. 32 din O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice,

inexistența altor autovehicule pe sensul de mers (trei benzi de circulație), prezența în intersecție a doi polițiști rutieri care au blocat traficul de pe Calea Plevnei pentru a facilita trecerea coloanei oficiale) și în condițiile în care obstacolele de pe partea carosabilă nu erau previzibile pentru victimă (nu erau vizibile), nu exista nicio împrejurare sau motiv rezonabil care să impună deplasarea victimei cu o viteză decât cea cu care a rulat.

A mai apreciat instanța de fond că, atâta timp cât viteza de deplasare a victimei s-a menținut în marja de siguranță permisă de lege (*viteza de 84 km/h nu poate fi calificată ca fiind o viteză excepțională*), nu numai că nu s-a încălcat nici o obligație de prudență impusă de aceasta, dar nici nu se poate susține că a avut loc o amplificare a riscului pentru integritatea și viața participanților la trafic, inclusiv cea a victimei.

Activitatea de conducere pe drumurile publice, deși considerată riscantă, legiuitorul a reglementat-o în mod detaliat pentru a limita cât mai mult riscurile pe care aceasta le implică, adoptând mijloace adecvate pentru fiecare situație particulară în parte, cum ar fi și cea a circulației în regim prioritar.

Din acest considerent, Tribunalul nu poate împărtăși viziunea Parchetului de ierarhizare din punct de vedere juridic a riscurilor generate de diferitele forme de manifestare a activității de conducere pe drumurile publice a autovehiculelor, în realitate toate aceste activități (*indiferent dacă este vorba de circulație în regim prioritar sau nu*) păstrându-se în sfera riscului permis atâta timp cât sunt respectate toate celelalte condiții legale.

Față de toate aceste considerente, Tribunalul a dispus achitarea inculpatului Oprea Gabriel pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă, faptă prev. de art. 192 alin. (1) și (2) din Codul penal, reținând incidența cazului prevăzut art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală-*fapta nu există*.

Având în vedere soluția ce se va dispune în cauză, Tribunalul nu va mai proceda la analiza celorlalte apărări formulate de inculpat pe parcursul procesului penal, un atare demers fiind lipsit de utilitate.

Relativ la temeiul de achitare ce urmează a fi reținut, Tribunalul a subliniat că noțiunea de inexistență a faptei, în accepțiunea art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, are în vedere atât ipoteza în care nu s-a produs nicio schimbare în realitatea obiectivă, cât și ipoteza inexistenței unei acțiuni sau inacțiuni care constituie elementul material al textului de incriminare (o anumită acțiune sau inacțiune există, dar aceasta nu este prevăzută ca element material al infracțiunii).

În cauză, Tribunalul a considerat că una dintre acțiunile reținute de Parchet drept cauză a producerii accidentului rutier în care a decedat victima Gigină Bogdan-Cosmin nu există ca element de fapt, iar cea de-a doua nu se circumscrie ipotezei ilicite prevăzute de această normă de incriminare, astfel că temeiul legal al achitării este cel prevăzut de art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală. Analiza efectuată în cauză și din perspectiva raportului de cauzalitate nu poate conduce la o altă concluzie, atâta timp cât aceasta a fost efectuată în raport de o eventuală încadrare juridică în forma de bază.

Potrivit actului de sesizare a instanței, o altă cauză care a stat la baza producerii accidentului rutier soldat cu decesul victimei Gigină Bogdan-Cosmin a constat în modalitatea defectuoasă de realizare de către angajații General MPM Impex S.R.L. a semnalizării rutiere temporare pe suprafața carosabilă.

În opinia Parchetului, această concluzie este susținută de următoarele constatări rezultate în urma cercetărilor: indicatoarele rutiere nu au fost reflectorizante; indicatoarele rutiere, realizate artizanal în atelierul inculpatei General MPM Impex S.R.L., aveau un grad ridicat de uzură; indicatoarele rutiere au fost amplasate foarte aproape de lucrare; indicatoarele rutiere au fost amplasate foarte aproape de nivelul carosabilului.

Toate aceste neconformități au condus, potrivit actului de sesizare a instanței, la imposibilitatea ca victima Gigină Bogdan-Cosmin, în condițiile în care circula cu o viteză ridicată, să le poată observa în timp util.

Verificând justetea acuzației formulate împotriva inculpaților Mazilu Petre și General MPM Impex S.R.L., pe baza întregului material probator administrat în cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești, Tribunalul reține următoarele:

În vederea efectuării de lucrări de remediere la conducte de distribuție a gazelor naturale din Sectorul 1 și 2 din București, Distrigaz Sud Rețele S.R.L. a solicitat și a obținut de la Primăria Municipiului București un aviz de intervenție în domeniul public pentru perioada 01.10.2015-31.10.2015, respectiv Avizul de intervenție în domeniul public nr. 5973 din 29.09.2015.

În baza avizului emis de către Primăria Municipiului București, s-au demarat lucrări specifice și la conducta de gaze naturale de presiune redusă, situată sub trama stradală de pe strada Știrbei Vodă, în fața Casei Radio, având în vedere anumite defecțiuni depistate la aceasta.

În acest scop, a fost solicitată General MPM Impex S.R.L. să efectueze lucrările specifice de construcții necesare pentru remedierea conductei de către lucrătorii Distrigaz Sud Rețele S.R.L., conform unui contract de execuție de lucrări aferente lucrărilor de intervenție la gaze încheiat la data de 19 iunie 2015 între cele două părți.

Efectuarea lucrării a fost comunicată la data de 16 octombrie 2015, anunțul de intervenție fiind aprobat de Direcția Utilități Publice, iar la data de 19 octombrie 2015 Direcția Utilități Publice a aprobat un nou anunț de intervenție, necesar continuării lucrărilor.

În zilele de 15 și 16 octombrie 2015 (*joi și vineri*), lucrarea de excavație a fost executată de o echipă de muncitori din care au făcut parte martorii Stan Ionuț (*șef de echipă*), Petrovai Ștefan și Stan Ștefănel, aceștia săpând două gropi în suprafața carosabilă. Potrivit declarațiilor martorilor, semnalizarea lucrărilor spre Calea Plevnei s-a făcut pe o distanță de aproximativ 20-25 de metri.

În zilele de 19 și 20 octombrie 2015 (*luni și marți*) lucrările au fost continuate de o altă echipă, din care au făcut parte martorul Corcodel Adrian (*șef de echipă*) și martorii Alexii Emil, Poporogu Gabriel și Vlad Ionel. Aceștia au mai săpat o groapă în suprafața carosabilă, către cele două care fuseseră săpate de prima echipă.

După identificarea defectului la țeava de gaze și adâncirea gropii pentru a permite continuarea lucrului a doua zi, în jurul orei 16⁴⁰, echipa a finalizat activitățile, după care muncitorii au refăcut asigurarea și semnalizarea rutieră.

Potrivit constatărilor efectuate cu ocazia cercetării locului faptei, asigurarea și semnalizarea rutieră s-au realizat după cum urmează:

Lucrarea de intervenție a fost împrejmuită cu garduri metalice ce aveau aplicate în zona mediană o bandă de culoare galbenă, din folie, inscripționată „*Distrigaz Sud-Pericol de explozie-Lucrăm pentru siguranța dumneavoastră*”, iar la capătul acesteia (pe ultimul gard metalic poziționat longitudinal lângă axul drumului, pe partea stângă a lucrării) a fost atașată o lampă de semnalizare cu lumină intermitentă culoare galbenă, care funcționa normal la momentul cercetării la fața locului. De asemenea, lângă gardurile laterale, pe banda a doua de circulație, lângă marcajul longitudinal simplu discontinuu dintre benzile doi și trei, au fost amplasate două indicatoare mobile cu semnificația „*Ocolire*”.

Pe partea carosabilă, de la prima groapă înapoi (direcția Calea Plevnei) au fost dispuse patru indicatoare rutiere temporare de semnalizare a lucrării de intervenție, după cum urmează: unul cu semnificația „*Ocolire*”, unul cu semnificația „*Drum în lucru*”, unul cu semnificația „*Limitare de viteză 30 km/h*” și ultimul (primul din direcția de deplasare a victimei) cu semnificația „*Drum în lucru*”. Indicatoarele rutiere au fost stabilizate cu saci umpluți cu mixtură asfaltică, fixați la baza suportului metalic.

Cele patru indicatoare rutiere temporare au fost amplasate pe o distanță de aproximativ 11,4 metri conform procesului-verbal de cercetare la fața locului întocmit de echipa coordonată de procurorul criminalist din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul București, respectiv aproximativ 18,3 metri conform procesului-verbal întocmit de echipa din cadrul Brigăzii Rutiere-Serviciul Accidente Rutiere, reperul avut la măsurători fiind reprezentat de primele urme de sol găsite pe partea carosabilă (aici se presupune că a fost amplasat primul indicator rutier temporar cu care a intrat inițial în impact victima Gigină Bogdan-Cosmin).

Pentru stabilizarea indicatoarelor rutiere temporare, muncitorii au legat de picioarele de susținere ale acestora saci umpluți cu material rezultat ca urmare a săpării gropii (*mixtură asfaltică și pământ*), iar în perimetrul delimitat de gardul metalic, până la prima groapă, au depozitat și sculele pe care le folosiseră.

Tribunalul a reținut că re poziționarea elementelor de semnalizare și de demarcare a lucrărilor, astfel cum au fost aranjate înainte de momentul producerii accidentului rutier, s-a realizat în cursul desfășurării activității de cercetare a locului faptei. Martorul Corcodei Adrian a poziționat elementele, indicând modalitatea de semnalizare și amplasamentul elementelor de demarcare ale lucrării din zona producerii accidentului, iar martorii Poporogu și Alexii Emil au confirmat acest amplasament. Reconstituirea semnalizării rutiere și a elementelor de demarcare nu a fost contestată de inculpați.

Potrivit contractului încheiat cu Distrigaz Sud Rețele S.R.L., beneficiarul lucrării, obligația de semnalizare rutieră a lucrărilor executate a fost asumată de General MPM Impex S.R.L. conform art. 12 din contract, în care se stipulează următoarele:

- pct. 24: *„executantul are obligația de a semnaliza șantierele de lucrări (...) conform legislației în vigoare”;*

- pct. 25: *„semnalizarea șantierului se va realiza de către executant în momentul începerii lucrărilor de desfacere cu semne de circulație corespunzătoare, bariere de protecție, panouri de semnalizare/presemnalizare și bandă avertizoare;*

- pct. 26: *„semnalizarea șantierului se va face corespunzător, pe timp de zi și noapte, conform dispozițiilor legale în vigoare”;*

- pct. 28: *„(...) executantul va avea obligația să mențină panourile de semnalizare, barierele de protecție (...) și pe perioada executărilor lucrărilor de refacere”;*

- pct. 29: *„ în vederea prăbușirii panourilor de semnalizare/presemnalizare, acestea vor fi susținute la bază cu dispozitive speciale”.*

Tribunalul a notat că activitatea de execuție și semnalizare a lucrărilor executate în partea carosabilă a drumurilor publice beneficiază de un amplu cadru normativ, guvernat, pe de o parte, de *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, și *Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1391/2006*.

În Ordonanța de urgență a Guvernului [nr. 195/2002](#) privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, următoarele articole fac referire la semnalizarea lucrărilor executate în partea carosabilă:

Art. 5 alin. (1) - *„Administratorul drumului public, antreprenorul sau executantul lucrărilor, conform competențelor ce îi revin, cu avizul poliției rutiere, este obligat să instaleze indicatoare ori alte dispozitive speciale, să aplice marcaje pe drumurile publice, conform standardelor în vigoare, și să le mențină în stare corespunzătoare”.*

Art. 5 alin. (2) - *„Administratorul drumului public sau, după caz, antreprenorul sau executantul lucrărilor este obligat să semnalizeze corespunzător, cât mai repede posibil, orice obstacol aflat pe partea carosabilă, care stânjenește sau pune în pericol siguranța circulației, și să ia toate măsurile de înlăturare a acestuia”.*

În Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația de drumurile publice, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 1391/2006, următoarele articole fac referire la semnalizarea lucrărilor executate în partea carosabilă:

Art. 65 - *„pentru a fi vizibile și pe timp de noapte, indicatoarele rutiere trebuie să fie reflectorizante, luminoase ori iluminate”.*

Art. 85 alin. (2) - *„Sectoarele de drum afectate de lucrări trebuie semnalizate vizibil prin indicatoare și mijloace auxiliare de semnalizare rutieră, precum semafoare, balize direcționale, panouri, conuri de dirijare, bariere, garduri, parapete din material plastic lestable și cărucioare portsemnalizare, prevăzute cu elemente fluorescent-reflectorizante. Acestea nu trebuie*

confeționate din materiale dure, iar pe timp de noapte trebuie însoțite de lămpi cu lumină galbenă intermitentă”.

Art. 85 alin. (3) - „Pentru organizarea circulației pe sectoarele de drum public aflate în lucru se instalează indicatoare și balize reflectorizante sau, după caz, amenajări rutiere tip "limitatoare de viteză" și se aplică marcaje, corespunzător situației create. Dacă este cazul, dirijarea circulației se realizează prin semnale luminoase ori semnale ale lucrătorului de drumuri desemnat și special instruit.”

Pe de altă parte, dispoziții privitoare la execuția și semnalizarea lucrărilor executate în partea carosabilă se regăsesc și în alte acte cu caracter normativ, respectiv *Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, cu modificările și completările ulterioare, Normele metodologice privind condițiile de închidere sau instituirea restricțiilor de circulație în vederea executării de lucrări în zona drumului public și/sau protejarea drumului*, aprobate prin Instrucțiunile Comune M.I.-M.T. nr. 1112/2000 și *Standardele SR 1848 privind semnalizarea rutieră, respectiv indicatoare și mijloace de semnalizare rutieră, aprobate de Asociația de Standardizare din România*.

Art. 44 alin. (4) din *Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, cu modificările și completările ulterioare*, prevede următoarele: „se interzice blocarea sau amplasarea de obstacole de orice fel pe ampriza drumurilor publice, cu excepția cazurilor autorizate de administratorul drumului și de poliția rutieră și care vor fi semnalizate corespunzător”.

Standardele în vigoare privind modalitatea de realizare a semnalizării rutiere aferente lucrărilor efectuate pe drumurile publice sunt prevăzute de *Normele metodologice privind condițiile de închidere a circulației și de instituire a restricțiilor de circulație în vederea executării de lucrări în zona drumului public și/sau pentru protejarea drumului*, aprobate prin instrucțiunile comune ale ministerului de interne și ministerului transportului nr. 1112/411/2000.

Punctul 1 din *Norme (Partea a II-a: Recomandări pentru utilizatorii normelor, principii, caracteristici și modalități de aplicare a semnalizării rutiere temporare)* definește principiile semnalizării rutiere temporare, respectiv principiul adaptării la caracteristicile arterei rutiere, principiul coerenței, principiul valorificării și principiul de percepere a semnificației semnalizării.

Potrivit acestor principii, în cazul în care semnalizarea rutieră temporară contrazice semnalizarea rutieră curentă, existentă pe drum, este obligatoriu să se demonteze indicatoarele cu caracter permanent care contrazic semnalizarea temporară, sau să se acopere fețele acestora, cu o mască, pe toată durata închiderii sau instituirii restricțiilor temporare de circulație (*principiul coerenței*).

Semnalizarea rutieră temporară trebuie să informeze participanții la trafic asupra situației exacte pe care o vor întâlni (localizarea și amploarea lucrărilor, condițiile de circulație în zona lucrărilor) și trebuie aplicată de o asemenea manieră încât să fie credibilă, fiind totodată necesar ca situația în zona lucrărilor să fie efectiv cea la care se așteaptă participantul la trafic, în urma percepției mesajului presemnalizării și semnalizării temporare (*principiul valorificării*).

Pentru perceperea în timp util a semnificației semnalizării rutiere temporare de către participanții la trafic și asigurarea timpului necesar efectuării manevrelor ce se impun, indicatoarele rutiere pot fi repetate deasupra sau pe partea stângă a drumului și trebuie să îndeplinească următoarele condiții: să fie realizate în conformitate cu prevederile standardelor în vigoare (dimensiuni, simboluri, înscrieri și retroreflexie), să fie judicios amplasate, să fie grupate în număr limitat, maximum două indicatoare pe același suport sau alăturate, să fie curate și în bună stare (*principiul valorificării*).

Din punct de vedere al amplasării, potrivit aceluiași *Norme metodologice*, semnalizarea rutieră temporară cuprinde următoarele faze: *semnalizarea premergătoare lucrărilor* (instalată înainte de zona lucrărilor în sensul de mers), *semnalizarea de poziționare a lucrărilor* (bariere, balize, conuri de dirijare etc.) și *semnalizarea de terminare a sectorului restricționat* (instalată după sfârșitul sectorului de drum ocupat de lucrări).

Cu privire la amplasarea indicatoarelor care preced zona lucrărilor, precum și cele de terminare a sectorului restricționat, *Normele metodologice* prevăd că aceasta se face astfel încât să asigure un spațiu liber de minim 50 cm în afara părții carosabile.

Potrivit aceluiași *Norme metodologice*, instalarea semnalizării rutiere temporare comportă două faze: mai întâi, indicatoarele se așează la nivelul solului, pe acostament sau trotuar fără a fi fixate pe suport, apoi se verifică dacă acestea îndeplinesc condițiile de vizibilitate pentru a fi bine percepute de către cei cărora li se adresează, fără a fi mascate (vegetație, stâlpi, curbe lipsite de vizibilitate, vizibilitate redusă în profil longitudinal etc.); în a doua fază, se procedează la instalarea stabilă a indicatoarelor, fixarea pe suport făcându-se numai după constatarea că sunt asigurate toate condițiile pentru perceperea semnificației indicatoarelor în timp util.

Pe timpul nopții, dat fiind riscul sporit pe care zona de drum afectată de lucrări îl prezintă pentru participanții la trafic și eventual pentru personalul muncitor, caracteristicile semnalizării rutiere temporare trebuie corelate cu cele ale semnalizării curente pe sectorul respectiv de drum.

Astfel, în cazul semnalizării rutiere curente retroreflectorizante, semnalizarea temporară a lucrărilor trebuie de asemenea să fie retroreflectorizantă și poate fi completată cu dispozitive cu lumina galbenă, intermitentă sau care se succede în cascadă.

În cazul în care semnalizarea rutieră curentă nu este retroreflectorizantă, spre a evita eclipsarea acesteia, semnalizarea temporară a lucrărilor poate fi de asemenea neretroreflectorizantă, cu respectarea următoarelor condiții: barierele simple și direcționale să fie realizate cu folie retroreflectorizantă galben-roșu și delimitarea în lung a părții carosabile deschise circulației de zona de drum în lucru să fie marcată, suplimentar, prin instalarea de lămpi cu lumina galbenă continuă sau intermitentă.

Cu privire la semnalizarea rutieră temporară a lucrărilor executate pe artere magistrale și de legătură din mediul urban, *Normele metodologice* prevăd că se realizează cu indicatoare retroreflectorizante, completate cu lămpi cu lumină galbenă intermitentă.

Tribunalul a considerat relevant de menționat că în cuprinsul Normelor metodologice privind condițiile de închidere a circulației și de instituire a restricțiilor de circulație în vederea executării de lucrări în zona drumului public și/sau pentru protejarea drumului sunt prezentate schițe de semnalizare rutieră temporară (orientative), în funcție de categoria drumului și amplasamentul punctului de lucru.

Relevantă în privința modului de semnalizare rutieră prezintă deopotrivă și *Standardele SR 1848 privind semnalizarea rutieră, respectiv indicatoare și mijloace de semnalizare rutieră*, aprobate de directorul general al Asociației Române de Standardizare din România.

În acest sens Tribunalul a reținut că, potrivit *Standardului SR 1848-1:2011*, al cărui obiect îl constituie stabilirea formelor, simbolurilor, înscrisurilor, culorilor și condițiilor de amplasare ale indicatoarelor rutiere care se adresează participanților la traficul de pe drumurile deschise circulației publice, definite conform reglementărilor legale în vigoare, regulile de amplasare generală a indicatoarelor rutiere sunt următoarele:

În general, indicatoarele se instalează pe partea dreaptă a sensului de mers, iar atunci când condițiile locale sunt de așa natură încât indicatoarele nu ar putea fi observate din timp de către participanții la trafic, acestea se pot repeta și pe partea stângă, în zona mediană a drumului, pe un refugiu sau spațiu interzis circulației vehiculelor, deasupra părții carosabile sau de cealaltă parte a intersecției, după caz, în loc vizibil pentru toți cei cărora li se adresează (pct. 3.5.1.).

Pentru asigurarea vizibilității indicatoarelor, acestea trebuie să fie amplasate cât mai aproape de marginea părții carosabile, iar pentru a evita acroșarea lor de către vehicule, se impune ca indicatoarele să fie amplasate pe taluz sau dincolo de șanț, asigurându-se o distanță de minimum 0,50 m de la marginea platformei drumului sau de la marginea trotuarului până la limita dinspre drum a indicatorului (pct. 3.5.2.).

Din punct de vedere al instalării indicatoarelor rutiere, *Standardul SR 1848-1:2011* stabilește că, în localități, indicatoarele de avertizare se instalează înainte de locul periculos, la o distanță de maximum 50 m, iar atunci când condițiile din teren impun amplasarea la o distanță mai mare de 50

m, sub indicator trebuie să se instaleze un panou adițional cu distanța între indicator și începutul locului periculos (pct. 5.1.3.).

Indicatoarele de interzicere și cele de restricție se instalează, în general, imediat după o intersecție care precede un punct sau un sector de drum restricționat, iar semnificația acestora se aplică imediat înainte sau imediat după locul de instalare al acestora, după caz (pct.5.2.2.2-pct.5.2.2.3).

Potrivit *Standardului SR 1848-2:2011*, ce stabilește cerințele tehnice referitoare la indicatoare și alte mijloace de semnalizare rutieră, fețele indicatoarelor se execută prin acoperirea suportului cu folii retroreflectorizante, pentru a asigura perceperea acestora, atât pe timpul zilei, cât și al nopții (pct. 7.3.1.).

Tipurile de folii utilizate la confecționarea indicatoarelor sunt clasificate în funcție de proprietățile de retroreflexie, în folii clasa 1 (Engineer Grade), clasa 2 (High Intensity Prismatic) și clasa 3 (Diamond Grade Cubed). În funcție de procedeul de producție, foliile retroreflectorizante pot avea în componența lor microbule de sticlă sau microprisme, acestea din urmă asigurând un grad sporit de retroreflexie (pct. 7.3.2.).

Folia retroreflectorizantă din clasa 1 trebuie să aibă o durată de serviciu garantată 7 ani, iar cea din clasa 2 și clasa 3, o durată de serviciu garantată de 10 ani. Prin durata de serviciu se înțelege durata pentru care coeficientul de retroreflexie al feței panoului nu scade la mai puțin de 80 % din valoarea minimă inițială indicată de standard, iar folia este încă aderentă pe 95 % din suprafața panoului (pct. 7.3.3.).

Foliile retroreflectorizante trebuie să prezinte în structură un marcaj de identificare durabil și vizibil. Durabilitatea marcajului trebuie să fie cel puțin egală cu durata de serviciu a foliei (pct. 7.3.4.).

Marcajul trebuie să conțină cel puțin următoarele informații: simbolul CE, numele sau logoul producătorului, codul de identificare a lotului de producție, clasa de retroreflexie/durata de serviciu. Toate aceste informații trebuie să fie prezente cel puțin o dată pe orice suprafață de 400 mm X 400 mm a foliei livrate și cel puțin o dată pe suprafața fiecărui indicator (pct. 7.3.5.).

Indicatoarele cu caracter temporar trebuie să fie executate cu folie retroreflectorizantă având cel puțin aceeași clasă de retroreflexie cu semnalizarea curentă de pe sectorul de drum respectiv (pct. 7.3.5.).

În zonele cu multiple surse de lumină (iluminat stradal, vitrine, reclame, aglomerații urbane etc.), trebuie să se utilizeze folii retroreflectorizante cu structură prismatică, din clasa 2 sau clasa 3 (pct. 7.3.5.).

Indicatoarele se instalează pe partea dreaptă a sensului de mers căruia i se adresează și numai în cazuri speciale se repetă pe partea stângă, astfel încât să se asigure o bună vizibilitate a acestora. Indicatoarele rutiere pot fi instalate pe suporti mobil.

Înălțimea până la marginea inferioară a indicatorului este de (1,50...2,50) m față de cota căii de ax sau față de nivelul bordurii trotuarului, cu excepția indicatoarelor instalate pe portaluri sau consolo, care trebuie să asigure gabaritul de liberă trecere de 5,50 m.

Locul de instalare a indicatoarelor se alege astfel încât să fie vizibile de la o distanță de minimum 50 metri în localități și de minimum 100 m în afara acestora.

În profil transversal, marginea dinspre drum a indicatorului trebuie să fie situată la minimum 0,50 m și maximum 2,m în afara marginii platformei drumului sau a limitei dinspre partea carosabilă a bordurii trotuarului (pct. 9).

Raportat la cadrul normativ evocat mai sus, Tribunalul extrage următoarele concluzii cu relevanță pentru stabilirea conformității semnalizării rutiere temporare de către reprezentanții General MPM Impex S.R.L.:

- sectoarele de drum afectate de lucrări trebuie semnalizate vizibil prin indicatoare și mijloace auxiliare de semnalizare rutieră prevăzute cu elemente fluorescent-reflectorizante;
- instalarea indicatoarelor și balizelor reflectorizante pentru organizarea circulației pe sectoarele de drum public aflate în lucru este obligatorie;

- în cazul în care semnalizarea rutieră temporară contrazice semnalizarea rutieră curentă, existentă pe drum, este obligatoriu să se demonteze indicatoarele cu caracter permanent care contrazic semnalizarea temporară, sau să se acopere fețele acestora, cu o mască, pe toată durata închiderii sau instituirii restricțiilor temporare de circulație;

- în cazul lucrărilor efectuate pe partea carosabilă este necesar să se realizeze o semnalizare premergătoare lucrărilor, o semnalizare de poziționare a lucrărilor și o semnalizare de terminare a sectorului restricționat;

- semnalizarea rutieră temporară a lucrărilor executate pe artere magistrale și de legătură din mediul urban se realizează în toate situațiile cu indicatoare retroreflectorizante, completate cu lămpi cu lumină galbenă intermitentă;

- indicatoarele rutiere se instalează întotdeauna pe partea dreaptă a sensului de mers, în zona de siguranță, cât mai aproape de marginea părții carosabile;

- indicatoarele rutiere trebuie să fie vizibile de la o distanță de minimum 50 metri în localități;

- indicatoarele de avertizare se instalează înainte de locul periculos, la o distanță de maximum 50 m, iar atunci când condițiile din teren impun amplasarea la o distanță mai mare de 50 m, sub indicator trebuie să se instaleze un panou adițional cu distanța între indicator și începutul locului periculos;

- indicatoarele de interdicție și cele de restricție se instalează, în general, imediat după o intersecție care precede un punct sau un sector de drum restricționat;

- indicatoarele cu caracter temporar trebuie să fie executate cu folie retroreflectorizantă având cel puțin aceeași clasă de retroreflexie cu semnalizarea curentă de pe sectorul de drum respectiv;

- în zonele cu multiple surse de lumină (iluminat stradal, vitrine, reclame, aglomerații urbane etc.), trebuie să se utilizeze folii retroreflectorizante cu structură prismatică, din clasa 2 sau clasa 3;

- înălțimea până la marginea inferioară a indicatoarelor rutiere trebuie să fie de (1,50...2,50) m față de cota căii de ax sau față de nivelul bordurii trotuarului, cu excepția indicatoarelor instalate pe portaluri sau console, care trebuie să asigure gabaritul de liberă trecere de 5,50 m.

Plecând de la prescripțiile normative în vigoare ce instituie obligații minime de prudență pentru asigurarea confortului drumului pentru ca vehiculele să poată circula în siguranță în limitele impuse de reglementările de circulație rutieră, Tribunalul a constatat că lucrarea efectuată pe strada Știrbei Vodă trebuia semnalizată în felul următor:

- pe strada Știrbei Vodă, înainte de intersecția acesteia cu Calea Plevnei, în afara părții carosabile, trebuia amplasat un indicator retroreflectorizant cu semnificația „drum în lucru” (cel puțin aceeași clasă de retroreflexie cu semnalizarea curentă), sub care trebuia să se instaleze un panou adițional cu distanța între indicator și începutul locului periculos;

- imediat după intersecție (după banda dedicată virajului la dreapta către Calea Plevnei, în afara părții carosabile, trebuia amplasate, grupat, două indicatoare retroreflectorizante cu semnificația „drum îngustat” și „limitare de viteză 30 km/h” (cel puțin aceeași clasă de retroreflexie cu semnalizarea curentă);

- indicatorul cu semnificația „limitare de viteză 60 km/h” trebuia demontat sau acoperit, cu o mască, pe toată durata instituirii restricțiilor temporare de circulație;

- pentru organizarea în bune condiții a circulației în zona de desfășurare a lucrărilor (devierea circulației de pe banda III pe banda II) trebuia amplasate balize direcționale reflectorizante, în cascadă, completate cu lămpi cu lumină galbenă intermitentă;

- lucrarea propriu-zisă trebuia împrejmuțată cu garduri și bariere simple și direcționale realizate cu folie retroreflectorizantă;

- la capătul lucrării dinspre Splaiul Independenței trebuia amplasate indicatoare care să indice finalizarea restricțiilor de circulație;

- pe Calea Plevnei, de o parte și de alta a intersecției cu strada Știrbei Vodă, în afara părții carosabile, trebuia amplasat câte un indicator retroreflectorizant cu semnificația „drum în lucru”,

sub care trebuia să se instaleze un panou adițional cu distanța între indicator și începutul locului periculos;

Analizând modalitatea concretă de semnalizare a lucrării, Tribunalul a reținut că niciuna dintre aceste condiții minimale nu au fost îndeplinite, respectiv: indicatoarele rutiere au fost amplasate pe partea carosabilă și stabilizate cu saci umpluți cu mixtură asfaltică, indicatoarele rutiere nu au fost reflectorizante și aveau un grad mare de uzură, nu au fost folosite balize direcționale pentru organizarea circulației și semnalizarea lucrării.

Deși rolul semnalizării rutiere este de a asigura deplasarea în condiții de siguranță și fluentă a participanților la traficul rutier și de a preveni asupra prezenței unor pericole pe sectorul de drum care urmează, precum și asupra naturii acestora, Tribunalul a constatat că modul defectuos, improvizat și neglijent de realizare a semnalizării rutiere temporare de către angajații General MPM Impex S.R.L. - *folosirea unor indicatoare rutiere nereflectorizante, cu un grad ridicat de uzură, amplasarea acestora pe carosabil și stabilizarea lor cu saci umpluți cu mixtura asfaltică* - nu numai că nu a condus la realizarea acestui deziderat, dar a creat și un pericol suplimentar pentru participanții la trafic, care s-a alăturat pericolului creat de săparea celor trei gropi în carosabil.

Tribunalul a subliniat că printre cerințele de bază ale unui indicator rutier se numără vizibilitatea ridicată atât pe timp de zi, cât și pe timp de noapte, esențială pentru a oferi participanților la trafic timpul necesar pentru a înțelege mesajul acestuia și a reacționa corespunzător.

În cauză, semnalizarea rutieră temporară a fost realizată fără îndeplinirea unor cerințe minime care să asigure deplasarea în condiții de siguranță și fără a se ține cont în amplasarea indicatoarelor rutiere de viteza de circulație de pe sectorul respectiv de drum, deficiențe care au făcut ca obstacolele de pe partea carosabilă să fie lipsite de vizibilitate și, pe cale de consecință, să nu poată fi observate în timp util de către victima Gigină Bogdan-Cosmin.

Prin urmare, Tribunalul a constatat că modalitatea defectuoasă și neglijentă de realizare a semnalizării rutiere de către angajații General MPM Impex S.R.L. reprezintă cauza exclusivă a producerii accidentului rutier în urma căruia victima Gigină Bogdan-Cosmin a decedat.

În apărare, inculpații Mazilu Petre și General MPM Impex S.R.L. au susținut, printre altele, că decesul victimei Gigină Bogdan-Cosmin a fost cauzat de modalitatea nelegală de constituire a dispozitivului de însoțire a inculpatului Oprea Gabriel, neadaptarea vitezei la condițiile de trafic și depășirea nejustificată a regimului legal de viteză. Întrucât aceste cauze au făcut deja obiectul analizei, Tribunalul nu va mai relua argumentația.

Cât privește condițiile meteo nefavorabile invocate, Tribunalul a constatat că această împrejurare nu poate avea valoare cauzală, fiind doar un factor care a favorizat producerea accidentului rutier, fără însă a avea relevanță în planul răspunderii penale a celor doi inculpați.

Cât privește neatenția victimei în activitatea de conducere a motocicletei, Tribunalul a reținut că niciun mijloc de probă nu susține o asemenea speculație. În realitate, ceea ce a condus la producerea accidentului rutier nu este neatenția victimei, ci lipsa de vizibilitate a indicatoarelor rutiere amplasate chiar de către angajații General MPM Impex S.R.L.

În condițiile în care pe partea carosabilă nu ar trebui să existe obstacole, iar dacă există ar trebui semnalizate cu indicatoare adecvate pentru a fi vizibile participanților la trafic, victima Gigină Bogdan-Cosmin nu avea de ce să manifeste o atenție sporită și nici să reducă preventiv viteza de deplasare.

În legătură cu modalitatea de semnalizare a lucrării de intervenție realizate în carosabil, inculpații au mai susținut că indicatoarele rutiere temporare utilizate aveau aplicate folii reflectorizante omologate.

Tribunalul a constatat că această apărare este neîntemeiată și urmează să o înlăture.

În primul rând, Tribunalul a avut în vedere că lipsa caracterului reflectorizant al indicatoarelor rutiere utilizate la semnalizarea lucrării de intervenție este recunoscută chiar de inculpatul Mazilu Petre în cursul urmăririi penale, acesta apreciind însă că nu se impunea semnalizarea rutieră cu indicatoare reflectorizante.

Această declarație din cursul urmăririi penale este pe deplin concordantă atât cu mențiunile procesului-verbal de cercetare la fața locului, din care a rezultat că indicatoarele rutiere folosite pentru semnalizarea temporară a lucrării nu erau reflectorizante, cât și cu depoziția martorului Uciu Nicolae (reprezentantul societății Avanti Dunic Design S.R.L. de la care au fost achiziționate foliile) din care rezultă că până în luna octombrie 2015 foliile și stickerele achiziționate de societatea General MPM Impex S.R.L. au fost nereflctorizante.

Din facturile de achiziție identificate în contabilitatea inculpatei General MPM Impex S.R.L. și ridicate a reieșit, în acord cu declarațiile martorilor, că abia după producerea accidentului rutier inculpata a achiziționat folii reflectorizante pentru a le folosi la confecționarea indicatoarelor rutiere, foliile anterior achiziționate nefiind reflectorizante.

Anterior producerii accidentului rutier inculpata General MPM Impex S.R.L. a cumpărat „autocolante printate” („stickere autocolante”) având semnificația unor indicatoare rutiere după cum urmează: la data de 18 februarie 2014, 40 de bucăți la prețul de 17 și 18 lei bucata; la data de 11 martie 2014, 23 de bucăți la prețul de 17 și 18 lei bucata; la data de 01 iulie 2014, 70 de bucăți la prețul de 17 și 18 lei bucata; la data de 07 iulie 2014, 70 de bucăți la prețul de 17 și 18 lei bucata; la data de 11 iulie 2014, 80 de bucăți la prețul de 17 și 18 lei bucata; la data de 24 octombrie 2014, 60 de bucăți la prețul de 17 și 18 lei bucata; la data de 29 octombrie 2014, 40 bucăți la prețul de 17 și 18 lei bucata; la data de 18 februarie 2015, 4 bucăți la prețul de 17 și 18 lei bucata; la datele de 20 iunie și 2 iulie 2015, un număr total de 180 de bucăți la prețul de 17 și 18 lei bucata.

Abia pe 26 octombrie, după accidentul de circulație, inculpata General MPM Impex S.R.L. a cumpărat, de la același furnizor, un număr de 170 de stickere autocolante reflectorizate, prețul pe bucată fiind de 38 de lei.

Sub un alt aspect, inculpații au susținut că amplasamentul lucrărilor și iluminatul public stradal conduc la concluzia certă că indicatoarele rutiere utilizate erau iluminate, fiind îndeplinite exigențele Regulamentului de aplicare a O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice potrivit căruia, pentru a fi vizibile și pe timp de noapte, indicatoarele rutiere trebuie să fie reflectorizante, luminoase ori iluminate.

Potrivit art. 65 din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația de drumurile publice, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 1391/2006, pentru a fi vizibile și pe timp de noapte, indicatoarele rutiere trebuie să fie reflectorizante, luminoase ori iluminate. În acord cu cele reținut de Parchet, Tribunalul constată că textul legal se referă la iluminarea indicatoarelor cu instalații speciale, care trebuie montate de cel care are obligația de instala indicatoarele (*în cazul de față de inculpata General MPM Impex S.R.L.*), nu la iluminarea acestora de lumina stradală întrucât aceasta poate suferi defecțiuni ori întreruperi, ceea ce ar duce la ineficacitatea indicatoarelor nereflctorizante.

De altfel, o astfel de defecțiune s-a și produs în seara producerii accidentului, aceasta constituind la rândul său un factor favorizant ce s-a alăturat cauzalității reținute în cauză. Astfel, așa cum rezultă din fotografiile judiciare efectuate cu ocazia cercetării locului faptei, pe partea stângă a străzii Știrbei Vodă iluminat era funcțional doar parțial (*din primii cinci stâlpi, începând cu primul de după intersecție, doar doi erau funcționali, restul având lămpile arse*). Deopotrivă, pe partea opusă, în proximitatea realizării lucrării de intervenție, se observă că un alt stâlp, cel care are atașat un indicator rutier cu semnificația „*Oprirea interzisă*”, nu este funcțional fără ca din examinarea fotografiilor judiciare să poată fi determinate cauzele.

În fine, un ultim argument ce își are sursa chiar în cadrul normativ evocat deja, este acela că, în cazul lucrărilor executate pe artere magistrale și de legătură din mediul urban, este obligatorie în toate situațiile folosirea de indicatoare retroreflectorizante, completate cu lămpi cu lumină galbenă intermitentă.

Tribunalul subliniază că obligația de a asigura și folosi mijloace auxiliare de semnalizare retroreflectorizante (*indicatoare rutiere temporare și balize*) și de a le amplasa potrivit cadrului normativ în vigoare revenea inculpatei General MPM Impex S.R.L. și reprezentantului legal al acesteia, inculpatul Mazilu Petre, cel care în fapt și în drept deținea și deține controlul persoanei juridice.

Infraciunea dedusă judecății a fost săvârșită în realizarea obiectului de activitate al General MPM Impex S.R.L.

Cât privește modalitatea defectuoasă și neglijentă de semnalizate a obstacolelor existente pe carosabil, Tribunalul a constatat că aceasta le este imputabilă, cu forma de vinovăție a culpei cu prevedere, inculpatului Mazilu Petre și inculpatei General MPM Impex S.R.L.

Așa cum a rezultat din declarațiile tuturor martorilor relevanți sub acest aspect și din declarația inculpatului Mazilu Petre, muncitorii au realizat semnalizarea rutieră în acord cu modul în care aceștia au fost instruiți în cadrul inculpatei General MPM Impex S.R.L.

Însă existența instruirii nu echivalează cu calitatea și eficacitatea acestora, mai ales în condițiile în care din probele administrate a rezultat necunoașterea cadrului legislativ relevant chiar de către acei angajați ai inculpatei General MPM Impex S.R.L. care trebuiau să facă instruirea muncitorilor.

Lipsa unei instruirii efective și eficiente este relevată chiar de modalitatea total nelegală de realizare a semnalizării rutiere la lucrarea din strada Vodă, prin amplasarea unor indicatoare rutiere nereflectorizante pe partea carosabilă, foarte aproape de cele trei gropi săpate, și stabilizarea acestora cu saci cu amestec de nisip și ciment.

Ca atare, amplasarea nelegală a indicatoarelor rutiere nu poate fi imputată muncitorilor, în condițiile în care aceștia, persoane fără vreo pregătire deosebită, au urmat indicațiile primite de la reprezentanții inculpatei General MPM Impex S.R.L.

Inculpatul Mazilu Petre, cel care conduce și controlează inculpata General MPM Impex S.R.L., este cel care, luând deciziile în cadrul firmei, avea obligația de a asigura respectarea normelor legale în realizarea activității societății.

În schimb, din rațiuni de eficacitate economică (*ținând reducerea costurilor și mărirea profitului*) inculpatul Mazilu Petre a optat pentru reducerea costurilor aferente siguranței și realizării rutiere a lucrărilor.

Diminuarea costurilor s-a realizat prin: lipsa unei instruirii efective a personalului din cadrul firmei (*inclusiv a celui care apoi ar fi urmat să asigure instruirea muncitorilor*) cu privire la modul corect și eficient de realizare a semnalizării rutiere, instruire care să fi fost făcută de persoane calificate; realizarea indicatorilor rutier în atelierul propriu al firmei, în mod artizanal; folosirea de folii nereflectorizante, mai ieftine decât cele reflectorizante, pentru realizarea indicatoarelor rutiere.

În consecință, ținând seama de probele administrate în cauză, astfel cum au fost analizate anterior, Tribunalul a constatat că faptele există, *dincolo de orice îndoială rezonabilă*, și au fost comise de inculpați.

În drept, s-a reținut că fapta inculpaților Mazilu Petre și General MPM Impex S.R.L. constând în aceea că, prin încălcarea dispozițiilor legale privind executarea semnalizării rutiere, nu au luat măsuri pentru instruirea angajaților cu privire la modalitatea corectă de realizare a semnalizării rutiere aferente lucrărilor executate pe partea carosabilă și au pus la dispoziția angajaților semne rutiere realizate artizanal, neconforme standardelor de siguranță, faptă care a avut ca urmare realizarea total necorespunzătoare a semnalizării rutiere aferente unei lucrări executate pe strada Știrbei Vodă, punând astfel participanții la trafic care circulau pe această arteră de circulație într-o situație de risc de accident de circulație, faptă care a avut ca urmare producerea la data de 20 octombrie 2015 a unui accident de circulație în urma căruia victima Gigină Bogdan-Cosmin a decedat, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de ucidere din culpă, în modalitatea normativă prevăzută de art. 192 alin. (1) și (2) din Codul penal.

Dat fiind faptul că, în baza analizei expuse anterior, s-a stabilit că fapta există, fiind probată mai presus de orice îndoială rezonabilă, și că aceasta a fost săvârșită de către inculpații Mazilu Petre și General MPM Impex S.R.L., Tribunalul a constatat că este legal posibilă angajarea răspunderii penale a acestora.

Pentru a stabili în concret pedeapsa, Tribunalul a avut în vedere că pedeapsa este o măsură de constrângere și un mijloc de reeducare a inculpatului, iar scopul pedepsei este prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni; de asemenea, Tribunalul a ținut cont și de faptul că prin eventualitatea executării pedepsei se urmărește formarea unei atitudini corecte față de muncă, față de ordinea de drept și față

de regulile de conviețuire socială, fără însă ca executarea pedepsei să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească persoana inculpatului.

În procesul de individualizare a pedepsei principale stabilită în sarcina inculpaților, Tribunalul a constatat că, potrivit normelor incidente, pentru infracțiunea dedusă judecătii se prevede pedeapsa închisorii cuprinsă între 2 (doi) și 7 ani (ani), fără reținerea de cauze de atenuare.

În același sens, art. 74 din Codul penal prevede că stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite; starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită; natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii; modul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale infractorului; conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal; nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială. Prin urmare, pentru stabilirea și aplicarea pedepsei, instanța, în aplicarea dispozițiilor legale menționate, va avea în vedere toate circumstanțele reale și personale în care a fost săvârșită fapta.

Chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces lăsat la aprecierea judecătorului, ea nu este totuși un proces arbitrar, subiectiv, ci dimpotrivă, el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, în lumina criteriilor generale de individualizare a pedepsei, care sunt obligatorii pentru instanță. De altfel, ca să-și poată îndeplini funcțiile care-i sunt atribuite în vederea realizării scopului său, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii și duratei, atât gravității faptei și potențialului de pericol social pe care îl prezintă, în mod real persoana infractorului, cât și aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența pedepsei.

Funcțiile de constrângere și de reeducare, precum și scopul preventiv al pedepsei, pot fi realizate numai printr-o justă individualizare a sancțiunii, care să țină seama de persoana căreia îi este destinată, pentru a fi ajutată să se schimbe, în sensul adaptării la condițiile socio-etice impuse de societate.

Totodată, instanța trebuie să aibă în vedere că exemplaritatea pedepsei produce efecte atât asupra conduitei infractorului, contribuind la reeducarea sa, cât și asupra altor persoane care, văzând constrângerea la care este supus acesta, sunt puse în situația de a reflecta asupra propriei lor comportări viitoare și de a se abține de la săvârșirea de infracțiuni. Fermitatea cu care o pedeapsă este aplicată și pusă în executare, intensitatea și generalitatea dezaprobării morale a faptei și făptuitorului, condiționează caracterul preventiv al pedepsei care, totdeauna, prin mărimea privațiunii, trebuie să reflecte gravitatea infracțiunii și gradul de vinovăție a făptuitorului.

Doar o pedeapsă justă și proporțională este de natură să creeze aptitudinea subiectivă a inculpaților de a se corija și elibera de deprinderile antisociale care l-au antrenat pe calea săvârșirii de infracțiuni.

Sub aspectul gravității infracțiunii deduse judecătii, Tribunalul a reținut că fapta de care sunt acuzați inculpații prezintă o *gravitate destul de ridicată*, ce rezultă din modul defectuos de organizare a activității persoanei juridice de către organele de conducere pentru o lungă perioadă de timp, faptă ce a condus în final la decesul unei persoane.

Raportat la circumstanțele personale ale inculpaților, Tribunalul a reținut că inculpatul Mazilu Petre este în vârstă de 69 ani, căsătorit, cu studii superioare, fiind asociat unic și administrator al persoanei juridice inculpate. În privința inculpatei persoane juridice, Tribunalul a reținut că aceasta nu este cunoscută cu antecedente penale și are o lungă activitate în domeniul de activitate.

La individualizarea pedepselor, Tribunalul a ținut seama că inculpații au avut o atitudine nesinceră pe întreg parcursul procesului penal, contestând fapta reținută în sarcina acestora.

În fine la individualizarea cuantumului pedepsei amenzii pentru persoana juridică, Tribunalul a avut în vedere celelalte obligații ale persoanei juridice, astfel cum a rezultat din actele existente la dosar, precum și obligațiile civile care urmează să fie stabilite în prezenta cauză.

Pentru prevenirea partenerilor de afaceri în legătură cu modul defectuos de organizare a activității inculpatei, care a favorizat în final comiterea de infracțiuni, dar și pentru a preveni

săvârșirea de infracțiuni de acest gen de către alte personae juridice, Tribunalul a aplicat inculpatei o pedeapsă complementară ce va fi individualizată în dispozitivul prezentei hotărâri.

Având în vedere circumstanțele reale menționate și persoana inculpaților, Tribunalul a considerat că faptele inculpaților prezintă un grad de pericol social concret care impun stabilirea unor pedepse peste minimul prevăzut de lege.

Așadar, constatând că faptele există, constituie infracțiuni și au fost săvârșite de inculpați, instanța va condamna pe fiecare dintre inculpați la pedepsele care vor fi arătate în continuare, apreciind că pedepsele astfel cum vor fi stabilite și aplicate sunt de natură să asigure atingerea scopurilor preventiv-educative și sancționatorii ale pedepsei.

În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei aplicate prin prezenta hotărâre inculpatului Mazilu Petre, Tribunalul a considerat că dispunerea executării acesteia în regim de detenție ar fi prea severă în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite, dar și cu pericolozitatea autorului acesteia.

A mai apreciat instanța de fond că inculpatul Mazilu Petre, pe parcursul procesului penal, a făcut eforturi pentru a rămâne integrat în societate, astfel că introducerea acestuia în mediul carceral la aproape 8 ani de la comiterea faptei este apreciată ca nefiind oportună.

Pe latură civilă, Tribunalul a reținut că Direcția Generală de Poliție a Municipiului București s-a constituit parte civilă în cursul urmăririi penale cu suma de 89.606,24 lei reprezentând prejudiciul adus prin avariarea motocicletei și distrugerea echipamentului polițistului rutier.

Prin declarația dată la data de 1 iulie 2016, partea civilă Gigină Cornel-Relucă s-a constituit parte civilă în procesul penal cu suma de 3 milioane euro reprezentând daune morale și suma de 43.886 lei reprezentând daune materiale.

Prin declarația dată la data de 1 iulie 2016, partea civilă Gigină Ioana-Raluca s-a constituit parte civilă în procesul penal cu suma de 3 milioane euro reprezentând daune morale și suma de 43.886 lei reprezentând daune materiale.

Prin declarația dată la data de 1 iulie 2016, partea civilă Gigină Ioana-Raluca s-a constituit parte civilă în procesul penal cu suma de 3 milioane euro reprezentând daune morale și suma de 43.886 lei reprezentând daune materiale.

În cursul procedurii de cameră preliminară, prin cererea depusă la dosarul cauzei la data de 19 octombrie 2018, partea civilă Direcția Generală de Poliție a Municipiului București a arătat că înțelege să își mărească întinderea pretențiilor cu suma de 90.594 lei reprezentând despăgubirea achitată părții civile Ciuciu (fostă Gigină) Ioana-Raluca conform art. 4 alin. (3) din H.G. nr. 1083/2008 privind asigurarea despăgubirilor de viață, sănătate și bunuri ale polițiștilor (forma în vigoare la data achitării despăgubirii), suma totală cu care s-a constituit parte civilă în procesul penal fiind de 180.200,24 lei.

La primul termen de judecată stabilit, părțile civile Gigină Cornel-Relucă și Gigină Carmen au depus la dosarul cauzei o cerere completatoare a cererii de constituire de parte civilă, arătând că solicită obligarea inculpaților și a părților responsabile civilmente la plata următoarele despăgubiri:

- a) suma de 1.500.000 euro, echivalent în lei la cursul BNR din ziua plății, cu titlu de daune morale către partea civilă Gigină Carmen, mama defunctului Gigină Bogdan-Cosmin;
- b) suma de 1.500.000 euro, echivalent în lei la cursul BNR din ziua plății, cu titlu de daune morale către partea civilă Gigină Cornel-Relucă, tatăl defunctului Gigină Bogdan-Cosmin;
- c) suma de 200.000 lei cu titlu de prejudiciu material-cheltuieli ocazionate de înmormântarea defunctului Gigină Bogdan-Cosmin, cheltuieli cu monumentul funerar, cheltuieli determinate de ritualurile creștinești.

La data de 19 octombrie 2020, partea civilă Ciuciu (fostă Gigină) Ioana-Raluca a depus la dosarul cauzei o cerere de modificare a cererii de constituire de parte civilă, arătând că își micșorează pretențiile morale și materiale la suma de 1.500.000 euro reprezentând daune morale și suma de 4.700 lei reprezentând daune materiale.

În dovedirea pretențiilor materiale, părțile civile au depus la dosarul cauzei înscrisuri.

Răspunderea pentru fapta ilicită cauzatoare de prejudicii este o parte componentă a răspunderii sociale ce revine fiecărei persoane pentru faptele sale. Fapta ilicită cauzatoare de

prejudicii angajează răspunderea civilă delictuală care, ca natură juridică, este o sancțiune specifică dreptului civil, cu caracter reparator, fără a fi în același timp o pedeapsă. Așadar, fapta ilicită cauzatoare de prejudicii declanșează o răspundere civilă delictuală al cărei conținut îl constituie obligația civilă de reparare a prejudiciului cauzat.

În cazurile în care faptele ilicite cauzatoare de prejudicii constituie, în același timp, și infracțiuni, pe lângă răspunderea penală și cumulativ cu această răspundere, se va angaja și răspunderea civilă delictuală.

Prevederile art. 19 alin. (1) din Codul de procedură penală dispun că acțiunea civilă exercitată în cadrul procesului penal are ca obiect tragerea la răspundere civilă delictuală a persoanelor responsabile potrivit legii civile pentru producerea prejudiciului produs prin comiterea faptei care face obiectul acțiunii penale. Conform alin. (4) al aceluiași articol, acțiunea civilă se soluționează în cadrul procesului penal dacă prin aceasta nu se depășește durata rezonabilă a procesului iar conform alin. 5 repararea prejudiciului material și moral se face potrivit dispozițiilor legii civile.

Potrivit art. 1349 alin. (1) din Codul civil, orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile ori inacțiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane iar conform alin. (2) cel care, având discernământ, încalcă această îndatorire răspunde de toate prejudiciile cauzate, fiind obligat să le repare integral. Potrivit art. 1357 (1) din Codul civil, cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare, iar conform alin. (2) autorul prejudiciului răspunde pentru cea mai ușoară culpă.

Din dispozițiile legale citate a rezultat că, pentru a fi atrasă răspunderea civilă delictuală a unei persoane, este necesară îndeplinirea a patru condiții, respectiv existența unei fapte ilicite, existența unui prejudiciu, legătura de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu și vinovăția autorului faptei ilicite.

Referitor la acoperirea prejudiciului nepatrimonial, legislația și practica judiciară nu au stabilit criterii precise de determinare a daunelor morale, însă instanța trebuie întotdeauna să stabilească un echilibru între acestea și sumele de bani acordate, astfel încât nici să nu reprezinte o despăgubire derizorie, dar nici să nu reprezinte o îmbogățire nejustificată a părților civile.

În privința daunelor morale, instanța de fond a apreciat că au fost întrunite cele patru condiții ale răspunderii civile delictuale, existența unei fapte ilicite și existența unui prejudiciu, între cele două componente ale răspunderii civile menționate existând legătură de cauzalitate directă, vinovăția în comiterea faptei ilicite revenind integral inculpaților, după cum s-a reținut și anterior.

Tribunalul și-a însușit pe deplin argumentele părților civile referitoare la greua încercare la care au fost supuse și la traumele suferite prin decesul fiului și soțului Gigină Bogdan-Cosmin. Sub aspectul intensității suferințelor psihice trăite de o persoană, este îndeobște cunoscut că pierderea unei persoane dragi constituie un eveniment deosebit de dureros, mai ales în contextul în care decesul acestuia intervine la o vârstă tânără și nu survine din cauze naturale, ci intempestiv, ca urmare a unui accident violent de circulație.

Fără a pune la îndoială suferințele psihice pricinuite de decesul victimei Gigină Bogdan-Cosmin și durerea la care au fost supuse părțile civile prin producerea accidentului rutier, Tribunalul apreciază că daunele morale nu au rolul de a asigura suportul material al existenței părților civile, pentru întreaga viață, ci de a compensa, într-un mod lipsit de ostentație, durerea pricinuită de suferințele psihice, astfel încât cuantumul lor trebuie să fie moderat, fără a se constitui într-un prilej de îmbogățire fără justă cauză de pe urma unui accident rutier produs din culpa unei alte persoane.

În raport de consecințele negative suferite de părțile civile pe plan psihic, în raport de importanța valorilor morale lezate și de măsura în care au fost lezate aceste valori, având în vedere intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării, măsura în care a fost afectată situația familială și socială a părții civile, Tribunalul a apreciat echitabilă achitarea sumei de 100.000 euro, în echivalent în lei la cursul B.N.R. din ziua plății efective, reprezentând daune morale către fiecare dintre părțile civile Gigină Cornel-Relucă și Gigină Carmen, și suma de 250.000 euro, în echivalent

în lei la cursul B.N.R. din ziua plății efective, reprezentând daune morale către partea civilă Ciuciu (fostă Gigină) Ioana-Raluca.

În ceea ce privește prejudicial material suferit, Tribunalul a constatat că părțile civile Gigină Cornel-Relucă și Gigină Carmen au depus înscrieri doveditoare doar pentru suma de 37.478,71 lei, iar partea civilă Ciuciu (fostă Gigină) Ioana-Raluca pentru suma de suma de 4.700 lei, astfel că acțiunile civile împotriva inculpaților condamnați vor fi admise în aceste limite.

Împotriva acestei hotărâri au formulat apeluri Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, inculpații Mazilu Petre și SC GENERAL MPM IMPEX SRL, precum și părțile civile Gigină Cornel Relucă, Sima (fostă Gigină) Carmen, Ciuciu (fostă Gigină) Ioana Raluca și Direcția Generală de Poliție a Municipiului București. Cauza a fost înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția a II-a penală la data de 22.03.2023 sub nr. 33627/3/2018 (974/2023).

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA în motivele de apel formulate în scris a criticat hotărârea instanței de fond sub aspectul greșitei achitări a inculpatului Gabriel Oprea și netemeinicia pedepselor aplicate inculpaților Mazilu Petre și General MPM IMPEX SRL. A arătat că, potrivit actului de sesizare, la baza producerii accidentului rutier soldat cu decesul victimei Gigină Bogdan Cosmin au stat la bază trei cauze, concurente, imputabile inculpaților Oprea Gabriel, Mazilu Petre și General MPM IMPEX SRL, așa cum urmează:

1. caracterul abuziv al însoțirii deplasărilor inculpatului Oprea Gabriel cu echipaje de poliție rutieră

În acest sens, Parchetul a arătat că inculpatul Oprea Gabriel, în calitate de ministru al afacerilor interne, a încălcat dispozițiile legale care reglementează însoțirea demnitarilor, a dispus însoțirea permanentă cu echipaje ale poliției rutiere, care au circulat în regim prioritar, cu încălcarea regimului legal de viteză și a altor reguli de circulație; inculpatul a determinat nu numai însoțirea permanentă dar și modalitatea de formare a acestor echipaje – folosirea unei motociclete a poliției rutiere pentru a facilita deplasarea cu viteză a coloanei oficiale. A mai apreciat Parchetul că, în sensul celor reținute, inculpatul Oprea Gabriel a pus, fără vreo justificare legală, echipajele de poliție rutieră care i-au însoțit deplasările în situațiile de risc ridicat specifice circulației în regim prioritar. Astfel, inculpatul Oprea Gabriel nu a înțeles limitele atribuțiilor și prerogativelor sale de ministru, cât și lipsa de interes față de situația continuă de risc sporit la care au fost expuși polițiștii care au fost nevoiți să asigure această însoțire și să circule în mod continuu cu nerespectarea regulilor de circulație.

2. viteza de deplasare și neadaptarea la condițiile de trafic impuse de către inculpatul Oprea Gabriel

În acest sens, Parchetul a apreciat că viteza de deplasare a coloanei oficiale era mult superioară atât vitezei maxime legale cât și a vitezei de deplasare a celorlalte coloane oficiale, fiind stabilită în mod implicit de inculpatul Oprea Gabriel prin comunicarea acestuia a destinației și momentului la care trebuia să ajungă. Or, Parchetul prin impunerea unor timpi de deplasare foarte scurți și prin insistența pentru punctualitate, inculpatul Oprea Gabriel a impus echipajelor de poliție rutieră un mod de lucru foarte periculos, determinându-i pe polițiștii rutieri să circule cu viteze mult prea mari.

Referitor la încadrarea juridică a faptelor, Parchetul a arătat că, așa cum s-a reținut și în actul de sesizare, instanța de fond a făcut trimitere la aplicarea dispozițiilor art. 223 alin.3 din Regulamentul de punere în aplicare a OUG nr.195/2002. Instanța de fond a făcut o analiză a condițiilor de tragere la răspundere pentru fapta de ucidere din culpă în forma agravantă.

În ceea ce privește solicitarea schimbării încadrării juridice în forma de bază a infracțiunii de ucidere din culpă, Parchetul a arătat că această solicitare a fost respinsă prin încheierea din 15.12.2022.

Parchetul a apreciat ca fiind nefondată susținerea potrivit căreia fapta nu ar avea legătură cu activitatea desfășurată de inculpatul Oprea Gabriel, care a considerat că activitatea respectivă

trebuia desfășurată într-un cadru legal. Atribuirea coloanelor oficiale, atribuțiile de conducere pe drumurile publice, de respectarea normelor reglementate de acest cadru legislativ revin în mod direct B.P.R., conducătorilor auto – cei care alcătuiesc coloana oficială în care se afla și inculpatul. S-a mai precizat de către Parchet că, inculpatul, chiar dacă nu este persoana care a fost implicată direct în acțiunea de conducere a coloanei, nu este persoana care a exercitat în mod nemijlocit acțiunea cauzatoare de moarte, inculpatul este cel care a declanșat-o, prin dispozițiile referitoare la folosirea coloanei și la componența acesteia.

În cauză, există, în opinia Parchetului, legătură de cauzalitate între comportamentul inculpatului și decesul victimei: modul de semnalizare a lucrării, a dus la producerea accidentului rutier și decesul victimei Gigină Bogdan; or, dacă nu era folosită coloana oficială, accidentul respectiv nu ar fi avut loc. O altă apreciere a Parchetului este și aceea referitoare la comportamentul SC GENERAL MPM SRL și a inculpatului Mazilu Petre de cel al inculpatului Oprea Gabriel care ar fi condus la accidentul rutier.

Ministerul Public a mai arătat că un alt aspect analizat de instanța de fond și care a condus la achitarea inculpatului Oprea Gabriel este și prezența motociclistului în coloana oficială, iar - în opinia instanței de fond - prezența victimei în dispozitivul de însoțire a inculpatului, independent de caracterul legal sau nelegal al măsurii dispuse, nu constituie o condiție necesară și suficientă pentru producerea decesului victimei, acest efect fiind determinat exclusiv de modalitatea defectuoasă de semnalizare a lucrărilor de intervenție realizate în carosabil. Prezența victimei în dispozitivul de însoțire a inculpatului are valoare de cauză, ar însemna că, inculpatul ar putea fi tras la răspundere penală chiar dacă decesul victimei ar fi survenit în orice alte condiții.

Parchetul a precizat, cu privire la faptul că nu prezența victimei în dispozitivul de însoțire a inculpatului Oprea Gabriel a condus la producerea accidentului, că inculpatul Oprea Gabriel, după preluarea portofoliului de ministru al afacerilor interne, a transmis verbal, prin intermediul ofițerului SPP care îi asigura protecția, solicitarea ca echipajul de însoțire să fie format și dintr-un ofițer din cadrul poliției rutiere, pentru ca deplasarea să se facă cu o viteză mult superioară, aspecte care au fost confirmate și de declarațiile martorilor Cionca Marius, Ferfelea Valentin, Bica Silviu și Fuvan Marian; martorul Vlăsceanu Ionuț Dănuț.

În opinia Parchetului, prezența victimei în coloana oficială a fost nelegală și că inculpatul Oprea Gabriel ar fi profitat de poziția sa de ministru al afacerilor interne și că, în această calitate, ar fi avut nevoie de o însoțire specială și permanentă de echipajele de poliție rutieră. Deci, în cauză, există legătură de cauzalitate între prezența victimei în dispozitiv și urmarea produsă – decesul; astfel, prezența victimei are valoare de cauză și ar fi avut aceeași valoare chiar și în situația ipotetică adusă în discuție de instanța de fond.

Decesul victimei în data de 20.10.2015 ar fi putut fi imputate cu titlu de culpă inculpatului Oprea Gabriel în considerarea unor acțiuni ilicite anterioare acestei date, însă aceasta doar în situația în care s-ar proba că modul de realizare a însoțirii ministrului afacerilor interne din ziua producerii accidentului rutier este o consecință directă a acelor acțiuni anterioare, ceea ce nu este cazul.

Parchetul în motivele de apel depuse în scris a făcut trimitere și la declarațiile martorilor Gatan Radu, Rusu Andrei Ionuț și Ivanciof Nicușor.

În ceea ce privește pe inculpații SC GENERAL MPM SRL și Mazilu Petre, instanța de fond a reținut că susținerile procurorului potrivit cărora au existat nereguli în ceea ce privește semnalizarea lucrării și calitatea semnelor de circulație folosite la semnalizare sunt reale, reținând culpa inculpaților, cu consecința dispunerii soluțiilor de condamnare și că pedepsele aplicate nu au fost corect individualizate, în raport de dispozițiile art. 74 C.pen.

A mai arătat Parchetul că instanța de fond a dispus condamnarea SC GENERAL MPM SRL la pedeapsa amenzii în cuantum de 330.000 lei și la pedeapsa complementară constând în publicarea hotărârii de condamnare prin intermediul unui post național de televiziune, iar inculpatului Mazilu Petre i-a aplicat o pedeapsă de 2 ani și 8 luni închisoare cu suspendare sub supraveghere. Parchetul a mai arătat că sancțiunile aplicate inculpaților ar fi trebuit să aibă un caracter mai ferm, nu să tindă spre a deveni o măsură lipsită de substanță; la individualizarea și

alegerea corectă a pedepselor trebuie avut în vedere și faptul că acțiunea penală trebuie să producă efecte nu doar asupra conduitei inculpaților, ci și asupra altor persoane care, prin constrângere, sunt puse în situația de a reflecta asupra propriei lor comportări și a manifesta diligență mai mare în respectarea obligațiilor civice și juridice.

Ministerul Public a apreciat că se impune în cazul inculpatei persoane juridice, pe lângă majorarea pedepsei amenzii și aplicarea pedepsei complementare, prev. de art. 126 alin.3 lit.e C.pen., plasarea sub supraveghere judiciară, pentru a se constata dacă s-au luat măsuri necesare în vederea prevenirii pe viitor a incidentelor de genul celui care face obiectul cauzei, aceasta cu atât mai mult cu cât din declarația martorului Petrovai Ștefan, dată în fața instanței la 18.11.2022, acesta a răspuns negativ la întrebarea *dacă după producerea accidentului au fost schimbate semnele ruteire folosite la semnalizarea lucrărilor.*

Referitor la inculpatul Mazilu Petre, Parchetul a solicitat majorarea pedepsei aplicate și executarea acesteia în regim de detenție sau majorarea termenului de supraveghere la maximum prevăzut de lege.

S-a mai subliniat de către Parchet, referitor la circumstanțele personale ale inculpatului Mazilu Petre, raportat la pregătirea acestuia – studii superioare, constituire elemente care potențează semnificativ gravitatea infracțiunii, având cunoștință și responsabilitate pentru infracțiunea care i se reține, și că, în fapt, ar fi trebuit să potențeze pericolul social concret, să sublinieze lejeritatea cu care a tratat problema instruirii personalului și dotarea societății cu semne de circulație, care să fie conform standardelor impuse de legislație.

Parchetul a apreciat că se impune în sarcina inculpatei persoane juridice General MPM IMPEX SRL, pe lângă majorarea pedepsei amenzii și aplicarea pedepsei complementare prev. de art. 136 alin.3 lit.e C.pen., plasarea sub supraveghere judiciară, pentru a se constata dacă s-au luat măsuri necesare în vederea prevenirii pe viitor a incidentelor de genul celui care face obiectul cauzei.

În concluzie, Parchetul a solicitat admiterea apelului, desființarea sentinței penale și:

- pronunțarea unei soluții de condamnare a inculpatului Oprea Gabriel sub aspectul săvârșirii infracțiunii de ucidere din culpă, prev. de art. 192 alin.1 și 2 C.pen.;
- majorarea pedepsei închisorii aplicată inculpatului Mazilu Petre și executarea acesteia în regim de detenție și, în subsidiar, majorarea termenului de supraveghere la maximum prevăzut de lege și
- majorarea pedepsei amenzii aplicată inculpatei General MPM IMPEX SRL, precum și aplicarea pedepsei complementare a plasării sub supraveghere, prev. de art. 136 alin.3 lit.e C.pen.

A mai solicitat Parchetul și admiterea acțiunilor civile și menținerea sechestrului asigurator asupra bunurilor inculpatului Oprea Gabriel.

Mazilu Petre și GENERAL MPM IMPEX SRL, în calitate de inculpați, au formulat apeluri, în scris, solicitând, **în principal**, admiterea apelurilor, desființarea sentinței penale și trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța de fond, conform dispozițiilor art. 421 alin.1 pct.2 lit.b raportat la art. 6 CEDO și, **în subsidiar**, în rejudecare, să se dispună: într-un prim subsidiar, achitarea, în baza dispozițiilor art. 396 alin.5 C.pr.pen. raportat la art. 16 alin.1 lit.a C.pr.pen., pe motiv că fapta nu există, soluție a acțiunii penale care determină rezolvarea acțiunii civile prin respingere; într-un al doilea subsidiar, achitarea, în baza art. 396 alin.5 raportat la art. 16 alin.1 lit.b teza I C.pr.pen. – fapta nu este prevăzută de legea penală, deoarece faptele reținute prin actul de sesizare, imputate inculpaților, nu se regăsesc în relația cauzală cu decesul victimei astfel că acțiunea civilă va fi lăsată nesoluționată, conform ar. 25 alin.5 C.pr.pen.

Inculpații au criticat soluția instanței de fond sub aspectul laturii penale cât și cu privire la latura civilă.

Un prim motiv de apel vizează faptul că instanța de fond nu a motivat sentința penală apelată conform exigențelor procesului echitabil, fiindu-le încălcat acest drept, lipsa unei judecăți efective, așa cum prevăd dispozițiile art. 421 alin.1 pct.2 lit. b C.proc.pen. și art. 2 din

Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 6 din Convenție, întrucât instanța de fond nu a examinat efectiv argumentele părților, în circumstanțele în care apărările formulate vizează aspecte esențiale pentru justa soluționare a cauzei.

Au arătat inculpații că, în cauză, semnalizarea lucrării de intervenție executată de GENERAL MPM IMPEX SRL a reprezentat una din împrejurările de fapt esențiale care au format obiectul probațiunii. Astfel, prin actul de trimitere în judecată, acuzația formulată împotriva inculpatului Mazilu Petre, împotriva inculpatei GENERAL MPM IMPEX SRL a avut în vedere, printre altele, modul de realizare a semnalizării rutiere temporare a fost unul complet deficitar, constatare argumentată, în primul rând, prin faptul că indicatoarele rutiere nu au fost reflectorizante.

Inculpații au supus spre analiză argumente tehnice în conformitate cu care foliile utilizate de GENERAL MPM IMPEX SRL pentru confecționarea indicatoarelor rutiere erau reflectorizate – aveau un anumit grad de retroreflexie. Au mai arătat inculpații că, în acest caz, au solicitat instanței de fond, iar aceasta a omis să se pronunțe sau nu a explicat de ce aceste aspecte nu prezintă relevanță.

Inculpații apelanți au mai precizat că instanța de fond a încălcat obligația examinării argumentelor expuse la instanța de fond cu privire la indicatoarele rutiere reflectorizante, pentru combaterea semnalizării deficitare a lucrării de intervenție; instanța de fond a ignorat total înscrisurile depuse de ORAFOL Europe GmbH și a înlăturat ca fiind neîntemeiată apărarea potrivit căreia foliile utilizate la confecționarea indicatoarelor rutiere erau reflectorizante. Instanța de fond a analizat succint următoarele argumente: declarația inculpatului Mazilu Petre de la urmărirea penală în care a recunoscut folosirea unor folii nereflectorizante; conținutul procesului verbal de cercetare la fața locului; declarația martorului Uciu Nicolae, reprezentantul Avanti Ducin Design SRL.

S-a arătat că în hotărârea apelată nu au făcut nicio referire la singurele probe științifice din care a rezultat caracterul reflectorizant al foliilor utilizate de General MPM Impex SRL, declarațiile producătorului ORAFOL Europe GmbH, argumentele apărării fiind ignorate, instanța de fond neavând în vedere informațiile care s-au desprins din analiza înscrisurilor menționate.

Au mai arătat inculpații că instanța de fond a încălcat dispozițiile art. 403 alin.1 lit.c C.pr.pen., întrucât a înlăturat concluziile care se desprind din conținutul certificatului de conformitate existent la dosar, lipsind motivarea acestei înlăturări.

Apelanții inculpați au mai învederat că pe parcursul cercetării judecătorești au solicitat expertizarea tehnică a foliilor utilizate în confecționarea indicatoarelor rutiere, cerere care, deși a fost inițial admisă, a fost ulterior respinsă ca fiind o probă imposibil de obținut. Prin urmare, dacă se constată imposibilitatea administrării probei devine obligatorie coroborarea tuturor informațiilor și probelor aflate la dosarul cauzei. Au arătat că la instanța de fond au fost audiați martorii Uciu Nicolae, administratorul firmei Avanti Dunic Design SRL, Badea Cristian Petre, Iana Valentin, ofițer superior, cadru specializat în lucrări de sistematizare a circulației și care asigură comanda BPR care, între altele, a precizat - referitor la lucrare - în calitate de șef al biroului sistematizării, că nu are informații dacă lucrarea a fost controlată și nici dacă au fost constatate nereguli de semnalizare în perioada 16.20.10.2015.

În concluzie, apelanții inculpați, referitor la acest prim aspect, au apreciat că sentința penală apelată este nemotivată, fapt ce face imposibilă exercitarea controlului judiciar, solicitând admiterea apelului, desființarea sentinței penale și trimiterea cauzei spre rejudecare, conform art. 421 alin.1 pct.2 lit.b C.pr.pen. raportat la art. 6 CEDO.

Un al doilea motiv de apel formulat și susținut de apelanții inculpați Mazilu Petre și GENERAL MPM IMPEX SRL este acela că semnalizarea rutieră temporară s-a realizat în mod defectuos, improvizat și neglijent de către angajații General MPM Impex SRL prin folosirea unor indicatoare rutiere nereflectorizante, cu un grad ridicat de uzură.

Au solicitat inculpații ca, în temeiul art. 420 alin.9 C.pr.pen. să se dea o nouă apreciere probelor deja administrate și că instanța de fond nu a avut în vedere toate probele de la dosar, respectiv: declarația de conformitate care a însoțit foliile autocolante – document emis de organisme de specialitate din Germania care atestă că foliile care au fost achiziționate pentru realizarea

indicatoarelor fac parte din clasa inginer Premium. Din mențiunile producătorului și organismului german de certificare rezultă că stickerile autocolante utilizate la confecționarea indicatoarelor rutiere de GENERAL MPM IMPEX SRL aveau proprietăți reflectorizante și o bună rezistență în timp. De asemenea, trebuia avută în vedere și declarația martorului Uciu Nicolae, administratorul firmei Avanti Dunic Design SRL, care a arătat că între General MPM Impex SRL și societatea pe care o administrează există relații comerciale de peste 15 ani.

Au mai arătat inculpații că la dosar au fost depuse documente prin care au arătat că GENERAL MPM IMPEX SRL, utilizând foliile furnizate de Avanti Dunic Design SRL, au executat zeci de mii de lucrări, fără ca lucrătorii Brigăzii de Poliție Rutieră să fi solicitat schimbarea foliilor, fie să constate neconformități sau să se producă accidente similare celui în care a fost implicată victima Bogdan Gigină; amplasamentul și semnalizarea au fost preexistente accidentului cu 3 zile, timp în care nu numai victima a efectuat deplasări pe același traseu, dar și mii de alți conducători auto, care nu au avut probleme cu amplasarea și semnalizarea lucrărilor; indicatoarele au fost achiziționate de la același furnizor, semnalizarea a fost refăcută sub supravegherea procurorului criminalist; traseul și lucrările erau cunoscute de membrii echipei de însoțire a inculpatului Gabriel Oprea, inclusiv de către Gigină Bogdan. Au fost avute în vedere și declarațiile martorului Badea Cristian Petre.

Apelanții inculpați au considerat că prezintă relevanță pentru prima instanță faptul că acele lucrări au fost preexistente zilei în care s-a produs accidentul rutier, zona fiind intens circulată, atât ziua, cât și noaptea, inclusiv de cei ce nu au avut la dispoziție, singuri, toată strada, prin blocarea intersecțiilor.

În opinia inculpaților, instanța de fond ar fi trebuit ca declarația procurorului criminalist care a efectuat cercetarea la fața locului și declarația inculpatului Mazilu Petre, dată în fața procurorului să fie corelate cu celelalte declarații date în cauză.

Referitor la condamnarea celor doi inculpați au apreciat-o ca fiind nelegală. În concret, stabilirea caracteristicilor tehnice ale foliilor utilizate la confecționarea indicatoarelor rutiere nu se poate realiza în baza unor declarații ale unor persoane care nu posedă cunoștințe tehnice în materie sau în baza unor afirmații care sunt contradictorii. Nu se poate conchide în sensul că respectivele folii erau sau nu reflectorizante având ca fundament constatarea unui procuror sau chiar declarațiile inculpatului Mazilu Petre; stabilirea imputabilă a caracteristicilor foliilor în discuție se poate realiza, fie printr-o activitate tehnico-științifică, fie prin analiza specificațiilor tehnice ale producătorului.

Un al treilea motiv de apel susținut de inculpați – instanța de fond a reținut în mod greșit faptul că lucrările nu erau vizibile

Au arătat inculpații că din constatările probelor tehnice administrate, prin expertizele efectuate, a rezultat că victima ar fi putut evita coliziunea, în condițiile unui regim de viteză inferior celui dezvoltat, iar martorii audiați au relatat că lucrarea de intervenție în carosabil era vizibilă. Au fost audiați martorii Apachiței Laurențiu, la data de 24.02.2021, Băleanu Ioan Răzvan Liviu la 27.01.2017 și 29.03.2021; Brașovianu Ștefan Florin la 09.05.2017, Dobroiu Dumitru – la 18.01.2017, Iana Valentin – 29.03.2021, Crăciunică Ionuț Cristian – 05.11.2021; Popescu Ionuț Liviu – 03.12.2021; Gatan Radu – 21.10.2015; Rusu Andrei Ionuț – 22.10.2015; Băleanu Ioan Răzvan Ionuț – 27.01.2017.

Apelanții inculpați, în **motivul patru de apel privind excluderea de la analiză de judecătorul fondului a impactului condițiilor meteo, în antecedenta cauzală prin ignorarea unor probe evidente, necontestate de niciunul dintre subiecții procesuali** – au arătat că instanța de fond, în mod eronat, în ceea ce privește condițiile meteo nefavorabile, constând în ploaie, faptul că niciun mijloc de probă în cauză nu a susținut o asemenea ipoteză, ceea ce a condus la producerea accidentului rutier nu este neatenția victimei, ci lipsa de vizibilitate a indicatoarelor rutiere amplasate de angajații General MPM Impex SRL. Au precizat inculpații că în condițiile meteorologice nefavorabile – ploaie – reprezintă o altă împrejurare favorizantă a evenimentului rutier. În acest sens, apelanții inculpați au fost și declarațiile martorilor Diniță Daniel Ionuț, Clăpan Marius Cosmin, Ivanciof Nicușor, Iorga Silviu Iulian, Gheorghe Marin, Băleanu Ioan Răzvan Liviu, Dobroiu Dumitru, Bică Silviu.

Coroborând declarațiile martorilor aflate la dosarul cauzei legate de impactul condițiilor meteorologice asupra deplasării motocicliștilor, instanța de fond, în opinia apelanților inculpați, ar fi trebuit să dea relevanță în analiza antecedentei cauzale și condițiilor meteo din momentul producerii accidentului, coroborate cu viteza neadecvată de deplasare a victimei în condițiile respective, întrucât toți cei implicați în activitatea de conducere a autospeciilor moto din dotare BPR audiați, fie în instanță, fie la Parchet, au arătat faptul că, din cauza condițiilor meteo, se circula cu dificultate, cu viteză ridicată.

Referitor la motivul cinci de apel privind faptul că instanța de fond a exclus de la analiza antecedentei cauzale riscurile specifice activității de conducere a autospeciilor moto, prin ignorarea unor probe necontestate de niciunul dintre subiecții procesuali.

Au precizat apelanții inculpați că instanța de fond a omis să analizeze, în relația cauzală, a accidentului rutier din 20.10.2015, raportat la fișa postului victimei Gigină Bogdan, riscurile specifice activității de conducere a motocicletei prevăzute în acest înscris. Caracterul riscant al activității de însoțire a coloanelor oficiale rezultă chiar din fișa postului victimei nr. 905872/14.10.2014; tot în fișa victimei era specificat și faptul că activitatea de însoțire a coloanelor oficiale se realizează doar ca activitate ocazională, în procent de 1% însoțește coloane oficiale. Riscul de a fi victima unui accident de circulație trebuia coroborat și cu declarațiile martorilor Tufan Marian, Gheorghe Marin; victima se afla de multe ore la serviciu, iar activitatea prestată a încălcat cele înscrise în fișa postului.

În ceea ce privește cel de-al șaselea motiv de apel formulat, inculpații au solicitat în baza dispozițiilor art. 420 alin. 9 C.proc.pen. să se dea o nouă interpretare probelor legate de instruirea angajaților

Astfel, în mod eronat instanța de fond a reținut că, muncitorii au realizat semnalizarea rutieră în acord cu modul în care au fost instruiți în cadrul inculpatei General MPM Impex SRL, din probele administrate rezultând necunoașterea cadrului legislativ relevant chiar de angajații societății inculpate care trebuiau să facă instruirea muncitorilor.

Este total eronat faptul că, atâta timp cât societatea a organizat în repetate rânduri ședințe de instruire a angajaților, ședințe la care inculpatul Mazilu Petre a participat, instruirii efectuate chiar de BPR sau reprezentantul compartimentului specializat din Distrigaz pentru instruirii punctuale cu echipele ce prestau servicii în relația cu acest beneficiar. În acest sens au fost și declarațiile martorilor Andrei Daniela, Badea Cristian Petre, Stan Aurel Marius, Antoniu Marian, Corcodel Adrian și Tulhina Ilie.

S-a mai reținut că societatea administrată de inculpatul Mazilu Petre a întreprins activități similare în peste cinci mii de cazuri, fiind o firmă specializată în lucrări de intervenție urgente, dar și obișnuite, neexistând astfel de situații de punere în pericol a altor persoane; coordonarea în teren a acestor lucrări era supervizată de specialistul delegat de Distrigaz, în toate cazurile. Atât considerentele instanței de fond au un caracter pur speculativ, deoarece la nivelul rulajelor firmei diferențele de cost sunt insesizabile. Au mai precizat inculpații că există contradicție între considerentele reținute de instanță ce justifică condamnarea lor.

Motivul 7 de apel vizează neadaptarea de către victima Gigină Bogdan Cosmin a vitezei la condițiile de trafic, încălcarea regimului de viteză care, în condițiile speței, nu era justificată. Toți cei implicați în dispozitivul de însoțire al Ministerului Oprea Gabriel au arătat faptul că, în stabilirea vitezei de deplasare, un rol esențial îl avea aghiotantul demnitarului, așa cum arată și declarațiile date de martorii Țăpoi Florin, ofițer SPP, Cioncă Marius Pavel, ofițer de poliție, Rusu Andrei Ion, agent de poliție. Acest dispozitiv de însoțire al inculpatului Oprea Gabriel se deplasa constant cu viteze superioare regimului legal de viteză în localitate, așa cum au declarat și martorii audiați Cornea Cosmin Petre, Vlăsceanu Ionuț Dănuț, Cioncă Marius Pavel, Ivănescu Marius Gill, Tache Daniel Edurard, Apachiței Laurențiu, Gheorghe Marin, Brașovianu Ștefan Florin, Szekely (Bican) Maria Mihaela.

Încă din actul de trimitere în judecată întocmit de DNA s-a reținut ca fiind una dintre cauzele accidentului rutier – viteza sporită de deplasare, 84 km/h care nu era adaptată condițiilor

concrete de trafic. Concluzia Parchetului s-a bazat pe Raportul de expertiză criminalistică nr. 419/16.12.2015 și avea în vedere viteza motocicletei la intersecția Calea Plevnei – ștr. Știrbei Vodă.

Conform dispozițiilor Planului-cadru al DGPMB pentru asigurarea măsurilor specifice pe linie de poliție rutieră cu ocazia însoțirii coloanelor oficiale pe raza municipiului București de echipajele Brigăzii Rutiere, din 03.05.2015, atribuțiile echipajului antemergător constau în conducerea coloanei cu viteză aleasă raportat la particularitățile drumului și condițiile atmosferice. Viteza abordată de victimă a necesitat intervenția ofițerului de poliție Cionca Marius Pavel care i-a solicitat reducerea regimului de viteză. În momentul producerii accidentului, victima se afla la o distanță mare față de restul dispozitivului datorită regimului de viteză abordat, ceea ce confirmă faptul că viteza de deplasare a victimei era peste limita impusă de propriul dispozitiv din care făcea parte, în contextul în care membrii dispozitivului știau că au intersecțiile asigurate cu colegi din BPR.

Însă, aceste concluzii, atât cu privire la regimul de viteză, cât și la caracterul nejustificat al deplasării dispozitivului de însoțire prin încălcarea limitei de viteză, se deprind și ca urmare a analizei probelor testimoniale administrate în cauză: declarațiile martorilor Bică Silviu, Vlăsceanu Ionuț Dănuț, Diniță Daniel Ionuț, Iorga Silviu Iulian, Băleanu Ioan Răzvan Liviu.

În ceea ce privește viteza de deplasare pe care trebuia să o respecte victima după intersecția Calea Știrbei Vodă – Calea Plevnei era de 50 km/h, viteza legală de deplasare în localitate, iar nu de 60 km/h, așa cum în mod eronat a reținut instanța de fond. Nu numai că viteza cu care victima a traversat intersecția a fost de 84 km/h, dar după depășirea intersecției victima a accelerat, fapt pe care l-a acceptat inclusiv prima instanță, coroborând declarațiile tuturor agenților de poliție care conduceau autospecialele motocicletele și care au efectuat acțiuni de însoțire. Accidentul din data de 20.10.2015 nu putea fi evitat datorită vitezei de deplasare al dispozitivului de însoțire și, implicit, al motocicletei conduse de victimă.

Apelanții inculpați au apreciat că din toate probele administrate în cauză rezultă că deplasarea dispozitivului de însoțire a inculpatului Oprea Gabriel s-a realizat cu încălcarea flagrantă a cadrului legal în materie și nu a fost luat în calcul de instanța de fond, în mod inexplicabil, în analiza antecedentei cauzale, faptul că în momentul producerii accidentului inculpatul Oprea Gabriel era condus la domiciliu, astfel că nu era vorba despre o misiune de intervenție sau cu caracter de urgență care să impună depășirea nejustificată a regimului legal de viteză de către victima Bogdan Gigină; din cauza vitezei ridicate cu care se deplasa, victima se îndepărtase de restul dispozitivului la momentul producerii accidentului.

În ceea ce privește **motivul opt de apel susținut de inculpați în scris, acesta vizează neatenția victimei Gigină Cosmin Bogdan în activitatea de conducere a autospecialei de poliție, cu ignorarea atenționărilor primite**

Au precizat inculpații că instanța de fond nu a luat în considerare și neatenția victimei Gigină Cosmin Bogdan în activitatea de conducere a autospecialei de poliție, aspect ce rezultă din multe probe administrate.

Neatenția victimei Gigină Bogdan Cosmin a rezultat din analiza împrejurărilor de fapt: din perspectiva cadrului legal în materie și a procedurilor de lucru din BPR, echipajele însoțite, inclusiv victima, ar fi trebuit să cunoască despre existența lucrărilor de intervenție în carosabil în zona Casa Radio; echipajele de însoțire cunoșteau cu certitudine existența lucrărilor de intervenție în carosabil și, deci, victima avea cunoștința despre lucrările de intervenție; chiar dacă victima cunoștea traseul și avea cunoștința despre lucrările de intervenție în carosabil, s-a deplasat, în mod inexplicabil pentru siguranța sa și a întregului dispozitiv, pe banda III de circulație; victima nu a acționat sistemul de frânare al motocicletei de serviciu pe distanța cuprinsă între ieșirea din intersecția str. Știrbei Vodă – Calea Plevnei și locul unde a avut loc impactul; imediat după impact a fost găsit cu dispozitivul flip-up al căștii ridicat, ceea ce indică faptul că a circulat cu viteză fără a avea ochii protejați de ploaie.

Din perspectiva cadrului legal în materie și a procedurilor de lucru din BPR, echipajele însoțite, inclusiv victima, ar fi trebuit să cunoască despre existența lucrărilor de intervenție în carosabil în zona Casa Radio. Însă, în această situație, reglementările legale au avut în vedere buna

cunoaștere a traseelor care urmează să fie parcurse pentru rațiuni de siguranță a circulației pe drumurile publice, dar și pentru protecția demnitarilor, fiind elocvente în acest sens, dispozițiile art. 15 alin.1 din procedura IGPR PRO-PS/PR 03 din 16.01.2009. Instanța de fond a înlăturat de la analiză procedura IGPR PRO-PS/PR 03 din 16.01.2009 privind asigurarea deplasării pe drumurile publice a coloanelor oficiale, iar în dovedirea acestora au fost avute în vedere declarațiile martorilor Tufan Marian, Apachiței Laurențiu, Gheorghe Marin, Coman Andrei, Vlăsceanu Ionuț și Bican Maria Mihaela.

Au arătat inculpații că victima cunoștea traseul și avea cunoștință despre lucrările de intervenție; în ziua producerii accidentului, victima a trecut prin zona Casa Radio, ca polițist motociclist de însoțire în coloana oficială a inculpatului Oprea Gabriel de cel puțin trei ori; victima a discutat în perioada anterioară accidentului despre lucrările de intervenție în carosabil, așa cum a susținut martorul Băleanu Ioan Răzvan Liviu; victima a auzit în sistemul radio, în momentele premergătoare accidentului – conversația dintre Gâtan Radu și Tache Daniel Eduard și comunicarea făcută de martorul Gâtan Radu, victimei Gigină Bogdan Cosmin despre lucrările în carosabil și că victima a avut posibilitatea de a auzi toate comunicările radio efectuate. S-a mai arătat de către inculpații apelanți că, martorii Gâtan Radu și Tache Daniel Eduard au comunicat de mai multe ori pe parcursul zilei de 20.10.2015 cu privire la existența lucrărilor de intervenție în carosabil în zona Casa Radio. Referitor la acest punct de vedere, au arătat inculpații că echipajele de însoțire a coloanei oficiale aveau cunoștință despre lucrările din carosabil, inclusiv victima Gigină Bogdan Cosmin și că acest accident putea fi evitat, așa cum au declarat martorii Crăciunică Ionuț Cristian, Tache Daniel Eduard, Gâtan Radu, Rusu Andrei Ionuț, Bică Silviu, Apachiței Laurențiu, Vlăsceanu Ionuț Dănuț, Brașovianu Ștefan Florin, Szekely Maria Mihaela, Crai Cristian și Marica Răzvan Mihai.

În ceea ce privește lipsa experienței și a abilităților necesare în activitatea de conducere a motocicletei, factor cauzator al accidentului, așa cum se reține în motivul nouă de apel

Referitor la acest motiv de apel, au arătat inculpații apelanți că victima Gigină Bogdan Cosmin nu făcea parte din categoria motocicliștilor experimentați ai BPR și nu era recunoscut cu abilități deosebite în conducerea motocicletei, așa cum a rezultat din declarațiile martorilor Diniță Daniel Ionuț, Tufan Marian, Gheorghe Marin, declarații care coroborate induc ideea că pe lângă neateția victimei în trafic pe un traseu cunoscut, ignorarea comunicărilor radio, totul a fost dublat de lipsa abilităților necesare pentru executarea unor misiuni cu grad ridicat de pericolozitate în regim ridicat de viteză și stres. Este inexplicabil faptul că, deși lucrările de intervenție în carosabil erau efectuate pe banda III, victima se deplasa cu viteză pe această bandă. În opinia inculpaților, conduita victimei din seara producerii accidentului este în totală opoziție cu cea a martorului Diniță Daniel Ionuț, agent de poliție, motociclist, care a executat exact același tip de misiune de însoțire ca victima, în zilele în care victima a avut liber. Au mai apreciat inculpații că modul descris de Ministerul Public și de prima instanță pentru deplasarea polițiștilor motocicliști este valabil doar pentru ipoteza în care nu sunt practicate lucrări de intervenție în carosabil în banda respectivă.

Motivul de apel 10 privește modalitatea nelegală de constituire a dispozițiilor de însoțire a inculpatului Oprea Gabriel, prin cooptarea permanentă a unui polițist motociclist antemergător

Apelații inculpați Mazilu Petre și GENERAL MPM IMPEX SRL au arătat că, în ceea ce privește cadrul legal în materie, norma specială ce reglementa activitatea de însoțire este Planul – cadru al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București pentru asigurarea măsurilor specifice pe linie de poliție rutieră cu ocazia însoțirii coloanelor oficiale pe raza municipiului București. Regula în această alcătuire era dintr-un echipaj de poliție rutieră, format dintr-un ofițer de poliție și un agent de poliție; prin excepție, în dispozitivul de însoțire puteau fi cooptați unul sau doi agenți de poliție motocicliști. Însoțirea coloanei oficiale cu polițist motociclist nu a fost reglementată ca având caracter permanent, activitatea de însoțire de către motociclist fiind o chestiune de oportunitate. Caracterul excepțional al participării motocicliștilor în dispozitiv a rezultat și din faptul că în coloana de însoțire a acestuia nu au fost desemnați agenți de poliție motocicliști. Au mai precizat inculpații că la termenul din 29.03.2021 a fost audiat martorul Vlăsceanu Ionuț Dănuț,

ofițer de poliție, care a arătat că nu are cunoștință de ce a fost inserat în planul cadru și existența permanentă a celui motociclist.

Referitor la fișa postului victimei Gigină Cosmin Bogdan nr.905872/14.10.2014, caracterul excepțional al constituirii dispozitivului de însoțire a ministrului afacerilor interne cu polițist motociclist antemergător rezultă și din analiza activității descrise în fișa postului, însă activitatea din seara producerii accidentului rutier a fost reglementată ca fiind o activitate ocazională, fiind prevăzut ca polițistul are datoria de a asigura însoțirea coloanei oficiale, aprox. 5 minute pe zi; victima a desfășurat această activitate profesională pe tot parcursul programului de lucru.

Din declarațiile martorilor Mușan Alexandra Daniela, Vlăsceanu Ionuț Dănuț, Diniță Lucian, rezultă faptul că polițiștii motocicliști participau la misiunile de însoțire a ministrului afacerilor interne ocazional, în condiții complexe care reclamau constituirea dispozitivului în acest sens. Este esențial să se stabilească circumstanțele prin care au fost încălcate dispozițiile Planului-cadru al DGPMB pentru asigurarea măsurilor specifice pe linie de poliție rutieră cu ocazia de însoțire a coloanelor oficiale pe raza municipiului București. Au mai fost audiați și martorii Țăpoi Florin, Cioncă Marius Pavel, Bică Silviu, Vlăsceanu Ionuț Dănuț, Crai Cristian, Gătan Radu.

În concluzie, în circumstanțele respectării întocmirii a dispozițiilor Planului-cadru al DGPMB, a fișei postului victimei, în data de 20.10.2015 Gigină Cosmin Bogdan nu ar fi trebuit să se afle în componerea dispozitivului de însoțire a ministrului afacerilor interne, având în vedere specificul misiunii de însoțire a demnitarului, aceea de a-l transporta la domiciliu, la finalul programului profesional, fără a exista vreun motiv concret care să justifice asigurarea unui traseu lesnicios de deplasare.

În motivul 11 de apel privind dubiile cu privire la starea de sănătate a victimei Gigină Bogdan Cosmin

Au precizat inculpații că starea de sănătate a victimei reprezintă un aspect esențial pentru soluționarea cauzei, solicitând instanței de control judiciar să coreleze înscrisul Fișă medicală de încadrare, probă relevantă asupra stării de sănătate a victimei, cu conduita procesuală a părții responsabile civilmente Ministerul Afacerilor Interne. Există o suspiciune rezonabilă de re-credință procesuală, în opinia apelanților inculpați, constând în refuzul efectiv al aducerii la îndeplinire a dispoziției instanței de judecată, având în vedere intervalul de timp nejustificat de mare – noiembrie 2020 – iunie 2022 în care partea responsabilă civilmente a considerat să pună la dispoziție documentația solicitată; documentația nu reprezintă ceea ce se înțelege prin sintagma dosar medical, fiind precizate informații privind încadrarea victimei, cu derogare de la Direcția Medicală, pentru ca într-o primă examinare a fost declarat inapt pentru a fi agent de poliție, după care apare o modificare mai mult decât vizibilă. Au mai apreciat inculpații că există o stare de îndoială cu privire la starea de sănătate oftalmologică a victimei Gigină Cosmin Bogdan.

În concluzie, apelanții inculpați au solicitat să se aplice aceeași măsură aplicată și inculpatului Oprea Gabriel cu privire la infracțiunea de ucidere din culpă, cele legate de analiza raportului causal și față de inculpați, să se țină cont de faptul că și în antecedenta causală sunt elemente ce în mod firesc conduc la stabilirea faptului că nu există legătură de cauzalitate între acțiunea pretins comisă și decesul victimei, consecința firească fiind achitarea inculpaților.

Apărarea a solicitat să se constate că în cadrul GENERAL MPM IMPEX SRL au fost luate măsuri pentru instruirea angajaților cu privire la modalitatea concretă de realizare a semnalizării rutiere aferente lucrărilor executate în carosabil, semnele rutiere puse la dispoziția angajaților erau conforme, astfel încât se impune să se constate implicit că faptele descrise în actul de sesizare nu există. S-a mai arătat că accidentul rutier din 20.10.2015 a fost cauzat de modalitatea nelegală de constituire a dispozitivului de însoțire a ministrului de interne, prin cooptarea permanentă a unui polițist motociclist antemergător; neadaptarea vitezei la condițiile de trafic și că nu se impunea încălcarea regimului legal de viteză; neatenția victimei Gigină Cosmin Bogdan în activitatea de conducere a autospecialei de poliție; condițiile meteorologice nefavorabile și riscurile activității de conducere a motocicletei.

În concluzie, între decesul victimei Gigină Bogdan Cosmin și faptele imputate inculpaților Mazilu Petre și GENERAL MPM IMPEX SRL nu există raport de cauzalitate și se poate aprecia că faptele descrise în rechizitoriu nu sunt prevăzute de legea penală, lipsind legătura de cauzalitate.

Apelantele **părți civile Gigină Carmen și Gigină Cornel Relucă**, în motivele de apel depuse în scris, f.84-96, vol.1, au criticat soluția instanței de fond sub aspectul raționamentului adoptat de instanța de fond cu privire la soluția de achitare a inculpatului Oprea Gabriel; greșita individualizare a pedepselor cu care au fost sancționați inculpaților Mazilu Petre și GENERAL MPM IMPEX SRL, atât cu privire la stabilirea cuantumului pedepselor, cât și a modalității de executare stabilite pentru inculpatul Mazilu Petre, în raport de consecințele faptelor, dar și de conduita inculpatului ulterior accidentului; greșita cuantificare a daunelor morale și materiale solicitate și neacordarea cheltuielilor de judecată.

Referitor la prima critică - **greșitul raționament adoptat de instanța de fond cu privire la măsura achitării inculpatului Oprea Gabriel**, părțile civile au apreciat că, instanța de fond în mod greșit a reținut situația de fapt raportat la cauza dedusă judecătii, referitor la inculpatul Oprea Gabriel, la momentul respectiv având calitatea de ministru, cât prin interpuși – subordonații, care asigurau modalitatea operativă efectivă de constituire a dispozitivului de însoțire, aceștia dând ordine mai departe polițiștilor care compuneau dispozitivul: unul secundar - cooptarea motociclistului în cadrul acestui dispozitiv la un moment ulterior constituirii coloanei oficiale, la ordin, prin interpușii inculpatului Oprea Gabriel, cu depășirea mandatului ofițerilor coordonatori ai dispozitivului din cadrul Brigăzii de Poliție Rutieră.

Însă, în opinia părților civile, instanța de fond în mod greșit a reținut modul de constituire al dispozitivului de însoțire în sensul că a reținut eronat că inculpatul Oprea Gabriel a preluat acest mod de deplasare de la miniștrii anteriori, în cazul de față acesta a fost chiar inițiatorul ordinului emis de sine pentru sine și completat de subordonații săi direcți și cu privire la formarea acestui dispozitiv.

Părțile civile au mai reținut că instanța de fond în mod greșit a comparat, în raport de situațiile anterioare privind modalitatea de deplasare a miniștrilor precedenți, reținându-se situația de fapt și pe baza declarațiilor date de martorii Vlăsceanu Ionuț Dănuț, Bică Silviu și Diniță Lucian și anume că anterior preluării portofoliului de inculpatul Oprea Gabriel echipajul de poliție rutieră nu însoțea demnitarilor la toate deplasările efectuate, iar această împrejurare nu constituie un criteriu relevant pentru a conchide că activitatea de însoțire a foștilor miniștrii de interne s-a realizat cu caracter excepțional, așa cum s-a reținut în rechizitoriu. În realitate, Brigada Rutieră a desemnat cu titlu permanent un echipaj de poliție rutieră exclusiv pentru această activitate de însoțire a inculpatului Oprea Gabriel.

S-a mai arătat că nicio dispoziție legală nu justifică folosirea, la data accidentului, a coloanei oficiale de către inculpatul Oprea Gabriel. Eventuala încălcare a dispozițiilor legale de către angajați ai MAI sau miniștrii anteriori nu constituie, cutumiar, un cadru legal pentru acțiunile inculpatului Oprea Gabriel, aspect întărit chiar de prevederile legale încălcate, dar nereținute în sarcina inculpatului Oprea Gabriel de către tribunal, mai ales că acesta, prin dispozițiile date personalului care a format coloana, a încălcat și prevederile Ordonanței de Urgență nr 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și al Regulamentului de punere în aplicare a acesteia.

Au apreciat părțile civile că instanța de fond în mod greșit a pronunțat o soluție de achitare a inculpatului Oprea Gabriel care, fără nicio justificare legală, prin emiterea a trei ordine în calitate de ministru, a folosit un dispozitiv de însoțire, iar aceste ordine încălcau prevederile stabilite prin OUG nr. 195/2002. S-a mai arătat că prin ordinul nr.S/44/7.05.2015, emis abuziv, inculpatul și-a atribuit protecție de către DIPI, având ca emitent și beneficiar persoana inculpatului; prin ordinul nr. 136/15.10.2015 de modificare a ordinului nr. 44/7.05.2015, inculpatul și-a atribuit, în mod abuziv, serviciul de pază și protecție după încetarea mandatului de ministru. În baza ordinelor emise, din dispoziția secretarului de stat, dispoziția nr. 2/30 din 3.12.2015 privind aprobarea normelor ce vizau încadrarea, operaționalizarea, dotarea și funcționarea diviziei de protecție personal.

Părțile civile, în motivele de apel depuse în scris, au mai arătat că instanța de fond nu a

analizat și nici nu a luat în calcul: modalitatea de constituire a dispozitivului de însoțire sub comanda ministrului Oprea Gabriel, acesta emițând ordin în beneficiul propriu, modificând practic orice alte norme (cutume) precedente și reglementând, practic de la zero, acest mod de deplasare, “creând” premisele unei legalități în această privință; inculpatul nici măcar nu a respectat, prin ordinele emise, compunerea reală a dispozitivelor de însoțire, astfel ignorând dispozițiile legale în materie, a atribuit unui serviciu aflat sub comanda sa, prin emiterea ordinelor: Ordinul cu numărul 44/7.05.2015, 136 din 15.10.2015 de modificare a ordinului nr 44 din 7.05.2015, dispoziția secretarului de stat nr. s/30 din 3.12.2015 și, împreună cu structura poliției rutiere, încălcând prevederile OUG 195/2002, formau acel dispozitiv ilegal.

Tribunalul nu a analizat modalitatea de constituire a acestui dispozitiv și, astfel, plecând de la o premisă total greșită, mai degrabă luând în calcul situații anterioare a foștilor miniștri care nu au legătură cu dosarul pendinte și cu întemeierea soluției pe baza unor declarații de martori fără repere temporale, cât și fără suport legal, a pronunțat soluția de achitare.

Au mai apreciat părțile civile că declarațiile martorilor ce au avut calități profesionale de șefi în cadrul Brigăzii de Poliție Rutieră București sunt supuse unei doze mari de subiectivism dat fiind calitatea acestor martori în raport cu ministrul: aceea de executanți obedienți care au acceptat, menținut și perpetuat situații ilicite, sub comanda acestora.

În ceea ce privește încadrarea juridică, operaționalizarea și funcționarea DPP au fost adoptate în decembrie 2015, așa încât nu exista posibilitatea ca această structură să asigure formarea unui dispozitiv de însoțire la data accidentului, 20.10.2015.

Părțile civile au criticat și faptul că inculpatul Oprea Gabriel a format un dispozitiv de însoțire ilegală, utilizat în interes exclusiv personal și căruia îi dădea dispoziție cu privire la modul de funcționare, prin prisma ordinelor directe pentru: stabilirea unei viteze superioare de deplasare, încălcarea normelor rutiere, modul de formare a dispozitivului, toate aceste reprezentând acțiuni ale inculpatului care au condus, împreună cu neglijența celorlalți inculpați, la decesul lui Bogdan Gigină.

Referitor la constituirea dispozitivului, părțile civile au făcut trimitere la declarațiile martorilor Vlăsceanu Ionuț Dănuț Bică Silviu, Ferfelea Valentin și a lui Diniță Lucian, director al Direcției Rutiere din cadrul IGPR la data preluării funcției de ministru de către inculpatul Oprea Gabriel, care a confirmat că miniștrii afacerilor de interne au beneficiat de însoțirea unui echipaj al poliției rutiere în mod constant.

Au mai apreciat părțile civile că instanța de fond a admis că depozițiile unor martori reliefează că, anterior preluării portofoliului de către inculpatul Oprea Gabriel, echipajul de poliție rutieră nu însoțea demnitarilor la toate deplasările efectuate, însă această împrejurare nu constituie un criteriu relevant pentru a conchide că activitatea de însoțire a foștilor miniștri de interne s-a realizat cu caracter excepțional, așa cum s-a reținut în rechizitoriu, de vreme ce Brigada Rutieră a desemnat cu titlu permanent un echipaj de poliție rutieră exclusiv pentru această activitate. Se reține că însoțirea miniștrilor afacerilor interne în deplasările efectuate s-a realizat cu echipaje ale poliției rutiere, aflate la dispoziția discreționară a acestora, atât înainte, cât și după investirea în funcție a inculpatului Oprea Gabriel.”

Însă, în opinia părților civile, instanța de fond nu a reținut concluzia rezultată din probele de la dosar cum că inculpatul Oprea Gabriel, deși avea la dispoziție o coloană funcțională, a avut nevoie și de o reconfirmare de ordine succesive. În acest sens, analiza instanței de fond este raportată în mod defectuos la situații precedente unde fie dispozitivul nu era compus și cu un motociclist, fie nu era compus și din dispozitiv din cadrul DIPI. Raționamentul logico-juridic reținut de tribunal este, în opinia părților civile, greșit cât timp reperele comparative nu sunt nici pe departe similare cu cazul de față: sub aspectul constituirii (ordine ale inculpatului), sub aspect tehnic funcțional (subordonarea BPR sub coordonarea DIPI), prin includerea în componență a unui motociclist rutier preluat la un moment dat la ordinul inculpatului, aspecte care sunt relevante în raport de realitatea situației și nu în raport de repere din anii 2005-2006 care nu au nicio legătură cu cauza de față.

Reținerea de către prima instanță a faptului că inculpatul Oprea Gabriel folosea legal acest

dispozitiv de însoțire, constatare reținută chiar pe baza declarației de inculpat, este greșită, acesta invocând un temei legal creat pentru sine.

Instanța de fond trebuia să aibă în vedere că prin acțiunile și inacțiunile sale, inculpatul Oprea Gabriel a încălcat de fiecare dată când folosea dispozitivul de însoțire prevederile legale, acceptând producerea unor riscuri evidente și inutile. Raționamentul instanței de fond s-a bazat pe deducții care nu au suport probatoriu, nu a făcut referire decât la situații ipotetice, fără a se referi la probele administrate care au dovedit contrariul; acuzația a fost dovedită de probele de la dosar și raportate la data producerii accidentului rutier.

În ceea ce privește viteza de deplasare, părțile civile au constatat că instanța de fond nu a făcut referire la modalitatea prin care inculpatul Oprea Gabriel a solicitat ajungerea la destinație la „minut”, constatare care a rezultat din declarațiile martorilor polițiști Gheorghe Marin, Moraru Dorel, Iorga Silviu, Tufan Marian, Clăpan Marius Cosmin, Apachiței Laurențiu, Balea Ooan Răzvan Liviu, Finichiu Cristian, care au fost contrazise de declarațiile date de ceilalți motocicliști audiați, dar și de argumentele consemnate în raportul de expertiză, cu privire la modalitatea de frânare a motocicletei, dotată cu abs și nu frână cu zgomot și care nu putea lăsa urme pe asfalt. Părțile civile au mai arătat că instanța de fond nu a reținut în sarcina inculpatului și încălcarea art. 192 alin.2 C.pen.; chiar dacă inculpatul nu a avut legătură cu traiectoria motocicletei, din situația de fapt a rezultat că inculpatul stabilea modalitatea de funcționalitate a coloanei, duratei deplasării de la un loc către altul.

O altă critică formulată de părțile civile vizează faptul că singurul care se grăbea către casă era inculpatul Oprea Gabriel, dând dovadă de un comportament neglijent, astfel încât trebuia și putea să prevadă, nu numai ca inițiator-coordonator al dispozitivului, faptul că deplasarea în regim rapid, cu încălcarea normelor rutiere, conduce la apariția riscurilor iminente pentru viața și integritatea persoanelor care compuneau escorta precum și ale celorlalți participanți la trafic.

În ceea ce privește raportul de cauzalitate, părțile civile Gigină Carmen și Gigină Cornel Relucă au apreciat că nu se regăsesc în niciuna din ipotezele reținute de instanța de fond cu privire la inexistența unui raport causal între acțiunile inculpatului Oprea Gabriel și decesul victimei Gigină Bogdan. Astfel, din probele administrate a reieșit că motociclistul a fost a fost cooptat la ordinul inculpatului, că viteza de deplasare era stabilită la ordinul inculpatului, că beneficiarul dispozitivului era inculpatul. Toate acestea relevă legătura de cauzalitate dintre fapta și rezultatul produs. În opinia părților civile, cele reținute de instanța de fond cu privire la aspectele legale de viteza de deplasare din seara accidentului, raportate la depozițiile martorilor au format un raționament greșit.

Referitor la constatarea inexactă a vitezei, prin preluarea declarației martorului Gătan Radu, se vine în contradicție chiar cu constatările tehnico-științifice stabilite din expertiza care a analizat vitezele de deplasare a vehiculelor din coloană, acestea fiind surprinse ca trecând prin intersecție cu viteza de 84 km/h. Însă, concluzia tribunalului în sensul că nu se poate adăuga la cauzele accidentului urgența din seara accidentului vine în contradicție cu celelalte constatări, în principal expertiza care stabilește viteza de deplasare a ansamblului, mașini și moto, prin intersecție, cât și prin depozițiile martorilor polițiști care au declarat că mergeau cu viteze mari de deplasare în toate ocaziile.

Față de acestea, părțile civile au solicitat să se constate săvârșirea infracțiunii deucidere din culpă în sarcina inculpatului Oprea Cătălin, urmând să se dispună condamnarea în acest sens.

Referitor la greșita individualizare a pedepselor cu care au fost sancționați inculpații Mazilu Petre și GENERAL MPM IMPEX SRL, atât cu privire la stabilirea cuantumului pedepselor, cât și a modalității de executare stabilite pentru inculpatul Mazilu Petre, în raport de consecințele faptelor, cât și de conduita inculpatului ulterior accidentului

Astfel, părțile civile au precizat că instanța de fond în mod corect a reținut ca o cauză privind producerea accidentului și modalitatea defectuoasă și neglijentă de realizare a semnalizării rutiere de către angajații General MPM Impex SRL.

Referitor la cuantumul pedepse aplicate de instanța de fond inculpatului Mazilu Petre, părțile civile au apreciat că este prea mică raportat la faptul că infracțiunea reținută în sarcina sa prezintă o

gravitate deosebită, ce rezultă din nodul defectuos de organizare a activității persoanei juridice de organele de conducere pentru o lungă perioadă de timp, faptă ce a condus la final la decesul unei persoane. S-a mai arătat că inculpații au avut o atitudine nesinceră pe întreg parcursul procesului penal, contestând fapta reținută în sarcina lor.

S-a mai arătat că în mod greșit inculpatul Mazilu Petre a fost condamnat la pedeapsa de 2 ani și 8 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii reținută în sarcina sa, dispunându-se suspendarea executării acesteia pe un termen de supraveghere de 3 ani, iar inculpata GENERAL MPM IMPEX SRL a fost condamnată la pedeapsa de 220 zile-amendă în cuantum de 330.000 lei pentru săvârșirea aceleiași infracțiuni.

Au mai arătat părțile civile că, deși instanța de fond a reținut în mod corect situația de fapt, apreciind asupra gravității acțiunilor inculpaților, prin prisma comportamentului acestora, au apreciat că s-a greșit atât la stabilirea cuantumului pedepsei aplicate, cât și la modalitatea de executare.

Referitor la cuantumul pedepsei aplicate inculpatului Petre Mazilu, **pedeapsa de 2 ani și 8 luni închisoare pentru care s-a stabilit suspendarea sub supraveghere, este o pedeapsă mult prea blândă**, nefiind aptă să-l determine pe inculpat să-și remedieze atitudinea față de normele sociale și să realizeze importanta respectării valorilor sociale aparate de legea penală cum sunt viața și integritatea fizică și psihică a oamenilor. Deși din probele administrate (planșe foto, proces-verbal de cercetare la fata locului, expertize auto, declarații martori) rezultă că inculpatul Petre Mazilu a adoptat o atitudine total nesinceră, încercând prin declarații mincinoase să denatureze adevărul, instanța de fond nu a ținut cont de aceste împrejurări.

S-a mai arătat că inculpatul Petre Mazilu a săvârșit infracțiunea în calitate de profesionist, diseminând efectele săvârșirii faptei și către toți subordonații săi, ceea ce constituie o cauză de agravare a răspunderii civile, cât și cel al pedepsei ce urmează a fi aplicată. S-a apreciat că singura modalitate prin care inculpatul își va schimba atitudinea față de valorile lezate pe care le-a nesocotit prin fapta comisă este aceea ca inculpatul să fie condamnat la o pedeapsa privativă cu executarea efectivă a acesteia în regim de detenție. Atitudinea de sfidare a regulilor privind modul de coordonare al activității societății acestuia a reprezentat ani de zile un real pericol pentru participanții la trafic. Pedeapsa aplicată este, în opinia părților civile, este neîndestulătoare, art. 91 C.pen. nu va avea efectele urmărite de lege prin aplicarea pedepsei, iar reeducarea inculpatului nu se poate face decât prin aplicarea unei pedepse într-un cuantum orientat spre maximumul special iar ca modalitate de executare în regim de detenție.

În ceea ce privește pedeapsa aplicată inculpatei GENERAL MPM IMPEX SRL, s-a arătat că amenda penală aplicată, în cuantum de 330.000 lei amendă penală, este o sancțiune prea blândă față de dispozițiile art. 136 alin.3 C.pen.

Referitor la cuantumul daunelor morale solicitate, astfel:

- 1) 1.500.000 euro, în echivalent lei, la cursul BNR din ziua plății, cu titlu de daune morale către partea civilă Gigina Carmen, mama defunctului Gigina Bogdan Cosmin;
- 2) 1.500.000 euro, în echivalent lei, la cursul BNR din ziua plății, cu titlu de daune morale către partea civilă Gigina Reluca Cornel, tatăl defunctului Gigina Bogdan Cosmin.
- 3) 100.000 lei reprezentând daunele materiale în cote de câte 50% pentru fiecare părinte și reprezentând cheltuieli ocazionate cu înmormântarea, monumental funerar și cu pomenile pentru defunctul Gigină Bogdan Cosmin.

Părțile civile au precizat că instanța de fond a reținut sumar și fără a argumenta consecințele negative suferite, acordând părților civile câte 100.000 euro, fiecare. Nu s-a reținut de instanța de fond niciun motiv cu privire la acest fapt, în cauză au fost administrate două rapoarte psihologice care au concluzionat că: Gigina Reluca Cornel are elemente de stres posttraumatic, semnificativ clinic, disfuncționalitate de tip afectiv și social, parcurgând o perioadă de puternice trăiri negative, sentimente de inutilitate. Acesta are nevoie permanent de psihoterapie, consiliere psihologica și tratament; Gigină Carmen – prezintă tendințe de depresivitate și de stres posttraumatic, disfuncționalitate de tip afectiv și social. Aceasta are în continuare dorința de izolare față de membrii societății, fapt care îi generează un mecanism de apărare față de durerea pricinuită de

prezența anturajului social din care făcea parte fiul său și i se recomandă în continuare încă 5 ani de psihoterapie.

Instanța de fond nu a reținut, la momentul stabilirii cuantumului daunelor morale, faptul că părinții defunctului Gigină Cornel și Gigină Carmen, din cauza stresului provocat de pierderea unicului fiu, au ajuns în situația să divorțeze, aceștia neputând să reziste în suferințele și gândurile amare care le afectau întreaga existență, deznodământul fiind acela de a rămâne singuri, asta după singurătatea dată de pierderea unicului copil.

Stabilirea unor daune în cuantum mai mare de instanța de control judiciar nu ar reprezenta o îmbogățire fără o justă cauză și ar fi în acord cu toate aspectele reținute și rezultate din întregul material probatoriu.

Referitor la latura civilă a cauzei, părțile civile au arătat că instanța de fond a stabilit un prejudiciu moral mic, fără a reține că au suferit o traumă în urma pierderii unicului lor fiu, că sunt afectate în continuare de această situație, că despăgubirile acordate de instanța de fond au fost reduse și nu acoperă prejudiciul moral.

Instanța de fond a apreciat diferențiat cuantumul prejudiciului moral atribuit fiecărei părți civile, în cazul de față a acordat fostei soții suma de 250.000 euro, însă fără a evidenția diferențele și criteriile de afectivitate dintre toate părțile civile și defunct. Atâta timp cât nu sunt expuse argumente cu privire la acest aspect, nu pot fi justificate nici moral, nici juridic inechitățile create în privința cuantumului daunelor morale diferențiate, tribunalul neavând niciun motiv să nu acorde, cel puțin un nivel similar de daune fiecărei părți civile, față de jurisprudența instanțelor din România.

Referitor la greșita cuantificare a daunelor morale și materiale solicitate apelantele părți civile au solicitat să fie admise daunele materiale solicitate în cuantum de 100.000 lei, acestea fiind dovedite au înregistrări în circumstanțiere, dar susținute și de declarațiile date și care s-au coroborat cu declarațiile martorilor audiați în cauză.

Referitor la cheltuielile de judecată, au apreciat părțile civile că instanța de fond nu a stabilit obligarea părților responsabile civilmente și la plata cheltuielilor judiciare efectuate de părți la judecata în primă instanță, constând în onorariu apărător. S-a arătat că la dosarul cauzei au fost depuse chitanțele doveditoare, astfel: 56.360 lei (tva inclus), factură cu nr IDD 303 din 30.01.2016 depuse la dosarul cauzei la termenul din data de 23 decembrie 2022; 1.660 lei reprezentând contravaloarea raportului de expertiză întocmit de expertul parte Lauric Virgil, iar instanța de fond trebuia să oblige părțile responsabile civilmente la plata cheltuielilor judiciare, însă a omis să soluționeze această cerere.

Apelanta parte civilă Ciuciu (fostă Gigină) Ioana Raluca, în motivele de apel depuse în scris, a solicitat admiterea apelului, condamnarea inculpatului Oprea Gabriel pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 192 alin.1 și 2 C.pen.; menținerea soluției de condamnare a inculpaților Mazilu Petre și GENERAL MPM IMPEX SRL, cu modificarea limitelor de pedeapsă aplicate, prin orientarea către aplicarea unei pedepse mai aspre și admiterea în totalitate a acțiunii civile în ceea ce o privește, sub aspectul daunelor morale.

A considerat partea civilă că din probele administrate în cursul cercetării judecătorești a rezultat că inculpații Oprea Gabriel, Mazilu Petre și GENERAL MPM IMPEX SRL au prevăzut posibilitatea producerii unui accident rutier, însă au socotit fără temei că acesta nu se va produce.

În ceea ce privește decesul victimei Gigină Bogdan Cosmin, a apreciat partea civilă că au existat și au concurat două cauze care au condus la producerea accidentului rutier: însoțirea inculpatului Oprea Gabriel, din dispoziția acestuia și în condiții de nelegalitate, de o coloană oficială formată din trei ofițeri și polițiști rutieri, în condiții de risc ridicat, în ture de 16 ore permanent, dar și modalitatea deficitară și nelegală de semnalizare a lucrării în carosabil pe str. Știrbei Vodă.

Partea civilă a apreciat că instanța de **fond a pronunțat o soluție netemeinică de achitare a inculpatului Oprea Gabriel** pentru săvârșirea reținută în sarcina sa, prin analiza atribuțiilor de serviciu ale Ministrului Afacerilor Interne, neregăsindu-se și modul de realizare a însoțirii demnitarilor. A reieșit faptul că prin prisma funcției deținute și atribuțiilor conferite de lege, a

influențat în mod direct realizarea însoțirii acestuia, a influențat în mod direct compunerea dispozitivului de însoțire, precum și participarea acestui dispozitiv de însoțire în contextul oricărei deplasă pe care o efectua.

Partea civilă a arătat că, în opinia sa, inculpatul a încălcat dispozițiile art. 61 și art. 62 din OUG nr. 195/2002 și dispozițiile art. 223 alin.1 din Regulamentul de aplicare a OUG nr. 195/2002, întrucât la momentul producerii accidentului rutier, inculpatul Oprea Gabriel nu îndeplinea niciuna din funcțiile sau condițiile impuse de lege pentru a beneficia de însoțire cu echipaje de poliție rutieră.

Activitatea de protecție și pază se realizează de ofițeri SPP, iar în cauză a fost folosită o unitate din cadrul MAI – Diviziunea de Protecție și Pază, alcătuită din dispozitivul făcut parte și un motociclist din cadrul BPR, la solicitarea expresă a inculpatului Oprea Gabriel. Acest dispozitiv se deplasa cu o viteză sporită și *sub presiune*, aspect confirmat și din comunicările pe canalul POL RUT B1.

A mai arătat partea civilă că inculpatul Oprea Gabriel este cel care a impus echipajelor de poliție un mod periculos de deplasare, conducând la producerea accidentului rutier în care a decedat numitul Gigină Bogdan. Însă, inculpatul Oprea Gabriel trebuia și putea să prevadă rezultatul faptelor sale, fiind conștient de modalitatea periculoasă de deplasare, în condițiile în care, anterior accidentului soldat cu decesul numitului Gigină Bogdan, s-a mai produs un accident soldat cu rănirea unui polițist rutier, agent de poliție Moraru Daniel, aflat în timpul misiunii de însoțire, însoțire de care inculpatul Oprea Gabriel beneficia tot în mod nelegal.

Partea civilă a apreciat că există legătură de cauzalitate concretă între acțiunile inculpatului Oprea Gabriel și rezultatul produs, decesul numitului Gigină Bogdan Cosmin. Instanța de fond nu a avut în vedere acțiunile inculpatului anterior datei de 20.10.2015, acțiuni care au încălcat dispozițiile legale. În cauză au fost îndeplinite condițiile prevăzute de art. 192 alin.1 și 2 C.pen., impunându-se tragerea la răspundere penală a inculpatului, precum și obligarea acestuia la acoperirea despăgubirilor materiale și morale rezultate în urma săvârșirii faptei.

Referitor la menținerea soluției de condamnare a inculpaților Mazilu Petre și GENERAL MPM IMPEX SRL cu majorarea pedepselor aplicate

Partea civilă a menționat în motivul de apel formulat în scris că inculpații au încălcat dispozițiile art. 5 din OUG 195/2002 alin.1, 2 și 6; art. 65 și art. 85 din Regulamentul de aplicare a OUG nr. 195/2002, Normele metodologice care reglementează modalitatea de semnalizare a lucrărilor din carosabil în cazul în care acestea se află în apropierea unei intersecții semaforizate. A precizat că GENERAL MPM IMPEX SRL, prin angajați, a efectuat lucrări de amploare pe str. Știrbei Vodă, trei excavații de mari dimensiuni realizate în suprafața carosabilă, amplasate aproape de axul central al drumului, pe banda a treia de circulație și pe o porțiune de drum în aliniament, care permite rularea cu viteză. În ceea ce privește tipul indicatoarelor rutiere ce ar fi trebuit utilizate la semnalizarea lucrării, acestea trebuiau să fie reflectorizante și realizate la standardele de calitate, SR1848 publicate de Asociația de Standardizare din România.

În ceea ce privește individualizarea pedepsei aplicate, partea civilă a arătat că au fost omise aspecte ce conduc la necesitatea unei pedepse mai aspre, raportat la normele încălcate de inculpați. Inculpatul Mazilu Petre, în calitate de administrator al GENERAL MPM IMPEX SRL, a arătat și a recunoscut în declarația dată în fața organelor de cercetare penală faptul că indicatoarele rutiere utilizate de societate nu erau reflectorizante și, în opinia sa, nici nu ar fi trebuit să fie; aceeași declarație a fost menținută în totalitate cu ocazia declarației dată în calitate de inculpat la instanța de fond. Astfel, se impune aplicarea unei pedepse mai aspre față de inculpați, care să conducă la îndeplinirea funcției de constrângere a celui care a încălcat norma penală, a reeducării, prin pedeapsa aplicată urmărindu-se formarea unei noi atitudini față de valorile sociale și funcția de prevenire a săvârșirii altor infracțiuni. A considerat partea civilă că pedeapsa aplicată este insuficientă față de valorile sociale și dispozițiile legale, precum și raportat la urmarea imediat produsă ce a constat în decesul numitului Gigină Bogdan, în mod violent.

În ceea ce privește **acțiunea civilă**, partea civilă Ciuciu (fostă Gigină) Raluca Ioana a arătat că instanța de fond a acordat, cu titlu de daune materiale suma de 4700 lei și 250.000 euro daune

morale, iar în opinia părții civile aceste sume sunt reduse, arătând că erau la începutul întemeierii unei familii, contractase un credit ipotecar, aspecte pe care instanța de fond nu le-a avut în vedere cu ocazia stabilirii cuantumului daunelor morale. Pentru dovedirea daunelor materiale, a arătat că a depus la dosarul cauzei înscrisuri - facturi și chitanțe, precizând că nu a păstrat toate facturile și chitanțele aferente cu titlu de dovadă a sumelor pe care le-a plătit pentru organizarea serviciilor funerare și a comemorărilor.

Nicio măsură dispusă de instanța de fond nu este de natură a schimba modalitatea brutală în care a decedat soțul său și nici momentele de suferință extremă pe care le-au resimțit soția și părinții, de la momentul producerii accidentului rutier și până în prezent, însă se impune acordarea unor daune morale într-un cuantum just, raportat la cele arătate.

Direcția Generală de Poliție a Municipiului București în calitate de **parte civilă** a formulat, în scris, apel pe motiv că instanța de fond a omis să se pronunțe asupra acțiunii civile exercitate în cauză prin care s-au solicitat daune materiale în sumă de 180.200,4 lei, reprezentând prejudiciul creat pentru săvârșirea infracțiunii.

În acest sens, a solicitat admiterea apelului și obligarea inculpaților la plata sumei menționate, față de dispozițiile art.25 alin.1 C.pr.pen. și ale art. 403 alin.1 lit.a-d C.pr.pen.

S-a arătat că instanța de fond a respins ca neîntemeiată acțiunea civilă exercitată față de inculpatul Oprea Gabriel, fără a menționa dacă se admit sau se resping acțiunile civile exercitate față de inculpații Mazilu Petre și GENERAL MPM IMPEX SRL. A mai arătat că suma cu care s-a constituit parte civilă constituie prejudiciul rezultat din avarierea motocicletei și distrugerea echipamentului polițistului, într-un cuantum de 89.606,24 lei plus TVA.

A mai precizat partea civilă DGPMB că prin cererea înregistrată sub nr. 346228/17.10.2018 s-a solicitat și repararea prejudiciului cauzat prin săvârșirea infracțiunii majorat cu suma de 90.594 lei, sumă achitată de partea civilă părții civile Ciuciu (fostă Gigină) Ioana Raluca, soția victimei Gigină Bogdan Cosmin, la data de 15.12.2015, în temeiul HG nr. 1083/2008 privind asigurarea despăgubirilor de viață, sănătate și bunuri ale polițiștilor, iar suma totală cu care partea civilă s-a constituit parte civilă este de 180.200,24 lei.

Partea civilă DGPMB, în motivele de apel formulate în scris, a mai menționat că deși nu s-a constituit parte civilă în procesul penal doar împotriva inculpatului Oprea Gabriel, ci împotriva *persoanelor ce vor fi găsite vinovate pentru săvârșirea infracțiunii*, instanța de fond a respins, ca neîntemeiată, acțiunea civilă exercitată față de inculpatul Oprea Gabriel, însă nu a menționat dacă se admite sau respinge acțiunea civilă față de inculpații Mazilu Petre și GENERAL MPM IMPEX SRL.

A mai precizat partea civilă că instanța de fond prin încheierea din 21.12.2022, cu privire la cererea de constituire de parte civilă, reprezentantul Ministerului Public a solicitat admiterea acesteia în cuantumul precizat și dovedit cu documente – devizul de reparații a motocicletei și documentele de achiziție a echipamentului de protecție, precum și suma acordată familiei victimei ca urmare a decesului, în măsura în care se va aprecia că acestea sunt dovedite.

Apelanta parte civilă DGPMB a apreciat că în cauză este vorba de un prejudiciu material, în cuantum de 180.200,24 lei, reprezentând: 79.941,41 lei – valoarea reparației pentru motocicleta marca BMW cu nr. MAI 22976, valoare dovedită prin devizul de reparație emis la 29.11.2017 de SC Automobile Bavaria SRL; 9.664,83 lei – valoarea echipamentului de protecție purtat de polițistul decedat, distrus în același incident, valoare dovedită prin comanda nr. 803140 din 14.12.2017 emisă de SC Automobile Bavaria SRL și suma de 90.594 lei – sumă achitată de partea civilă la data de 15.12.2015 părții civile Ciuciu fostă Gigină Ioana Raluca, soția polițistului decedat, Gigină Bogdan Cosmin, în temeiul HG nr. 1083/2008 privind asigurarea despăgubirilor de viață, sănătate și bunuri ale polițiștilor prin statul de plată nr. 262/2015 ce atestă achitarea sumei, sub semnătură de primire.

Partea civilă a mai precizat că prejudiciul îndeplinește toate condițiile prevăzute de lege pentru a putea fi reparat – este cert, direct, personal și rezultă din încălcarea unui drept sau unui

interes legitim și este în măsură să solicite repararea prejudiciului prin echivalent, deoarece a sugerit prejudiciul injust menționat.

Referitor la raportul de cauzalitate, partea civilă a arătat că este ușor de stabilit legătura dintre fapta ilicită și prejudiciu fiind evidentă, clară, indiscutabilă și dovedită. Avariile motocicletei, distrugerea echipamentului polițistului și plata despăgubirilor de viață au fost cauzate de inculpații Mazilu Petre și SC GENERAL MPM IMPEX SRL, ca urmare a săvârșirii infracțiunii de ucidere din culpă.

Procedura în fața instanței de apel

Apelantul inculpat Mazilu Petre și intimatul inculpat Oprea Gabriel, prezenți și asistați de apărători aleși, au arătat că nu doresc să fie audiați de instanța de apel în condițiile art. 420 alin. 4 C.proc.pen., precizând că își mențin declarațiile date anterior în cauză.

Sub aspectul probatoriului:

✓ **Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA** a formulat și a depus la dosarul cauzei (f.182 vol.1 dosar apel) cerere de administrare probe, în temeiul disp. art. 420 alin.5 și art. 421 pct.2 lit.a teza finală C.pr.pen. raportat la art. 100 alin.2 și 3 C.pr.pen., și anume: audierea intimatului inculpat Oprea Gabriel, reaudierea martorilor Gheorghe Marin, Ivanciof Nicușor, Moraru Dorel Ionel, Apachiței Laurențiu, Coman Andrei, Cionca Marius Pavel, Vlăsceanu Ionuț Dănuț, Bică Silviu, Ferfelea Valentin, Gâtan Radu, Rusu Andrei Ionuț, Ivănescu Marius Gill, Diniță Daniel Ionuț, Crăciunică Ionuț Crkstian, Finichiu Cristian, care au fost audiați în cursul urmăririi penale, cât și în cursul judecății în primă instanță, declarații ce au fost luate în considerare de instanța de fond la stabilirea bazei factuale, stând astfel la baza hotărârii de achitare a intimatului inculpat Oprea Gabriel.

✓ **Apelanțele părți civile Gigină Carmen și Gigină Cornel Relucă** au depus la dosar (fila 194 vol.1), cerere prin care au solicitat completarea probatoriului cu proba cu înscrisuri constând în ordinele emise de inculpatul Oprea Gabriel, respectiv: Ordinul nr. 44/07.05.2015, Ordinul nr. 136/15.10.2014 de modificare a Ordinului nr. 44/07.05.2015 și dispoziția secretarului de stat nr. s/30 din 3.12.2015 privind aprobarea normelor privind încadrarea, operaționalizarea, dotarea și funcționarea diviziei de protecție personal, dar și două rapoarte de expertiză extrajudiciară psihiatrică întocmite de profesor Lupu I. Viorel la 30.04.2023, medic primar psihiatrie, privind pe părțile civile Gigină Cornel Relucă și Gigină Carmen (filele 209-212 vol. 2 dosar apel).

✓ **Apelanții inculpați Mazilu Petre și GENERAL MPM IMPEX SRL** au solicitat:

• **proba cu înscrisuri**, și anume:

- emiterea unei adrese către BPR, pentru identificarea tuturor agenților/echipajelor ce au asigurat, pe timpul deplasării coloanei VPM Gabriel Oprea intersecția Plevnei cu Știrbei Voda în perioada 17.10.2015 (ora 06.00) - 20.10.2015 (până în momentul producerii accidentului);

- emiterea unei adrese către B.P.R. pentru identificarea tuturor ofițerilor din dispecerat ce au asigurat serviciul în perioada 17.10.2015 (ora 06.00) - 20.10.2015 (până în momentul producerii accidentului).

- emiterea unei adrese către B.P.R., pentru identificarea planificării activității de inspecție, control al traseelor ce includeau zona producerii accidentului (intersecția Plevnei cu Știrbei Vodă), în perioada 17.10.2015 (ora 06.00) - 20.10.2015 (până în momentul producerii accidentului de către responsabilii din BPR).

- emiterea unei adrese către B.P.R. pentru identificarea ofițerilor coordonatori de zona, alții decât cei din zona tehnică, cu atribuțiuni și responsabilități de control în zona în care s-a produs accidentul.

- emiterea unor adrese către MAI în vederea desecretizării tuturor comunicațiilor radio făcute în perioada 17.10.2015 (ora 06.00) - 20.10.2015 (până în momentul producerii accidentului) de către cadrele identificate la punctele precedente.

- depunerea la dosarul cauzei a raportului întocmit de către martorul Moraru Ionel Dorel (privind incidentul legat de starea tehnică a autospecialei implicată ulterior în accident) și identificarea și audierea șefului de tură de la garaj aflat în serviciu în momentul depunerii raportului;

- adresă către MAI (Direcția Management Resurse Umane) pentru a depune la dosarul cauzei întregul dosar medical al victimei Gigină Bogdan; s-a arătat că apărarea a intrat în posesia unui înscris, intitulat „Fișă medicală de încadrare”, cu relevanță asupra stării de sănătate a victimei Gigină Cosmin-Bogdan, ce atestă faptul că inițial a fost declarat inapt la examenul oftalmologie, iar apoi se corectează, din pix și devine apt, s-a solicitat și atașarea unor înscrisuri privind Derogarea nr 1522061 din 17.10.2006, înregistrările din registrul de consultații cu referire la poziția 327 /11.10.2006 consemnate de dr. Morarescu Mihaela, cod parafa 70091.

- Adresă către administratorul drumului UAT București pentru a depune la dosarul cauzei informații cu privire la:

a. distanța între stâlpii de iluminat stradal

b. puterea instalată a becurilor/proiectoarelor aflate/montate pe aceștia

intensitatea luminoasă furnizată de aceste becuri/lămpi/proiectoare, toate cu referire la data producerii accidentului.

- Adresă către INMH, pentru a comunica, pentru data și ora producerii accidentului temperatura exterioară și volumul precipitațiilor.

- Emiterea unei adrese către SC Avanti Dunic SRL (furnizorul foliilor autocolante) pentru a pune la dispoziția instanței specificațiile tehnice ale foliilor vândute SC General MPM Impex SRL

• referitor la **proba cu expertiza tehnică**, apelanții inculpați Mazilu Petre și GENERAL MPM IMPEX SRL în temeiul art.172 și urm. C.pr.pen., au arătat că aceasta are ca obiective:

- **să se precizeze** dacă indicatoarele rutiere și balizele cu care era semnalizată lucrarea erau conforme normelor STAS 1848 ale ASRO (Asociația de standardizare din România)

- **să se precizeze** dacă indicatoarele rutiere și balizele cu care era semnalizată lucrarea General MPM Impex SRL erau 1) reflectorizante sau 2) luminoase sau 3) iluminate

- **să se precizeze** dacă indicatoarele rutiere și balizele cu care era semnalizată lucrarea General MPM Impex SRL prezentau aptitudinea de a fi observate de participanții la trafic, de la ce distanță

- **să se precizeze** dacă semnalele luminoase ale celor două lămpi cu lumină galbenă intermitentă amplasate pe gardurile ce împrejmuiuau lucrarea erau vizibile pentru participanții la trafic și de la ce distanță

- **să se precizeze** dacă indicatoarele rutiere și balizele cu care era semnalizată lucrarea erau amplasate conform normativelor legale
- **să se precizeze** dacă sistemul de semnalizare trebuia să cuprindă indicatoare reflectorizante și balize luminoase, câte și din ce materiale să fie executate, cum să fie așezate sau dispuse și la ce distanță de lucrarea din carosabil ținând cont de locul unde se efectuau lucrările de intervenție?
- **să se precizeze** dacă semnalizarea rutieră temporară efectuată de către angajații inculpatei persoane juridice a respectat prevederile legislației și prescripțiilor tehnice în vigoare

Toate aceste obiective au trecut testul relevanței, la data de 29.10.2021 însă ulterior instanța a revenit nu pe considerentul că nu ar fi fost utile ci pentru imposibilitatea administrării.

• În ceea ce privește **proba testimonială**, apelanții inculpați au solicitat audierea numitei Ionescu N. Ruxandra Antoaneta, în calitate de procuror criminalist în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul București. Au arătat că instanța de fond a reținut că indicatoarele rutiere cu care era semnalizată lucrarea de intervenție a General MPM Impex SRL nu erau reflectorizante, având în vedere, exclusiv declarația procurorului criminalist care a efectuat cercetarea la fața locului. S-a arătat că cererea probatorie a fost respinsă de către prima instanță de judecată, rămânând în opinia apărării de lămurit cel puțin următoarele aspecte: de vreme ce *...niciunul dintre cele patru indicatoare rutiere nu este reflectorizant...* cum se explica faptul că nu a dispus măsuri de conservare/ridicare a acestora; cum se explică unele dintre aceste indicatoare au fost folosite după finalizarea cercetării la fața locului la refacerea semnalizării; de ce a permis refacerea semnalizării cu indicatoare aduse de la aceeași firmă, de aceeași tipodimensiuni, caracteristici amplasate exact în aceeași ordine și la aceleași distanțe.

- audierea următorilor martori care nu au fost audiați în cursul urmăririi penale și care nu ne-au fost încuviințați nici de către instanța de fond dar a căror depoziție poate duce la aflarea adevărului în cauză: Hainăroșie Ioan, Militaru Ionel, fost lucrător în cadrul BPR 1993-2010, fost motociclist.

- ofitieri de politie, cu funcții decizionale la nivelul Politiei Capitalei și BPR, semnatori ai Planului Cadru al DGPMB din 3 iulie 2015 Voicu Mihai, Ababei Robert Ștefan, Diniță Lucian, Vlăsceanu Ionuț, Tufan Marian și Crai Cristian.

- reaudierea martorilor Voicu Mihai Marius și Ababei Roberto având în vedere valoarea probatorie constând în stabilirea următoarei împrejurări de fapt: modalitatea de constituire a dispozitivului de însoțire a inc. Oprea Gabriel, prin cooptarea permanentă a unui polițist motociclist (cine a dispus participarea permanentă în dispozitiv a polițistului motociclist, cadrul legal în baza căruia s-a procedat în acest mod, rațiunile pentru care s-a procedat la completarea dispozitivului de însoțire cu polițist motociclist, practica nefiind uzuală la nivelul protecției și însoțirii ministrului de interne). S-a arătat că reaudierea martorilor Voicu Mihai Marius și Ababei Roberto - Ștefan utilă soluționării prezentei cauze deoarece dispozitivul de însoțire al inc. Oprea Gabriel s-a constituit prin decizie a Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, în structura căreia funcționează Brigada de Poliție Rutieră, martorii fiind, la momentul faptelor directorul general, respectiv directorul general adjunct al DGPMB, locțiitori ai Directorului BPR și def al Serviciului de Acțiuni Speciale; modalitatea constituirii dispozitivului de însoțire prin cooptarea unui polițist motociclist reprezintă o împrejurare de fapt care, cu certitudine era cunoscută de conducerea DGPMB, având în vedere atât atribuțiile manageriale ale martorilor Voicu Mihai Marius și Ababei Roberto - Ștefan, cât și probele testimoniale administrate deja în dosar, după cum urmează – declarația martorului Vlăsceanu Ionuț Dănuț și Crai Cristian.

- audierea medicului care a făcut modificarea pe fișa medicală nr 210/09.06.2006 la examenul oftalmologie înregistrat sub nr 327 din 11.10.2006 dr. Morarescu Mihaela, cod parafă 70091 (victima Bogdan Gigena inițial a fost declarat **inapt** și apoi, în mod evident se vede modificat, modificare asumată cu semnătură și stampila de dr. Morarescu Mihaela).

- audierea Șefului Direcției Medicale, în funcție la data de 17.10.2006, care a aprobat

derogarea 1522061 (nr de înregistrare evidențiat pe fisa 210/09.06.2006)

- Readministrarea probelor testimoniale în baza cărora prima instanță de judecată si-a întemeiat soluția achitării inc. Oprea Gabriel. S-a arătat că cercetarea judecătorească este obligatorie în calea de atac a apelului, reaudierea nemijlocită a martorilor care au furnizat declarații în baza cărora s-a dispus soluția achitării fiind imperativă și în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârea din 27 iunie 2000 pronunțată în cauza Constantinescu c. României, Hotărârea din 15 septembrie 2015 pronunțată în cauza Moinescu c. României). În acest sens, s-a solicitat reaudierea martorilor Gheorghe Marin, Ivanciof Nicușor, Moraru Dorel-Ionel, Apachiței Laurențiu, Coman Andrei, Cionca Marius-Pavel, Vlăsceanu Ionuț-Dănuț, Bică Silviu, Ferfelea Valentin, Gâtan Radu, Rusu Andrei-Ionuț, Ivănescu Marius-Gill, Diniță Daniel- Ionuț, Crăciunică Ionuț-Cristian, Finichiu Cristian.

✓ **Apelanta parte civilă Direcția Generală de Poliție a Municipiului București** a depus la dosarul cauzei atașat motivelor de apel aceleași înscrisuri ca cele depuse la instanța de fond în dovedirea pretențiilor civile: adresa Serviciului de Logistică din cadrul DGPMB, devizul estimat de reparație a motocicletei marca BMW și oferta de preț pentru echipament, transmise de Automobile Bavaria, adresa structurii Financiar din cadrul DGPMB, ordonanța de plată, stat de plată. Au fost atașate la dosarul cauzei Ordinele nr. 44/07.05.2015 și nr. 136/15.10.2014 și dispoziția secretarului de stat nr. s/30 din 3.12.2015 (filele 45-51 vol. 1 dosar apel).

✓ **Apelanta parte civilă Ciuciu (fostă Gigină) Ioana-Raluca, intimatul inculpat Oprea Gabriel și intimatele părți responsabile civilmente nu au formulat cereri în probațiune.**

Cu privire la probele solicitate, Curtea – pentru motivele expuse în încheierea de ședință din data de 08.05.2023 – a dispus și a reținut, în esență, următoarele:

În primul rând, raportat la dispozițiile art. 103 alin. (1) Cod proc. pen., reține că nicio probă nu are o valoare dinainte stabilită, iar potrivit dispozițiilor art. 420 alin. (9) Cod proc. pen., instanța de apel poate, dacă este cazul, să dea o nouă apreciere probelor deja administrate în cauză.

De asemenea, probele se admit sau se resping în funcție de testul relevanței și de dispozițiile art. 100 Cod proc. pen., raportat la acuzația penală care formează obiectul judecății și nu raportat la eventuale iminente împliniri ale termenului de prescripție sau la orice alte chestiuni care nu au legătură cu testul relevanței în ceea ce privește probele ce se administrează în cadrul procesului penal.

Referitor la proba cu înscrisuri solicitată de către apelantele-părți civile Gigină Cornel Relucă și Sima (fostă Gigină) Carmen, Curtea a constatat, în ceea ce privește proba cu înscrisuri reprezentată de Ordinul nr. 44/2015, de Ordinul nr. 16/2015 și Dispoziția secretarului de stat nr. 30/2015, care au fost atașate cererii de probe, că acestea se află deja la dosarul cauzei, respectiv la filele nr. 153-159 din vol. nr. 7 al Tribunalului București - Secția I Penală. Ca atare, aceasta nu este o probă cu înscrisuri nouă și nu suscită discuții referitoare la desecretizare sau depunere în orice alte condiții în cadrul dosarului, constatând că aceste înscrisuri au fost depuse și în fața instanței de apel, atașate cererii de probe.

În ceea ce privește cele două rapoarte de expertiză psihiatrică extrajudiciară, Curtea a constatat că, într-adevăr, acestea reprezintă înscrisuri, iar teza probatorie vizează daunele morale solicitate și prin căile de atac exercitate în cauză și, ca atare, în temeiul dispozițiilor 420 alin. (5) Cod proc. pen., rap. la art. 100 alin. (2) și (3) Cod proc. pen., a apreciat că acestea sunt utile soluționării cauzei.

Cu privire la solicitările de probe formulate de către apelanții-inculpați Mazilu Petre și S.C. General MPM Impex S.R.L., a dispus următoarele:

În ceea ce privește proba cu înscrisuri, constând în informațiile care se solicită a fi comunicate de către Brigada de Poliție Rutieră relativ la perioada 17.10.2015, ora 6:00 –

20.10.2015, momentul producerii accidentului, care vizează identificarea tuturor agenților/echipajelor care au asigurat intersecția cu pricina, a tuturor ofițerilor din dispecerat care au asigurat serviciul, planificarea activității de inspecție și control al traseelor, a ofițerilor coordonatori din zonă, precum și în emiterea unei adrese către Ministerul Afacerilor Interne în vederea desecretizării comunicațiilor din aceeași perioadă, Curtea a constatat că această probă a fost solicitată și în fața instanței de fond și a fost respinsă prin încheierea din data de 19.11.2020, care se regăsește la filele nr. 229-236 din vol. nr. 1 al Tribunalului București - Secția I Penală, motiv pentru care, în baza 420 alin. (5) Cod proc. pen., rap. la art. 100 alin. (4) lit. a) Cod proc. pen., a apreciat că proba cu înscrisurile menționate nu este relevantă sub aspectul concluziei, în raport cu obiectul probațiunii în cauză.

Referitor la depunerea la dosar a raportului întocmit de către martorul Moraru Ionel Dorel, privind incidentul legat de starea tehnică a autospecialei implicate ulterior în accident, și la identificarea și audierea șefului de tură de la garaj aflat în serviciu în momentul depunerii raportului, Curtea a constatat că această solicitare a fost formulată și în fața instanței de fond, fiind admisă, la filele nr. 201-202 din vol. nr. 1 al Tribunalului București - Secția I Penală regăsindu-se adresa emisă de către Direcția Generală de Poliție a Municipiului București din 17.12.2020, din care rezultă fără echivoc că, în urma verificărilor efectuate în evidențele structurii din care făcea parte martorul Moraru Ionel Dorel, respectiv Serviciul Operativ Special, și în cadrul Compartimentului Logistică, nu s-a identificat un asemenea raport înregistrat ori arhivat, așa încât există imposibilitatea obiectivă de a fi pus la dispoziția instanței. Ca atare, în temeiul art. 100 alin. (4) lit. d) Cod proc. pen., respinge această solicitare.

Cu privire la identificarea și audierea șefului de tură de la garaj aflat în serviciu în momentul depunerii raportului, raportat la împrejurarea deja menționată, Curtea a constatat că o astfel de chestiune nu se poate realiza de către instanța de apel, raportat la inexistența acestui raport ca fiind înregistrat sau arhivat, dar și la faptul că instanța de apel nu reprezintă un organ de urmărire penală, cercetarea judecătorească fiind limitată și în apel, în conformitate cu dispozițiile art. 420 alin. (5) și (8) Cod proc. pen.

De altfel, în cauză a și fost administrată proba testimonială cu martorul Moraru Ionel Dorel, acesta fiind audiat de către instanța de fond în condiții de oralitate și nemijlocire, declarația regăsindu-se la filele nr. 218-219 din vol. nr. 2 al Tribunalului București - Secția I Penală, inclusiv cu privire la teza probatorie invocată, respectiv existența unor probleme tehnice anterioare la motocicleta care ar fi fost utilizată de victima Gigină Bogdan Cosmin la momentul accidentului rutier.

În plus, Curtea a constatat că în cauză s-a efectuat, cu privire la starea tehnică a motocicletei, și o expertiză tehnică în faza de urmărire penală, aflată la vol. nr. 6 din dosarul de urmărire penală, iar în fața instanței de fond cu fost comunicate și atașate înscrisuri emise de către Automobile Bavaria, legate de starea tehnică, de chestiunile referitoare la afișajul computer-ului de bord, toate aceste înscrisuri regăsindu-se în vol. nr. 5 al dosarului Tribunalului București - Secția I Penală. Ca atare, respinge proba ca nefiind utilă soluționării cauzei.

În ceea ce privește emiterea unei adrese către administratorul drumului – UAT București pentru a se depune la dosarul cauzei informații cu privire la distanța dintre stâlpii de iluminat stradal, puterea instalată a becurilor sau proiectoarelor aflate sau montate pe aceștia și intensitatea luminoasă furnizată de aceste becuri/lămpi/proiectoare, toate cu referire la data producerii accidentului, Curtea a constatat că acestea au reprezentat și un obiectiv al expertizei încuviințate de către instanța de fond prin încheierea din data de 29.01.2021, iar ulterior s-a constatat imposibilitatea administrării probei cu expertiza având un asemenea obiectiv, astfel cum s-a menționat la fila nr. 69 din vol. nr. 6 al Tribunalului București - Secția I Penală.

Ca atare, în temeiul dispozițiilor art. 100 alin. (4) lit. b) Cod proc. pen., instanța de apel a apreciat că nu este utilă emiterea unei astfel de adrese, având în vedere că pe teza probatorie relevantă, raportat la acuzațiile formulate în prezenta cauză, au fost administrate o serie de alte probe, respectiv înscrisuri, probe testimoniale ș.a.m.d.

Referitor la emiterea unei adrese către I.N.M.H. pentru a comunica, pentru data și ora producerii accidentului, temperatura exterioară și volumul precipitațiilor, în temeiul art. 100 alin. (4) lit. b) Cod proc. pen., Curtea a apreciat că proba nu este utilă, având în vedere că pe teza probatorie invocată au fost administrate suficiente probe, iar în susținerea solicitării apărarea indicând declarațiile mai multor martori care vizează relatări referitoare la starea concretă a vremii la momentul producerii accidentului rutier.

Cu privire la emiterea unei adrese către Ministerul Afacerilor Interne pentru a depune la dosarul cauzei întregul dosar medical al victimei Gigină Bogdan Cosmin și raportat la teza probatorie invocată, audierea medicului care a făcut modificarea pe fișa medicală din iunie 2006 la examenul oftalmologic, dna. dr. Morărescu Mihaela, cu cod parafă 70091, și audierea șefului Direcției Medicale în funcție la data de 17.10.2006 referitor la acordarea derogării nr. 1522061, Curtea a constatat că teza probatorie o constituie starea de sănătate a victimei Gigină Bogdan Cosmin și eventuale probleme de natură oftalmologică atât la momentul încadrării în funcție, cât și la momentul accidentului rutier.

Așadar, în temeiul dispozițiilor art. 100 alin. (4) lit. b) Cod proc. pen., Curtea a respins solicitarea formulată, având în vedere că referitor la aspectele relevante ce formează obiectul probațiunii în prezenta cauză au fost administrate suficiente probe, sens în care constată că, în etapa fondului, instituția publică către care s-a emis o astfel de adresă a dat curs solicitării instanței de fond și a formulat răspunsul aflat la filele nr. 179-188 din vol. nr. 2 al Tribunalului București - Secția I Penală.

Potrivit acestui răspuns, Direcția medicală din cadrul Ministerului Afacerilor Interne a comunicat că nu există un dosar medical al victimei, ci este arhivată fișa medicală care conține antecedentele medicale ale acestuia, anterioare producerii accidentului, care a fost comunicată, aflându-se la filele nr. 180-183 din vol. nr. 2 al Tribunalului București - Secția I Penală.

Totodată, apărarea a depus la dosar, la filele nr. 111-114 din vol. nr. 6 al Tribunalului București - Secția I Penală, chiar fișa medicală de încadrare la care a făcut referire, proba fiind încuviințată de către instanța de fond, condiții în care, în temeiul 420 alin. (9) Cod proc. pen., instanța de apel pune în vedere faptul că, dacă este cazul, poate da o nouă apreciere probelor deja administrate în cauză, nefiind ținută sub nicio formă de aprecierea, interpretarea sau relevanța acordată probei de către instanța de fond.

Referitor la solicitarea formulată în fața instanței de apel, de emitere a unei adrese către S.C. Avanti Dunic S.R.L., furnizorul foliilor autocolante, pentru a pune la dispoziția instanței specificațiile tehnice ale foliilor vândute către S.C. General MPM Impex S.R.L., mai exact gradul de retroreflexie, Curtea a respins-o, în temeiul dispozițiilor art. 100 alin. (4) lit. b) Cod proc. pen., apreciind că această probă este inutilă, având în vedere că s-au administrat suficiente probe pe teza probatorie invocată, la dosar existând facturile de achiziție, dar s-a administrat în cauză și proba testimonială cu martorul Uciu Nicolae, a cărui declarație se regăsește la fila nr. 144 din vol. nr. 5 al Tribunalului București - Secția I Penală, care este reprezentantul S.C. Avanti Dunic S.R.L.

În ceea ce privește solicitarea de efectuare a unei expertize tehnice, având obiectivele precizate prin cererea de probatorii formulată în fața instanței de apel, Curtea a constatat că, într-adevăr, prin încheierea de ședință din data de 29.01.2021 instanța de fond, după ce inițial a dat o altă dispoziție, a revenit și a încuviințat suplimentarea obiectivelor pentru expertiza tehnică deja încuviințată în cauză prin încheierea din 19.11.2020 cu obiectivele suplimentare precizate și în solicitarea adresată instanței de apel, primele 5 aparținând apărării inculpaților Mazilu Petre și S.C. General MPM Impex S.R.L., iar obiectivele cu nr. 6 și 7 fiind formulate de către părțile civile Gigină Cornel Relucă și Sima (fostă Gigină) Carmen.

Prin adresa către I.N.E.C., conținând toate obiectivele, aflată la fila nr. 7 din vol. nr. 3 al dosarului Tribunalului București - Secția I Penală, aceste obiective au fost precizate la pct. 13-19. Raportul de expertiză întocmit de către I.N.E.C. cu privire la obiectivele care intrau în competența acestei instituții se află la filele nr. 166-181 din vol. nr. 3 al Tribunalului București - Secția I Penală, iar la filele nr. 46, respectiv nr. 70 din vol. nr. 3 al Tribunalului București - Secția I Penală, I.N.E.C. precizează, în mod expres, că obiectivele de la pct. 13-19 nu intră în competența sa.

În aceste condiții, la solicitarea subiecților procesuali, instanța de fond a apreciat că tipul de expertiză ar fi specializarea căi ferate, drumuri și poduri și a emis adrese către mai mulți experți tehnici, dintre care dl. Uță Veronel, căruia i s-au comunicat obiectivele expertizei, a fost recuzat și s-a constatat incompatibilitatea acestuia, conform mențiunilor de la fila nr. 22 din vol. nr. 5 din dosarul instanței de fond. În ceea ce îi privește pe ceilalți experți, Curtea constată că toți au formulat răspunsuri în sensul că nu pot efectua expertiza din diferite motive, toate aceste chestiuni fiind regăsite în vol. nr. 5 al instanței de fond.

În acest context, instanța de fond a constatat imposibilitatea administrării expertizei, nefiind identificat un alt tip de expertiză care ar putea lămuri aspectele de interes pentru instanță.

Astfel, constatându-se că efectuarea unei asemenea expertize depășește aria de competență a experților cu specializarea accidente de trafic rutier, că experții tehnici către care s-au emis adrese în cauză au comunicat instanței de fond că nu se poate efectua o expertiză cu obiectivele încuviințate pe bază de fotografii sau declarații, precum și că prin solicitarea formulată în apel, reiterându-se cele 7 obiective, apărarea nu a învederat împrejurări noi care să ducă la necesitatea efectuării unei expertize tehnice pentru a răspunde obiectivelor menționate, Curtea a constatat că nu îndeplinite condițiile prevăzute de art. 172 Cod proc. pen. sau de art. 180 Cod proc. pen., nefiind necesară opinia unui expert tehnic pentru calificarea sau evaluarea unor fapte sau împrejurări care prezintă importanță pentru stabilirea adevărului în cauză.

Ca atare, Curtea a respins solicitarea în temeiul art. 100 alin. (4) lit. b) Cod proc. pen.

În ceea ce privește administrarea probei testimoniale cu martora Ionescu Ruxandra Antoaneta, procuror criminalist din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul București, Curtea constată că o astfel de solicitare a fost formulată și în fața instanței de fond, fiind respinsă prin încheierea din data de 15.12.2022.

Instanța de apel a constatat că proba testimonială constând în audierea în calitate de martor a procurorului criminalist care a efectuat cercetarea la fața locului, se impune a fi respinsă prin raportare la dispozițiile art. 100 alin. (4) lit. f) Cod proc. pen. Astfel, în condițiile în care organul de urmărire penală furnizează mijloace de probă scrise în procesul penal, iar procesul-verbal ce cuprinde constatările personale ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată este mijloc de probă, potrivit art. 198 alin. (2) Cod proc. pen., audierea ulterioară a sa în calitate de martor ar echivala cu atestarea aceleiași situații de fapt într-o dublă calitate, aspect interzis de lege, atât timp cât nu sunt incidente dispozițiile art. 61-62 Cod proc. pen. ori ale art. 114 alin. (4) Cod proc. pen.

Referitor la omisiunea de a dispune măsuri de conservare, ridicare a indicatoarelor rutiere pentru a fi depuse la camera de corpuri delictive; refacerea semnalizării cu indicatoare duse de la aceeași firmă ș.a.m.d., chestiuni invocate de către apărare, Curtea a învederat că, referitor la legalitatea efectuării actelor de urmărire penală, cauza a depășit de mult faza camerei preliminare și nu s-au invocat chestiuni care să se circumscrie unor cauze de nulitate absolută care să poată fi iterate în fața instanței de apel.

Cu privire la proba testimonială constând în audierea martorului Hainăroșie Ioan, indicat ca martor prezent după accidentul rutier, în momentele imediat următoare, și având o specialitate ca expert judiciar în domeniul auto, și a martorului Militaru Ionel, referitor la conducerea motocicletelor pe timp de ploaie, instanța de apel, în temeiul dispozițiilor art. 100 alin. (4) lit. b) Cod proc. pen., a apreciat că nu este utilă și o respinge ca atare, întrucât pe tezele probatorii invocate s-a administrat proba testimonială atât cu martori oculari, cât și cu martori care au relatat referitor la modalitatea de conducere a motocicletelor fie în desfășurarea activității ca lucrător în poliție, fie în desfășurarea unor activități cu caracter privat, iar referitor la posibilele cauze de producere a accidentului, constată că o astfel de chestiune nu intră în competența de stabilire a unui martor, fie el și expert judiciar în domeniul auto, ci acestea intră în competența de soluționare și în domeniul de analiză al instanței de apel investită cu soluționarea cauzei, pe baza materialului probator administrat în cauză.

În ceea ce privește proba testimonială cu martorii Voicu Mihai Marius, Ababei Roberto-Ștefan, dar și Diniță Lucian, Curtea a constatat că solicitările au fost respinse de instanța de fond, cu

privire la primii doi martori de două ori, iar cu privire la ultimul o dată, prin încheierea din data de 19.11.2020.

Față de teza probatorie invocată de către apărare, în temeiul dispozițiilor art. 100 alin. (4) lit. b) Cod proc. pen., instanța de apel a apreciat că nu este utilă administrarea probei testimoniale cu acești martori, referitor la prezența motociclistului rutier în dispozitivul de însoțire, fiind administrate suficiente mijloace de probă, respectiv proba cu înscrisuri, inclusiv la solicitarea inculpaților, cât și proba testimonială, unele dintre declarațiile martorilor audiați cu privire la acest aspect fiind chiar menționate în cererea de probatorii depusă la dosar în fața instanței de apel.

Cu privire la martorii Vlăsceanu Ionuț Daniel, Tufan Marius și Crai Cristian, Curtea a constatat că aceștia au fost audiați în fața instanței de fond în condiții de oralitate și contradictorialitate, iar apărarea nu a invocat elemente de natură să justifice necesitatea reaudierii acestora de către instanța de apel.

O interpretare apreciată ca fiind eronată a declarațiilor unor martori sau faptul că instanța de fond ar fi înlăturat declarațiile unora dintre martorii audiați nu reprezintă argumente pentru reaudierea acestor martori de către instanța de apel, având în vedere că, în conformitate cu dispozițiile art. 420 alin. (9) Cod proc. pen., aceasta poate, dacă este cazul, să dea o nouă apreciere probelor deja administrate în cauză. Totodată, reține că nu s-au învederat aspecte noi care ar trebui lămurite și cu privire la care ar fi necesară administrarea acestor probe în faza cercetării judecătorești în apel.

În ceea ce privește chestiunea legată de proba testimonială cu martorii solicitați de Direcția Națională Anticorupție pe aspectul achitării inculpatului Oprea Gabriel, solicitare care a fost formulată și de către inculpații Mazilu Petre și S.C. General MPM Impex S.R.L., Curtea a constatat că potrivit jurisprudenței Curții E.D.O. nu se poate recunoaște acuzatului un drept nelimitat de a obține convocarea unor martori în fața instanței de judecată, ci instanța națională are competența de a aprecia pertinenta unei „oferte de probă” făcută de acuzat, în măsura compatibilității ei cu noțiunea de proces echitabil raportat la situația juridică a acuzatului care face „oferta de probă”.

Astfel, referitor la solicitarea de administrare a probei testimoniale cu cei 15 martori, formulată de către Direcția Națională Anticorupție, Curtea a amintit că modalitățile de aplicare a art. 6 din Convenție în cadrul procedurilor în apel depind de caracteristicile procedurii despre care este vorba: este necesar să se țină cont de ansamblul procedurii interne și de rolul atribuit instanței de apel în cadrul ordinii juridice naționale.

Potrivit Curții E.D.O., admisibilitatea probelor intră, în primul rând, sub incidența normelor de drept intern, instanțele naționale fiind cele care trebuie să evalueze probele administrate, iar sarcina încredințată Curții prin Convenție constă exclusiv în a cerceta dacă procedura considerată în ansamblul său, inclusiv modul de prezentare a mijloacelor de probă, a avut un caracter echitabil, în acest sens fiind *Cauza García Ruiz împotriva Spaniei*.

Așadar, în cauză, în concret, față de motivele de apel formulate de către Ministerul Public și de criticile concrete aduse sentinței penale apelate, aspectele vizează chestiuni de drept pentru care instanța de apel a apreciat că nu este necesară reaudierea celor 15 martori indicați în cererea de probe, motiv pentru care, în temeiul art. 100 alin. (4) lit. b) Cod proc. pen., a respins solicitarea.

Cu privire la solicitarea de audiere a intimatului-inculpat Oprea Gabriel, Curtea a constatat că inculpatul are dreptul, conform art. 83 Cod proc. pen., iar nu obligația de a da declarații în fața instanței de apel.

Ulterior, procedându-se la verificarea poziției procesuale a inculpaților prezenți, în condițiile art. 420 alin. 4 C.proc.pen., apelantul inculpat Mazilu Petre și intimatul inculpat Oprea Gabriel au arătat că nu doresc să fie audiați de instanța de apel.

Curtea, analizând apelurile în cauză în raport de criticile formulate, dar și sub toate aspectele de fapt și de drept, conform art. 417 alin. 2 C. proc. pen., constată că sunt nefondate apelurile declarate de către Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și partea civilă Ciuciu (fostă Gigină) Ioana-Raluca, respectiv sunt fondate apelurile declarate de către inculpații Mazilu Petre și SC General MPM

Impex SRL și părțile civile Sima (fostă Gigină) Carmen, Gigină Cornel Relucă și Direcția Generală de Poliție a Municipiului București pentru următoarele considerente:

1. Cu privire la solicitarea de trimitere a cauzei spre rejudecare formulată de apelanții inculpații Mazilu Petre și SC General MPM Impex SRL

Conform art. 403 alin.1 C. proc.pen., expunerea – ca parte a hotărârii judecătorești – trebuie să cuprindă motivarea soluției cu privire la latura penală, prin analiza probelor care au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei și a celor care au fost înlăturate, și motivarea soluției cu privire la latura civilă a cauzei, precum și analiza oricăror elemente de fapt pe care se sprijină soluția dată în cauză.

Motivarea soluției pronunțate de instanța de judecată constituie o îndatorire care înlătură orice aspect discreționar în realizarea justiției, dând părților din proces posibilitatea să-și formeze convingerea cu privire la legalitatea și temeinicia soluției adoptate, iar instanțelor de control judiciar fiindu-le furnizate elementele necesare pentru exercitarea controlului judecătoresc.

A motiva înseamnă a demonstra, adică a pune în evidență datele concrete care, folosite ca premise, duc la formularea unei concluzii logice. Simpla afirmare a unei concluzii fără arătarea unei date concrete fără a arăta în ce mod a fost stabilită acea dată sau referirea explicită sau implicită la actele cauzei în general, nu înseamnă a motiva, ci a da numai aparența unei motivări.

Potrivit art. 6 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (text invocat de către apărare în susținerea motivelor de apel), orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale, în mod public, în mod echitabil și într-un termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații îndreptate împotriva sa.

Prin urmare, obligația de motivare a hotărârilor judecătorești este și rezultatul exigențelor ce decurg din prevederile Convenției arătate mai sus. În acest sens, textul consacără, pe de o parte, dreptul oricărei persoane de a-și prezenta argumentele și apărărilor în fața instanței de judecată. Însă, pe de altă parte, impune instanței de judecată obligația de a examina în mod efectiv susținerile părților. Cu privire la acest aspect, obligația instanței de motivare a hotărârii pronunțate este singurul mijloc prin care se verifică respectarea drepturilor părților menționate anterior, dar constituie, în același timp, și o exigență care contribuie la garantarea respectării principiului bunei administrări a justiției.

După cum s-a arătat și în literatura de specialitate, motivarea hotărârii judecătorești trebuie să fie pertinentă, completă, întemeiată, omogenă, concretă, convingătoare și accesibilă. Totodată, motivarea este de esența hotărârilor, reprezentând o garanție pentru părți că cererile lor au fost analizate.

În acest sens, în jurisprudența C.E.D.O. s-a constatat încălcarea dreptului la un proces echitabil în condițiile inexistenței unei motivări a hotărârilor judecătorești pronunțate de instanțele naționale. Astfel, în cauza *Suominen c. Finlanda* (hotărârea din 1 iulie 2003, cererea nr.37801/97), Curtea a arătat că art. 6 impune ca orice hotărâre judecătorească să fie motivată, astfel încât justițiabilul să poată observa care dintre argumentele sale au fost acceptate și motivele pentru care unele apărări i s-au respins. În cauza *Garcia Ruiz c. Spania* (hotărârea din 21 ianuarie 1999, cererea nr.30544/96), Curtea a menționat că hotărârile judecătorești trebuie motivate astfel încât să indice de o manieră suficientă motivele pe care se fondează.

Mai mult, în cauza *Boldea c. România* (hotărârea din 15 februarie 2007, cererea nr.19997/02), Curtea a hotărât că s-a încălcat art. 6 paragraf 1, constatând că hotărârile instanțelor române nu au fost suficient motivate și că reclamantului nu i-a fost judecată în mod echitabil cauza privind condamnarea sa. În considerentele hotărârii citate, Curtea a reamintit că dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 paragraf 1 din Convenție, înglobează printre altele, dreptul părților la proces de a prezenta observațiile pe care le consideră relevante pentru cauza lor. Convenția nevizând garantarea unor drepturi teoretice sau iluzorii, ci a unor drepturi concrete și efective (*Artico c. Italiei*, hotărârea din 13 mai 1980, seria A nr. 37), acest drept nu poate fi considerat

efectiv decât dacă aceste observații sunt într-adevăr „ascultate”, adică analizate temeinic de către instanța sesizată. Cu alte cuvinte, art. 6 paragraf 1 implică în special în sarcina instanței obligația de a proceda la o analiză efectivă a mijloacelor, argumentelor și propunerilor de probe ale părților (*Perez c. Franței*, cererea nr. 47287/99, *Van der Hurk c. Țărilor de Jos*, hotărârea din 19 aprilie 1994).

În plus, enunțarea problemelor de fapt și de drept pe care judecătorul s-a întemeiat trebuie să-i permită justițiabilului să aprecieze șansele de succes ale unui recurs promovat în cauză. În cauza *Hadjianastassiou c. Grecia* (hotărârea din 16 decembrie 1992, seria A, nr. 252), Curtea a arătat că judecătorii trebuie să indice cu suficientă claritate motivele pe care își întemeiază deciziile, căci numai astfel un acuzat poate exercita căile de atac prevăzute de legislația națională.

În același timp, însă, se reține – potrivit jurisprudenței aceleiași instanțe de la Strasbourg – că dreptul părților la un proces echitabil, constând în motivarea hotărârii, nu este un drept absolut. Astfel, judecătorul **nu trebuie să răspundă tuturor argumentelor invocate de către părți**, conform hotărârii C.E.D.O. din 19 aprilie 1994, în cauza *Van der Hurk, contra Olanda*. Însă, argumentele decisive pentru soluționarea cauzei trebuie totuși să își găsească reflectare în hotărâre (cauza *Ruiz Torija c. Spania*, hotărârea C.E.D.O. din 9 decembrie 1994).

Instanța europeană este constantă în a statua, legat de buna administrare a justiției, că deciziile judiciare trebuie să indice de o manieră **suficientă** motivele pe care se bazează (cauza *Ruiz Torija c. Spania*, hotărârea din 9 decembrie 1994, cauza *Helle c. Finlanda*, hotărârea din 1 iulie 2003).

În Avizul nr. 11 (2008) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, privind calitatea hotărârilor judecătorești, se arată că obligația instanțelor de a-și motiva hotărârile **nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat în sprijinul unui mijloc de apărare ridicat**. Întinderea acestei obligații poate varia în funcție de natura hotărârii.

Prin urmare, în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum și de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale și de practicile diferite privind prezentarea și redactarea sentințelor și hotărârilor în diferite state. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate.

Așadar, motivarea trebuie să permită urmărirea unui raționament logic care a condus judecătorul la pronunțarea unei anumite soluții. Pentru a răspunde cerințelor unui proces echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că judecătorul a analizat cu adevărat elementele concrete ale speței deduse judecării. Hotărârea judecătorească reprezintă rezultatul concret, sinteza operei de judecată, iar motivarea acesteia reprezintă argumentarea în scris a rațiunii ce-l determină pe judecător să adopte soluția dispusă în cauză.

În cauza de față prima instanță a motivat detaliat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate și împrejurările de fapt reținute în ceea ce privește semnalizarea lucrării de intervenție (de exemplu, paginile 27-38 din sentința atacată), hotărârea apelată conține o analiză a elementelor concrete ale speței deduse judecării, iar în conformitate cu dispozițiile art. 417 C.proc.pen. apelul reprezintă o cale de atac ordinară cu efect devolutiv, instanța de apel având plenitudine de competență pentru a proceda la o reexaminare a chestiunilor de fapt și de drept, în cadrul limitelor impuse de persoana care a declarat apelul și, respectiv, de persoana la care se referă declarația de apel, precum și în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces.

Pe cale de consecință, existența unei motivări a hotărârii apelate apreciate de o parte/un subiect procesual ca nefiind corespunzătoare nu constituie, contrar susținerilor inculpaților, un motiv prevăzut de lege de admitere a apelului cu consecința trimiterii cauzei spre rejudecare, conform dispozițiilor art. 421 pct. 2 lit. b C.proc.pen., atâta timp cât instanța de fond s-a pronunțat cu privire la chestiunile esențiale vizând latura penală și latura civilă ale cauzei cu care a fost investită.

2. Cu privire la fondul apelurilor declarate în cauză vizând latura penală

Curtea constată, pe baza probelor administrate în cauză, că la data de 20 octombrie 2015 pe strada Știrbei Vodă din București, zonă în care se realizau lucrări de intervenție în carosabil de către angajații inculpatei General MPM Impex S.R.L., al cărei administrator și unic asociat este inculpatul Mazilu Petre, a avut loc un accident rutier soldat cu decesul polițistului rutier Gigină Bogdan-Cosmin, în vârstă de 28 de ani, aflat în dispozitivul polițienesc care îl însoțea pe inculpatul Oprea Gabriel (la acea dată Ministru al Afacerilor Interne în Guvernul României).

În mod evident a avut loc o tragedie, ca urmare a decesului unui tânăr polițist, eveniment care a produs suferințe familiei victimei, iar din perspectivă socio-umană și psihologică este firească dorința familiei victimei de identificare a unui vinovat pentru suferința cauzată de decesul unicului copil, respectiv fostului soț, și de tragere la răspundere penală (și civilă) a persoanei/persoanelor vinovate ca o minimă compensație pentru tragedia prin care au trecut, inclusiv în contextul unei mediatizări de necontestat a cazului.

În speță, Curtea notează că interesul opiniei publice pentru cauza în care s-au formulat acuzațiile împotriva inculpaților a fost determinat în primul rând de faptul că victima Gigină Bogdan-Cosmin se afla în dispozitivul polițienesc care îl însoțea pe inculpatul Oprea Gabriel, ministru în Guvernul României, iar imediat după tragedie, respectiv la datele de 28.10.2015 și 05.11.2015 au fost formulate sesizări către autorități judiciare din partea unor jurnaliști și din partea APADOR – CH și Societatea Academică Română (SAR) privind existența unor suspiciuni în legătură cu legalitatea dispunerii măsurilor de însoțire a demnitarilor de către echipaje ale poliției rutiere (filele 1-20 vol. 2 DUP).

Prezumpția de nevinovăție și libertatea presei reprezintă două drepturi fundamentale, recunoscute de către documentele internaționale în domeniul drepturilor omului și de Constituția României. Cerințele lor pot veni uneori în conflict, precum în cazul publicității excesive, putându-se aprecia că uneori pot apărea adevărate fenomene mediatico-juridice sau așa-zise procese mediaticice.

În jurisprudența Curții EDO (cauza *Soylemez contra Turciei*) se amintește că în mod evident instanțele interne nu judecă nicio cauză în vid, că este normal ca un proces ce atrage atenția opiniei publice să fie mediatizat atât înainte, cât și în timpul desfășurării procedurilor penale. De asemenea, în cauza *Mircea contra României* s-a considerat, de exemplu, că datorită unei perioade lungi de timp de la desfășurarea campaniei în presă până la pronunțarea condamnării de către instanță coroborat cu faptul că judecarea cauzei este de competența unor profesioniști ce nu sunt ușor influențabili **nu** s-a adus atingere prezumpției de nevinovăție.

În plus, în cauza *Burzo contra României*, Curtea EDO amintește că trebuie să se ia act de faptul că instanțele care trebuiau să examineze cauza erau alcătuite în totalitate din judecători profesioniști. Spre deosebire de membrii unui juriu, aceștia din urmă dispuneau în mod normal de o experiență și o formare care le permiteau să elimine orice sugestie externă procesului. Nimic din dosar nu conduce la concluzia că, în evaluarea argumentelor prezentate de reclamant și a elementelor acuzării, judecătorii care s-au pronunțat cu privire la fond au fost influențați de afirmațiile din presă (*Craxi contra Italiei, Mircea contra României*).

Instanța de apel mai reține că potrivit art. 103 alin. 1 C.proc.pen. probele nu au o valoare dinainte stabilită, iar aprecierea fiecărei probe se face de organul judiciar sau de instanța de judecată în urma examinării tuturor probelor administrate, **în scopul aflării adevărului**.

Totodată, amintește că potrivit art. 15 alin. 2 C.pen., comiterea unei infracțiuni este singurul temei al răspunderii penale, iar **tragerea la răspundere penală a unui inculpat poate avea loc doar dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de lege**, indiferent de ce deziderate s-au conturat în interiorul familiei victimei sau în rândul opiniei publice în contextul mediatizării de necontestat a cazului. Interesul manifestat de opinia publică pentru cauza de față nu prezintă și nici nu poate prezenta relevanță juridică pentru soluționarea acțiunii penale, hotărârea ce urmează a fi pronunțată în cauză bazându-se **exclusiv pe realizarea unui examen în condițiile legii al probelor administrate în cauză în vederea stabilirii adevărului**. Hotărârea judecătorească trebuie să se întemeieze pe acele probatorii care se coroborează între ele și sunt în măsură să confirme o situație

clară, neafectată de vreun dubiu, indiferent de faza procesuală în care au fost administrate, neexistând prevederi legale care să confere o valoare mai ridicată probelor administrate în faza cercetării judecătorești în detrimentul probelor administrate în faza urmăririi penale ori invers.

După efectuarea unei analize proprii a probatoriului administrat în cauză, atât în cursul urmăririi penale, cât și în cursul cercetării judecătorești, Curtea constată că s-a dovedit, dincolo de orice îndoială rezonabilă - astfel cum impun dispozițiile art. 103 alin. 2 C.proc.pen. - că inculpații Mazilu Petre și GENERAL MPM IMPEX SRL se fac vinovați de comiterea infracțiunii de ucidere din culpă prevăzută de art. 192 alin. 2 C.pen., astfel cum în mod just a reținut și instanța de fond, iar cu privire la intimatul inculpat Oprea Gabriel s-a pronunțat de către Tribunalul București o soluție temeinică de achitare a acestuia prin raportare la temeiul prevăzut de art. 16 alin. 1 lit. a C.proc.pen., însă pentru motivele ce urmează a fi expuse de către instanța de apel.

Se reține, astfel, că prin rechizitoriul nr. 905/P/2015 emis la data de 27 aprilie 2018 de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de Combatere a Corupției, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților persoane fizice Oprea Gabriel și Mazilu Petre, precum și a inculpatei persoană juridică General MPM Impex S.R.L., toți pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă, în modalitatea normativă prevăzută de art. 192 alin. (1) și (2) din Codul penal.

În actul de sesizare a instanței s-a reținut, în esență, că la data de 20 octombrie 2015, ca urmare a nerespectării de către inculpații Oprea Gabriel (la acea dată Ministru al Afacerilor Interne), Mazilu Petre (administrator și unic asociat al General MPM Impex S.R.L.) și General MPM Impex S.R.L. a dispozițiilor legale și a măsurilor de prevedere pentru exercitarea unor activități (activitatea de însoțire a Ministrului Afacerilor Interne de către polițiști rutieri în cazul inculpatului Oprea Gabriel, respectiv activitatea de realizare a unor lucrări în carosabil în cazul celorlalți doi inculpați), pe strada Știrbei Vodă din București a avut loc un accident rutier soldat cu decesul polițistului rutier Gigină Bogdan-Cosmin, în vârstă de 28 de ani, aflat în dispozitivul polițienesc care îl însoțea pe inculpatul Oprea Gabriel.

Potrivit actului de sesizare, acuzațiile detaliate formulate împotriva celor 3 inculpați vizează comiterea infracțiunii de ucidere din culpă în formă agravată, prevăzută de art. 192 alin. 2 C.pen., reținându-se în concret că:

- inculpatul Oprea Gabriel, începând cu preluarea, la data de 23 ianuarie 2014, a funcției de ministru al afacerilor interne, a dispus - cu încălcarea dispozițiilor legale privind însoțirea demnitarilor de către poliția rutieră - însoțirea sa permanentă de către un dispozitiv de poliție rutieră, iar din luna iunie 2015 a dispus ca din acest dispozitiv să facă parte și un polițist rutier motociclist, și a impus ca deplasarea acestui dispozitiv de însoțire să se facă cu viteze foarte mari, punând astfel polițiștii rutieri care executau aceste misiuni de însoțire într-o situație permanentă de risc de accident de circulație, faptă care a avut ca urmare producerea la data de 20 octombrie 2015 a unui accident de circulație în urma căruia victima Gigină Bogdan-Cosmin a decedat;

- inculpații Mazilu Petre și General MPM Impex S.R.L., prin încălcarea dispozițiilor legale privind executarea semnalizării rutiere, nu au luat măsuri pentru instruirea angajaților cu privire la modalitatea corectă de realizare a semnalizării rutiere aferente lucrărilor executate la partea carosabilă și au pus la dispoziția angajaților semne rutiere realizate artizanal, neconforme standardelor de siguranță, faptă care a avut ca urmare realizarea total necorespunzătoare a semnalizării rutiere aferente unei lucrări executate pe strada Știrbei Vodă, punând astfel participanții la trafic care circulau pe această arteră de circulație într-o situație de risc de accident de circulație, faptă care a avut ca urmare producerea la data de 20 octombrie 2015 a unui accident de circulație în urma căruia victima Gigină Bogdan-Cosmin a decedat.

În opinia procurorilor, în antecedenta cauzală pot fi identificate, așadar, următoarele contribuții umane care ar putea avea legătură cu rezultatul specific infracțiunii de ucidere din culpă, și anume:

- ✓ caracterul abuziv al însoțirii deplasărilor inculpatului Oprea Gabriel cu echipaje de poliție rutieră, cu consecința punerii polițiștilor rutieri în situații de risc, fără justificare legală;
- ✓ viteza de deplasare și neadaptarea acesteia la condițiile de trafic impuse de către inculpatul Oprea Gabriel;
- ✓ modalitatea defectuoasă, cu nerespectarea cadrului legal, de realizare de către angajații General MPM Impex S.R.L. a semnalizării lucrării realizate pe suprafața carosabilă.

a. Cu privire la conduita imputată inculpatului Oprea Gabriel

Referitor la caracterul *abuziv* al însoțirii deplasărilor inculpatului Oprea Gabriel cu echipaje de poliție rutieră, Parchetul a susținut că inculpatul Oprea Gabriel, în calitate sa de ministru al Afacerilor Interne și încălcând dispozițiile legale care reglementează însoțirea demnitarilor, a dispus însoțirea sa permanentă cu echipaje ale poliției rutiere, care au circulat în regim prioritar, cu încălcarea regimului legal de viteză și a altor reguli de circulație. S-a mai susținut că *inculpatul a determinat nu numai însoțirea sa permanentă cu echipaje ale poliției rutiere, dar și modalitatea de formare a acestor echipaje, respectiv folosirea unei motocicletă a poliției rutiere pentru a facilita deplasarea cu viteză a coloanei oficiale astfel formate.*

În acest context, Curtea reține – pe baza probelor administrate în cauză – că în perioada 23 ianuarie 2014 - 9 noiembrie 2015 inculpatul Oprea Gabriel a deținut funcția de ministru al afacerilor interne și pe cea de viceprim-ministru pentru securitate națională. La preluarea mandatului de ministru al afacerilor interne de către inculpatul Oprea Gabriel, însoțirea demnitarului se realiza de către un echipaj de poliție rutieră format dintr-un singur agent de poliție (șoferul autospecialei). Începând cu data de 29 iunie 2015, moment la care inculpatul Oprea Gabriel îndeplinea temporar și atribuțiile de prim-ministru, dispozitivul de însoțire a fost compus și dintr-o motocicletă a poliției rutiere, condusă de un agent de poliție rutieră, fiind relevant de menționat că și anterior acestei date, atunci când era necesar, ofițerul din echipajul de poliție solicita sprijinul unor motocicliști rutieri. Ulterior acestei date, până la producerea accidentului rutier, motociclistul rutier a rămas permanent în compunerea dispozitivului de însoțire a ministrului afacerilor interne.

Se mai reține că la momentul preluării funcției până în luna iulie 2015 protecția ministrului afacerilor de interne era asigurată de ofițeri din cadrul Serviciului de Protecție și Pază, conform Legii nr. 191/1998 privind organizarea și funcționarea Serviciului de Protecție și Pază. Ulterior acestui moment, activitatea de protecție a inculpatului Oprea Gabriel nu s-a mai realizat de către ofițerii Serviciului de Protecție și Pază, ci de către o subunitate a Direcției de Informații și Protecție Internă din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, anume Diviziunea Protecție Personal, context în care deplasarea a început să se facă cu un autoturism marca Audi cu numărul de înmatriculare B 101 DPP.

Prin urmare, începând cu luna iulie 2015 și inclusiv la data de 20 octombrie 2015, deplasările inculpatului Oprea Gabriel pe raza municipiului București și a județului Ilfov s-au realizat în cadrul unui dispozitiv constituit din autoturismul marca Audi, cu numărul de înmatriculare B 101 DPP, cu care se deplasa demnitarul, o autospecială aparținând Brigăzii Rutiere în care se afla un echipaj format dintr-un agent de poliție (șofer) și un ofițer, precum și un motociclist rutier ca antemergător. La data de 20 octombrie 2015, data producerii accidentului rutier, victima Gigină Bogdan-Cosmin se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu, executând misiunea de însoțire a inculpatului Oprea Gabriel, în calitate de motociclist rutier.

Curtea reține că art. 192 alin. 2 C.pen. incriminează uciderea din culpă ca urmare a nerespectării dispozițiilor legale ori a măsurilor de prevedere pentru exercițiul unei profesii sau meserii ori pentru efectuarea unei anumite activități, ceea ce – potrivit literaturii de specialitate – este cunoscută ca *uciderea din culpă profesională*, întrucât ocrotește, pe lângă relațiile sociale

privind integritatea și viața persoanei, și relațiile privitoare la siguranța exercitării anumitor activități profesionale și speciale care pot constitui surse de pericol deosebit, prin raportare fie la natura activității fie la dispozițiile legale ce reglementează activitatea profesională. Ca atare, această formă agravată a uciderii din culpă vizează caracterul profesional al conduitei periculoase a făptuitorului.

Tot potrivit literaturii de specialitate și jurisprudenței îndelungate în materie (întrucât forma prevăzută de art. 192 alin. 2 C.pen. este identică cu cea care se regăsea în cuprinsul art. 178 alin. 2 Cod penal din 1968), reținerea formei agravate a infracțiunii de ucidere din culpă presupune îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

- făptuitorul să fie un profesionist, un meseriaș sau o persoană care efectuează o anumită activitate (de exemplu, profesionist - medic; meseriaș - mecanic, instalator, etc; persoană care desfășoară o anumită activitate - conducător de vehicul);
- fapta să fie săvârșită în exercițiul profesiei, meseriei ori în îndeplinirea respectivei activități;
- să existe anumite dispoziții legale sau măsuri de prevedere pentru exercițiul profesiei sau meseriei ori pentru efectuarea acelei activități;
- fapta să fie urmarea nerespectării acelor dispoziții legale sau măsuri de prevedere.

Așa cum s-a statuat în doctrină, inclusiv sub imperiul Codului penal din 1968, prin instituirea agravantei legiuitorul a urmărit să determine la prudență pe cei care exercită profesii sau meserii ori desfășoară anumite activități pentru care există dispoziții legale sau măsuri de prevedere tocmai în considerarea faptului că orice neatenție în exercitarea, respectiv efectuarea acestora poate avea consecințe grave, constând chiar în pierderea vieții unei persoane.

Prin urmare, conduita făptuitorului trebuie raportată la activitățile pe care le desfășoară în cadrul profesiei, meseriei sau activității exercitate, întrucât doar încălcarea unor dispoziții legale sau măsuri de prevedere concrete are drept consecință angajarea răspunderii penale, ceea ce înseamnă că nu orice încălcare a dispozițiilor legale se circumscrie ipotezei ilicite prevăzute de norma de incriminare, ci doar încălcarea dispozițiilor legale specifice exercițiului profesiei, meseriei sau activității desfășurate.

În cauza de față, ceea ce se impută inculpatului Oprea Gabriel ca fiind o conduită ce s-ar plia pe dispozițiile art. 192 alin. 2 C.pen. este nerespectarea dispozițiilor legale pentru desfășurarea unei activități, respectiv activitatea de însoțire a ministrului afacerilor interne, întrucât, așa cum s-a arătat, potrivit actului de sesizare acuzația vizează, printre altele, caracterul abuziv al însoțirii deplasărilor cu echipaje de poliție rutieră, cu consecința punerii polițiștilor în situații de risc sporit.

Tot în actul de sesizare se susține că dispozițiile legale încălcate sunt cele prevăzute de art. 223 alin. (3) din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația de drumurile publice, cu următorul conținut: „*în situații deosebite, care impun deplasarea în regim de urgență, pot beneficia de însoțirea cu echipaje ale poliției rutiere și miniștrii din Guvernul României*”.

Curtea observă, însă, că potrivit aceluiași rechizitoriu (paginile 3 și 99) **s-a dispus clasarea față de inculpatul Oprea Gabriel sub aspectul comiterii infracțiunii de abuz în serviciu, în modalitatea normativă prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 din Codul penal.**

Ca situație de fapt, se reținuse în sarcina inculpatului Oprea Gabriel că *prin încălcarea cadrului legal a dispus însoțirea sa permanentă de către efective ale poliției rutiere și că dispozițiile legale încălcate au fost cele prevăzute de art. 223 alin. 3 din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația de drumurile publice, Regulament care a fost aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 1391/2006.*

S-a constatat, însă, că pe parcursul urmăririi penale a apărut Decizia nr. 406/2017 a Curții Constituționale care a dus la abrogarea parțială a infracțiunii de abuz în serviciu, în sensul că doar încălcarea acelor atribuții de serviciu prevăzute de legislația primară (*lege ori ordonanță a guvernului*) poate constitui element material al infracțiunii de abuz în serviciu, nu și încălcarea unor alte acte normative, cum sunt hotărârile Guvernului.

În atare condiții, având în vedere că prevederile normative încălcate de către inculpatul Oprea Gabriel sunt din legislația secundară (*hotărâre a Guvernului*) s-a constatat că în cauză nu mai sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu, acesta constituind motivul pentru care s-a dispus soluția de clasare.

Prin urmare, se observă că aceeași conduită pentru care s-a dat o soluție de clasare prin rechizitoriul din 27.04.2018 este reiterată în cadrul acuzației din prezenta cauză ca fiind una dintre conduitele imputate inculpatului Oprea Gabriel și care s-ar circumscrie elementului material al infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. 2 C.pen.

În actul de sesizare, așa cum s-a arătat, se susține că inculpatul Oprea Gabriel ar fi dispus - cu încălcarea dispozițiilor legale privind însoțirea demnitarilor de către poliția rutieră - *însoțirea sa permanentă de către un dispozitiv de poliție rutieră*, iar din luna iunie 2015 a dispus ca din acest dispozitiv să facă parte și un polițist rutier motociclist, și a impus ca deplasarea acestui dispozitiv de însoțire să se facă *cu viteze foarte mari*, punând astfel polițiștii rutieri care executau aceste misiuni de însoțire *într-o situație permanentă de risc de accident de circulație*, ceea ce ar fi dus la data de 20.10.2015 la moartea - în condițiile unui accident rutier - a polițistului rutier Gigină Bogdan Cosmin.

În acest context, Curtea reține că în literatura de specialitate și în jurisprudența creată sub imperiul Codului penal din 1968, s-a făcut distincția între infracțiunile obstacol și infracțiunile subsecvente.

Astfel, în lucrarea Practică Judiciară penală vol. III Editura Academiei Române, București, 1992, coordonată de reputații autori G. Antoniu și C. Bulai, se arată (pornind de la analiza posibilității reținerii infracțiunii de ucidere din culpă în formă agravată în sarcina conducătorului auto ce încredințează vehiculul unei persoane care nu avea permis de circulație, dacă aceasta, conducând imprudent, omoară o persoană) că atunci când făptuitorul creează prin fapta sa, posibilitatea producerii unor consecințe antisociale, iar această posibilitate nu se poate transforma prin ea însăși în realitate, ci numai prin fapta vinovată a altei persoane, astfel de fapte au fost incriminate de legiuitor ca infracțiuni *distincte*, așa numitele *infracțiuni obstacol*. Deși aceste fapte au fost incriminate pentru a preveni săvârșirea unor infracțiuni mai grave, subsecvente (de unde și denumirea lor de infracțiuni obstacol), acestea din urmă, în cazul în care se săvârșesc, nu absorb în conținutul lor infracțiunile obstacol, care își păstrează autonomia și atrag în mod independent răspunderea penală a făptuitorului, chiar și atunci când tot el ar săvârși infracțiunea subsecventă.

Existența independentă a infracțiunii obstacol și a infracțiunii subsecvente exclude posibilitatea existenței unei legături de cauzalitate între fapta care constituie elementul material al infracțiunii obstacol și urmarea imediată cerută pentru existența infracțiunii subsecvente. Legătura dintre cele două infracțiuni corelative nu trebuie să fie identificată cu legătura cauzală în infracțiune, după cum conexitatea dintre cele două infracțiuni nu duce la unitatea acestora. Ca urmare, în sarcina făptuitorului trebuie să se rețină doar infracțiunea obstacol pe care a săvârșit-o, nu și infracțiunea de ucidere din culpă. Așadar, neexistând legătură de cauzalitate între fapta celui care săvârșește infracțiunea obstacol și urmarea imediată a infracțiunii subsecvente, nu se poate pune problema tragerii la răspundere penală pentru infracțiunea de ucidere din culpă.

În acest context, deosebit de relevante sunt și cele statuate de către judecătorul de cameră preliminară de la Înalta Curte de Casație și Justiție prin încheierea nr. 348 din data de 08.06.2018 în dosarul nr. 1148/1/2018/a1 (filele 305-306 din dosarul menționat, atașat prezentului dosar) când a examinat competența Înaltei Curți de Casație și Justiție prin raportare la cerința prevăzută de art. 48 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală.

În considerentele încheierii amintite s-a reținut - în esență - că printre atribuțiile de serviciu ale inculpatului Oprea Gabriel, ce deținea funcția de ministru al afacerilor interne și calitatea de senator, circumscrie prevederilor art. 7 alin. (1) și alin. (3)-(5) din Ordonanța de Urgență nr. 30/2007 din 25 aprilie 2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, cu modificările ulterioare publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la 8 noiembrie 2016 și art. 1, 9, 10, 35 și 42 alin. (1) din Legea nr. 96/1996 din 21 aprilie 2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, cu modificările ulterioare, publicat în Monitorul Oficial nr. 380 din 3

mai 2006, **nu se regălesc și atribuțiile efective de conducere a autoturismului** (inculpatul se afla în autoturism ca persoană transportată, ca urmare a funcției și calității deținute), precum și **nici cele concrete, de însoțire a autoturismului în care se afla, de către un dispozitiv în coloană** (respectiv stabilirea directă, de o manieră efectivă a componenței numerice și individuale a persoanelor, felul de alcătuire al dispozitivului, amplasarea concretă în cadrul dispozitivului, chiar desemnarea nominală a polițistului rutier Gigină Bogdan-Cosmin, indicarea concretă a vitezei de deplasare și traseele de urmat), **neexistând așadar un raport direct între exercitarea atribuțiilor de serviciu și fapta pretins a fi comisă de către acesta**, respectiv aceea de ucidere din culpă a polițistului rutier Gigină Bogdan Cosmin, în condițiile în care așa cum se reține în rechizitoriu în mod constant, moartea acestuia a survenit într-un accident rutier.

S-a constatat, prin raportare la reglementările atribuțiilor de serviciu, **ce decurg din funcția de ministru al afacerilor interne** și calitatea de senator deținute de inculpatul Oprea Gabriel, că **nu există situații prevăzute ca în exercitarea lor să poată cauza moartea persoanelor**, așa încât **nu există nicio legătură, respectiv un raport direct între exercitarea lor cu fapta de a ucide**, având ca rezultat producerea suprimării vieții, din culpă, a victimei Gigină Bogdan Cosmin (fila 306 din dosarul nr. 1148/1/2018/a1 al ÎCCJ).

Ca atare, ceea ce se impută inculpatului Oprea Gabriel prin actul de sesizare este o faptă cu caracter general, posibil producătoare de consecințe vătămătoare, care însă nu se pot produce decât prin fapta vinovată a unei alte persoane, deci care s-ar putea – dacă ar fi îndeplinite condițiile legale – să se circumscrie exclusiv unei infracțiuni de serviciu (infracțiune obstacol) cu privire la care, însă, s-a dispus încă din aprilie 2018 o soluție de clasare.

Prin urmare, analiza exhaustivă pe care instanța de fond a realizat-o cu privire la însoțirea miniștrilor afacerilor interne de către echipaje ale poliției rutiere (moment de debut, caracter excepțional/temporar sau nu, prezența unui motociclist în dispozitiv anterior și ulterior preluării mandatului de ministru de către inculpatul Oprea Gabriel) nici nu era necesară din perspectiva fundamentării concluziei că nu sunt întrunite condițiile legale pentru tragerea la răspundere penală a inculpatului Oprea Gabriel pentru comiterea infracțiunii de ucidere din culpă prevăzută de art. 192 alin. 2 C.pen. Tribunalul, însă, a optat pentru analiza acestor împrejurări față de modalitatea de formulare a acuzațiilor în cuprinsul actului de sesizare referitor la inculpatul Oprea Gabriel.

Așadar, în contextul arătat, în care s-a pronunțat o soluție de clasare față de inculpatul Oprea Gabriel sub aspectul comiterii infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 din Codul penal, ceea ce trebuie analizat este **dacă, în concret, inculpatul Oprea Gabriel, în data de 20.10.2015 și, mai cu seamă, în contextul deplasării soldate cu accidentul rutier ce a produs moartea victimei Gigină Bogdan Cosmin a avut o contribuție directă** la stabilirea de o manieră efectivă a componenței numerice și individuale a persoanelor dispozitivului de însoțire, felul de alcătuire al dispozitivului, amplasarea concretă în cadrul dispozitivului, chiar desemnarea nominală a polițistului rutier Gigină Bogdan-Cosmin, indicarea concretă a vitezei de deplasare și traseele de urmat.

Analizând din această perspectivă probele administrate în cauză, atât în cursul urmăririi penale, cât și în cursul cercetării judecătorești, Curtea constată că **nu a existat** o acțiune, o conduită, o faptă a inculpatului Oprea Gabriel de stabilire a dispozitivului de însoțire (alcătuire, componență nominală, amplasare concretă), de indicare concretă a vitezei de deplasare ori a traseelor de urmat.

Astfel, Curtea reține că la data de 20 octombrie 2015, în jurul orei 18:15, după terminarea programului de lucru, inculpatul Oprea Gabriel, însoțit de dispozitivul din care făcea parte și victima Gigină Bogdan-Cosmin (în calitate de motociclist rutier), s-a deplasat de la locuința sa, situată pe strada Dr. Robert Koch, în cartierul Cotroceni, la U.M. 0461 a Serviciului Român de Informații, iar de aici din nou către locuința sa.

Potrivit imaginilor video surprinse de camerele de supraveghere instalate în incinta U.M. 0461 a Serviciului Român de Informații, autoturismul inculpatului Oprea a pătruns în interior la ora 18:28:50 și a părăsit această locație la ora 18:51:49. Așa cum rezultă din imaginile video surprinse de camerele de supraveghere exterioare ale Poliției Locale Sector 1, dispozitivul de însoțire a inculpatului Oprea Gabriel a intrat pe DN1, venind din strada Jandarmeriei, iar de aici, traseul urmat

de coloana inculpatului Oprea Gabriel a fost, așa cum a reținut și instanța de fond, intersecția dintre strada Jandarmeriei și șoseaua București-Ploiești, apoi șoseaua București-Ploiești (până la Piața Pieței Libere), șoseaua P.D. Kiseleff (până la Piața Arcul de Triumf), b-dul Mareșal C-tin Prezan (până la Piața Charles de Gaulle), b-dul Aviatorilor (până la Piața Victoriei), strada Buzești (până la intersecția cu Știrbei Vodă), apoi Știrbei Vodă (către intersecția cu Splaiul Independenței până la locul accidentului). În ultima intersecție dintre strada Știrbei Vodă și Calea Plevnei, cea imediat anterioară locului accidentului, coloana a ajuns la ora 19:01:37.

Dispozitivul de însoțire a inculpatului Oprea Gabriel a parcurs această distanță, de aproximativ 10 km, într-un interval de 10 minute și 7 secunde, viteza medie de deplasare fiind de 59.41 de km/oră. Pe parcursul acestei deplasări, aproape toate intersecțiile de pe traseu, începând cu cea de la Piața Presei Libere, au fost asigurate cu agenți de poliție (au fost asigurate 19 intersecții, folosindu-se în acest scop un număr de 27 de polițiști rutieri).

Pe timpul deplasării a început să se întunece și carosabilul a devenit umed, în condițiile unei ploii ușoare. La ora 19:01:37 dispozitivul de însoțire a inculpatului Oprea Gabriel a traversat intersecția dintre strada Știrbei Vodă și Calea Plevnei, iar în momentul imediat următor s-a produs impactul motocicletei cu amenajările rutiere temporare aferente unei lucrări de intervenție efectuate în carosabil, în urma căruia victima Gigină Bogdan-Cosmin a decedat. În zona producerii accidentului, circulația se desfășura pe două sensuri de deplasare, fiecare având câte trei benzi de circulație, iar la momentul producerii accidentului de circulație victima Gigină Bogdan-Cosmin circula pe banda a treia a sensului său de mers, martorii audiați în cauză confirmând că aceasta era modalitatea uzuală de deplasare a motocicletiștilor din componerea coloanelor oficiale.

În ceea ce privește obstacolele de pe carosabil cu care a intrat în coliziune motocicleta condusă de victima Gigină Bogdan-Cosmin, acestea erau reprezentate de un ansamblu de mijloace de semnalizare temporară și garduri de protecție aferente unei lucrări efectuate pe partea carosabilă de către societatea comercială General MPM Impex S.R.L. în beneficiul Distrigaz Sud Rețele S.R.L. Lucrarea executată a constat în săparea a trei gropi în suprafața carosabilă, pe sensul de mers către Splaiul Independenței, pe banda a treia de circulație, iar această lucrare a fost efectuată în baza unui aviz de intervenții în domeniul public eliberat de către Direcția Utilități Publice din cadrul Primăriei Municipiului București, în urma comunicării de către societatea Distrigaz Sud Rețele S.R.L. către această direcție a unui anunț de intervenție.

În ceea ce privește modalitatea de alcătuire a dispozitivului de însoțire a demnitarului (componentă individuală și nominală, amplasare concretă) și traseele de urmat, Curtea constată că la data de 20.10.2015 deplasările inculpatului Oprea Gabriel pe raza municipiului București s-au realizat în cadrul unui dispozitiv constituit din autoturismul marca Audi, cu numărul de înmatriculare B 101 DPP, cu care se deplasa demnitarul, o autospecială aparținând Brigăzii Rutiere în care se afla un echipaj format dintr-un agent de poliție (șofer) – martorul Rusu Andrei Ionuț și un ofițer – martorul Gătan Radu, precum și un motociclist rutier ca antemergător – victima Gigină Bogdan Cosmin.

Din declarațiile martorului Vlășceanu Ionuț Dănuț (filele 25- 27 vol. 3 dosar fond, respectiv filele 103-106 vol. 3 DUP), șef serviciu în cadrul Brigăzii de Poliție Rutieră la data incidentului, rezultă că acesta coordona Biroul dispeceperat, care asigura relaționarea cu polițiștii din teren, și Biroul însoțiri și misiuni speciale, care asigura însoțirea demnitarilor români și străini ce efectuau vizite pe raza municipiului București. A mai specificat martorul că pentru deplasările zilnice ale demnitarilor nu se întocmea o documentație (ca în cazul vizitelor oficiale), ci solicitările de deplasare erau transmise zilnic prin rețeaua radio și notate într-un registru existent la nivelul Biroului Dispeceperat.

În ceea ce privește modul de lucru al lucrătorilor din componerea dispozitivului de însoțire, martorul Vlășceanu Ionuț Dănuț a arătat că *ofițerul de poliție din antemergător se deplasa la ședințele de cooperare unde se transmiteau solicitările pentru ziua în curs, iar acesta transmitea dispeceperatului prin intermediul stației de emisie-recepție prima deplasare, iar dispeceperatul ofițerilor coordonatori. Ofițerii coordonatori, la rândul lor, instalau dispozitivul și comunicau antemergătorului realizarea acestuia. În general, realizarea dispozitivului era verificată prin*

intermediul stației de emisie-recepție. Antemergătorul transmitea dispeceratului pregătirea pentru deplasare, imbarcarea demnitarului, momentul punerii în mișcare și punctele prin care se trecea, dar și momentul ajungerii la obiectiv. Același martor a arătat că motociclistul rutier din componența dispozitivului mergea avansat, aceasta presupunând deplasarea la un interval de o intersecție, două de antemergător, depindea foarte mult de cum stabilea ofițerul din antemergător, cât și de valorile din trafic, rolul lui fiind acela de a fluidiza traficul (când traficul era blocat, motociclistul avea sarcina de a crea un spațiu pentru a permite deplasarea dispozitivului de însoțire, iar în intersecțiile asigurate cu polițiști rutieri, polițistul din intersecție oprea traficul pentru a permite deplasarea dispozitivului de însoțire; în intersecțiile neasigurate de polițiști, motociclistul avea în plus rolul de a opri traficul cu scopul de a permite deplasarea dispozitivului).

Martorul Vlășceanu Ionuț Dănuț a mai arătat că, în plus față de prevederile art. 223 din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, exista o procedură de lucru, adoptată la nivelul IGPR, vizând însoțirea coloanelor oficiale din care făceau parte atât demnitari români, cât și străini.

Curtea constată că martorul face referire la procedura privind asigurarea deplasării pe drumurile publice a coloanelor oficiale (PRO-PS/PR 03) aprobată de Inspectorul General al Poliției Române în data de 16.01.2009 și intrată în vigoare la 02.02.2009 (depusă la dosar - filele 189-200 vol. 2 dosar fond), care confirmă susținerile martorului și atestă faptul că demnitarul nu avea nicio atribuție în stabilirea dispozitivului de însoțire a demnitarului ori traseele de urmat în cursul deplasărilor.

Relevante pentru modalitatea de alcătuire a dispozitivului de însoțire a demnitarului și traseele de urmat sunt și depozițiile martorilor Gătan Radu, Rusu Andrei Ionuț și Ivănescu Marius Gill, acesta din urmă fiind ofițerul de protecție al ministrului de interne la data incidentului.

Martorul Gătan Radu (filele 78-82 vol. 3 DUP, filele 147-151 vol.4 dosar fond) a arătat că se deplasa în autospeciala aparținând Brigăzii Rutiere în calitate de *ofițer de poliție și acesta stabilea traseul de urmat în funcție de destinația comunicată de către aghiotantul demnitarului*, aspect pe care martorul îl comunica dispeceratului Brigăzii Rutiere, mai exact ora la care a fost solicitată instalarea traseului de deplasare, dar și traseul pe care coloana îl urma până la obiectivul stabilit; în continuare, *ofițerii coordonatori direcționau ofițerii rutieri pe traseul de deplasare la fiecare intersecție semaforizată.*

A mai relatat martorul că în timpul deplasărilor avea două stații de emisie recepție, una dintre ele era setată pe canalul de comunicație al Brigăzii de Poliție Rutieră, iar cea de-a doua stație era setată pe un canal de comunicare pe care îl folosea doar echipajul antemergător și aghiotantul ministrului. Comunicările cu aghiotantul se realizau doar prin intermediul stației setată pe acest din urmă canal sau pe telefonul mobil. Telefonul mobil era folosit atunci când aghiotantul ministrului îl suna pe martor pentru a-i comunica locul unde urma să se efectueze deplasarea, iar stația era folosită atunci când se comunica faptul că ministrul se pregătește să coboare din mașină și atunci când dispozitivul trebuia să se pună în mișcare.

Relatările martorului se coroborează și cu elementele de fapt ce rezultă din declarațiile martorului Rusu Andrei Ionuț, șoferul autospecială de poliție din data incidentului (filele 60-62 vol. 3 DUP, respectiv filele 141-146 vol. 4 dosar fond) care a arătat că dispozitivul de însoțire era format din motocicletă, mașină de poliție și mașina demnitarului din spate, iar *traseul pe care trebuia să se efectueze deplasarea nu era comunicat de aghiotantul ministrului, ci era stabilit de ofițerul de poliție care coordona misiunea*. S-a arătat că în timpul deplasărilor comunicarea se realiza de către ofițerul de poliție cu motociclistul rutier prin intermediul stației de emisie recepție, pe canalul poliției rutiere, astfel încât puteau auzi și ceilalți lucrători de poliție rutieră, iar ofițerul de poliție comunica și cu aghiotantul ministrului, această comunicare realizându-se de obicei prin intermediul telefonului mobil. Martorul a arătat în mod expres faptul că în perioada în care a participat la misiunile de însoțire ale ministrului de interne, inculpatul Oprea Gabriel nu l-a apelat niciodată, nici telefonic, nici prin intermediul stației de emisie recepție și nu își amintește să fi făcut acest lucru nici cu ofițerul de poliție.

Martorul Rusu Andrei Ionuț a mai arătat că acele comunicări dintre ofițerul de poliție și motociclistul rutier se refereau în principal la menținerea unei distanțe corespunzătoare (apropiate între el și autospeciala de poliție), iar cele cu aghiotantul se refereau la locurile de destinație a dispozitivului: „Ofițerul de poliție era cel care coordona misiunea de însoțire”.

Referitor la inexistența vreunei contribuții efective a inculpatului Oprea Gabriel (direct sau prin intermediul aghiotantului) în ceea ce privește stabilirea dispozitivului de însoțire și traseele de urmat, relevante sunt și declarațiile martorului Ivănescu Marius Gill (filele 137-138 vol. 3 DUP, filele 191-193 vol. 3 dosar fond). Astfel, acesta era ofițerul care asigură protecția fizică și contrainformativă a demnitarului din iulie 2015 și, în această calitate, a arătat că *nu a stabilit dispozitivul de însoțire și nici traseul de urmat, traseele de deplasare fiind stabilite de către ofițerul de la rutieră, martorul neintervenind niciodată*. De asemenea, martorul a arătat că *ținea legătura doar cu ofițerul din antemergător, neavând acces la comunicările acestuia cu ceilalți polițiști din dispozitiv sau la comunicările polițiștilor între ei*. Martorul a mai relatat că împreună cu șeful echipei de la rutieră *au hotărât ca aghiotantul să nu se implice în probleme ce țin de specificul activității polițiștilor*.

Cu privire la viteza de deplasare a dispozitivului de însoțire în seara zilei de 20 octombrie 2015, declarațiile martorilor ce au asigurat însoțirea inculpatului Oprea Gabriel la momentul respectiv se coroborează în ceea ce privește aspectele relevante în cauză, respectiv că în seara producerii accidentului rutier *nu s-a fixat un reper temporal pentru sosirea la domiciliul inculpatului, iar deplasările către domiciliul acestuia, la final de program, se realizau cu o viteză adaptată condițiilor de trafic*.

Martorul Vlășceanu Ionuț Dănuț (filele 25- 27 vol. 3 dosar fond), întrebat fiind expres, a arătat că, de regulă, viteza de deplasare a unei coloane oficiale este mai mare decât viteza normală, respectiv că *viteza era adaptată în funcție de ce transmitea ofițerul coordonator, de solicitări, condițiile meteo și valorile de trafic* și că *nu are cunoștință ca ministrul Gabriel Oprea să fi dat dispoziții ca membrii dispozitivului de însoțire să se deplaseze cu o anumită viteză*. Transmiterea termenului limită în care trebuia să se ajungă la destinație se făcea tot de către *ofițerul de poliție din antemergător*.

În declarația dată în cursul urmăririi penale martorul Vlășceanu Ionuț Dănuț (filele 103-106 vol. 3 DUP) a mai arătat și faptul că potrivit procedurii de lucru, viteza de deplasare a coloanei este stabilită de șeful echipajului de poliție în funcție de timpul stabilit cu aghiotantul pentru ajungerea la destinație, starea carosabilului, etc. Tot conform procedurii, demnitarul poate cere creșterea vitezei de deplasare, lucru care este transmis prin intermediul aghiotantului, iar ofițerul transmite mai departe acest lucru dispeceratului. Martorul a arătat chiar în cursul urmăririi penale că nu-și amintește ca martorul Gătan Radu să fi cerut mărirea vitezei de deplasare, iar în funcție de comunicările martorului Gătan vizând punctele în care se afla pe traseu, estimarea martorului Vlășceanu Ionuț a fost că viteza de deplasare a coloanei oficiale a inculpatului Oprea nu a depășit 60-70 km/h pe tronsonul Berzei – Știrbei Vodă.

Tot referitor la viteza de deplasare, martorul Gătan Radu a arătat expres că nu au existat situații în care ministrul de interne sau aghiotantul acestuia să le impună prin comunicarea directă sau prin intermediul stației de emisie recepție/telefon mobil să ruleze cu o viteză anume, dar au existat situații în care aghiotantul ministrului le transmitea fie să mărească viteza de deplasare, fie să o reducă. Cu referire la *deplasarea concretă din seara de 20.10.2015, martorul a arătat că în momentul plecării de la unitatea S.R.I. către locuința ministrului afacerilor interne nu s-a fixat un reper temporal pentru ajungerea la destinație*. Martorul a mai relatat că nici anterior nu au existat astfel de situații și că circulația nu se realiza cu viteză sporită când deplasarea se făcea spre domiciliul ministrului: *“În momentul plecării de la S.R.I. către locuința domnului ministru nu am avut fixat un moment în care să ajungem. Niciodată când mergeam către locuința ministrului nu era stabilit un astfel de moment și nu ne grăbeam când mergeam spre casa domnului ministru. Nici în acea zi nu am circulat cu viteză mare la întoarcerea spre locuința ministrului”* (filele nr. 78-82, vol. 3 DUP). Și cu ocazia audierii în fața instanței de fond, martorul Gătan Radu a confirmat că inculpatul Oprea Gabriel nu i-a solicitat sporirea vitezei de deplasare: *„Deplasarea nu reprezenta*

un caz excepțional și nu s-a solicitat de către demnitar sporirea vitezei de deplasare”(filele nr. 147-151, vol. 4 dosar fond).

Elementele de fapt ce rezultă din declarațiile martorilor Vlășceanu Ionuț Dănuț și Gâtan Radu se coroborează cu împrejurările menționate de către martorul Rusu Andrei-Ionuț, acesta relatând că deplasarea către domiciliul inculpatului s-a făcut cu o viteză normală, adaptată condițiilor meteo, fără vreo solicitare de mărire a vitezei de deplasare: „*Pe traseul de întoarcere s-a mers în mod normal, adaptat la condițiile meteo, fără ca ofițerul să ne grăbească în vreun mod*” (filele 63-65 vol. 3 DUP), iar în cursul cercetării judecătorești, martorul a evidențiat și faptul că la finalul programului de lucru deplasarea se făcea cu viteze cuprinse în limite legale: „*La sfârșitul zilei de lucru, când demnitarul era condus la domiciliu, deplasarea se făcea lejer, nu se grăbea nimeni, rulând și cu 40 km/h, 50 km/h, în funcție de trafic. În aceste din urmă situații, aghiotantul ministrului nu ne comunica o oră la care trebuia să ajungem la domiciliul ministrului*” (filele nr. 141-146, vol. 4 dosar fond).

Relevantă sub aspectul vitezei de deplasare a coloanei oficiale în seara producerii accidentului rutier este și declarația martorului Ivănescu Marius-Gill, din conținutul căreia rezultă că nu a existat vreo solicitare cu privire la viteza de deplasare pe parcursul însoțirii: „*În seara accidentului în care a decedat Bogdan Gigină ne deplasam de la Băneasa spre reședința demnitarului. Am comunicat prin stație destinația ofițerului de poliție și nu am mai avut alte comunicări cu acesta pe parcursul deplasării. Nu a existat nicio solicitare cu privire la viteza de deplasare pe parcursul traseului. La momentul deplasării tot carosabilul era liber pe ambele sensuri de deplasare pentru că anterior trecuse pe același traseu coloana președintelui*” (filele nr. 137-138 vol. 3 DUP).

Declarațiile martorilor menționați mai sus se coroborează și cu împrejurările relatate de martorul Diniță Daniel-Ionuț (motociclist rutier care a fost desemnat să asigure însoțirea inculpatului Oprea Gabriel - acesta lucra în ture cu victima Gigină Bogdan-Cosmin și folosea aceeași motocicletă), în cuprinsul căreia martorul prezintă atât modalitatea de realizare a deplasării la finalul programului de lucru, cât și faptul că nu era fixat un moment anume pentru ajungerea la domiciliul demnitarului: „*Arăt că seara, când mergeam către locuința ministrului de interne, la finalul programului, în condiții de trafic liber, pe Știrbei Vodă mergeam de obicei cu viteze de 50-60 km/oră. În momentul în care, la părăsirea unei intersecții, acceleram pentru a mă grăbi către viitoarea intersecție, atingeam viteze de 80-90 km/oră. Acest lucru se întâmpla în condițiile în care nu aveam fixată o oră fixă pentru a ajunge la destinație și nu ne grăbeam*”(filele nr. 1-3 vol. 3 DUP).

Probele testimoniale menționate se coroborează și cu elementele de fapt ce rezultă din procesul-verbal întocmit la data de 16.04.2018 de către lucrători de poliție judiciară din cadrul DNA-Serviciul Tehnic, de redare a comunicărilor purtate de către lucrătorii de poliție rutieră prin intermediul stației de emisie-recepție (sistemul TETRA), pe canalul POL-RUT B1 (*comunicările efectuate în data de 20.10.2015, intervalul orar 18.50.42-19.02.19, nu relevă vreo solicitare de sporire a vitezei de deplasare a dispozitivului de însoțire*).

Totodată, toate declarațiile martorilor redade *in extenso* în cuprinsul rechizitoriului și în cadrul motivelor de apel ale Parchetului, dar și comunicările radio ce tind să confirme modul „*periculos*” de realizare a însoțirii (comunicări realizate în perioada aprilie-mai 2015) sunt lipsite de relevanță probatorie (raportat la limitele acuzației ce trebuie dovedite), neputând, așadar, servi ca temei pentru angajarea răspunderii penale a inculpatului Oprea Gabriel, după cum s-a arătat.

Prin urmare, se constată că nu există nicio probă care să dovedească că inculpatul Oprea Gabriel, în data de 20.10.2015, în contextul deplasării soldate cu accidentul rutier ce a produs moartea victimei Gigină Bogdan Cosmin a avut vreo contribuție la stabilirea de o manieră *efectivă* a componenței numerice și individuale a persoanelor dispozitivului de însoțire, felul de alcătuire al dispozitivului, amplasarea concretă în cadrul dispozitivului, chiar desemnarea nominală a polițistului rutier Gigină Bogdan-Cosmin, indicarea concretă a vitezei de deplasare și traseele de urmat.

Așadar, neexistând în realitatea obiectivă o conduită concretă a inculpatului Oprea Gabriel care să se circumscrie ipotezei ilicite prevăzute de norma de incriminare a art. 192 alin. 2 C.pen., este inutilă analiza din perspectiva raportului de cauzalitate între acțiunea imputată inculpatului Oprea Gabriel prin actul de sesizare și producerea accidentului rutier soldat cu decesul victimei Gigină Bogdan Cosmin, deși un astfel de examen a fost efectuat în mod detaliat de către instanța de fond și a fost criticat în motivele de apel de către Ministerul Public (teoria echivalenței condițiilor și aspectele vizând teza monistă ori teza pluralistă, respectiv teoria imputării obiective a rezultatului).

Ca atare, față de toate cele expuse, Curtea constată că soluția de achitare în temeiul art. 16 alin. 1 lit. a C.proc.pen. a inculpatului Oprea Gabriel sub aspectul comiterii infracțiunii de ucidere din culpă prevăzută de art. 192 alin. 2 C.pen este fondată, însă nu pentru motivele expuse de către instanța de fond, ci pentru considerentele expuse de către instanța de apel.

b. Cu privire la conduita imputată inculpaților Mazilu Petre și GENERAL MPM IMPEX SRL

Curtea constată că în cauză inculpații Mazilu Petre și GENERAL MPM IMPEX SRL nu au formulat obiecții cu privire la dinamica producerii accidentului rutier în care a decedat victima Gigină Bogdan Cosmin, ci au contestat cauzele care au stat la baza producerii acestui accident.

Astfel, accidentul rutier din seara zilei de 20.10.2015 s-a produs în concret prin intrarea în coliziune a motocicletei conduse de victima Gigină Bogdan-Cosmin cu obstacolele de pe carosabil reprezentate de un ansamblu de mijloace de semnalizare temporară și garduri de protecție aferente unei lucrări efectuate pe partea carosabilă de către societatea comercială General MPM Impex S.R.L. în beneficiul Distrigaz Sud Rețele S.R.L.

Respectiva lucrare, așa cum s-a arătat, a constat în săparea a trei gropi în suprafața carosabilă, pe sensul de mers către Splaiul Independenței, pe banda a treia de circulație, și a fost efectuată în baza unui aviz de intervenții în domeniul public eliberat de către Direcția Utilități Publice din cadrul Primăriei Municipiului București, în urma comunicării de către societatea Distrigaz Sud Rețele S.R.L. către această direcție a unui anunț de intervenție.

În vederea efectuării de lucrări de remediere la conducte de distribuție a gazelor naturale din Sectorul 1 și 2 din București, Distrigaz Sud Rețele S.R.L. a solicitat și a obținut de la Primăria Municipiului București un aviz de intervenție în domeniul public pentru perioada 01.10.2015-31.10.2015, respectiv Avizul de intervenție în domeniul public nr. 5973 din 29.09.2015. În baza avizului emis de către Primăria Municipiului București, s-au demarat lucrări specifice și la conducta de gaze naturale de presiune redusă, situată sub trama stradală de pe strada Știrbei Vodă, în fața Casei Radio, având în vedere anumite defecțiuni depistate la aceasta.

În acest scop, a fost solicitată General MPM Impex S.R.L. să efectueze lucrările specifice de construcții necesare pentru remedierea conductei de către lucrătorii Distrigaz Sud Rețele S.R.L., conform unui contract de execuție de lucrări aferente lucrărilor de intervenție la gaze încheiat la data de 19 iunie 2015 între cele două părți.

Efectuarea lucrării a fost comunicată la data de 16 octombrie 2015, anunțul de intervenție fiind aprobat de Direcția Utilități Publice, iar la data de 19 octombrie 2015 Direcția Utilități Publice a aprobat un nou anunț de intervenție, necesar continuării lucrărilor.

În zilele de 15 și 16 octombrie 2015 lucrarea de excavație a fost executată de o echipă de muncitori din care au făcut parte martorii Stan Ionuț (șef de echipă), Petrovai Ștefan și Stan Ștefănel, aceștia săpând **două gropi** în suprafața carosabilă. Potrivit declarațiilor martorilor, semnalizarea lucrărilor spre Calea Plevnei s-a făcut pe o distanță de aproximativ 20-25 de metri. În zilele de 19 și 20 octombrie 2015 lucrările au fost continuate de o altă echipă, din care au făcut parte martorul Corcodel Adrian (șef de echipă) și martorii Alexii Emil, Poporogu Gabriel și Vlad Ionel, care **au mai săpat o groapă** în suprafața carosabilă, față de cele două care fuseseră săpate de prima echipă.

După identificarea defectului la țeava de gaze și adâncirea gropii pentru a permite continuarea lucrului a doua zi, în jurul orei 16⁴⁰, echipa a finalizat activitățile, după care muncitorii au refăcut asigurarea și semnalizarea rutieră.

Potrivit contractului încheiat cu Distrigaz Sud Rețele S.R.L.(beneficiarul lucrării), obligația de semnalizare rutieră a lucrărilor executate a fost asumată de General MPM Impex S.R.L. conform art. 12 din contract, în care se stipulează următoarele: executantul are obligația de a semnaliza șantierele de lucrări (...) **conform legislației în vigoare**"; semnalizarea șantierului se va realiza de către executant în momentul începerii lucrărilor de desfacere cu semne de circulație corespunzătoare, bariere de protecție, panouri de semnalizare/presemnalizare și bandă avertizoare; semnalizarea șantierului se va face corespunzător, **pe timp de zi și noapte, conform dispozițiilor legale în vigoare**; în vederea evitării prăbușirii panourilor de semnalizare/presemnalizare, **acestea vor fi susținute la bază cu dispozitive speciale**.

Tribunalul a redat în mod detaliat dispozițiile legale care reglementau la acel moment activitatea de execuție și semnalizare a lucrărilor executate în partea carosabilă a drumurilor publice, precum și concluziile care se desprind din analiza prevederilor menționate, considerente pe care instanța de apel și le însușește în totalitate, nemaifiind necesară reluarea acestora.

Instanța de apel se limitează la a aminti că respectivul cadru legal, avut în vedere în mod corect de către Tribunal, este reprezentat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. [195/2002](#) privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1391/2006. Totodată, dispoziții privitoare la execuția și semnalizarea lucrărilor executate în partea carosabilă se regăsesc și în alte acte cu caracter normativ, respectiv Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, cu modificările și completările ulterioare, *Normele metodologice privind condițiile de închidere sau instituirea restricțiilor de circulație în vederea executării de lucrări în zona drumului public și/sau protejarea drumului*, aprobate prin Instrucțiunile Comune M.I.-M.T. nr. 1112/2000 și *Standardele SR 1848 privind semnalizarea rutieră, respectiv indicatoare și mijloace de semnalizare rutieră*, aprobate de Asociația de Standardizare din România.

Raportat la aceste prevederi, **ce instituie obligații minime de prudență pentru asigurarea confortului drumului pentru ca vehiculele să poată circula în siguranță în limitele impuse de reglementările de circulație rutieră**, se constată că în mod corect instanța de fond a reținut că lucrarea efectuată pe strada Știrbei Vodă trebuia semnalizată în felul următor:

- pe strada Știrbei Vodă, înainte de intersecția acesteia cu Calea Plevnei, în afara părții carosabile, trebuia amplasat un indicator retroreflectorizant cu semnificația „drum în lucru” (cel puțin aceeași clasă de retroreflexie cu semnalizarea curentă), sub care trebuia să se instaleze un panou adițional cu **distanța între indicator și începutul locului periculos**;

- **imediat după intersecție** (după banda dedicată virajului la dreapta către Calea Plevnei, în afara părții carosabile, trebuia amplasate, grupat, două indicatoare retroreflectorizante cu semnificația „drum îngustat” și „limitare de viteză 30 km/h” (cel puțin aceeași clasă de retroreflexie cu semnalizarea curentă);

- **indicatorul cu semnificația „limitare de viteză 60 km/h” trebuia demontat sau acoperit, cu o mască, pe toată durata instituirii restricțiilor temporare de circulație**;

- pentru organizarea în bune condiții a circulației în zona de desfășurare a lucrărilor (devierea circulației de pe banda III pe banda II) **ar fi trebuit amplasate balize direcționale reflectorizante, în cascadă, completate cu lămpi cu lumină galbenă intermitentă**;

- lucrarea propriu-zisă trebuia împrejmuțată cu garduri și bariere simple și direcționale realizate cu folie **retroreflectorizantă**;

- la capătul lucrării dinspre Splaiul Independenței ar fi trebuit amplasate indicatoare care să indice finalizarea restricțiilor de circulație;

- pe Calea Plevnei, de o parte și de alta a intersecției cu strada Știrbei Vodă, **în afara părții carosabile**, trebuia amplasat **câte un indicator retroreflectorizant** cu semnificația „drum în lucru”,

sub care trebuia să se instaleze un panou adițional cu distanța între indicator și începutul locului periculos.

Referitor la modalitatea concretă în care a avut loc semnalizarea lucrării de pe str. Știrbei Vodă, se reține mai întâi că locul producerii accidentului a făcut obiectul a două activități de cercetare la fața locului, prima efectuată de către lucrători din cadrul Brigăzii Rutiere - Serviciul Accidente Rutiere, în intervalul orar 19:20-22:30, iar cea de-a doua de către o echipă operativă formată dintr-un procuror criminalist din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul București, lucrători de poliție din cadrul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București - Serviciului Omoruri și criminaliști din cadrul Brigăzii Rutiere, în intervalul orar 20:15-23:50. Așa cum a reținut tribunalul, constatările rezultate în urma ambelor procedee probatorii sunt concordante sub toate aspectele și complementare, cu excepția lungimii segmentului de drum în care au fost desfășurate indicatoarele rutiere temporare de semnalizare a lucrării de intervenție efectuate.

Potrivit constatărilor efectuate cu ocazia cercetării la fața locului, se reține că prima groapă, cu dimensiunile de 1,50 m/1,50 m și o adâncime de 1,85 m a fost săpată la o distanță de aproximativ 67 metri de intersecția dintre strada Știrbei Vodă și Calea Plevnei, având ca reper bordura Căii Plevnei, iar lungimea de desfășurare a întregii lucrări (cele trei gropi) a fost de aproximativ 12,4 metri.

Lucrarea a fost împrejmuită cu garduri metalice ce aveau aplicate în zona mediană o bandă de culoare galbenă, din folie, inscripționată „*Distrigaz Sud-Pericol de explozie-Lucrăm pentru siguranța dumneavoastră*”, iar la capătul acesteia (pe ultimul gard metalic poziționat longitudinal lângă axul drumului, pe partea stângă a lucrării) a fost atașată o lampă de semnalizare cu lumină intermitentă de culoare galbenă, care funcționa normal la momentul cercetării la fața locului.

De asemenea, lângă gardurile laterale, pe banda a doua de circulație, lângă marcajul longitudinal simplu discontinuu dintre benzile doi și trei, au fost amplasate două indicatoare mobile cu semnificația „*Ocolire*”.

Pe partea carosabilă, de la prima groapă înapoi (direcția Calea Plevnei) au fost dispuse patru indicatoare rutiere temporare de semnalizare a lucrării de intervenție, după cum urmează: unul cu semnificația „*Ocolire*”, unul cu semnificația „*Drum în lucru*”, unul cu semnificația „*Limitare de viteză 30 km/h*” și ultimul (primul din direcția de deplasare a victimei) cu semnificația „*Drum în lucru*”. Pentru stabilizarea indicatoarelor rutiere temporare, muncitorii ***au legat de picioarele de susținere ale acestora saci umpluți cu material rezultat ca urmare a săpării gropii*** (mixtură asfaltică și pământ), iar în perimetrul delimitat de gardul metalic, până la prima groapă, au depozitat și sculele pe care le folosiseră.

Cele patru indicatoare rutiere temporare au fost amplasate pe o distanță de aproximativ 11,4 metri (conform procesului-verbal de cercetare la fața locului întocmit de echipa coordonată de procurorul criminalist din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul București), respectiv aproximativ 18,3 metri, conform procesului-verbal întocmit de echipa din cadrul Brigăzii Rutiere-Serviciul Accidente Rutiere, acest aspect reprezentând singura diferență între cele două procese verbale de cercetare la fața locului.

Ca atare, raportat la modalitatea concretă de semnalizare a lucrării, se constată – în acord cu instanța de fond – că niciuna dintre condițiile minimale referitoare la modalitatea de semnalizare corespunzătoare a lucrării efectuate pe strada Știrbei Vodă nu au fost îndeplinite:

- indicatoarele rutiere au fost amplasate ***pe partea carosabilă*** și stabilizate cu ***saci umpluți cu mixtură asfaltică***;
- indicatoarele rutiere ***nu au fost reflectorizante*** și aveau un grad mare de uzură;
- ***nu au fost folosite balize direcționale*** pentru organizarea circulației și semnalizarea lucrării.

Cu toate că rolul semnalizării rutiere este de a asigura deplasarea în condiții de siguranță și fluentă a participanților la traficul rutier și de a preveni asupra prezenței unor pericole pe sectorul de drum care urmează, precum și asupra naturii acestora, se constată fără dubiu că modul defectuos, improvizat și neglijent de realizare a semnalizării rutiere temporare de către angajații General MPM Impex S.R.L. nu numai că nu a condus la realizarea acestui deziderat, dar a creat și un pericol

suplimentar pentru participanții la trafic, care s-a alăturat pericolului creat de săparea celor trei gropi în carosabil.

Astfel, re poziționarea elementelor de semnalizare și de demarcare a lucrărilor, astfel cum au fost aranjate înainte de momentul producerii accidentului rutier, s-a realizat în cursul desfășurării activității de cercetare a locului faptei. Martorul Corcodeș Adrian a poziționat elementele, indicând modalitatea de semnalizare și amplasamentul elementelor de demarcare ale lucrării din zona producerii accidentului, iar martorii Poporogu și Alexii Emil au confirmat acest amplasament. Reconstituirea semnalizării rutiere și a elementelor de demarcare nu a fost contestată de inculpați, iar martorul Iana Valentin, șeful Biroului Organizarea și sistematizarea circulației din cadrul Brigăzii de Poliție Rutieră, a asistat (în momentul efectuării cercetării la fața locului) la refacerea modalității de semnalizare și amplasamentul elementelor de demarcare ale lucrării de către lucrătorii GENERAL MPM IMPEX SRL, arătând că cei trei muncitori au refăcut semnalizarea de trei ori, separat, pentru a nu fi influențați (filele 22-24 vol. 3 dosar fond).

Apărățile formulate de inculpații Mazilu Petre și GENERAL MPM IMPEX SRL vizează - în esență - următoarele aspecte: foliile care au fost utilizate la confecționarea indicatoarelor rutiere cu ajutorul cărora inculpata GENERAL IMPEX SRL a semnalizat lucrarea de intervenție au fost reflectorizante; semnalizarea era corespunzătoare, folosită la numeroase lucrări de intervenție de către inculpați, în contextul în care anterior nu s-a mai produs niciun accident rutier, iar inculpații nu au fost sancționați, deși ar fi trebuit în cazul în care s-ar fi ajuns la concluzia că semnalizarea nu este una corespunzătoare; împrejurarea că potrivit legislației iluminarea indicatoarelor rutiere pe timp de noapte nu reprezenta o obligație ce revenea inculpaților, ci se putea realiza prin raportare la iluminatul stradal sau la lumina farurilor vehiculelor din trafic, neexistând o obligație a inculpaților de a proceda la o iluminare suplimentară; respectiv, din constatările de la fața locului rezultă că a existat și o lampă de avertizare de culoare galbenă.

În plus, inculpații au arătat că se contestă modul în care s-a efectuat cercetarea la fața locului de către procurorul criminalist și, mai ales, constatările acestuia menționate în procesul verbal legate de caracterul nereflectorizant al indicatoarelor rutiere folosite la semnalizarea lucrării executate de inculpați.

Cu privire la legalitatea efectuării cercetării la fața locului, deși chiar inculpații au arătat că au fost asistați de la început de același apărător ales, Curtea constată că o astfel de chestiune nu a fost invocată de apărare și, ca atare, nu a făcut obiectul dezbaterilor în procedura camerei preliminare, cum rezultă în mod neechivoc din conținutul încheierilor pronunțate în primă instanță și în faza procesuală a contestației de către judecătorii de cameră preliminară din cadrul Tribunalului și Curții de Apel.

Pe de altă parte, dincolo de mențiunile cuprinse în procesul verbal de cercetare la fața locului (care au valoare de constatări personale), la dosarul cauzei există și fotografiile judiciare efectuate cu acest prilej, iar instanța de fond a administrat probe referitoare la existența gradului de retroreflexie necesar unei semnalizări corespunzătoare a lucrării de intervenție executată de GENERAL IMPEX SRL.

Apărarea a invocat declarația martorului Iana Valentin, care a afirmat în cadrul cercetării judecătorești în primă instanță că primul indicator după intersecție din semnalizare era unul de ocolire, *după părerea sa reflectorizant*, fără însă a putea preciza clasa de reflectivitate, întrucât acest aspect se verifică cu un aparat special, *cert este că nici un indicator nu era vopsit* (fila 209 verso vol. 3 DUP, respectiv fila 23 vol. 3 dosar fond), precum și faptul că STAS recomandă ca în interiorul localităților să fie folosite indicatoare cu clasa 2 de reflectivitate.

Afirmația martorului Iana Valentin vizând caracterul reflectorizant al primului indicator plasat după intersecție (martorul a precizat oricum opinia sa – nefiind un specialist în privința foliilor autocolante) este contrazisă nu numai de **declarația inculpatului Mazilu Petre din cursul urmăririi penale** (acesta a recunoscut lipsa caracterului reflectorizant al indicatoarelor rutiere utilizate la semnalizarea lucrării de intervenție, apreciind însă că nu se impunea semnalizarea rutieră cu indicatoare reflectorizante), cât mai ales de **declarația martorului Uciu Nicolae** (reprezentantul societății Avanti Dunic Design S.R.L. de la care au fost achiziționate foliile) din care rezultă că

până în luna octombrie 2015 foliile și stickerele achiziționate de societatea General MPM Impex S.R.L. au fost nereflectorizante (filele 293-300 vol. 3 DUP). Martorul Uciu Nicolae a declarat inițial în cursul cercetării judecătorești că nu-și amintește exact dacă până în octombrie 2015 foliile comandate de către inculpata GENERAL MPM IMPEX SRL erau reflectorizante sau nu, amintindu-și însă că după producerea accidentului rutier s-au comandat de inculpată și folii reflectorizante; întrebând fiind expres de diferența între această afirmație și cea făcută în cursul urmăririi penale, martorul a arătat că este posibil să-și fi adus aminte mai bine la momentul audierii din cursul urmăririi penale, mai aproape de anul 2015, între timp *s-au mai amestecat amintirile legate de colaborarea cu societatea inculpată* (fila 144 verso vol. 5 dosar fond).

Curtea constată că nu există prevederi legale care să confere o valoare mai ridicată probelor administrate în faza cercetării judecătorești în detrimentul probelor administrate în faza urmăririi penale ori invers, însă hotărârea judecătorească trebuie să se întemeieze pe acele probatorii care se coroborează între ele, indiferent de faza procesuală în care au fost administrate. Declarația martorului Uciu Nicolae din cursul urmăririi penale, mai aproape de momentul accidentului, se coroborează și cu mențiunile din facturile de achiziție identificate în contabilitatea inculpatei General MPM Impex S.R.L. și ridicate în cauză, din care rezultă, în acord cu declarațiile martorilor, că abia după producerea accidentului rutier inculpata a achiziționat folii reflectorizante pentru a le folosi la confecționarea indicatoarelor rutiere, foliile anterior achiziționate nefiind reflectorizante. Astfel, anterior producerii accidentului rutier inculpata General MPM Impex S.R.L. a cumpărat „autocolante printate” („stickere autocolante”) având semnificația unor indicatoare rutiere în perioada 18.02.2014- 02.07.2015 la prețul de 17 și 18 lei bucata și abia pe 26 octombrie, după accidentul de circulație, inculpata General MPM Impex S.R.L. a cumpărat, de la același furnizor, un număr de 170 de stickere autocolante reflectorizate, prețul pe bucată fiind de 38 de lei.

Lipsa caracterului reflectorizant al indicatoarelor rutiere se poate constata însă ***și nemijlocit din fotografiile judiciare executate cu ocazia cercetării locului faptei prin comparație cu semnalizarea curentă, iar neconformitatea indicatoarelor rutiere*** (nereflectorizante și cu un grad de uzură ridicat) ***este de domeniul evidenței***, așa încât s-ar putea considera că această împrejurare face parte din categoria faptelor ce nici nu ar mai fi fost necesar a fi dovedite (fotografiile se regăsesc în vol. 4 DUP).

Referitor la faptul că amplasamentul lucrărilor și iluminatul public stradal ar conduce la concluzia că indicatoarele rutiere utilizate erau iluminate, fiind îndeplinite exigențele Regulamentului de aplicare a O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice potrivit căruia, pentru a fi vizibile și pe timp de noapte, se constată că potrivit art. 65 din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația de drumurile publice, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 1391/2006, ***pentru a fi vizibile și pe timp de noapte***, indicatoarele rutiere trebuie să fie ***reflectorizante, luminoase ori iluminate***.

În acord cu cele menționate în actul de sesizare, dar și în sentința atacată, Curtea constată că textul legal se referă la iluminarea indicatoarelor cu instalații speciale, care trebuie montate ***de cel care are obligația de instala indicatoarele***, nu la iluminarea acestora de lumina stradală, întrucât aceasta poate suferi defecțiuni ori întreruperi, ceea ce ar duce la ineficacitatea indicatoarelor nereflectorizante. De altfel, o astfel de defecțiune s-a și produs în seara producerii accidentului, aceasta constituind la rândul său un factor favorizant ce s-a alăturat cauzalității reținute în cauză, întrucât tot din fotografiile judiciare efectuate cu ocazia cercetării locului faptei (vol. 4 DUP) rezultă că pe partea stângă a străzii Știrbei Vodă iluminat era funcțional doar parțial, din primii cinci stâlpi, începând cu primul de după intersecție, doar doi erau funcționali, restul având lămpile arse. Similar, pe partea opusă, în apropierea lucrării de intervenție, se observă că un alt stâlp, cel care are atașat un indicator rutier cu semnificația „*Oprirea interzisă*”, nu este funcțional fără ca din examinarea fotografiilor judiciare să poată fi determinate cauzele.

Totodată, faptul că iluminarea indicatoarelor cu instalații speciale trebuia realizată de către GENERAL MPM IMPEX SRL rezultă și din împrejurarea că - potrivit prevederilor legale amintite - în cazul lucrărilor executate pe artere magistrale și de legătură din mediul urban, este obligatorie

in toate situațiile folosirea de indicatoare retroreflectorizante, *completate cu lămpi cu lumină galbenă intermitentă*.

Referitor la faptul că modul de semnalizare a lucrării a fost observat de mai mulți polițiști rutieri, atât înainte cât și după accident, iar aceștia nu ar fi avut obiecțiuni cu privire la modul de realizare a semnalizării, Curtea observă că neluarea vreunor măsuri de către poliția rutieră în sensul refacerii semnalizării rutiere realizate de angajații General MPM Impex SRL nu poate în nicio împrejurare influența în vreun fel vinovăția inculpaților Mazilu Petre și General MPM Impex SRL pentru nesemnalizarea corespunzătoare a lucrărilor în contextul dat prin raportare la cadrul normativ și la circumstanțele reale ale cauzei.

Așa cum s-a reținut și în actul de sesizare, caracterul artizanal, nereflectorizant, al indicatoarelor rutiere aferente lucrării efectuate în suprafața carosabilă de angajații General MPM Impex SRL, indicatoare rutiere amplasate la o distanță de doar 11,5 metri/18,3 metri de zona lucrărilor (în condițiile în care până la intersecție exista un spațiu de aproximativ 40 metri) și foarte aproape de nivelul carosabilului, a făcut ca victima Gigină Bogdan-Cosmin să nu poată observa în timp util existența lucrării în carosabil și a semnalizării aferente acesteia și, astfel, s-a lovit de semnalizările rutiere artizanale, după care motocicleta a derapat în urma contactului cu sacii umpluți cu mixtură asfaltică și pământ așezați peste suportul indicatoarelor rutiere.

În concluzie, printre cerințele de bază ale unui indicator rutier se numără ***vizibilitatea ridicată atât pe timp de zi, cât și pe timp de noapte***, esențială pentru a oferi participanților la trafic timpul necesar pentru a înțelege mesajul acestuia și a reacționa corespunzător, iar în cauză, semnalizarea rutieră temporară a fost realizată fără îndeplinirea unor cerințe minime care să asigure deplasarea în condiții de siguranță și fără a se ține cont în amplasarea indicatoarelor rutiere de viteza de circulație de pe sectorul respectiv de drum, ***deficiențe care au făcut ca obstacolele de pe partea carosabilă să fie lipsite de vizibilitate și, pe cale de consecință, să nu poată fi observate în timp util de către victima Gigină Bogdan-Cosmin***.

Referitor la dinamica producerii accidentului rutier, după cum rezultă din interpretarea coroborată a mijloacelor de probă administrate în cauză, respectiv procesele-verbale de cercetare la fața locului, declarațiile martorilor audiați în cauză și raportul de expertiză criminalistică nr. 4 din data de 11 ianuarie 2016 emis de I.N.E.C. - Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice București, respectiv așa cum s-a menționat și în actul de sesizare, se reține că *motocicleta condusă de victimă a intrat inițial în contact cu un sac de rafie ce conținea mixtură asfaltică, sacul s-a rupt, iar mixtura asfaltică s-a împrăștiat pe carosabil*. Totodată, din declarațiile martorilor care au amplasat sacii cu mixtură asfaltică, relatări care sunt confirmate de cele constatate cu prilejul cercetării la fața locului, rezultă că acest sac susținea un indicator rutier temporar, având semnificația „drum în lucru”.

Astfel, în momentul primului impact motocicleta circula pe banda trei de mers, concluzie ce se coroborează și cu elementele de fapt ce rezultă din expertiza realizată asupra imaginilor camerelor de supraveghere și cu constatările făcute cu prilejul cercetării la fața locului, care atestă că *impactul inițial a fost cu un sac de rafie aflat pe banda trei de mers*, iar din declarațiile martorilor angajați care au amplasat sacii de rafie, rezultă că aceștia se aflau pe banda trei.

În continuare, motocicleta a intrat, succesiv, în contact *cu alte indicatoare rutiere și cu sacii de susținere ai acestora, umpluți cu pământ și/sau mixtură asfaltică și cu grilajul aflat înaintea primei gropi*. Așa cum rezultă și din declarațiile martorilor care au amplasat aceste indicatoare rutiere și din constatările făcute cu prilejul cercetării la fața locului, aceste indicatoare se aflau de asemenea pe banda trei de circulație, dispuse oblic față de direcția de mers, din ce în ce mai aproape de banda doi.

Din aceleași probe rezultă că aceste obstacole au fost lovite, succesiv, cu partea lateral dreapta a motocicletei, împrejurare în care s-a desprins carcasa oglinzii retrovizoare dreapta, iar imediat anterior primului impact, motociclistul a încercat o manevră de ocolire spre dreapta; acest fapt rezultă atât din modul de dispersie pe carosabil a mixturii asfaltice din sacul cu care a avut loc cel dintâi impact (dinspre stânga către dreapta, respectiv dinspre banda a treia către banda a doua (și către înainte), mod de dispersie ce impune concluzia că sacul a fost lovit din partea stângă), cât și

din locul unde a fost găsit acest sac (pe mijlocul benzii doi, către dreapta față de locul unde acesta s-a aflat inițial, fapt care – raportat la locul unde sacul s-a aflat inițial, pe banda trei - impune aceeași concluzie, a unei lovituri din partea stângă).

Această manevră de ocolire este atestată de celelalte constatări făcute cu prilejul cercetării la fața locului: toate cele patru indicatoare rutiere amplasate înainte de prima groapă (care, așa cum s-a reținut deja, se aflau pe banda trei, dispuse, gradual, dinspre mijlocul benzii către banda doi) au fost găsite pe banda doi (aproape de banda unu de circulație), ceea ce din nou impune concluzia că acestea au fost lovite dinspre stânga, în condițiile în care victima a virat către dreapta în încercarea de a evita obstacolele;

Tot în raportul de expertiză criminalistică nr. 4 din data de 11 ianuarie 2016 emis de I.N.E.C.- Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice București, se reține că procesul de dezechilibrare s-a datorat probabil contactului motocicletei cu indicatoarele rutiere și grilajele care asigurau lucrările efectuate pe partea carosabilă; respectiv, după ce a lovit succesiv indicatoarele rutiere și grilajele de protecție, motocicleta a trecut pe deasupra primei gropi, aterizând între aceasta și groapa din mijloc, unde s-a răsturnat pe partea lateral dreapta; aici motocicleta a lovit din nou grilajele de protecție, precum și alte două indicatoare rutiere cu semnificația „ocolire”, împrejurare în care victima Gigină Bogdan-Cosmin s-a desprins de pe motocicletă, fiind proiectată pe carosabil, iar motocicleta și-a continuat alunecarea, cazând în cea de-a doua groapă, în poziția reținută cu ocazia cercetării locului faptei.

Potrivit raportului de expertiză tehnică, întocmit în cursul urmăririi penale cu privire la motocicleta implicată în accidentul de circulație, la momentul producerii accidentului rutier autovehiculul se afla într-o stare tehnică corespunzătoare, concluzie care este concordantă cu cea rezultată în urma examinării tehnice a motocicletei de către reprezentanții Automobile Bavaria - Departamentul Moto (filele nr. 12-28, nr. 36, vol. 6 DUP), ceea ce arată că teza apărării în sensul că ar fi existat probleme tehnice se situează pe tărâmul speculațiilor. Față de dinamica producerii accidentului (**observarea obstacolelor în ultimul moment de către victimă și încercarea de a le ocoli, fără a frâna**), chiar în ipoteza în care ar fi existat eventuale defecțiuni la sistemul de frânare (ceea ce oricum nu s-a dovedit că ar fi existat), acestea ar fi fost lipsite de relevanță.

Totodată, din raportul de expertiză medico-legală necropsică întocmit de Institutul Național de Medicină Legală a rezultat că moartea lui Gigină Bogdan-Cosmin a fost violentă și a fost cauzată de hemoragia meningo - cerebrală consecință a unui traumatism cranio - cerebral și facial cu fractură craniană, în cadrul unui politraumatism complex. S-a mai concluzionat că leziunile traumatice constatate la autopsie s-au putut produce prin lovire de corp dur, iar examenul toxicologic a relevat o alcoolemie de 0,00 g ‰ (filele nr. 39-43, vol. 6 DUP).

Pe de altă parte, **apărările inculpaților Mazilu Petre și GENERAL MPM IMPEX SRL sunt fondate sub un alt aspect**, care a fost menționat inclusiv în actul de sesizare a instanței: neadaptarea vitezei de deplasare a motocicletei la condițiile de trafic concrete, împrejurare ce se situează în antecedenta causală a decesului victimei, însă sub nicio formă nu exclude vinovăția inculpaților Mazilu Petre și GENERAL MPM IMPEX SRL.

În mod indubitabil, circulația pe drumurile publice cu încălcarea asumată a regulilor rutiere destinate a asigura siguranța participanților la trafic și, în cazul concret, și cu o viteză de deplasare mult mai mare decât limita legală aplicabilă și inadecvată condițiilor meteorologice și de vizibilitate reduse reprezintă o acțiune care creează un pericol relevant pentru valoarea socială ocrotită, întreaga practică judiciară în materia accidentelor de circulație fiind în acest sens.

Astfel, la momentul producerii accidentului rutier, victima Gigină Bogdan-Cosmin se afla în componerea unei coloane oficiale, deplasându-se cu regim de circulație prioritară. Potrivit art. 61 alin. (2) din O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, **conducătorii autovehiculelor cu regim de circulație prioritară pot încălca regimul legal de viteză sau alte reguli de circulație, cu excepția celor care reglementează trecerea la nivel cu calea ferată, atunci când se deplasează în acțiuni de intervenție sau în misiuni care au caracter de urgență**. De asemenea, art. 5 alin (1) din Procedura privind asigurarea deplasării pe drumurile publice a coloanelor oficiale prevede că **viteza de deplasare a coloanei se va stabili în limitele de siguranță, în funcție de**

condițiile meteo-rutiere, iar alin. (3) că, *în cazuri excepționale, când demnitarul însoțit solicită sporirea semnificativă a vitezei de deplasare, conducătorul misiunii informează despre aceasta dispececeratul.*

O dispoziție similară se regăsește și în Planul-cadru de însoțire a coloanelor oficiale nr. 1240056/03.07.2015, aprobat de directorul general al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, care stabilește atribuțiile echipajului antemergător, în sensul că **activitatea de conducere a coloanei se face cu o viteză aleasă în raport de particularitățile drumului și condițiile atmosferice, fără a depăși limitele de siguranță.**

Curtea reține că cele două expertize criminalistice efectuate în cauză au stabilit că viteza medie de deplasare a coloanei oficiale pe distanța parcursă până la momentul producerii accidentului rutier a fost de 59.41 de km/oră, iar cea a motocicletei la parcurgerea intersecției străzii Știrbei Vodă cu Calea Plevnei a fost de 23 m/s, **echivalentul a 84 km/h.**

Din raportul de expertiză criminalistică nr. 419 din data de 16 decembrie 2015 emis de I.N.E.C. - Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice București rezultă că pe strada Știrbei Vodă, sensul de mers către Splaiul Independenței (*direcția de deplasare a coloanei oficiale*), după banda dedicată virajului la dreapta dinspre Calea Plevnei, pe trotuarul din partea dreaptă, la momentul producerii accidentului era amplasat indicatorul de limitare de viteză la 60 km/h.

Prin urmare, regimul legal de viteză pe strada Știrbei Vodă la momentul producerii accidentului era de 60 km/h, iar la momentul deplasării coloanei oficiale, atât înainte de intersecție, cât și după parcurgerea acesteia **calea de rulare era complet liberă** pe toate cele trei benzi de circulație pe sens, împrejurări ce rezultă atât din imaginile video ale camerelor de supraveghere amplasate în intersecție, cât și din declarațiile martorilor oculari audiați în cauză. Totodată, intersecția traversată de victimă era asigurată cu doi agenți de poliție rutieră care aveau rolul de a facilita trecerea coloanei prin oprirea celorlalte autovehicule ce se deplasau pe Calea Plevnei, iar din relatările acestora rezultă și faptul că intersecția fusese traversată cu câteva minute înainte de coloana oficială a Președintelui României.

Potrivit declarației martorului Finichiu Cristian, care în momentul producerii accidentului rutier se deplasa pe trotuarul din zona Casei Radio, situată în apropierea lucrărilor de intervenție, victima Gigină Bogdan-Cosmin a redus viteza până în intersecția cu Calea Plevnei, posibil pentru a se asigura, după care **a accelerat** către intersecția cu Splaiul Independenței, împrejurare în care a acroșat indicatoarele și grilajul metalic care înconjura lucrările efectuate pe partea carosabilă. *Accelerarea motocicletei* de către victimă înainte de momentul impactului este susținută și de un alt martor ocular, Finichiu Roxana-Elena, soția martorului Finichiu Cristian. În contextul în care polițiștii rutieri audiați în cauză au confirmat că aceasta era o practică uzuală a motocicliștilor antemergător în apropierea unei intersecții (încetinirea motocicletei urmată de accelerare), aceste declarații ale celor doi martori prezintă credibilitate, coroborându-se deopotrivă și cu o constatare a expertului criminalist, respectiv că pe durata trecerii prin cadru (momentul parcurgerii intersecției) **nu se observă vreo modificare a luminozității lămpilor din spate a motocicletei.**

Așadar, pe baza probatoriului administrat în cauză se poate concluziona că la ieșirea din intersecție, motocicleta se afla în regim de creștere a vitezei, ceea ce înseamnă că în momentul apariției stării de pericol concret, și implicit anterior inițierii oricărei eventuale manevre de evitare a impactului, viteza motocicletei era în jur de 84 km/h, fără însă a se putea stabili viteza exactă. Imposibilitatea determinării vitezei cu care rula motocicleta în momentul imediat anterior impactului cu primele obstacole este determinată atât de lipsa urmelor de frânare, cât și de faptul că, ulterior parcurgerii interiorului intersecției, imaginea acesteia a fost obturată de un autobuz care se deplasa în aceeași direcție, dar pe sensul opus, ceea ce a făcut ca impactul să nu fie surprins de camera de supraveghere video amplasată în intersecție.

Totodată, din cele deja arătate, rezultă că indicatoarele rutiere temporare și lucrarea de intervenție au devenit vizibile pentru victimă după intersecție, fără a se putea stabili cu certitudine când anume. Lipsa de vizibilitate a semnalizării rutiere temporare este susținută și de martorul Crăciunică Ionuț - Cristian (polițist rutier care dirija traficul rutier în intersecția străzii Știrbei Vodă cu Calea Plevnei la momentul trecerii coloanei oficiale), conform căruia lucrarea de intervenție era

greu vizibilă pentru autovehiculele aflate în trafic în acele împrejurări spațio-temporale: *Dirijând traficul în intersecție, am observat că această lucrare în carosabil era puțin vizibilă pentru autoturismele care se apropiau de ea, observând cum acestea, cele care circulau pe banda II și banda III, încetineau și virau dreapta pentru a ocoli lucrarea. Nu pot aprecia distanța de la care această lucrare era vizibilă pentru cei care se apropiau, unii virând dreapta mai devreme, alții în schimb frânând chiar în fața gardului care mărginea lucrarea. Observând această problemă în partea carosabilă, colegul meu Tache a comunicat prin stație faptul că există o lucrare în partea carosabilă care este puțin vizibilă, ofițerul care însoțea coloana ministrului de Interne răspunzând că acest lucru este cunoscut întrucât a mai trecut prin zona respectivă de câteva ori*” (filele 147-151, vol. 3 DUP).

Instanța de apel își însușește considerentele pentru care Tribunalul a înlăturat concluzia raportului de expertiză criminalistică întocmit în cursul cercetării judecătorești, în sensul că din intersecție și până la prima coliziune, motocicleta a rulat decelerat, fără a se putea preciza dacă regimul decelerat a fost realizat prin frânare efectivă (acționarea sistemului de frânare) sau a fost determinat de absența accelerării, întrucât expertul criminalist și-a fundamentat concluzia exclusiv prin raportare la viteza avută de motocicletă în intersecție (84 km/h) și cea avută în momentul imediat înaintea trecerii peste prima excavație din carosabil (68 km/h), omițând să valorifice declarațiile martorilor oculari ce confirmă existența unei manevre de accelerare a motocicletei imediat după ieșirea din intersecție. De asemenea, expertul criminalist, la fel cum a reținut și prima instanță, a omis împrejurarea că anterior trecerii peste prima excavație săpată pe partea carosabilă a avut loc și un alt impact, cel cu indicatoarele rutiere amplasate pe partea carosabilă (conform cercetării locului faptei amplasamentul indicatoarelor rutiere s-a desfășurat pe o distanță cuprinsă între aproximativ 11,4 m și aproximativ 18, 3 m), ceea ce a condus în mod cert la o scădere a vitezei motocicletei.

Absența urmelor de frânare și împrejurarea că victima nu a inițiat nicio manevră de ocolire a obstacolelor la momentul imediat al apariției stării de pericol concret fundamentează concluzia că obstacolele de pe partea carosabilă nu au fost observate de victimă decât ulterior apariției stării de pericol concret, ceea ce a pus victima în imposibilitate să inițieze o manevră de frânare eficientă sau una de ocolire a acestora.

Raportat la dinamica producerii accidentului rutier (lovirea, succesiv, cu partea lateral stânga a motocicletei a indicatoarelor rutiere amplasate pe partea carosabilă (primul indicator din direcția victimei era poziționat în zona mediană a benzii de circulație) este justificată concluzia că **victima nu a observat obstacolele decât tardiv**, în momentul imediat anterior primului impact (fără a se putea stabili cu certitudine), și astfel se explică lipsa unei manevre de ocolire a acestora prin partea dreaptă a obstacolelor (pe benzile benzile I și II în mod cert nu circula niciun autovehicul) sau prin partea stângă (în stânga lucrărilor se afla un separator de sens ce permitea o manevră de ocolire a obstacolelor).

În același timp, însă, existau motive rezonabile pentru care victima să se deplaseze cu o altă viteză decât cea cu care rula, respectiv cu **o viteză adaptată condițiilor concrete de trafic, meteorologice și de vizibilitate redusă**, în contextul în care cunoștea existența lucrărilor în zonă și fusese avertizat anterior producerii accidentului să reducă viteza și, implicit, distanța față de autospeciala de poliție, așa cum rezultă din declarațiile martorilor audiați în cauză.

Astfel, martorul Crăciunică Ionuț - Cristian, polițist rutier care dirija traficul rutier în intersecția străzii Știrbei Vodă cu Calea Plevnei la momentul trecerii coloanei oficiale), a arătat că lucrarea de intervenție era greu vizibilă pentru autovehiculele aflate în trafic în acele împrejurări spațio-temporale, iar acest aspect a fost observat de către colegul său, martorul Tache Daniel care **a comunicat prin stație faptul că există o lucrare în partea carosabilă care este puțin vizibilă, iar ofițerul care însoțea coloana ministrului de Interne răspunzând că acest lucru este cunoscut întrucât a mai trecut prin zona respectivă de câteva ori** (filele 87-89 vol. 4 dosar fond).

Martorul Tache Daniel Eduard, polițist rutier care dirija traficul rutier în intersecția străzii Știrbei Vodă cu Calea Plevnei la momentul trecerii coloanei oficiale, coleg în aceeași tură cu martorul Crăciunică Ionuț-Cristian, a confirmat cele relatate și a arătat că a observat că *există*

lucrări în carosabil pe banda 3, **nu se vedea foarte bine cum era împrejmuit locul, fiind și ploaie.** Mai mult, a precizat că *din sensul din care se deplasa coloana oficială, lucrarea nu era foarte vizibilă, întrucât nu avea nimic luminos, era pur și simplu un gard acolo.* Față de această împrejurare, martorul a anunțat personal prin stația emisie recepție că există lucrări în carosabil și **a cerut să existe atenție sporită.** A repetat mesajul de 3-4 ori până când i s-a răspuns prin stație *Cunoaștem situația* (filele 85-86 vol. 4 dosar fond).

În acest context, prezintă relevanță și declarația martorului Gâtan Radu, care a arătat textual următoarele: „*Polițistul care asigură intersecția Calea Plevnei cu Știrbei Vodă, Tache Daniel a transmis în rețeaua radio lucrările ce se aflau pe partea carosabilă în zona Știrbei Vodă. În acel moment nu îmi amintesc dacă eram puși în deplasare pe traseul de retur. După transmiterea informației în rețeaua radio am transmis respectivului coleg că știm de existența lucrărilor întrucât trecusem anterior pe acolo. Comunicațiile au avut loc pe canalul POL-RUT-B1, fiind auzite de toată lumea, inclusiv de Bogdan,*” (fila 149 vol. 4 dosar fond).

Faptul că martorul a arătat că nu a avut confirmare expresă din partea victimei cu privire la acest aspect nu înseamnă că ar fi fost o problemă la sistemul de comunicații (neexistând niciun fel de indiciu în acest sens), atâta timp cât oricum discuția se purta între martorii Gâtan Radu și Tache Daniel pe canalul deschis pentru toți polițiștii și cu atât mai mult cu cât același martor arată că *în momentul în care ne întorceam de la unitatea SRI către domiciliul demnitarului, pe traseul de retur am avut o comunicație prin intermediul stației cu Bogdan* (victima – sbl.ns.), *în sensul că ofițerul care instalase traseul de deplasare m-a apelat în rețeaua radio și mi-a transmis să venim cu atenție la intersecția Șos. Kisselef cu str. Primo Nebiolo* (zonă situată anterior pe traseul de retur celei în care a avut loc accidentul –sbl.ns.), *moment în care l-am întrebat pe Bogdan dacă a recepționat mesajul, iar acesta mi-a confirmat tot în rețeaua radio. Comunicația a avut loc pe canalul POL-RUT-B1, canal folosit de către toți lucrătorii Poliției Rutiere . Discuția a avut loc în felul următor: eu: „809 (indicativul lui Bogdan) ați recepționat?; Bogdan:„, confirm,,*” (fila 148 verso vol. 4 dosar fond).

Totodată, la întrebarea adresată de apărătorul ales al inculpaților Mazilu Petre și GENERAL MPM IMPEX SRL, același martor a arătat că în ziua accidentului **au trecut de trei ori pe lângă respectiva lucrare** (fila 149 verso vol. 4 dosar fond).

De asemenea, martorul Rusu Andrei Ionuț (șoferul autospecialei de poliție la data accidentului) a arătat: *în ziua accidentului pe acel sector de drum, am mai trecut atât eu, cât și Bogdan Gigină; cel puțin când ne-am deplasat la minister am trecut pe acolo pentru că acela era traseul de deplasare* (fila 142 vol. 4 dosar fond). În plus, martorul atestă și o altă împrejurare relevantă: faptul că *de când am plecat de pe DN1, Bogdan a circulat destul de repede, aprecierea mea fiind că a circulat mai repede decât de obicei, așa cum am arătat, ofițerul i-a spus să micșoreze distanța dintre noi* (fila 62 vol. 3 DUP). *Pe parcursul deplasării au existat comunicații radio între Radu Gâtan și Bogdan Gigină prin care primul îi cerea lui Bogdan să nu se mai îndepărteze atât de mult.* Același martor a arătat că *în mod normal victima trebuia să audă toate comunicațiile. O misiune nu poate fi executată fără un contact audio cu restul dispozitivului.* Martorul, de altfel, cunoștea aceste chestiuni, fiind în perioada respectivă și motociclist rutier, renunțând la această activitate după accident, dat fiind faptul că victima care a decedat era chiar finul său (fila 145 vol. 4 dosar fond).

Mai mult, și martorul Dobroiu Dumitru, șoferul mașinii în care se afla demnitarul, a arătat că în data de 20.10.2015, anterior producerii accidentului rutier, au mai trecut prin zona în care se efectuau lucrări pe carosabil, însă pe celălalt sens de mers (fila 189 vol. 3 dosar fond).

Ca atare, chiar dacă victima își desfășura activitate sub regimul de circulație prioritară, conform art. 61 alin. (2) din O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, **era necesară adaptarea vitezei de deplasare la condițiile de trafic concrete** (condiții meteorologice caracterizate de ploaie slabă, vizibilitate redusă, iluminat stradal parțial), cu atât mai mult cu cât existau proceduri scrise care impuneau astfel de măsuri de prevedere, respectiv, așa cum s-a arătat Procedura privind asigurarea deplasării pe drumurile publice a coloanelor oficiale care, la art. 5 alin 1 prevede că *viteza de deplasare a coloanei se va stabili în limitele de siguranță, în funcție de*

condițiile meteo-rutiere, dar și Planul-cadru de însoțire a coloanelor oficiale nr. 1240056/03.07.2015, aprobat de directorul general al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, care stabilește atribuțiile echipajului antemergător, în sensul că *activitatea de conducere a coloanei se face cu o viteză aleasă în raport de particularitățile drumului și condițiile atmosferice, fără a depăși limitele de siguranță*. Totodată, așa cum s-a arătat, deplasarea coloanei se făcea către domiciliul demnitarului (când se circula cu viteză normală, adaptată condițiilor de trafic) și toți martorii care făceau parte din dispozitivul de însoțire la acel moment au arătat că nu a existat vreo solicitare de mărire a vitezei de deplasare.

Curtea observă că inclusiv în actul de sesizare a instanței se reține că din probele administrate în cauză rezultă că victima Gigină Bogdan-Cosmin mai circulase pe acest traseu și că, cel mai probabil, observase lucrarea făcută în carosabil (fila 90 din rechizitoriu).

Motivul pentru care victima nu și-a amintit de existența lucrărilor în carosabil rămâne însă necunoscut. Tot astfel, și motivul pentru modalitatea de reacție a victimei până în momentul imediat anterior primului impact. Tribunalul a identificat două posibile explicații pentru lipsa de reacție a victimei: fie i-a fost obturată vizibilitatea de farurile autovehiculelor aflate în staționare la semafor, pe sensul celălalt de mers (banda de lângă axul drumului), intervenind așa-zisul *fenomen de orbire*, fie victima a făcut o *mişcare de întoarcere a capului înapoi* sau a privit în oglinda retrovizoare a motocicletei pentru a verifica unde se poziționează în raport cu restul coloanei. În actul de sesizare se mai face referire și la starea de oboseală specifică sfârșitului de program (fila 90 din rechizitoriu). Pe de altă parte, cum în mod corect a reținut prima instanță, astfel de explicații se situează în domeniul posibilității, neavând grad de certitudine.

La nivel speculativ rămân și tezele avansate de apărarea inculpaților în sensul că ar exista dubii cu privire la abilitățile de motociclist ale victimei sau la starea de sănătate a acesteia ori la acuitatea vizuală la momentul la care ar fi fost încadrat în Ministerul de Interne, chestiuni nedovedite, atâta timp cât victima era încadrată în Poliție din anul 2006, iar legalitatea încadrării în structurile Ministerului de Interne ori încadrarea pe un anumit post în cadrul instituției nu fac obiectul cauzei de față și nici nu prezintă relevanță juridică în absența unor date care să aibă legătură cu împrejurările esențiale vizând producerea accidentului rutier.

S-a mai invocat de către inculpați faptul că la momentul accidentului victima Gigină Bogdan-Cosmin ar fi circulat cu flip-up căștii ridicat, fapt care i-a afectat vizibilitatea. Această împrejurare, chiar reală de ar fi (în condițiile deteriorării căștii nu se poate determina în mod cert poziția în momentul accidentului a flip-up-ului și a geamului căștii), nu este de natură a influența în vreun fel răspunderea inculpaților Mazilu Petre și General MPM Impex SRL pentru nesemnalezarea corespunzătoare a lucrărilor, întrucât o semnalezare corespunzătoare ar fi permis observarea obstacolelor de către victimă în timp util, independent de poziția flip-up-ului ori a geamului căștii. Pe de altă parte, din declarațiile martorilor audiați în cauză (motocicliști) rezultă că circulația cu flip-up-ul ridicat pe timp de ploaie este folosită uneori de motocicliști tocmai pentru a spori vizibilitatea.

Referitor la faptul că la momentul accidentului casca radio a victimei Gigină Bogdan-Cosmin nu ar fi funcționat, se constată că din probele administrate în cauză rezultă că la momentul accidentului stația și casca radio a victimei Gigină Bogdan-Cosmin funcționa acesta putând să audă și să transmită comunicări. Așa cum s-a reținut deja, acest aspect rezultă din declarațiile martorilor audiați, dar este confirmat și de listinul și înregistrarea comunicărilor radio efectuate în ziua accidentului din care rezultă că inclusiv în deplasarea în cursul căreia a avut loc accidentul ofițerul din mașina de poliție i-a adresat o comandă victimei, iar aceasta a confirmat recepționarea acestei comenzi.

Așadar, deși nu se poate stabili motivul pentru care victima nu și-a amintit de existența lucrărilor în carosabil, cert este faptul că motocicleta rula cu o viteză de aproximativ 84 km/h, într-o zonă în care regimul legal de viteză era de 60 km/h, însă nu s-a realizat o adaptare a vitezei de deplasare la condițiile de trafic concrete (*carosabil umed, ploaie slabă, vizibilitate nocturnă, iluminat stradal* – așa cum se reține și de expertul criminalist, iar *iluminatul stradal era parțial*

funcțional – așa cum rezultă din procesul verbal de cercetare la fața locului și fotografiile judiciare întocmite – vol. 4 DUP).

Curtea nu își însușește concluzia instanței de fond în sensul că viteza de deplasare a motocicletei nu se înscrie în antecedenta causală a accidentului rutier. Tribunalul a motivat această concluzie reținând că accidentul rutier s-ar fi produs și în condițiile în care acesta nu s-ar fi deplasat cu o viteză specifică regimului de circulație prioritar, ci cu viteza legal admisă pe respectivul sector de drum. Astfel, a reținut, cu privire la posibilitatea evitării producerii accidentului rutier, că raportul de expertiză efectuat în cursul cercetării judecătorești a stabilit că, pentru distanța minimă de vizibilitate de aproximativ 30 m, victima Gigină Bogdan Cosmin ar fi putut preveni producerea accidentului, prin frânare, dacă ar fi circulat cu viteza maximă de 55 km/h, adaptată condițiilor de vizibilitate cele mai defavorabile.

Curtea observă că în cuprinsul raportului de expertiză criminalistică efectuat în cursul cercetării judecătorești (filele 166-181 vol. 3 dosar fond) se arată în mod expres următoarele: *Din cauza faptului că nu se poate stabili o distanță exactă dintre motocicletă și locul primului impact, distanță echivalentă cu distanța de vizibilitate din fața frontalei motocicletei în condițiile date ale accidentului, nu se poate stabili viteza de evitare a producerii accidentului în condițiile de vizibilitate date* (pagina 25 din raport, respectiv fila 179 vol. 3 dosar fond).

Referitor la distanța minimă de vizibilitate de aproximativ 30 m, în raport se face mențiunea că la punctul 5 din capitolul Constatări s-a stabilit că la momentul apariției stării de pericol iminent, distanța minimă dintre motocicletă și locul primului impact este de 30 m, în condițiile luării în considerare doar a luminozității oferite de faza scurtă a farurilor. *Ca exemplificare*, se arată în raport, pentru distanța minimă de vizibilitate de aproximativ 30 m, victima Gigină Bogdan Cosmin ar fi putut preveni producerea accidentului, prin frânare, dacă ar fi circulat cu viteza maximă de 55 km/h, adaptată condițiilor de vizibilitate cele mai defavorabile. Se mai arată, însă, că pentru distanțe de vizibilitate mai mici decât spațiul teoretic de oprire (de cca 71 m) producerea accidentului putea fi evitată prin adaptarea vitezei motocicletei la condițiile de vizibilitate; pentru distanțe de vizibilitate mai mari decât spațiul teoretic de oprire (de cca 71 m) producerea accidentului putea fi evitată prin acționarea sistemului de frânare de la momentul apariției stării de pericol iminent. Prin urmare, acestea au fost simple ipoteze de lucru, iar chestiunile certe vizează doar stabilirea unei viteze medii de deplasare a motocicletei la traversarea intersecției de 84 km/h, precum și faptul că din imaginile surprinse de camerele video din intersecția str. Știrbei Vodă cu Calea Pevnei rezultă că *impactul nu este surprins de camera de supraveghere video și nu este surprinsă apariția stării de pericol pentru conducătorul motocicletei*.

În același timp, așa cum s-a arătat, Tribunalul a înlăturat (justificat în opinia instanței de apel) concluziile aceluiași raport vizând faptul că din intersecție și până la prima coliziune, motocicleta a rulat *decelerat*, dar a reținut celelalte concluzii.

Dacă s-ar accepta raționamentul Tribunalului, ar însemna că nu s-ar putea reține în antecedenta causală a decesului viteza de deplasare a motocicletei oricare ar fi fost aceasta (de exemplu, peste 100-200km/h), atâta timp cât nici la viteza legală de 60 km/h accidentul nu putea fi evitat, ceea ce nu poate fi acceptat la nivel logic, dar nici științific, obligația conducătorului vehicului participant la traficul rutier fiind aceea de adaptare a vitezei la condițiile *concrete* de trafic, iar în cauză este cert faptul că motocicleta se deplasa cu o viteză net superioară, de cel puțin 84 de km/h, neadaptată condițiilor de trafic și de vizibilitate concrete (condiții meteorologice - *ploaie, vizibilitate redusă, iluminat stradal funcțional parțial*), astfel cum rezultă din probele administrate.

Pe de altă parte, în orice zonă - din interiorul unei localități - în care se efectuează lucrări de intervenție semnalizate corespunzător, viteza legală este stabilită (temporar) întotdeauna sub 55 de km/h, iar acest aspect trebuia indicat printr-o semnalizare corespunzătoare a lucrării de intervenție în carosabil, pentru ca participanții la trafic – chiar cunoscând de existența lucrărilor – să aibă la dispoziție timpul și spațiul necesare pentru evitarea accidentului prin frânare și/sau ocolire. De altfel, așa cum au declarat și martorii audiați în cauză care au procedat la refacerea semnalizării după accident și astfel cum rezultă din procesele verbale de cercetare la fața locului și fotografiile

judiciare întocmite, indicatorul cu limitare de viteză 30 km/h era al doilea amplasat, fără a fi vizibil corespunzător, iar indicatorul de viteză de 60km/h din intersecția str. Știrbei Vodă cu Calea Plevnei nu era acoperit. Astfel, pe partea carosabilă, de la prima groapă înapoi (direcția Calea Plevnei) au fost dispuse patru indicatoare rutiere temporare de semnalizare a lucrării de intervenție, după cum urmează: unul cu semnificația „Ocolire”, unul cu semnificația „Drum în lucru”, unul cu semnificația „Limitare de viteză 30 km/h” și ultimul (primul din direcția de deplasare a victimei) cu semnificația „Drum în lucru”. Pentru stabilizarea indicatoarelor rutiere temporare, au fost legați de picioarele de susținere ale acestora saci umpluți cu material rezultat ca urmare a săpării gropii (mixtură asfaltică și pământ), iar în perimetrul delimitat de gardul metalic, până la prima groapă, au fost depozitate și sculele pe care muncitorii le folosiseră.

Așa cum s-a arătat, se poate constata și nemijlocit din fotografiile judiciare executate cu ocazia cercetării locului faptei prin comparație cu semnalizarea curentă că este evidentă neconformitatea indicatoarelor rutiere (nereflectorizante și cu un grad de uzură ridicat), inclusiv a celui cu limitare de viteză 30 km/h.

În concluzie, deplasarea motocicletei cu o viteză mult mai mare decât limita legală aplicabilă (de 30km/h) și inadecvată condițiilor meteorologice și de vizibilitate reduse reprezintă o acțiune care creează un pericol relevant pentru valoarea socială ocrotită, însă, nu este în nicio împrejurare de natură a elimina responsabilitatea inculpaților Mazilu Petre și General MPM Impex SRL pentru nesemnalezarea corespunzătoare a lucrărilor, atâta timp cât caracterul artizanal, nereflectorizant, al indicatoarelor rutiere aferente lucrării efectuate în suprafața carosabilă de angajații General MPM Impex SRL, a făcut ca victima Gigină Bogdan-Cosmin să nu poată observa în timp util existența lucrării în carosabil și a semnalizării aferente acesteia și, astfel, s-a lovit de semnalizările rutiere artizanale, după care motocicleta a derapat în urma contactului cu sacii umpluți cu mixtură asfaltică și pământ așezați peste suportul indicatoarelor rutiere.

În cauză, semnalizarea rutieră temporară a fost realizată fără îndeplinirea unor cerințe minime care să asigure deplasarea în condiții de siguranță și fără a se ține cont în amplasarea indicatoarelor rutiere de viteza de circulație de pe sectorul respectiv de drum, deficiențe care au făcut ca obstacolele de pe partea carosabilă să fie lipsite de vizibilitate și, pe cale de consecință, să nu poată fi observate în timp util de către victima Gigină Bogdan-Cosmin pentru ca acesta să aibă posibilități reale de evitare a accidentului rutier.

Prin urmare, împrejurarea că motocicleta s-a deplasat cu o viteză inadecvată condițiilor meteorologice și de vizibilitate reduse nu întrerupe nexul causal și nu exclude sub nicio formă responsabilitatea inculpaților Mazilu Petre și General MPM Impex SRL pentru nesemnalezarea corespunzătoare a lucrărilor. Indiferent de teoriile dezvoltate de doctrină ca fiind aplicabile în analiza legăturii de cauzalitate, se constată că sunt îndeplinite condițiile legale pentru tragerea inculpaților la răspundere penală.

Astfel, dacă ne raportăm la teoria tradițională a echivalenței condițiilor (așa numita teorie a condiției *sine qua non*) apreciată ca fiind cea mai aproape de adevăr de către doctrina tradițională, procedeul la care se recurge pentru a determina care anume dintre condițiile rezultatului are valoare causală este cel al eliminării mintale, ipotetice, a fiecăreia dintre posibilele cauze, pentru a vedea dacă rezultatul dispare în absența acțiunii. În cazul în care o condiție se dovedește indispensabilă (adică dacă, în lipsa ei, rezultatul nu s-ar fi produs), aceasta constituie o cauză a rezultatului. Împotriva acestei teorii au fost formulate numeroase obiecții în doctrină, apreciindu-se că aplicarea sa invariabilă poate conduce, printr-o regresivitate nelimitată, la concluzii absurde, cum ar fi echivalarea mecanică a condițiilor cu cauzele ceea ce este contrar realității și datelor științei.

În literatura de specialitate tradițională (spre exemplu, C.Bulai) s-a arătat că aplicarea justă a acestei teorii trebuie să respecte niște reguli, adică stabilirea legăturii de cauzalitate trebuie să se facă prin stabilirea corectă a antecedentei cauzale. Aceasta presupune identificarea, în antecedenta rezultatului, a tuturor contribuțiilor umane care ar putea avea legătură causală cu aceasta, iar în cazul pluralității contribuțiilor trebuie să se constate legătura dintre ele, lanțul lor neîntrerupt, ținându-se seama de faptul că întreruperea nu poate avea loc decât prin intervenția unui nou lanț causal, fără conexiune cu primul. Dacă celelalte contribuții intervenite ulterior nu aparțin unui lanț

cauzal, ci acționează în cadrul aceluiași proces cauzal, legătura de cauzalitate nu este întreruptă. În practică, aceasta este ipoteza frecvent întâlnită în cazul accidentelor rutiere, culpa concurentă a victimei neexcluzând culpa autorului infracțiunii de ucidere din culpă, cum este cazul și în speța de față.

Potrivit *teoriei imputării obiective a rezultatului*, dezvoltată de doctrina germană și urmată în prezent de cea spaniolă, elvețiană, portugheză, etc, accentul nu trebuie pus pe necesitatea de a identifica existența unui raport cauzal efectiv între acțiune/inacțiune și rezultat, ci pe condițiile în care i s-ar putea imputa autorului faptei rezultatul ca reprezentând consecința acțiunii sale.

În această analiză nu prezintă relevanță dacă prin acțiunea inculpatului a fost cauzat rezultatul, ci dacă urmarea imediată poate fi, în mod obiectiv, imputată acestuia drept consecință a acțiunii/inacțiunii sale.

Așadar, stabilirea raportului cauzal, deși este necesară pentru ca fapta să-i fie imputată autorului, nu este suficientă, fiind necesar ca acțiunea să fi creat sau majorat riscul producerii rezultatului ilicit și, în plus, rezultatul să coincidă cu acela pe care norma legală urmarea să-l prevină prin incriminare.

În doctrina de specialitate recentă (F. Streteanu, D. Nițu) s-a arătat că această teorie preia elemente de la teoria echivalenței condițiilor, de la teoria cauzei adecvate și de la teoria cauzei relevante și are în vedere că simpla verificare a cauzalității naturale nu este suficientă pentru imputarea rezultatului, fiind, în plus, necesar să se constate că acțiunea a creat un pericol pe care legea îl dezaproabă și că rezultatul produs este o materializare a pericolului creat de acțiune. Din acest motiv, teoria imputării obiective a rezultatului presupune un examen în două etape: într-o primă etapă se verifică dacă un anumit comportament a creat un pericol relevant din punct de vedere juridic pentru valoarea socială ocrotită (crearea unui risc nepermis pentru valoarea social protejată), iar într-o a doua etapă se analizează dacă rezultatul produs este o consecință a stării de pericol create prin acțiune/inacțiune (concretizarea stării de pericol în rezultat).

Pentru ca un rezultat să fie imputabil unei fapte, aceasta trebuie în abstract să fie aptă de a produce acel rezultat, respectiv de a periclita valoarea ocrotită prin norma de incriminare. Așadar, o conduită se va aprecia ca fiind periculoasă atunci când este aptă de a produce sau a contribui la creșterea semnificativă a posibilității producerii unui rezultat anume. Concretizarea stării de pericol în rezultat presupune ca rezultatul să fie, în concret, o consecință a acelei stări de pericol care a fost creată sau care a fost agravată prin comportamentul reproșat. În măsura în care rezultatul se produce independent de existența sau inexistența acelei stări de pericol, acesta nu mai poate fi imputat autorului conduitei analizate.

Astfel, imputarea rezultatului va fi exclusă în caz de: risc deviat (rezultatul nu se produce ca urmare a concretizării riscului creat pentru valoarea social protejată, ci are loc, în concreto, din alte cauze); risc culpabil (fapta autorului generează o stare de pericol pentru valoarea socială protejată, dar rezultatul se produce ca urmare a aportului decisiv al victimei); risc egal (riscul la care ar fi fost supusă victima ar fi fost același, chiar dacă autorul ar fi respectat cu strictețe normele de prudență în domeniu); risc neprotejat (rezultatul produs nu este cuprins în sfera de protecție a normei juridice încălcate).

Aplicând toate aceste considerații teoretice la conținutul acuzației formulate de Parchet împotriva inculpaților Mazilu Petre și GENERAL MPM IMPEX SRL, se constată că riscul creat prin comportamentul adoptat de inculpați nu este unul permis de lege. Un comportament concret se va încadra în sfera riscului permis numai în măsura în care au fost respectate toate condițiile prevăzute de lege pentru desfășurarea activității respective. Așa cum s-a subliniat și în doctrină, ipotezele de risc permis intră în discuție mai ales în cazul faptelor săvârșite din culpă.

În cauza de față, într-o primă etapă, se constată că acțiunea imputată inculpaților, aceea de a nu semnaliza corespunzător lucrărilor executate la partea carosabilă, neconform standardelor de siguranță, creând un risc pentru participanții la trafic rutier, este susceptibilă să creeze un pericol (risc) relevant din punct de vedere juridic pentru valoarea socială protejată (integritatea corporală și viața victimei), fiind adecvat *in abstracto* pentru producerea rezultatului tipic prin faptul că

activitatea de executare a unor lucrări în carosabil, care constituie obstacole pentru traficul rutier, creează o stare de pericol intrinsecă, generată de riscul producerii accidentelor rutiere.

Trecând la cea de-a doua etapă a analizei, se constată că rezultatul produs *in concreto* (decesul victimei) este cuprins în sfera de protecție a normei juridice încălcate, nefiind incidentă ipoteza *riscului neprotejat*. Putem fi în prezența unui risc neprotejat, cu consecința excluderii imputării, trebuie să se producă un rezultat care nu se încadrează în scopul normei juridice încălcate, adică atunci când nu coincide cu rezultatul pe care norma încălcată își propunea să îl prevină.

În speță, însă, scopul normei este protejarea participanților la trafic și desfășurarea în condiții de siguranță a traficului rutier, activitatea de execuție și semnalizare a lucrărilor executate în partea carosabilă a drumurilor publice beneficiind, așa cum s-a arătat, de un amplu cadru normativ, inclusiv cu privire la modalitatea de realizare a semnalizării rutiere aferente lucrărilor efectuate pe drumurile publice (*Normele metodologice privind condițiile de închidere a circulației și de instituire a restricțiilor de circulație în vederea executării de lucrări în zona drumului public și/sau pentru protejarea drumului*, aprobate prin instrucțiunile comune ale ministerului de interne și ministerului transportului nr. 11112/411/2000).

Potrivit acestui cadru normativ, principiile semnalizării rutiere temporare sunt: principiul adaptării la caracteristicile arterei rutiere, principiul coerenței, principiul valorificării și principiul de percepere a semnificației semnalizării.

Astfel, în cazul în care semnalizarea rutieră temporară contrazice semnalizarea rutieră curentă, existentă pe drum, este obligatoriu să se demonteze indicatoarele cu caracter permanent care contrazic semnalizarea temporară, sau să se acopere fețele acestora, cu o mască, pe toată durata închiderii sau instituirii restricțiilor temporare de circulație (principiul coerenței).

Semnalizarea rutieră temporară trebuie să informeze participanții la trafic asupra situației exacte pe care o vor întâlni (localizarea și amploarea lucrărilor, condițiile de circulație în zona lucrărilor) și trebuie aplicată de o asemenea manieră încât să fie credibilă, fiind totodată necesar ca situația în zona lucrărilor să fie efectiv cea la care se așteaptă participantul la trafic, în urma percepției mesajului presemnalizării și semnalizării temporare (principiul valorificării).

Pentru perceperea în timp util a semnificației semnalizării rutiere temporare de către participanții la trafic și asigurarea timpului necesar efectuării manevrelor ce se impun, indicatoarele rutiere pot fi repetate deasupra sau pe partea stângă a drumului și trebuie să îndeplinească următoarele condiții: să fie realizate în conformitate cu prevederile standardelor în vigoare (dimensiuni, simboluri, înscrisuri și retroreflexie), să fie judicios amplasate, să fie grupate în număr limitat, maximum două indicatoare pe același suport sau alăturate, să fie curate și în bună stare.

Ca atare, prescripțiile normative în vigoare instituie obligații minime de prudență pentru asigurarea confortului drumului pentru ca *vehiculele să poată circula în siguranță în limitele impuse de reglementările de circulație rutieră* și să se evite producerea accidentelor rutiere și, pe cale de consecință, evitarea încălcării relațiilor sociale referitoare la integritatea corporală și viața persoanelor, însă aceste norme nu au fost respectate de către inculpații Mazilu Petre și GENERAL MPM IMPEX SRL care aveau obligația de a semnaliza corespunzător lucrarea de intervenție în carosabil, a de asigura și a folosi mijloace auxiliare de semnalizare retroreflectorizante (*indicatoare rutiere temporare și balize*) și de a le amplasa potrivit cadrului normativ în vigoare, context în care s-a produs accidentul rutier din data de 20.10.2015 ce a avut ca urmare decesul victimei Gigină Bogdan Cosmin.

Această obligație revenea inculpatei General MPM Impex S.R.L și reprezentantului legal al acesteia, inculpatul Mazilu Petre, cel care în fapt și în drept deținea și deține controlul persoanei juridice.

Curtea amintește că în cazul infracțiunilor din culpă, stabilirea aspectului psihic al legăturii de cauzalitate este realizată atunci când făptuitorul nu și-a dat seama că actul său ar putea produce urmarea, deși trebuia și putea să-și dea seama de aceasta sau când și-a dat seama de posibilitatea producerii urmării, dar a considerat în mod greșit că aceasta nu va avea loc. Astfel cum s-a subliniat în literatura de specialitate, este suficient, pentru existența legăturii de cauzalitate la infracțiunile din

culpă, să se constate că făptuitorul trebuia și putea să-și dea seama de urmarea periculoasă pe care contribuția sa ar putea-o produce. Cu alte cuvinte, stabilirea legăturii cauzale sub aspect psihic, în cazul infracțiunilor din culpă, înseamnă și stabilirea culpei ca element al infracțiunii.

Modelul răspunderii persoanei juridice potrivit art. 135 C.pen. este unul direct, *persoana juridică răspunzând pentru fapta proprie*. În ceea ce privește *elementul material*, art. 135 alin. 1 C.pen. consacră trei criterii pe baza cărora o infracțiune poate fi atribuită unei persoane juridice. Potrivit acestui text de lege, persoanele juridice răspund penal pentru infracțiunile săvârșite *în realizarea obiectului de activitate sau în interesul ori în numele persoanei juridice*.

În cazul primei categorii de infracțiuni, fapta trebuie să fie – potrivit doctrinei de specialitate – în strânsă legătură cu obiectul de activitate, respectiv să fie vorba despre infracțiuni care se leagă de politica generală a persoanei juridice sau de activitățile principale menite să ducă la realizarea obiectului social (de exemplu, infracțiunile privind concurența sau regimul unor activități economice).

În categoria infracțiunilor comise în interesul persoanei juridice intră acele fapte care exced obiectului de activitate, dar care sunt susceptibile să aducă un beneficiu persoanei juridice, iar prin beneficiu se înțelege nu doar obținerea unui profit, ci și evitarea unei pierderi. De exemplu, infracțiuni de corupție pentru obținerea unui contract avantajos pentru firmă sau uciderea unei persoane care, prin poziția sa, este importantă pentru o societatea concurentă.

În ceea ce privește *infracțiunile comise în numele persoanei juridice*, acestea sunt fapte care nu se leagă nemijlocit de obiectul de activitate al persoanei juridice și nici nu sunt de natură a aduce un beneficiu acesteia, dar *se comit în procesul organizării și funcționării persoanei juridice, incluzând și faptele omisive săvârșite pentru evitarea antrenării unor cheltuieli*.

În cauza de față, infracțiunea reținută în sarcina persoanei juridice se încadrează în prima categorie, cum în mod just a reținut și Tribunalul. De altfel, și inculpatul Mazilu Petre, cu ocazia audierii (filele 101-103 vol. 6 dosar fond), a arătat că firma GENERAL MPM IMPEX SRL avea obligația, potrivit contractului cu SC Distrigaz Sud Rețele, de a efectua semnalizarea rutieră și, totodată, avea în obiectul de activitate realizarea de lucrări confecții metalice și, chiar dacă nu există un cod CAEN de confecționare a indicatoarelor rutiere, orice firmă care avea în obiectul de activitate realizarea de lucrări și confecții metalice poate să execute astfel de semne de circulație, respectând standardele în materie din România și materialele folosite. De asemenea, inculpatul a mai arătat că: *În activitatea de realizare a indicatoarelor rutiere de către firma noastră ne raportam la Standard Român 1848-2 unde sunt trecute toate dimensiunile și calitatea materialului folosit la confecționarea acestor indicatoare*.

Inculpatul Mazilu Petre a mai relatat și alte împrejurări ce prezintă relevanță în cauza de față: *Poliția Rutieră era implicată în activitatea de instruire a personalului firmelor, în general, care aveau lucrări în carosabil, în sensul că eram invitați să desemnăm prin email sau fax un reprezentant la firmei care să participe la data stabilită de dânsii, în general întâlnirile aveau loc la sediul Brigăzii Poliției Rutiere, unde ni se arăta cum trebuie semnalizată corect o lucrare. (..) Participarea la întâlnirile organizate de Brigada de Poliție Rutieră era facultativă, însă în general desemnam un reprezentant din partea firmei care să participe la aceste instructaje. Îmi amintesc că am participat și eu personal la una dintre aceste întâlniri, la începutul activității. (..) În ceea ce privește activitatea de realizare a indicatoarelor rutiere, arăt că m-am ocupat atât personal, cât și prin intermediul inginerilor din cadrul firmei*.

Totodată, din declarația martorului Iana Valentin (filele 22-24 vol. 3 dosar fond) rezultă organizarea unor astfel de întâlniri la sediul Brigăzii de Poliție Rutieră în legătură cu semnalizarea corectă a lucrărilor de intervenție în carosabil: *Cât am condus biroul de sistematizare, trimestrial se organizau întâlniri cu reprezentanții societăților comerciale și regiilor care aveau în obiectul de activitate executarea de reparații a rețelelor, invitațiile fiind transmise nominal societăților, iar participarea era benevolă. În cadrul acestor întâlniri prezentam semnalizarea specifică punctelor de lucru, pentru că majoritatea indicatoarelor sunt pe fond galben, schemele de semnalizare erau*

explicate participanților, sancțiunile pe care legea le prevede pentru diverse abateri săvârșite de ei, avantajele indicatoarelor reflectorizante față de cele ale indicatoarelor vopsite și care în mod evident nu erau reflectorizante, clasele de retroreflexie a foliilor și diverse exemple de semnalizare găsite pe drumul public, fotografiate pentru a documenta întâlnirea. La sfârșitul întâlnirilor se făcea un proces verbal, li se puneau la dispoziție participanților CD-uri sau stick-uri cu modul de semnalizare și semnau de participare. *Aceste întâlniri erau organizate de mine personal în calitate de șef al serviciului de sistematizare și aveau loc la sediul BPR – a mai arătat martorul.*

Așadar, cât privește modalitatea defectuoasă și neglijentă de semnalizare a obstacolelor existente pe carosabil, se constată că aceasta le este imputabilă, cu forma de vinovăție a culpei cu prevedere, inculpatului Mazilu Petre și inculpatei General MPM Impex S.R.L.

După cum rezultă din declarațiile tuturor martorilor relevanți sub acest aspect și din declarația inculpatului Mazilu Petre, muncitorii au realizat semnalizarea rutieră în acord cu modul în care aceștia au fost instruiți în cadrul inculpatei General MPM Impex S.R.L., dar existența instruirii nu echivalează cu calitatea acesteia, mai ales în condițiile în care din probele administrate a rezultat necunoașterea cadrului legislativ relevant chiar de către acei angajați ai inculpatei General MPM Impex S.R.L. care ar fi trebuit să facă instruirea muncitorilor.

Lipsa unei instruirii efective și eficiente este relevată chiar de modalitatea nelegală de realizare a semnalizării rutiere la lucrarea din strada Știrbei Vodă, prin amplasarea unor indicatoare rutiere nereflectorizante pe partea carosabilă, foarte aproape de cele trei gropi săpate, și stabilizarea acestora cu saci cu mixtură asfaltică. Ca atare, amplasarea nelegală a indicatoarelor rutiere nu poate fi imputată muncitorilor, în condițiile în care aceștia, persoane fără vreo pregătire deosebită, au urmat indicațiile primite de la reprezentanții inculpatei General MPM Impex S.R.L.

Inculpatul Mazilu Petre, cel care conduce și controlează inculpata General MPM Impex S.R.L., este cel care, luând deciziile în cadrul firmei, avea obligația de a asigura respectarea normelor legale în realizarea activității societății, însă nu a existat un mod corect și eficient de realizare a semnalizării rutiere, o instruire care să fi fost făcută de persoane calificate, au fost realizate indicatoare rutiere în atelierul propriu al firmei, în mod artizanal, respectiv au fost folosite folii nereflectorizante, mai ieftine decât cele reflectorizante, pentru realizarea indicatoarelor rutiere.

În consecință, în mod corect s-a reținut în cauză de către prima instanță că fapta inculpaților Mazilu Petre și General MPM Impex S.R.L. constând în aceea că, prin încălcarea dispozițiilor legale privind executarea semnalizării rutiere, nu au luat măsuri pentru instruirea angajaților cu privire la modalitatea corectă de realizare a semnalizării rutiere aferente lucrărilor executate pe partea carosabilă și au pus la dispoziția angajaților semne rutiere realizate artizanal, neconforme standardelor de siguranță, faptă care a dus la realizarea total necorespunzătoare a semnalizării rutiere aferente unei lucrări executate pe strada Știrbei Vodă, punând astfel participanții la trafic care circulau pe această arteră de circulație într-o situație de risc de accident de circulație, și care, în final, a avut ca urmare producerea la data de 20 octombrie 2015 a unui accident de circulație în urma căruia victima Gigină Bogdan-Cosmin a decedat, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de ucidere din culpă, în modalitatea normativă prevăzută de art. 192 alin. 1 și 2 din Codul penal.

În ceea ce privește *individualizarea judiciară a tratamentului sancționator, criticile formulate sub acest aspect sunt nefondate*, prima instanță aplicând în mod corespunzător dispozițiile art. 74 C.pen. și ale art. 137 C.pen., realizând o individualizare adecvată și a executării pedepselor.

Individualizarea pedepsei este realizată de instanța de judecată fiind expresia justiției în soluționarea conflictului de drept penal și trebuie să aibă ca scop determinarea aplicării unei pedepse juste, adecvate, atât sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, cât și prin punctul de vedere al nevoii de reeducare a făptuitorului, întrucât doar în această manieră se realizează scopul pedepsei, cel de prevenție generală și specială.

Instanța de fond a avut în vedere în mod corect natura infracțiunii săvârșite (ucidere din culpă), sfera relațiilor sociale lezate (dreptul fundamental la viață), circumstanțele concrete în care au fost săvârșite faptele de către fiecare dintre inculpați, precum și gradul de pericol social ridicat al faptelor săvârșite, prin raportare la urmarea produsă - decesul în condiții tragice al victimei Gigină Bogdan Cosmin.

Pentru a se putea aprecia în mod concret gravitatea faptei și pentru a se realiza o justă individualizare a pedepsei este necesar a se raporta fapta dedusă judecării la sistemul general de valori acceptat de societate și care ar trebui să se reflecte în hotărârea pronunțată. De asemenea, este important a se analiza conținutul concret al faptei, acțiunea sau inacțiunea concretă, mijloacele folosite, urmarea imediată și în egală măsură, caracterul și importanța obiectului infracțiunii, caracterul și importanța urmărilor acesteia, prejudiciul efectiv produs. Totodată, evaluarea gravității faptei nu se poate realiza în absența unei analize serioase a vinovăției infractorului, a atitudinii psihice a acestuia față de fapta comisă și urmările produse.

Pedepsele aplicate au fost, în cazul persoanei juridice inculpate, amenda penală în cuantum de 330.000 lei (stabilite prin înmulțirea unui număr de 220 de zile amendă cu un cuantum de 1500 lei aferent unei zile amendă), iar în cazul persoanei fizice - inculpatul Mazilu Petre pedeapsa închisorii de 2 ani și 8 luni.

Având în vedere că în cazul infracțiunii de ucidere din culpă pedeapsa prevăzută de lege este închisoarea de la 2 la 7 ani, conform art. 192 alin. 2 C.pen., respectiv că limitele amenzii penale aplicabile persoanei juridice sunt - într-un asemenea caz - de la 180 de zile la 300 zile amendă, conform art. 137 alin. 4 lit. c C.pen., cuantumul sumei corespunzătoare unei zile amendă putând fi stabilit de la 100 și 5.000 lei (potrivit art. 137 alin. 2 C.pen.), se constată că instanța de fond a optat pentru aplicarea unor pedepse orientate spre limita minimă, dar nu egală cu aceasta.

Opțiunea instanței de fond este justificată prin raportare la dispozițiile art. 74 C.pen. care prevăd că stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, ce se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite; starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită; natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii; motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale infractorului; conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal; nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială, respectiv la dispozițiile art. 137 alin. 3 teza I C.pen. (care prevăd că și în cazul persoanei juridice sunt aplicabile criteriile generale de individualizare).

Raportat la modalitatea concretă de semnalizare a lucrării de intervenție efectuată de GENERAL MPM IMPEX SRL în carosabil, așa cum rezultă și din probele administrate în cauză niciuna dintre condițiile minimale vizând modalitatea de semnalizare corespunzătoare a lucrării efectuate pe strada Știrbei Vodă nu au fost îndeplinite, indicatoarele rutiere fiind fost amplasate pe partea carosabilă și stabilizate cu saci umpluți cu mixtură asfaltică; nu au fost reflectorizante și aveau un grad mare de uzură; respectiv, nu au fost folosite balize direcționale pentru organizarea circulației și semnalizarea lucrării. Ca atare, *gravitatea faptei concrete este ridicată*, întrucât scopul semnalizării rutiere este de a asigura deplasarea în condiții de siguranță a participanților la traficul rutier și de a atrage atenția asupra prezenței unor obstacole pe sectorul de drum, precum și asupra naturii acestora; în acest context, modul defectuos, improvizat și neglijent de realizare a semnalizării rutiere temporare de către angajații General MPM Impex S.R.L. nu numai că nu a condus la realizarea acestui deziderat, dar a creat și un pericol suplimentar pentru participanții la trafic, care - în final - s-a concretizat, producându-se accidentul rutier în urma căruia și-a pierdut viața victima Gigină Bogdan Cosmin.

Totodată, inculpații nu au recunoscut acuzațiile, negând faptul că ar fi avut o responsabilitate în legătură cu accidentul rutier, apreciind că nu s-au comis erori în modalitatea de semnalizare a lucrării atâta timp cât, de exemplu, nu au fost sancționați de poliția rutieră, deși - așa cum s-a mai reținut - chiar din fotografiile judiciare rezultă că semnalizarea temporară realizată de angajații GENERAL MPM IMPEX SRL era în mod evident defectuoasă, creând un pericol pentru

siguranța circulației pe drumurile publice, cu toate că – chiar potrivit declarațiilor inculpatului Mazilu Petre – reprezentanții societății inculpate participau la întâlnirile organizate la sediul Brigăzii de Poliție Rutieră având ca obiect transmiterea de informații privind semnalizarea rutieră corespunzătoare în cazul executării de lucrări în carosabil. De asemenea, chiar în contextul identificării culpei concurente a victimei (constând în deplasarea cu o viteză neadaptată condițiilor de trafic concrete, așa cum s-a reținut), culpa inculpaților este dovedită, aceștia purtând responsabilitatea (nu exclusivă) a producerii accidentului rutier, nefiind luate măsurile de prevedere impuse de respectarea dreptului fundamental la viață.

Pe de altă parte, gravitatea concretă a faptei și atitudinea inculpatului față de faptele comise nu reprezintă singurele criterii de individualizare a pedepselor. În cauză, trebuie să se țină cont și de faptul că inculpații sunt la primul contact cu legea penală, respectiv că inculpatul Mazilu Petre este în vârstă de 68 de ani, are o familie, studii superioare, fiind o persoană integrată social, iar persoana juridică GENERAL MPM IMPEX SRL derulează relații comerciale în domeniul de activitate de o lungă perioadă de timp.

Majorarea pedepselor, respectiv încarcerarea unei persoane de 68 de ani la aproape 8 ani de la data comiterii unei infracțiuni din culpă (e adevărat, soldată cu decesul unei persoane, dar faptă neintenționată, totuși) ar constitui, în opinia Curții, un tratament sancționator disproporționat.

Instanța, atunci când realizează individualizarea judiciară a executării pedepsei, trebuie să țină seama de toate datele privitoare la fapta comisă și la făptuitor, la conduita anterioară a acestuia, dar și de orice date sau elemente care îl caracterizează. În practica judiciară a fostei instanțe supreme s-a decis că aprecierea instanței cu privire la realizarea scopului pedepsei trebuie să rezulte din alte elemente decât lipsa antecedentelor penale, care este prevăzută ca o condiție distinctă pentru acordarea suspendării executării pedepsei.

Din examinarea condițiilor în care poate fi acordată modalitatea neprivativă a executării pedepsei rezultă că suspendarea executării pedepsei nu este un drept al condamnatului, ci o facultate pentru instanța de judecată, care este liberă să aprecieze chiar în prezența celorlalte condiții, din oficiu sau la cererea inculpatului, dacă este sau nu cazul să o acorde.

Independent de modalitatea în care se exercită dreptul la apărare pe parcursul procesului penal, prezintă relevanță la momentul individualizării judiciare a executării pedepsei modul în care un inculpat se raportează la acuzația adusă, dacă acesta manifestă empatie și dă dovadă că a înțeles consecințele nefaste ale conduitei infracționale, ceea ce constituie o garanție a faptului că un astfel de comportament nu va fi reiterat. Persoana infractorului este un criteriu foarte important în procesul de individualizare judiciară a executării pedepsei, mai ales atunci când se optează pentru neexecutarea pedepsei stabilite, în sensul că există garanția că pronunțarea hotărârii de condamnare reprezintă un avertisment suficient ca inculpatul să-și corijeze conduita și să se conformeze pe viitor prescripțiilor impuse de legea penală.

În acest context, Curtea apreciază că modalitatea de executare aleasă de instanța de fond (suspendarea executării pedepsei sub supraveghere) este justă, fiind de natură să fundamenteze proporționalitatea între scopul reeducării inculpatului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate, și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate.

Menținerea pedepsei de 2 ani și 8 luni închisoare (care nu este egală cu limita minimă prevăzută de lege) aplicate inculpatului Mazilu Petre și a modalității de executare (în regim neprivativ de libertate), alături de menținerea pedepsei amenzii penale de 330.000 lei aplicată persoanei juridice GENERAL MPM IMPEX SRL (al cărei asociat unic și administrator este inculpatul persoană fizică) asigură respectarea garanțiilor procesuale conferite de dispozițiile legale procesuale penale și cele ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, a căror finalitate (prin tragerea la răspundere penală în condițiile stabilirii vinovăției inculpatului) corespunde caracterului disuasiv al pedepsei, dar și scopului preventiv educativ al acesteia.

Așadar, în opinia Curții se apreciază că sancțiunile aplicate inculpaților au un caracter mai ferm și în niciun caz nu pot fi considerate ca lipsite de substanță, cum a arătat Ministerul Public în motivele de apel.

Se reține de către instanța de apel că nu doar prin încarcerarea unui inculpat în prezent în vârstă de 68 de ani se realizează reeducarea acestuia și se consolidează percepția cetățenilor că organele judiciare sunt în măsură să realizeze un act de justiție și să dea o ripostă fermă celor care nu își respectă obligațiile, ci și prin pronunțarea hotărârii de condamnare, care conține o motivare detaliată înlăturării condițiilor legale pentru tragerea la răspundere penală, dublată de o perioadă de timp în care inculpatului Mazilu Petre îi sunt impuse obligații și măsuri de supraveghere. Curtea are convingerea că, așa cum se arată în dispozițiile art. 91 alin. 1 lit. d C.pen., inculpatul Mazilu Petre prezintă reale posibilități de îndreptare, așa încât aplicarea pedepsei este suficientă și, chiar fără executarea acesteia, condamnatul nu va mai comite alte infracțiuni, însă este necesară supravegherea conduitei sale pentru o perioadă determinată.

Nu este justificată nici solicitarea Ministerului Public de stabilire a unui termen de supraveghere pe durata maximă prevăzută de lege, atâta timp cât nici pedeapsa principală nu este necesar a fi aplicată în quantumul maxim prevăzut de lege, un interval de timp orientat spre mediu – așa cum a stabilit instanța de fond – fiind suficient pentru ca inculpatul să nu reitereze pe viitor conduita ilicită.

În ceea ce privește pedepsele complementare aplicate, Curtea constată că prima instanță le-a individualizat corespunzător, fiind necesar ca în completarea represiunii ce rezultă din pedeapsa principală să fie aplicate și pedepse complementare. În cazul inculpatului Mazilu Petre, instanța de fond în mod corect – raportat la natura și gravitatea faptei – a constatat nedemnitățile acestuia de a exercita dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o perioadă de 3 ani, pedeapsa complementară urmând a se executa conform art. 68 alin. 1 lit. b din Codul penal.

Cu privire la persoana juridică GENERAL MPM IMPEX SRL, dată fiind gravitatea faptei, necesitatea prevenției unor astfel de fapte care să pună în pericol siguranța participanților la trafic și impactul produs în condițiile arătate de decesul victimei Gigină Bogdan Cosmin, Curtea constată că este justificată aplicarea, în temeiul art. 138 alin. 1 C.pen. rap. la art. 136 alin. 3 lit. f C.pen. și art. 145 C.pen., pedeapsa complementară constând în publicarea hotărârii de condamnare, prin intermediul unui post național de televiziune, în număr de 5 apariții, cel mult una pe săptămână, apariții constând în citirea și afișarea simultan, pe o durată de minim 1 minut, a extrasului din hotărârea de condamnare privitor la inculpată, conținând descrierea faptei pentru care s-a dispus condamnarea, astfel cum a fost reținută în considerentele hotărârii de condamnare, încadrarea juridică și pedeapsa aplicată pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă în formă agravată.

În același timp, însă, Curtea constată că nu se justifică aplicarea pedepsei complementare prevăzută de art. 135 alin. 3 lit. e C.pen. și art. 144 C.pen., plasarea sub supraveghere judiciară, motivul invocat de Ministerul Public în acest sens fiind acela de a se constata dacă s-au luat măsuri necesare în vederea prevenirii pe viitor a incidentelor de genul celui care face obiectul cauzei, față de declarația martorului Petrovai Ștefan dată în fața instanței la 18.11.2022, care a răspuns negativ la întrebarea dacă după producerea accidentului au fost schimbate semnele rutiere folosite la semnalizarea lucrărilor. Curtea observă că din răspunsul martorului Petrovai Ștefan (declarația acestuia se regăsește la filele 60-61 vol. 6 dosar fond) rezultă raportarea acestuia la o situație de fapt de după producerea accidentului (neconfirmată de nicio altă probă în dosar, oricum), iar nu la data adresării întrebării (18.11.2022), așa încât plasarea sub supraveghere judiciară a persoanei juridice după aproximativ 8 ani de la data producerii accidentului pentru a se constata *dacă s-au luat măsuri necesare* în vederea prevenirii pe viitor a incidentelor de genul celui care face obiectul cauzei nu se justifică.

Așadar, Curtea constată că amenda penală în quantum de 330.000 lei pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă, cu executare efectivă, aplicată inculpatei persoane juridice GENERAL MPM IMPEX SRL, respectiv pedeapsa aplicată inculpatului Mazilu Petre, de 2 ani și 8

luni închisoare, a cărei executare este suspendată sub supraveghere în condițiile art. 91 C.pen., conform celor dispuse de către instanța de fond, sunt necesare, dar și suficiente pentru sancționarea, dar și prevenirea repetării unor asemenea fapte antisociale.

c. Latura civilă a cauzei

- ✓ ***Acțiunile civile exercitate de părțile civile Sima (fostă Gigină) Carmen, Gigină Cornel Relucă și Ciuciu (fostă Gigină) Ioana Raluca***
- ***Prejudiciul moral reclamat – de câte 1.500.000 Euro fiecare*** (filele 78 - 88 vol. 1 dosar fond; filele 212 -213 vol. 1 dosar fond)

Într-o societate liberă și echilibrată, ideal ar fi să nu existe niciun pericol de victimizare (ca urmare a comiterii unor infracțiuni în raport cu care se stabilește calitatea de victimă), iar fiecare individ să fie pe deplin securizat/asigurat că niciodată și nicăieri nu-l așteaptă vreun pericol/vreo durere/tragedie, indiferent de statutul său social, profesional, economic, etc.

În realitate, însă, fiecare societate se confruntă cu fenomenul infracțional (intențional sau culpabil), iar din punct de vedere psihosocial creșterea ratei criminalității determină intensificarea sentimentului de insecuritate și uneori, instinctiv sau deliberat, se dezvoltă mecanisme de autoprotecție și se iau măsuri de prevedere pentru a evita/a diminua orice risc de victimizare fie cu privire la propria persoană, fie cu privire la persoane apropiate. Însă, în realitate, măsurile de autoprotecție sunt insuficiente de cele mai multe ori în raport cu riscul victimal.

Cauza dedusă judecătii are la bază o realitate socială care trebuie conturată cu precizie pe baza probelor administrate, pentru că de stabilirea situației de fapt depinde soluția juridică aplicabilă în speță, inclusiv în ceea ce privește prejudiciile materiale și morale create ca urmare a comiterii infracțiunii ce face obiectului procesului penal. Din perspectiva psihologiei judiciare, aplicarea normelor de drept penal și procesul penal în raport cu situația juridică specifică diferitelor infracțiuni sunt, direct sau indirect, măsuri sociale de protecție împotriva victimizării.

Tragedia care a avut loc, așa cum s-a reținut, nu poate fi contestată, cum nu poate fi pusă la îndoială perioada de doliu complicat pe care au traversat-o și o traversează în continuare familia victimei Gigină Bogdan Cosmin, decedat la data de 20.10.2015.

Din perspectivă juridică, prejudiciul moral a fost definit în doctrină și jurisprudență ca fiind orice atingere adusă uneia dintre prerogativele care constituie atributul personalității umane și care se manifestă prin suferința fizică sau/și morală, pe care le resimte victima. Prejudiciile care alterează sănătatea aduc atingere unora dintre prerogativele care constituie atributul personalității umane: dreptul la sănătate, integritate fizică și psihică (art. 58 C.civ.) - componente ale dreptului la viață apărut de Convenția Europeană a Drepturilor Omului și trebuie să fie reparate.

Este evident că s-a produs un prejudiciu moral părților civile datorită suferințelor psihice determinate de decesul unei persoane foarte apropiate, de modificarea cursului firesc al vieții pe care părțile civile o duceau anterior săvârșirii faptelor de către inculpați.

În acest sens este și practica instanței supreme, care a statuat că este necesară repararea unui prejudiciu de afecțiune invocat de victimele indirecte, care trebuie reparat de către persoana culpabilă, în sensul în care s-a dispus și prin Rezoluția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. 75 adoptată la 14 martie 1965 în materia prejudiciului corporal, care statuează expres că „în caz de deces, reparația pentru prejudiciul de afecțiune trebuie acordată *părinților, soțului și copiilor victimei* pentru că doar în aceste cazuri reparația este supusă condiției ca aceste persoane să fi avut legături de afecțiune strânse cu victima, în momentul decesului”, această soluție fiind conformă atât cu interpretarea tradițională a jurisprudenței române, cât și cu interpretarea constantă a jurisprudenței europene.

Potrivit jurisprudenței constante Curții EDO (cauza *Tolstoy Miloslavsky c. Regatului Unit* și toate cauzele în care se constată încălcări ale drepturilor prevăzute de Convenția Europeană a Drepturilor Omului), daunele morale se stabilesc în raport cu consecințele negative suferite de victimă, importanța valorilor lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori, intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării, măsura în care victimei i-a fost afectată situația familială, profesională și socială. În cuantificarea prejudiciului moral, aceste condiții sunt subordonate condiției aprecierii rezonabile pe o bază echitabilă, corespunzătoare prejudiciului real și efectiv produs victimei, astfel încât să nu se ajungă la o îmbogățire fără justă cauză a celui care pretinde daune morale.

Criteriul general evocat de CEDO constă în aceea că despăgubirile trebuie să prezinte un *raport rezonabil de proporționalitate* cu atingerea adusă victimei, având în vedere gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii aduse acestora. În situația daunelor morale, datorită naturii lor nepatrimoniale, o evaluare exactă a acestora în bani nu este posibilă, întinderea despăgubirilor realizându-se prin raportare la elementele de fapt, apreciate în complexitatea lor.

De asemenea, în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a arătat în mod constant faptul că prejudiciul (caracterul suferințelor) trebuie privit în legătură cu particularitățile individuale ale persoanei prejudiciate, suferințele morale (psihice) fiind frica, durerea, rușinea, tristețea, neliniștea, umilirea și alte emoții negative. În stabilirea existenței unui prejudiciu trebuie luat în calcul caracterul și importanța valorilor nepatrimoniale lezate, situația personală a victimei, ținând cont de sexul și vârsta acesteia, mediul social din care victima face parte, educația, cultura, personalitatea și psihologia victimei, circumstanțele săvârșirii faptei, statutul social, etc.

Fiind vorba de lezarea unor valori fără conținut economic și de protejarea unor drepturi care intră, ca element al vieții private, în sfera art. 1 (dreptul la viață) din Convenția europeană, dar și de valori apărute de art. 22 din Constituție și art. 58 C.civ., existența prejudiciului este circumscrisă *condiției aprecierii rezonabile*, pe o bază echitabilă corespunzătoare a prejudiciului real și efectiv produs victimei, privit prin prisma împrejurărilor anterior expuse.

În acest context, Curtea observă că, dincolo de interesul opiniei publice pentru cauza în care s-au formulat acuzațiile împotriva inculpaților, determinat de faptul că victima Gigină Bogdan-Cosmin se afla în calitate de polițist în dispozitivul care însoțea o persoană publică, respectiv pe inculpatul Oprea Gabriel, ministru în Guvernul României, ***speța de față reprezintă, în esență, un proces penal având ca obiect comiterea unei infracțiuni de ucidere din culpă în condițiile unui accident rutier***. Ca atare, repararea prejudiciului moral trebuie să aibă la bază *o apreciere rezonabilă*, pe o bază *echitabilă corespunzătoare* a prejudiciului real și efectiv produs victimelor/părților civile, prin raportare inclusiv la jurisprudența bogată vizând despăgubirile acordate în materia infracțiunilor de ucidere din culpă comise în condițiile unor accidente rutiere. Așadar, în aprecierea daunelor ce trebuie acordate în cauză nu prezintă relevanță daunele morale acordate în alte dosare mediatizate (dosarul cunoscut ca „*Maternitatea Giulești*” în care au decedat bebeluși la spitalul Giulești în condițiile unui incendiu; dosarul cunoscut drept „*Colectiv*” în care și-au pierdut viața mai multe persoane în urma unui incendiu izbucnit într-un club din București; dosarul copilului ucis de câinii maidanezi din zona Lacul Tei, București, care a dus și la schimbarea legislației în materie de câini fără stăpân, etc), în care decesul persoanei iubite/copilului/membrului de familie s-a produs în alte condiții tragice decât cele ale unui accident rutier.

Potrivit art. 1349 alin. 1 C.civ., *orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile ori inacțiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane*.

Potrivit art. 1357 alin. 1 C.civ., *cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare*.

În cauză, sunt îndeplinite, în mod cumulativ, și condițiile generale ale răspunderii persoanei fizice, atât cea proprie, cât și cea de asociat unic/administrator al unei persoane juridice: fapta ilicită a persoanei fizice în calitate de organ al persoanei juridice, care să aibă legătură cu atribuțiile sau scopul funcțiilor încredințate, prejudiciul produs ca urmare a faptei ilicite, raportul de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu și vinovăția persoanei fizice însăși în săvârșirea faptei.

Așa cum s-a reținut, conduita inculpaților Mazilu Petre și General MPM Impex S.R.L. reprezintă o faptă ilicită, în sensul legii civile, și constă în încălcarea dispozițiilor legale privind executarea semnalizării rutiere, neluarea de măsuri pentru instruirea angajaților cu privire la modalitatea corectă de realizare a semnalizării rutiere aferente lucrărilor executate partea carosabilă, faptul că au pus la dispoziția angajaților semne rutiere realizate artizanal, neconforme standardelor de siguranță, iar acest comportament ilicit a dus la realizarea total necorespunzătoare a semnalizării rutiere aferente unei lucrări executate pe strada Știrbei Vodă, punând astfel participanții la trafic care circulau pe această arteră de circulație într-o situație de risc de accident de circulație, și care, în final, a avut ca urmare producerea la data de 20 octombrie 2015 a unui accident de circulație în urma căruia victima Gigină Bogdan-Cosmin a decedat.

Totodată, prezintă relevanță pentru soluționarea laturii civile a cauzei și quantumul daunelor care se acordă faptul că, pe baza probelor administrate în cauză, s-a identificat și o culpă concurrentă a victimei constând în deplasarea cu o viteză neadaptată condițiilor de trafic concrete. În același timp, culpa inculpaților este dovedită, aceștia purtând responsabilitatea (dar nu în mod exclusiv) a producerii accidentului rutier, nefiind luate măsurile de prevedere impuse de respectarea dreptului fundamental la viață.

Din dispozițiile [art. 1391 alin. 2 C. civ.](#), potrivit căruia „*instanța judecătorească va putea, de asemenea, să acorde despăgubiri ascendenților, descendenților, fraților, surorilor și soțului pentru durerea încercată prin moartea victimei, precum și oricărei alte persoane care, la rândul ei, ar putea dovedi existența unui asemenea prejudiciu*”, rezultă că, impunându-se condiția dovedirii prejudiciului nepatrimonial în sarcina altor persoane decât cele enumerate, înseamnă ca acestea din urmă sunt prezumate – dată fiind legătura de rudenie/afinitate – că au suferit prin moartea victimei. Pe cale de consecință, nu se cere decât în cazul altor persoane decât ascendenți, descendenți, frați, surori și soț, să dovedească *existența* prejudiciului nepatrimonial. Această distincție pe plan probator, în ceea ce privește repararea prejudiciului nepatrimonial, este justificată de natura relațiilor apropiate, în cazul rudelor/soțului, aptă să determine o dispensă de dovadă în legătura cu durerea încercată și prejudiciul moral pe care l-a ocazionat.

Părțile civile Sima (fostă Gigină) Carmen și Gigină Cornel Relucă au arătat că instanța de fond a acordat, fără a motiva, daune morale într-un quantum mult mai mare (peste valoarea dublă) fostei soții a victimei Gigină Bogdan Cosmin. Observația este corectă, în opinia Curții, întrucât Tribunalul nu a prezentat argumentele pentru care părinții victimei ar trebui să primească despăgubiri (de câte 100.000 Euro) a căror valoare este mult redusă în raport cu cele acordate părții civile Ciuciu (fostă Gigină) Ioana Raluca care, prin sentința apelată, a primit suma de 250.000 Euro cu titlu de daune morale.

Psihologic, suferința reprezintă o reacție emoțională la o pierdere importantă și în mod evident fiecare persoană procesează suferința în mod diferit. Doliul constituie procesul emoțional și de ajustare a vieții, ce urmează unei pierderi și apare în mod inevitabil și în cazul morții unei persoane iubite, ceea ce constituie o pierdere ireparabilă. Este o experiență personală care depinde de propria personalitate și de natura pierderii suferite. Astfel, nu există o perioadă de timp specifică pentru doliu în sensul de procesare și trăire a suferinței, nu există un calendar al durerii. Unele persoane se adaptează la noua situație în câteva luni, în timp ce altele au nevoie de ani, mai ales când viața lor a suferit o schimbare majoră sau când pierderea a fost traumatică și neașteptată, după cum există posibilitatea ca unele persoane să nu reușească să-și ajusteze viața ori să finalizeze procesul de vindecare niciodată.

Durerea provocată de faptul că părintele ajunge să supraviețuiască propriului copil contra ordinii naturale a lucrurilor este de necontestat, iar împrejurarea că părțile civile Sima (fostă Gigină) Carmen și Gigină Cornel Relucă se află într-o stare depresivă aproape continuă, cu agravări

periodice, trauma suferită lăsând o amprentă puternică în starea de sănătate psihică este atestată de rapoartele psihologice depuse la dosar (filele 89-91, 92-94 vol. 1 dosar fond, respectiv filele 209-212 vol. 1 dosar apel).

Totodată, în ceea ce o privește pe partea civilă Ciuciu (fostă Gigină) Ioana Raluca, nu se pune la îndoială suferința cauzată de pierderea intempestivă a soțului, căsnicia cu victima Gigină Bogdan Cosmin fiind de peste un an la data decesului, însă după o relație afectivă începută în anul 2009, după cum rezultă din probele administrate în cauză.

Ca atare, trebuie luată în considerare suferința psihică prin care au trecut părțile civile în urma accidentului, necesitatea suplinirii victimei în relațiile din sânul familiei, faptul că acestea vor fi lipsite pentru totdeauna de dreptul de a se bucura de prezența membrului de familie decedat. De asemenea, la acordarea daunelor morale nu se are în vedere doar legătura de rudenie dintre părți, ci și gradul de afecțiune existentă între părți la momentul decesului victimei, aspect cu directă înrâurire asupra suferințelor părților civile, iar instanța de apel apreciază că a fost dovedită în cauză un grad de afecțiune extrem de ridicat între toate părțile civile și victima decedată.

Pe de altă parte, în mod evident la stabilirea *quantumului* daunelor morale se va ține cont de gradul de apropiere reală dintre victimă și persoanele care reclamă repararea prejudiciului nepatrimonial, de suferințele psihice produse în rândul familiei prin pierderea victimei. Astfel, în mod evident că suferințele încercate de părinții victimei care își pierd în mod intempestiv *unicul copil* și a căror căsnicie nu a rezistat până la data soluționării definitive a cauzei, în prezent fiind divorțați (astfel cum s-a dovedit în fața instanței de apel), vor fi mai mari decât cele resimțite de către soțul supraviețuitor al victimei decedate, în speță, persoană majoră, care la acest moment și-a refăcut viața, având întemeiată în prezent o altă familie. Este adevărat că nu există o scală a durerii sau a procesului de vindecare ori o etapizare unanim acceptată a modului în care trebuie trăită suferința, respectiv o perioadă minimă sau maximă agreată social pentru durerea încercată prin decesul persoanei iubite. Faptul că partea civilă a găsit mecanismele interne de a-și continua viața și de a-și întemeia o altă familie dovedește o abordare firească, de vindecare și de continuare a vieții, facilitată și de vârsta tânără, de 26 de ani, pe care o avea la data la care soțul acesteia, victima Gigină Bogdan Cosmin, a decedat.

Totodată, Curtea mai reține că suferințele persoanelor apropiate victimei au un caracter definitiv, în sensul că se produc și se manifestă în întregime la data morții celui în cauză, oricât de puternice ar fi acestea, iar ulterior, în mod obișnuit, se produce un proces de atenuare treptată a acestor suferințe. Prin contrast, suferințele morale în caz de vătămări corporale se prelungesc în timp, dincolo de momentul producerii lor, pe perioadă nedefinită (uneori, pentru tot restul vieții victimei), fiecare zi reprezentând o nouă încercare psihică și fizică pentru victimă, ceea ce justifică în anumite cazuri acordarea unor daune morale mai mari în caz de vătămări corporale față de cele acordate în caz de deces.

Având în vedere toate aceste aspecte, dar și principiul reparației echitabile și proporționale, **în acord cu jurisprudența constantă în materia accidentelor de trafic rutier**, ținând cont și de faptul că accidentului rutier a fost produs în mod determinant, dar nu exclusiv, din culpa inculpaților (astfel cum s-a motivat detaliat mai sus), Curtea va reduce *quantumul* daunelor morale datorate de către inculpații Mazilu Petre și GENERAL MPM IMPEX SRL către fiecare dintre părțile civile Sima (fostă Gigină) Carmen, Gigină Cornel Relucă și Ciuciu (fostă Gigină) Ioana Raluca, apelurile inculpaților fiind fondate cu privire la acest aspect. Instanța de apel apreciază că este justificată **acordarea daunelor morale în quantum de câte 60.000 Euro (la cursul BNR la data plății) fiecăruia dintre părinții victimei, respectiv suma de 30.000 Euro (la cursul BNR la data plății) acordată părții civile Ciuciu (fostă Gigină) Ioana Raluca** pentru a acoperi prejudiciul moral încercat de părțile civile (suferința produsă familiei victimei fiind de necontestat), însă sumele solicitate de acestea (de câte 1.500.000 Euro) apar excesive prin raportare la criteriile menționate și la jurisprudența în materie, iar acordarea de daune morale nu trebuie să se transforme într-o sursă de venit fără just temeii.

Fără a pune la îndoială suferința psihică pricinuită familiei de decesul victimei Gigină Bogdan Cosmin și durerea la care au fost supuse părțile civile în urma accidentului rutier, Curtea

apreciază că daunele morale nu au rolul de a asigura suportul material al existenței părților civile, pentru întreaga lor viață, ci de a compensa, într-un mod echilibrat, durerea pricinuită de pierderea unei persoane iubite și a unui membru de familie, astfel încât cuantumul lor trebuie să fie moderat, fără a se constitui într-un prilej de îmbogățire fără justă cauză de pe urma unui accident rutier produs în mod determinant din culpa unei alte persoane.

- ***Prejudiciul material reclamat***

În cauză, apelul declarat de partea civilă Ciuciu (fostă Gigină) Ioana Raluca nu vizează cuantumul daunelor materiale acordate, prima instanță acordând acesteia suma de 4.700 lei (contravaloarea locului de veci, solicitată conform constituirii de parte civilă aflată la fila 212 vol. 1 dosar fond) și nefiind formulate critici în cauză cu privire la acest aspect.

Cuantumul daunelor materiale acordate este contestat, însă, de părțile civile Sima (fostă Gigină) Carmen și Gigină Cornel Relucă au solicitat suma globală de 200.000 lei cu titlu de prejudiciu material - cheltuieli ocazionate de înmormântarea defunctului Gigină Bogdan-Cosmin, cu monumentul funerar, cheltuieli determinate de ritualurile creștinești (filele nr. 78-88, vol. I, dosar instanță). De asemenea, părțile civile Sima (fostă Gigină) Carmen și Gigină Cornel Relucă au solicitat și acordarea cheltuielilor judiciare constând în onorariu avocat, în cuantum de 56.360 lei, și onorariu expert desemnat de părți la efectuarea expertizei criminalistice dispuse în cursul cercetării judecătorești la fond, în cuantum de 1.660 lei.

Curtea constată că în dovedirea pretențiilor materiale părțile civile au depus la dosarul cauzei înscrisuri (filele nr. 189-245, vol. 2 DUP; 89-106 și 168-209 vol. I dosar instanță, dar și filele 224-225 vol. 1 dosar apel – chitanță și factură onorariu avocat în cuantum de 56.360 lei, respectiv fila 93 vol. 7 dosar fond – onorariu aferent expert parte în cuantum de 1660 lei) și s-a dispus administrarea probei testimoniale în fața instanței de fond cu martorul Gulaev Eugen – fila 4 vol. 2 dosar fond.

De asemenea, se constată că prima instanță a acordat o sumă globală cu titlu de daune materiale ambelor părți civile, părinți ai victimei, respectiv suma de 37.478,71 lei dovedită cu înscrisuri, deși repararea prejudiciului, fie el și material, se face separat, iar Curtea va stabili pentru fiecare dintre apelantele părți civile Sima (fostă Gigină) Carmen și Gigină Cornel Relucă suma convenită cu titlu de daune materiale, cu atât mai mult cu cât s-a făcut dovada faptului că în prezent părțile nu mai au calitatea de soți.

În cauză, se constată, însă, că părțile civile au recunoscut că au primit un ajutor în cuantum de 20.000 de euro din partea DGPMB, sumă din care 5.000 de lei au rămas la partea civilă Ciuciu (fostă Gigină) Ioana Raluca, iar restul – până la suma de 20.000 Euro – au fost folosiți de părinții victimei (declarațiile de la filele 186-187 vol. 2 DUP, fila 5 vol. 2 dosar fond). De altfel, în dosarul instanței de fond, dar și al instanței de apel (filele 55-56 vol. 1) se găsește chitanța ce atestă plata la data de 15.12.2015 de către DGPMB a sumei de 90.594 lei către Gigină Ioana Raluca cu titlu de ajutor deces.

De asemenea, părinții victimei au arătat că au construit un monument al eroilor în amintirea victimei, finalizat la nivelul anului 2020 în proporție de 90% în fața Ministerului de Interne, însă banii au fost strânși în mare parte de la foștii colegi ai victimei (declarațiile de la filele 7, 23 vol. 2 dosar fond), iar Curtea constată că efectuarea unor astfel de cheltuieli nu decurg în mod direct din fapta ilicită ce face obiectul prezentei cauze și, ca atare, nu se poate dispune obligarea inculpaților la plata unor cheltuieli ce le depășesc pe cele realizate cu prilejul înmormântării defunctului Gigină Bogdan-Cosmin, cu monumentul funerar al victimei ori pe cele determinate de ritualurile creștinești.

Suma de 37.478,71 lei acordată de către instanța de fond are la bază bonurile fiscale și chitanțele depuse la dosar, conform anexei aflate la filele 163-164 vol. 1 dosar fond, care include și cheltuielile efectuate cu rapoartele de expertiză psihologică depuse la dosar (respectiv suma de 1.350 de lei). Pe de altă parte, în dovedirea cheltuielilor ocazionate de organizarea parastaselor și a pomenilor, din declarația martorului audiat pe latura civilă a rezultat că părțile civile au suportat

cheltuielile ocazionate de ritualurile de pomenire a memoriei victimei, dar nu a confirmat suma globală de 200.000 lei.

Sub acest aspect, instanța de apel reține că pentru cheltuielile efectuate de aceasta, deși de regulă este necesar să se administreze probe, partea civilă nu poate fi obligată întotdeauna să facă dovada pentru orice cheltuieli, îndeosebi cele izvorâte din respectarea unor obiceiuri religioase și ritualuri ale comunității căreia îi aparțin, aceasta putându-se afla într-o imposibilitate obiectivă de a justifica fiecare sumă cheltuită. Astfel, în vederea soluționării în mod just și echitabil a componentei acțiunii civile referitoare la acest tip de cheltuieli, instanța de apel este îndreptățită să recurgă la prezumții și să acorde o sumă apreciată global, dincolo de sumele atestate de bonurile fiscale și chitanțele atașate la dosar.

Curtea consideră formalistă viziunea instanței de fond privind acordarea de daune materiale strict la valoarea dovedită prin înscrisurile depuse la dosar, urmând a se dispune acordarea unor sume cu titlu de daune materiale ce reprezintă o valoare relativ rezonabilă a cheltuielilor efectuate cu acest titlu, fiind de notorietate că o înmormântare presupune o serie de costuri, începând cu cheltuielile legate de înmormântarea propriu-zisă, dar și în continuare, în legătură cu pomenirile defunctului.

Ținând cont de toate aceste aspecte și de faptul că părinții victimei au beneficiat și de ajutor suplimentar din partea instituției DGPMB, astfel cum au recunoscut, conform declarațiilor date, Curtea va acorda despăgubiri materiale în cuantum de 50.000 lei (câte 25.000 lei către fiecare dintre părinții victimei), ținând cont, la fel ca și la repararea prejudiciului moral, de împrejurarea că accidentului rutier a fost produs în mod determinant, dar nu exclusiv, din culpa inculpaților.

Referitor la cheltuielile judiciare efectuate de părțile civile constând în onorariu avocat, în cuantum de 56.360 lei, și onorariu expert desemnat de părți la efectuarea expertizei criminalistice dispuse în cursul cercetării judecătorești la fond, în cuantum de 1.660 lei, se constată că acestea au făcut dovada efectuării acestor cheltuieli, onorariul avocațial fiind achitat integral la data de 02.02.2016 și fiind aferent facturii seria IDD nr. 303 emise de Cabinetul de avocatură T. Ionașcu la data de 30.01.2016 (filele 102-104 vol. 8 dosar fond), iar la fila 93 vol. 7 dosar fond se regăsește factura aferentă onorariului pentru expertul parte în cuantum de 1660 lei. Totodată, astfel cum rezultă chiar din cuprinsul sentinței penale atacate, dar și al încheierii din data de 09.03.2023 de respingere a cererii de înlăturare a omisiunii vădite (filele 106-107 vol. 8 dosar fond) aceste cheltuieli nu au fost acordate.

În același timp, însă, și acordarea acestor cheltuieli judiciare efectuate de părți trebuie să se realizeze ținând cont de faptul că accidentul rutier nu s-a produs din culpa exclusivă a inculpaților, respectiv de împrejurarea că acțiunile civile promovate de părțile civile vor fi admise în parte, conform art. 276 alin. 2 C.proc.pen., astfel încât suma ce va fi acordată fiecărei părți civile va fi de 15.000 lei.

În consecință, Curtea – față de prevederile art. 276 alin. 4 C.proc.pen. – va dispune obligarea inculpaților Mazilu Petre și GENERAL MPM IMPEX SRL la plata a câte 7.500 lei către fiecare parte civilă - cu titlu de cheltuieli judiciare efectuate de părțile civile Sima (fostă Gigină) Carmen și Gigină Cornel Relucă.

✓ ***Acțiunea civilă exercitată de partea civilă Direcția Generală de Poliție a Municipiului București.***

Direcția Generală de Poliție a Municipiului București s-a constituit parte civilă în procesul penal cu suma totală de 180.200,24 lei (filele nr. 11-12, vol. I, dosar instanță), depunând în acest sens înscrisuri (filele nr. 14-15, 18-32 vol. 1 dosar fond), întrucât deși în cursul urmăririi penale a solicitat suma de 89.606,24 lei reprezentând prejudiciul adus prin avarierea motocicletei și distrugerea echipamentului polițistului rutier, în fața instanței de fond, cu respectarea termenului legal, și-a mărit întinderea pretențiilor cu suma de 90.594 lei reprezentând despăgubirea achitată părții civile Ciuciu (fostă Gigină) Ioana-Raluca conform art. 4 alin. (3) din H.G. nr. 1083/2008 privind asigurarea despăgubirilor de viață, sănătate și bunuri ale polițiștilor (forma în vigoare la data achitării despăgubirii).

Prin motivele de apel depuse în cauză, apelanta parte civilă Direcția Generală de Poliție a Municipiului București a arătat că instanța de fond a omis să se pronunțe asupra acțiunii civile exercitate în cauză prin care s-au solicitat daune materiale în sumă de 180.200,4 lei, reprezentând prejudiciul creat pentru săvârșirea infracțiunii, în sensul că deși a solicitat obligarea tuturor persoanelor ce vor fi găsite vinovate de săvârșirea infracțiunilor la plata acestuia prejudiciu, prin dispozitivul sentinței penale tribunalul s-a pronunțat doar cu privire la acțiunea civilă formulată în contradictoriu cu inculpatul Oprea Gabriel.

Potrivit prevederilor art. 371 C.proc.pen., judecata se mărginește la faptele și la persoanele arătate în actul de sesizare a instanței, iar potrivit art. 393 alin. 2 și 3 C.proc.pen., deliberarea poartă asupra existenței faptei și vinovăției inculpatului, asupra stabilirii pedepsei, asupra stabilirii măsurii educative ori măsurii de siguranță, dacă este cazul să fie luată, precum și asupra deducerii duratei măsurilor preventive privative de libertate și a internării medicale. Completul de judecată *deliberează și asupra reparării pagubei produse prin infracțiune*, asupra măsurilor preventive și asigurătorii, a mijloacelor materiale de probă, a cheltuielilor judiciare, precum și asupra oricărei alte probleme privind justa soluționare a cauzei.

Totodată, potrivit dispozițiilor art. 397 alin. 1 C.proc.pen. instanța se pronunță prin aceeași hotărâre și asupra acțiunii civile, iar conform art. 404 alin. 1 C.proc.pen., dispozitivul trebuie să cuprindă *soluția dată de instanță cu privire la soluționarea acțiunii civile*.

De asemenea, conform art. 403 pct. a, b și c C.proc.pen., expunerea – ca parte a hotărârii – trebuie să cuprindă datele privind identitatea părților, precum și descrierea faptei ce face obiectul învinuirii, cu arătarea timpului și locului unde a fost săvârșită, precum și încadrarea juridică dată acesteia prin actul de sesizare, dar și motivarea soluției cu privire la latura penală, prin analiza probelor care au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei și a celor care au fost înlăturate, și *motivarea soluției cu privire la latura civilă a cauzei*, precum și analiza oricăror elemente de fapt pe care se sprijină soluția dată în cauză.

Analizând sentința penală apelată se constată că, într-adevăr, prima instanță a omis să se pronunțe cu privire la acțiunea civilă exercitată în cauză prin care s-au solicitat de către partea civilă Direcția Generală de Poliție a Municipiului București daune materiale în sumă de 180.200,4 lei, reprezentând prejudiciul creat pentru săvârșirea infracțiunii, în sensul că deși a solicitat obligarea la plata acestui prejudiciu a tuturor persoanelor ce vor fi găsite vinovate de săvârșirea infracțiunilor, prin dispozitivul sentinței penale tribunalul s-a pronunțat în sensul respingerii doar cu privire la acțiunea civilă formulată în contradictoriu cu inculpatul Oprea Gabriel. În considerentele și dispozitivul sentinței penale atacate nu se face nicio mențiune cu privire la soluționarea acțiunii civile formulate de Direcția Generală de Poliție a Municipiului București față de inculpații Mazilu Petre și GENERAL MPM IMPEX SRL.

Pe cale de consecință, având în vedere că instanța de fond nu a soluționat pe fond acțiunea civilă exercitată în termenul legal de către partea civilă Direcția Generală de Poliție a Municipiului București față de inculpații Mazilu Petre și GENERAL MPM IMPEX SRL, apelul părții civile va fi admis, urmând a se trimite cauza spre rejudecare la aceeași instanță numai în ceea ce privește acțiunea civilă formulată de partea civilă față de cei doi inculpați.

Se mai constată că partea civilă Sima (fostă Gigină) Carmen a solicitat în cadrul dezbaterilor și restituirea unor bunuri ale victimei, apreciind că acestea sunt bunuri personale, fiind indicate generic și prin trimitere la fotografiile aflate în vol. 4 DUP. Astfel, la punctul pct. 2.3 din concluziile scrise depuse de apărătorul părții civile Sima (fostă Gigină) Carmen se arată că mama victimei dorește restituirea bunurilor menționate la pagina 25 din vol. 4 DUP, planșa foto nr. 5, menționând apoi și paginile 31-34 (echipament moto și ghete), bunuri depuse la camera de corpuri delict.

Curtea constată că la pagina 25 din vol. 4 DUP, planșa foto nr. 5, se află fotografia judiciară a unui sac galben și se face mențiunea că sacul conține obiecte vestimentare ale numitului Gigină Bogdan Cosmin, la filele ulterioare regăsindu-se într-adevăr fotografiile cu echipamentul victimei (îmbrăcăminte, bocanci/ghete, mănuși).

Pe de altă parte, apelanta parte civilă Direcția Generală de Poliție a Municipiului București a solicitat repararea prejudiciului adus, printre altele, și prin *distrugerea echipamentului polițistului*

rutier, aspect care urmează a fi soluționat de către Tribunalul București având în vedere că acțiunea civilă formulată de această parte civilă se va trimite spre rejudecare. Ca atare, aceste chestiuni legate de dreptul de proprietate asupra echipamentului moto (îmbrăcăminte, bocanci/ghete, mănuși, etc), restituirea în natură sau acordarea contravalorii echipamentului victimei se vor tranșa în rejudecare de către Tribunal.

Față de toate cele reținute, Curtea - în baza art. 421 pct. 1 lit. b C.proc.pen. - va respinge ca nefondate apelurile declarate de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și partea civilă Ciuciu (fostă Gigină) Ioana Raluca împotriva sentinței penale nr. 241/F/06.03.2023, pronunțate de Tribunalul București - Secția I Penală în dosarul nr. 33627/3/2018.

În baza art. 421 pct. 2 lit. a C.proc.pen. va admite apelurile declarate de către inculpații Mazilu Petre și S.C. General MPM Impex S.R.L. și de către părțile civile Gigină Cornel Relucă, Sima (fostă Gigină) Carmen împotriva sentinței penale nr. 241/F/06.03.2023, pronunțate de Tribunalul București - Secția I Penală în dosarul nr. 33627/3/2018.

În baza art. 421 pct. 2 lit. b C.proc.pen. va admite apelul declarat de către partea civilă Direcția Generală de Poliție a Municipiului București împotriva sentinței penale nr. 241/F/06.03.2023, pronunțate de Tribunalul București - Secția I Penală în dosarul nr. 33627/3/2018.

Va desființa în parte sentința penală apelată și:

1. În rejudecare:

În baza art. 397 alin. (1) rap. la art. 25 alin. (1) din Codul de procedură penală cu referire la art. 1357 și art. 1382 din Codul civil va admite în parte acțiunile civile exercitate de părțile civile Gigină Cornel-Relucă, Sima (fostă Gigină) Carmen și Ciuciu (fostă Gigină) Ioana-Raluca împotriva inculpaților Mazilu Petre și General MPM Impex S.R.L. și, pe cale de consecință, va dispune obligarea acestora la plata în solidar a următoarelor despăgubiri:

- suma de 25.000 lei reprezentând daune materiale către partea civilă Sima (fostă Gigină) Carmen;

- suma de 25.000 lei reprezentând daune materiale către partea civilă Gigină Cornel-Relucă;

- suma de 60.000 euro, în echivalent în lei la cursul B.N.R. din ziua plății efective, reprezentând daune morale către partea civilă Sima (fostă Gigină) Carmen;

- suma de 60.000 euro, în echivalent în lei la cursul B.N.R. din ziua plății efective, reprezentând daune morale către partea civilă Gigină Cornel-Relucă;

- suma de 30.000 euro, în echivalent în lei la cursul B.N.R. din ziua plății efective, reprezentând daune morale către partea civilă Ciuciu (fostă Gigină) Ioana-Raluca.

Va menține măsurile asigurătorii instituite în cauză cu privire la bunurile imobile și cele mobile aparținând inculpatei General MPM Impex S.R.L., respectiv cu privire la bunurile imobile și cele mobile aparținând inculpatului Mazilu Petre, urmând ca măsurile asigurătorii să fie menținute până la concurența sumelor la plata cărora inculpata General MPM Impex S.R.L, respectiv inculpatul Mazilu Petre au fost obligați cu titlu de daune materiale și morale.

În baza art. 276 alin. 2,4 C.proc.pen. va obliga pe fiecare dintre inculpații Mazilu Petre și General MPM Impex S.R.L. la plata a câte 7.500 lei către fiecare dintre părțile civile Sima (fostă Gigină) Carmen și Gigină Cornel Relucă cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Va trimite spre rejudecare la Tribunalul București acțiunea civilă formulată de partea civilă Direcția Generală de Poliție a Municipiului București față de inculpații Mazilu Petre și GENERAL MPM IMPEX SRL.

Va menține celelalte dispoziții ale sentinței penale atacate care nu contravin prezentei.

În baza art. 275 alin. 2 C.proc.pen. va obliga apelanta parte civilă Ciuciu (fostă Gigină) Ioana-Raluca la plata sumei de 600 lei cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
DECIDE:**

În baza art. 421 pct. 1 lit. b C.proc.pen., respinge ca nefondate apelurile declarate de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și partea civilă Ciuciu (fostă Gigină) Ioana Raluca împotriva sentinței penale nr. 241/F/06.03.2023, pronunțate de Tribunalul București - Secția I Penală în dosarul nr. 33627/3/2018.

În baza art. 421 pct. 2 lit. a C.proc.pen. admite apelurile declarate de către inculpații Mazilu Petre și S.C. General MPM Impex S.R.L. și de către părțile civile Gigină Cornel Relucă, Sima (fostă Gigină) Carmen împotriva sentinței penale nr. 241/F/06.03.2023, pronunțate de Tribunalul București - Secția I Penală în dosarul nr. 33627/3/2018.

În baza art. 421 pct. 2 lit. b C.proc.pen. admite apelul declarat de către partea civilă Direcția Generală de Poliție a Municipiului București împotriva sentinței penale nr. 241/F/06.03.2023, pronunțate de Tribunalul București - Secția I Penală în dosarul nr. 33627/3/2018.

Desființează în parte sentința penală apelată și:

1. În rejudecare:

În baza art. 397 alin. (1) rap. la art. 25 alin. (1) din Codul de procedură penală cu referire la art. 1357 și art. 1382 din Codul civil admite în parte acțiunile civile exercitate de părțile civile Gigină Cornel - Relucă, Sima (fostă Gigină) Carmen și Ciuciu (fostă Gigină) Ioana-Raluca împotriva inculpaților Mazilu Petre și General MPM Impex S.R.L. și, pe cale de consecință, dispune obligarea acestora la plata în solidar a următoarelor despăgubiri:

- suma de 25.000 lei reprezentând daune materiale către partea civilă Sima (fostă Gigină) Carmen;

- suma de 25.000 lei reprezentând daune materiale către partea civilă Gigină Cornel-Relucă;

- suma de 60.000 euro, în echivalent în lei la cursul B.N.R. din ziua plății efective, reprezentând daune morale către partea civilă Sima (fostă Gigină) Carmen;

- suma de 60.000 euro, în echivalent în lei la cursul B.N.R. din ziua plății efective, reprezentând daune morale către partea civilă Gigină Cornel-Relucă;

- suma de 30.000 euro, în echivalent în lei la cursul B.N.R. din ziua plății efective, reprezentând daune morale către partea civilă Ciuciu (fostă Gigină) Ioana-Raluca.

Menține măsurile asigurătorii instituite în cauză cu privire la bunurile imobile și cele mobile aparținând inculpatei General MPM Impex S.R.L., respectiv cu privire la bunurile imobile și cele mobile aparținând inculpatului Mazilu Petre, urmând ca măsurile asigurătorii să fie menținute până la concurența sumelor la plata cărora inculpata General MPM Impex S.R.L., respectiv inculpatul Mazilu Petre au fost obligați cu titlu de daune materiale și morale.

În baza art. 276 alin. 2,4 C.proc.pen. obligă pe fiecare dintre inculpații Mazilu Petre și General MPM Impex S.R.L. la plata a câte 7.500 lei către fiecare dintre părțile civile Sima (fostă Gigină) Carmen și Gigină Cornel Relucă cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Trimite spre rejudecare la Tribunalul București acțiunea civilă formulată de partea civilă Direcția Generală de Poliție a Municipiului București față de inculpații Mazilu Petre și GENERAL MPM IMPEX SRL.

Menține celelalte dispoziții ale sentinței penale atacate care nu contravin prezentei.

În baza art. 275 alin. 2 C.proc.pen. obligă apelanta parte civilă Ciuciu (fostă Gigină) Ioana-Raluca la plata sumei de 600 lei cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat.

Definitivă.

Pronunțată prin punerea copieii minutei la dispoziția părților și procurorului prin mijlocirea grefei azi, 26.07.2023.

PREȘEDINTE,
Alina Petronela Moșneagu

JUDECĂTOR,
Bogdan Florin Voinescu

JUDECĂTOR,
Toma Cătălin Răileanu

**Grefier,
Maria Baci**

Red. AMP/26.07.2023
Dact. A.L. 2 ex./30.06.2023
T. București – jud.: I.S.V.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO